

Forslag

til

Lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love¹
(Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv)

§ 1

I lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 14. september 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, lov nr. 1547 af 13. december 2016, og senest ved § 1 i lov nr. 676 af 29. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 46«: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. I § 18, stk. 2, 1. pkt. og stk. 4, 1. pkt., ændres »3 år« til: »5 år«.

3. § 58 a affattes således:

»§ 58 a. Selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer selskabet, skal forsyne selskabet med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Selskabet skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af selskabets direktion, jf. § 10, stk. 1, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis selskabet efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

¹ Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EU og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L156, side 43.

Stk. 4. Selskabet skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor det centrale ledelsesorgan godkender årsrapporten.

Stk. 5. Selskabet skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Selskabet skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Selskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 6, og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

4. Efter § 58 b indsættes:

»§ 58 c. Kapitalselskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 58 a, skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendingsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et selskabs reelle ejere, foretager styrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 17, stk. 1, og § 58 a, stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan i denne forbindelse over for selskabet fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan, sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system. Selskabet skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres.«

5. § 225, stk. 1, nr. 3 og 4, affattes således:

- »3) kapitalselskabet ikke har registreret oplysninger om legale ejere eller selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 58,
- 4) kapitalselskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 58 a,«.

6. I § 225, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

- »5) kapitalselskabet ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om selskabets reelle ejere eller selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 58 a,«.

Nr. 5-7 bliver herefter nr. 6-8.

7. I § 367, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 58 a, stk. 2 og 3« til: »§ 58 a, stk. 3, 5 og 6«.

8. I § 367, stk. 4, ændres »§ 58 a, stk. 5« til: »§ 58 a, stk. 9«.

§ 2

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1295 af 15. november 2013, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, og senest ved § 2 i lov nr. 676 af 29. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43.«

2. I § 12, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nye numre:

»2) virksomheden ikke har registreret oplysninger om legale ejere eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 f,

3) virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g,

4) virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g«.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 5 og 6.

3. I § 15 d, stk. 2, 1. pkt., ændres »3 år« til: »5 år«.

4. § 15 g affattes således:

»§ 15 g. En virksomhed omfattet af denne lov, bortset fra enkeltmandsvirksomheder, skal indhente oplysninger om virksomhedens reelle ejere, jf. § 15 h, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer virksomheden, skal forsyne virksomheden med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for virksomhedens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Virksomheden skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at virksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at virksomheden er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, jf. § 11, stk. 1, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis virksomheden efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificere. Er virksomheden ikke forpligtet til at registrere ledelse, jf. § 11, stk. 1, skal medlemmer af virksomhedens daglige ledelse registreres, når reglen i 3. pkt. finder anvendelse.

Stk. 4. Virksomheden skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor ledelsen godkender årsrapporten eller lignende.

Stk. 5. Virksomheden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Virksomheden skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikationen af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Virksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder om virksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Virksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 6, og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for virksomheder, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 1. pkt., stk. 3 og 5, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

5. Efter § 15 i indsættes:

»§ 15 j. Virksomheder, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 15 g, skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en virksomheds reelle ejere, foretager styrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 15 c, stk. 1, og § 15 g, stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan i denne forbindelse over for selskabet fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan, sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2., offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system. Virksomheden skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres.«

6. § 21, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere har registreret eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g,«.

7. I § 21, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

5) Virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g, «.

Nr. 5-7 bliver herefter nr. 6-8.

8. I § 23, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 15 g, stk. 2 og 3« til: »§ 15 g, stk. 3, stk. 5 og 6«.

§ 3

I lov nr. 712 af 25. juni 2014 om erhvervsdrivende fonde, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 262 af 16. marts 2016 og senest ved § 3 i lov nr. 676 af 29. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. I § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres »3 år« til: »5 år«.

3. § 21 a affattes således:

»§ 21 a. Fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere, jf. § 21 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Fondens reelle ejere, jf. § 21 b, skal forsyne fonden med de oplysninger, som fonden er forpligtet til at indhente efter stk. 1.

Stk. 3. Fonden skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med ændringen.

Stk. 4. Fonden skal mindst 1 gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på fondens årsregnskabsmøde.

Stk. 5. Fonden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Fonden skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 6, og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.«

4. Efter § 21 c indsættes:

»§ 21 d. Fonde, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 12 a, skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendingsprocedurer, med oplysninger om deres reelle ejere.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en fondens reelle ejere, foretager styrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 17, stk. 1, og § 21 a, stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan i denne forbindelse over for fonden fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan, sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system. Fonden skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres.«

5. § 115, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) fonden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller fonden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til 21 a,«.

6. I § 115, stk. 1, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

4) fonden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om fondens reelle ejere eller fonden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 21 a,«.

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 5 og 6.

7. I § 132 ændres »§ 21 a, stk. 2 og 4« til: »21 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 4

I lov om det europæiske selskab (SE-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 15. juni 2006, som ændret ved § 6 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 8 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, § 4 i lov nr. 262 af 16. marts 2016 og § 5 i lov nr. 1665 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 73«: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. Overalt i loven ændres »Erhvervs- og Selskabsstyrelsens« til: »Erhvervsstyrelsens«.

3. Overalt i loven ændres »Erhvervs- og Selskabsstyrelsen« til: »Erhvervsstyrelsen«.

4. I § 15 indsættes efter stk. 1:

»Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SE-selskab, hvis selskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 17 a. Opløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-229 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til SE-selskabets særlige karakter.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SE-selskab, hvis selskabet ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om selskabets reelle ejere eller SE-selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 17. Opløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-229 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til SE-selskabets særlige karakter.«

5. I § 17, stk. 4, 1. pkt., ændres »3 år« til: »5 år«.

6. § 17 a affattes således:

»§ 17 a. SE-selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, jf. § 17 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer SE-selskabet, skal forsyne selskabet med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. SE-selskabet skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at SE-selskabet er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af SE-selskabets daglige ledelse, jf. § 17, stk. 2, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis selskabet efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. SE-selskabet skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor ledelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. SE-selskabet skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. SE-selskabet skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. SE-selskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. SE-selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 6, og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for SE-selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, stk. 3 og 5, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger SE-selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

7. Efter § 17 b indsættes:

»§ 17 c. Ved etablering af et SE-selskab skal der senest samtidig med registreringen af SE-selskabet, jf. § 16, indhentes og registreres oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.«

8. Efter § 17 c, der foreslås indsat efter § 17 b, indsættes:

»§ 17 d. SE-selskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 17 a, skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et SE-selskabs reelle ejere, foretager styrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 17 a, stk. 6, og selskabslovens § 17, stk. 1. Erhvervsstyrelsen kan i denne forbindelse over for selskabet fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan, sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system. SE-selskabet skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres.«

9. I § 19, stk. 1, og § 22, stk. 4, ændres »Økonomi- og erhvervsministeren« til: »Erhvervsministeren«.

10. I § 19, stk. 2 og 3, ændres »Økonomi- og erhvervsministerens« til: »Erhvervsministerens«.

11. I § 20, stk. 1, ændres »Økonomi- og Erhvervsministeriets« til: »Erhvervsministeriets«.

12. I § 21, stk. 1, ændres »§ 17 a, stk. 2 og 3« til: »§ 17 a, stk. 3, 5 og 6«.

13. I § 22, stk. 4, ændres »økonomi- og erhvervsministeren« til: »erhvervsministeren«.

§ 5

I lov nr. 454 af 22. maj 2006 om det europæiske andelsselskab (SCE-loven), som ændret ved § 7 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 9 i lov nr. 634 af 12. juni 2013 og § 5 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 73«: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. Overalt i loven ændres »Erhvervs- og Selskabsstyrelsens« til: »Erhvervsstyrelsens«.

3. Tre steder i § 6, stk. 5, ændres »økonomi- og erhvervsministeren« til: »erhvervsministeren«.

4. Overalt i loven ændres »Erhvervs- og Selskabsstyrelsen« til: »Erhvervsstyrelsen«.

5. I § 13 ændres »§ 21, stk. 2« til: »§ 21, stk. 3«.

6. I § 13 indsættes efter stk. 1:

»Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SCE-selskab efter § 21, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvis SCE-selskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 14 a.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SCE-selskab efter § 21, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvis SCE-selskabet ikke har opbevaret dokumentation for selskabets oplysninger om reelle ejere eller SCE-selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 14 a. «

7. § 14 a affattes således:

»§ 14 a. SCE-selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, jf. § 14 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer selskabet, skal forsyne selskabet med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. SCE-selskabet skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver

ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, jf. § 14, stk. 2, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis virksomheden efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. SCE-selskabet skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor ledelsen godkender årsrapporten eller lignende.

Stk. 5. SCE-selskabet skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. SCE-selskabet skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. SCE-selskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. SCE-selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 6, og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for SCE-selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger SCE-selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

8. Efter § 14 b indsættes:

»§ 14 c. Ved etablering af et SCE-selskab skal der senest samtidig med registreringen af SCE-selskabet, jf. § 14, indhentes og registreres oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

9. Efter § 14 c, der foreslås indsat efter § 14 b, indsættes:

§ 14 d. SCE-selskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 14 a, skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et SCE-selskabs reelle ejere, foretager styrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 14 a, stk. 6, og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 c, stk. 1. Erhvervsstyrelsen kan i denne forbindelse over for selskabet fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan, sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system. SCE-selskabet skal, medmindre formålet med

offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres.«

10. I § 17, stk. 1, ændres »Økonomi- og erhvervsministeren« til: »Erhvervsministeren«.

11. I § 17, stk. 2 og 3, ændres »Økonomi- og erhvervsministerens« til: »Erhvervsministerens«.

12. I § 19, stk. 1, ændres »§ 14 a, stk. 2 og 3« til: »§ 14 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 6

I lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, jf. lovbekendtgørelse nr. 281 af 17. april 1997, som ændret ved § 37 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 og § 6 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 73« til: » og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. Overalt i loven ændres »Erhvervs- og Selskabsstyrelsen« til: »Erhvervsstyrelsen«.

3. § 1 a affattes således:

»§ 1 a. En europæisk økonomisk firmagruppe skal indhente oplysninger om firmagruppens reelle ejere, jf. § 1 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer firmagruppen, skal forsyne firmagruppen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for firmagruppens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at firmagruppen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere skal registreres hurtigst muligt efter, at firmagruppen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, jf. § 1, stk. 1, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis virksomheden efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Stk. 5. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Firmagruppen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Den europæiske økonomiske firmagrube skal efter anmodning udlevere oplysninger om firmagrubbens reelle ejere, herunder om firmagrubbens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Firmagruppen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolgaver.

Stk. 7. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 6, og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, stk. 3 og 5, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger firmagruppen skal registrere i styrelsens it-system.«

4. Efter § 1 b indsættes:

»§ 1 c. Ved etablering af en europæisk økonomisk firmagrube skal der senest samtidig med registreringen af den europæiske økonomiske firmagrube, indhentes og registreres oplysninger om firmagrubbens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.«

5. Efter § 1 c, der foreslås indsat efter § 1 b, indsættes:

»§ 1 d. Europæiske økonomiske firmagrupper, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 1 a, skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en europæisk økonomisk firmagrubes reelle ejere, foretager styrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 1 a, stk. 6, og § 2 a, stk. 1. Erhvervsstyrelsen kan i denne forbindelse over for firmagruppen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan, sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system. Den europæiske økonomiske firmagrube skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres.«

6. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Erhvervsstyrelsen kan af anmelder forlange de oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om loven og den europæiske økonomiske firmagrubes vedtægter er overholdt.

Stk. 2. Ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige den europæiske økonomiske firmagrube opløst efter reglerne i § 5, stk. 6.«

7. I § 4, stk. 1, ændres »Industriministeriets Erhvervsankenævn« til: »Erhvervsankenævnet«.

8. I § 4, stk. 2, ændres »Erhvervs- og Selskabsstyrelsens« til: »Erhvervsstyrelsens«.

9. I § 5 indsættes efter stk. 2:

»Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en europæisk økonomisk firmagrube, hvis den europæiske økonomiske firmagrube ikke har registeret oplysninger om reelle ejere eller har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 1 a.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en europæisk økonomisk firmagrube, hvis firmagruppen ikke har opbevret dokumentation for firmagrubbens oplysninger om reelle ejere eller firmagruppen har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 1 a.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken den europæiske økonomiske firmagrube kan afhjælpe en mangel efter stk. 3 og 4. Afhjælpes manglen ikke senest ved udløbet af den af styrelsen fastsatte frist, kan styrelsen træffe beslutning om tvangsopløsning.

Stk. 6. Tvangsopløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-232 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til europæiske økonomiske firmagrupperes særlige karakter.«

10. I § 7, stk. 2, ændres »§ 1 a, stk. 2 og 3« til: »§ 1 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 7

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 667 af 8. juni 2017 og § 1 i lov nr. 1547 af 19. december 2017 og senest ved § 1 i lov nr. 706 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73,«: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. *Overskriften* for § 23 affattes således:

”Særlige regler for gensidige forsikringselskaber og tværgående pensionskasser vedrørende stiftelse m.v.”

3. § 23, stk. 3-6, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse skal indhente oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 4. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer et gensidigt forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse, skal forsyne det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 5. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere oplysningerne efter stk. 3 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at selskabet eller pensionskassen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificeres.

Stk. 6. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 7. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 8. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal efter anmodning udlevere oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 9. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 8, og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 5, eller er indhentet, jf. stk. 8, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Stk. 10. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 3, stk. 5 og 7, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

4. Efter § 23 indsættes i Kapitel 3:

»§ 23 a. Et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 23, skal forsyne personer og

virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendingsprocedurer, med oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et gensidigt forsikringsselskabs eller en tværgående pensionskasses reelle ejere, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan i denne forbindelse over for det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen, sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system. Det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres. «

5. § 81 b affattes således:

»**§ 81 b.** Sparekassen skal indhente oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer sparekassen, skal forsyne sparekassen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for sparekassens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Sparekassen skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparekassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at sparekassen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af sparekassens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis sparekassen efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificeres.

Stk. 4. Sparekassen skal mindst én gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Sparekassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparekassen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Sparekassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder om sparekassens forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparekassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 6, og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, stk. 3 og 5, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

6. Efter § 81 b indsættes:

»§ 81 c. Sparekasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 81 b, skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om sparekassens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en sparekasses reelle ejere, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan i denne forbindelse over for sparekassen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen, sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system. Sparekassen skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres. «

7. § 85 b affattes således:

»§ 85 b. Andelskassen skal indhente oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer andelskassen, skal forsyne andelskassen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for andelskassens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Andelskassen skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at andelskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at andelskassen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af andelskassens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis andelskassen efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificeres.

Stk. 4. Andelskassen skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Andelskassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Andelskassen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Andelskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder om andelskassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Andelskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 6, og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk.

3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, stk. 3 og 5 i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

8. Efter § 85 b indsættes:

»§ **85 c.** Andelskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 85 b, skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om andelskassens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en andelskasses reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan i denne forbindelse over for andelskassen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen, sideløbende med undersøgelsen offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system. Andelskassen skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres. «

9. § 336 a affattes således:

»§ **336 a.** Sparevirksomheden skal indhente oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer sparevirksomheden, skal forsyne sparevirksomheden med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for sparevirksomhedens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Sparevirksomheden skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparevirksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere skal registreres hurtigst muligt efter, at sparevirksomheden er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af sparevirksomhedens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis sparevirksomheden efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificere. *Stk. 4.* Sparevirksomheden skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Sparevirksomheden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparevirksomheden skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Sparevirksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder om sparevirksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparevirksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolgaver.

Stk. 7. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 6, og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, stk. 3 og 5, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

10. Efter § 336 a indsættes før overskriften før § 337:

»§ 336 b. Sparevirksomheder, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 336 a, skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om sparevirksomhedens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en sparevirksomheds reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan i denne forbindelse over for sparevirksomheden fastsætte en frist til forholdets berigtigelse.

Stk. 2. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen, sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 1, 2. og 3. pkt., offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system. Sparevirksomheden skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres. «

11. I § 373, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 23 stk. 4 og 5« til: »§ 23, stk. 5, 7 og 8«, »§ 81 b, stk. 2 og 3« ændres til: »§ 81 b, stk. 3, 5 og 6«, »§ 85 b, stk. 2 og 3« ændres til: »§ 85 b, stk. 3, 5 og 6«, og »§ 336 a, stk. 2 og 3« ændres til: »§ 336 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 8

I lov om firmapensionskasser, jf. lov nr. ... af ... [L 79 fremsat af erhvervsministeren, fremsat 24. oktober 2018], foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »EU-tidende 2016, nr. L 254, side 37«: »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. § 110 affattes således:

»§ 110. En firmapensionskasse skal indhente oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer firmapensionskassen, skal forsyne firmapensionskassen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for firmapensionskassens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Firmapensionskassen skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at firmapensionskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere skal registreres hurtigst muligt efter, at firmapensionskassen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af firmapensionskassens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis firmapensionskassen efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Firmapensionskassen skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Firmapensionskassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Firmapensionskassen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Firmapensionskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder om firmapensionskassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Firmapensionskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 6, og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, stk. 3 og 5, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger firmapensionskassen skal registrere i styrelsens it-system.«

3. Efter § 110 indsættes:

»§ 110 a. Firmapensionskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 110, skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om firmapensionskassens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en firmapensionskasses reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan i denne forbindelse over for firmapensionskassen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 2. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen, sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system. Firmapensionskassen skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres. «

4. I § 116, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 110, stk. 3 og 4« til: »§ 110, stk. 3, 5 og 6«.

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1166 af 19. september 2018, som ændret ved § 35 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.« til: », Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. § 136 a affattes således:

»§ 136 a. En kapitalforening og en AIF SIKAV skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer selskabet, skal forsyne kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Kapitalforeningen og AIF SIKAV'en skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at foreningen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere skal registreres hurtigst muligt efter, at foreningen eller SIKAV'en er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af foreningens eller SIKAV'ens bestyrelse skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis foreningen eller SIKAV'en efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Kapitalforeninger og AIF SIKAV'er skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen eller AIF SIKAV'en skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens eller AIF SIKAV'ens reelle ejere, herunder om foreningens eller AIF SIKAV'ens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen eller AIF SIKAV'en skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolgaver.

Stk. 7. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 6, og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for kapitalforeninger eller AIF SIKAV'er, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, stk. 3 og 5, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

3. Efter § 136 a indsættes før overskriften før § 137:

»§ 136 b. Kapitalforeninger og AIF SIKAV'er, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 136 a, skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendingsprocedurer, med oplysninger om kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en kapitalforenings eller AIF SIKAV's reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan i denne forbindelse over for kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 2. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen, sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system. Kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres. «

4. I § 190, stk. 2, ændres »§ 136 a, stk. 2 og 3« til: »§ 136 a, stk. 3, 5 og 6«.

5. I § 190, stk. 4, ændres »§ 136 a, stk. 5« til: »§ 136 a, stk. 8«.

§ 10

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1154 af 19. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres » samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73« til: », Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. I § 14 a affattes således:

»§ 14 a. En investeringsforening eller en SIKAV skal indhente oplysninger om foreningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer foreningen eller SIKAV'en, skal forsyne investeringsforeningen eller SIKAV'en med de oplysninger om ejerforholdet, der

er nødvendige for foreningens eller SIKAV'ens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen eller SIKAV'en er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere skal registreres hurtigst muligt efter, at foreningen eller SIKAV'en er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af investeringsforeningens bestyrelse eller direktion eller SIKAV'ens bestyrelse skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis investeringsforeningen eller SIKAV'en efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificeres.

Stk. 4. Investeringsforeninger og SIKAV'er skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om deres reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen eller SIKAV'en skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder om foreningens eller SIKAV'ens forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen eller SIKAV'en skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 6, og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for investeringsforeninger eller SIKAV'er, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, stk. 3 og 5, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

3. Efter § 14 a indsættes før overskriften før § 15:

»§ 14 b. Investeringsforeninger og SIKAV'er, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 14 a, skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens ejerforhold.

Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en investeringsforenings eller SIKAV's reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan i denne forbindelse over for investeringsforeningen eller SIKAV'en fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 2. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen, sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system.

Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres. «

4. I § 190, stk. 1, 2. pkt., ændres » § 14 a, stk. 2 og 3« til: »§ 14 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 11

I lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 653 af 15. juni 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 7 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 4 i lov nr. 616 af 12. juni 2013, § 11 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, og § 1 i lov nr. 1665 af 26 december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) En trust eller et juridisk arrangement, der ligner en trust.«

Nr. 3-6 bliver herefter nr. 4-7.

2. I § 5, stk. 2, ændres »2 og 6« til: »2, 3 og 7«.

3. I § 5, stk. 3, ændres »§ 3, nr. 3-5« til: »§ 3, nr. 4-6«.

4. I § 11, stk. 1, nr. 7, indsættes efter »adresse«: », bopælsland, statsborgerskab«.

5. I § 11 a indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. En trust eller et lignende juridisk arrangement, jf. § 3, nr. 3, som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at have sine reelle ejere registreret, skal være registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. For en trust eller et lignende juridisk arrangement skal som minimum registreres oplysninger omfattet af § 11, stk. 1, nr. 1-8.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

6. I § 11 a, stk. 2, der bliver stk. 3, og § 22, stk. 2, indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

7. I § 12, stk. 1, ændres »2 og 6« til: »2, 3 og 7«.

8. I § 12, stk. 2, ændres »§ 3, nr. 3-5« til: »§ 3, nr. 4-6«.

9. I § 18, stk. 3, 2. pkt., ændres »virksomheder« til: »juridiske enheder, jf. § 3, nr. 1-3«.

10. § 18, stk. 4, 1. og 2. pkt., affattes således:

»Oplysning om adresse, bopælsland og statsborgerskab for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år efter, at personen er ophørt med at være aktiv i en juridisk enhed, jf. § 3, nr. 1-3, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive og ophørte juridiske enheder.«

11. § 18, stk. 6, affattes således;

»Stk. 6. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i juridiske enheder, jf. § 3, nr. 1-3, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.«

§ 12

I lov om fonde og visse foreninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 20. september 2012, som ændret ved § 3 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, § 3 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, lov nr. 734 af 25. juni 2014 og § 12 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 73«: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/834/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43.«

2. § 4 affattes således:

»§ 4. Fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere, jf. § 5, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Fondens reelle ejere skal efter anmodning fra fonden forsyne fonden med de oplysninger, som fonden er forpligtet til at indhente efter stk. 1.

Stk. 3. Fonden skal registrere oplysninger efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, der er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med ændringen.

Stk. 4. Fonden skal mindst 1 gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere.

Stk. 5. Fonden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Fonden skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1 og 3, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.«

3. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Fonde skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om fondens reelle ejere.

Stk. 2. Modtager fondsmyndigheden fra Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om fondens reelle ejere, foretager fondsmyndigheden en undersøgelse af forholdet, jf. § 37.

Stk. 3. Efter anmodning fra fondsmyndigheden, kan Erhvervsstyrelsen, sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system indtil forholdet er bragt i orden. Fonden skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres.

4. I § 43, *stk. 1*, ændres »§ 4, *stk. 2* og 3,« til: »§ 4, *stk. 3, 5* og 6«.

5. § 52 affattes således:

»§ 52. Foreningen skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, jf. § 52 a, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Foreningens reelle ejere skal efter anmodning fra foreningen forsyne foreningen med de oplysninger, som foreningen er forpligtet til at indhente efter *stk. 1*.

Stk. 3. Foreningen skal registrere oplysninger efter *stk. 1* i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, der er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med ændringen.

Stk. 4. Foreningen skal mindst 1 gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere.

Stk. 5. Foreningen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Foreningen skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter *stk. 1* og 3, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger foreningen skal registrere i styrelsens it-system.«

6. Efter § 52 a indsættes:

»§ 52 b. Foreninger skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om foreningens reelle ejere.

Stk. 2. Modtager Civilstyrelsen fra Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om foreningens reelle ejere, foretager Civilstyrelsen en undersøgelse af forholdet.

Stk. 3. Efter anmodning fra Civilstyrelsen, kan Erhvervsstyrelsen, sideløbende med undersøgelsen nævnt, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i styrelsens it-system indtil forholdet er bragt i orden. Foreningen skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af

meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres.«

7. Efter § 52 b indsættes:

»§ 52 c. Civilstyrelsen kan af foreningens bestyrelse, revisor eller andre, der har kendskab til foreningens forhold, forlange de oplysninger, der er efter Civilstyrelsens skøn er nødvendige til at vurdere, om en forening overholder sine forpligtelser i medfør af § 52.

Stk. 2. Civilstyrelsen kan pålægge foreningen at bringe forhold, der strider imod § 52, i orden.«

8. I § 54 ændres »§ 52, stk. 2 og 3,« til: »§ 52, stk. 3, 5 og 6, og undladelse af at afgive oplysninger efter § 52 c, stk. 1, eller at efterkomme et pålæg efter § 52 c, stk. 2,«.

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 10. januar 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 5 og 6, § 2, nr. 2, 6 og 7, § 3, nr. 5 og 6, § 4, nr. 4 og 7, § 5, nr. 6 og 8, og § 6, nr. 4 og 9, træder i kraft den 1. juli 2019.

§ 14

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske henholdsvis de grønlandske forhold tilsiger, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens §§ 1-3, 8 og 12 kan ikke sættes i kraft for Færøerne.

Stk. 3. Lovens §§ 4-6 og 11 kan ikke sættes i kraft for hverken Færøerne eller Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Ejeres pligt til at give oplysning om deres ejerskab
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Mulighed for kompetente myndigheder m.v. til at videregive oplysninger om ejerforhold
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Mekanismer til sikring af passende, opdaterede og aktuelle oplysninger
 - 2.3.1. Selskaber og andre juridiske enheders undersøgelsespligt
 - 2.3.1.1. Gældende ret
 - 2.3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.3.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3.2. Behandling af indberettede uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger
 - 2.3.2.1. Gældende ret
 - 2.3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.3.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3.3. Kontrol af oplysninger om reelle ejere
 - 2.3.3.1. Gældende ret
 - 2.3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.3.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Mulighed for tvangsopløsning eller sletning af virksomheder og erhvervsdrivende fonde
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
 - 2.5. Præcisering af bestemmelsen om reelle ejere
 - 2.6. Lov om Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-loven)
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.6.3. Den foreslåede ordning
3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Formålet med lovforslaget er at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelsen af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/13/EF og 2013/36/EU (herefter benævnt 5. hvidvaskdirektiv). Lovforslaget gennemfører den del, der omhandler reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. 5. hvidvaskdirektiv medfører bl.a. ændringer til artikel 30 om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelsen af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU), nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (herefter benævnt 4. hvidvaskdirektiv).

Med lov nr. 262 af 16. marts 2016 om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Indførelse af register over reelle ejere) blev 4. hvidvaskdirektivs artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder gennemført i flere forskellige love på Erhvervsministeriets område og i lov om fonde og visse foreninger (fondsloven) på Justitsministeriets område. Herved blev en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger forpligtet til at indhente, herunder i fornødent omfang sikre opdaterede oplysninger, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere.

Formålet med ændringerne i 5. hvidvaskdirektiv er at styrke indsatsen mod hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse yderligere. Direktivet indfører således en pligt for ejere til at forsyne den virksomhed, fond eller forening, som den pågældende er ejer af, med oplysninger om sit ejerskab. Der indføres endvidere mekanismer, der skal sikre, at oplysningerne om reelle ejere er passende, nøjagtige og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for de omfattede virksomheder, fonde og foreninger. Ydermere indføres mulighed for ressortmyndigheder til at følge op på indberetninger, der modtages i medfør af den foreslåede bestemmelse i hvidvaskloven, om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslag til lov om ændring af hvidvaskloven (Gennemførelse af femte hvidvaskdirektiv), der gennemfører den øvrige del af 5. hvidvaskdirektiv. Hvidvasklovens anvendelsesområde udvides til at omfatte kunsthandlere, udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer, der efter lovforslaget er et lovligt betalingsmiddel, som er udstedt af en centralbank, samt udbydere af virtuelle tegnebøger, der efter lovforslaget om ændring af hvidvaskloven er enheder, som leverer tjenester til at beskytte private kryptografiske nøgler på vegne af deres kunder med henblik på at opbevare, lagre og overføre virtuelle valutaer. Herudover indføres en pligt til at foretage indberetning om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede reel ejer-oplysninger samt regler om indhentning, opbevaring og registrering af reelle ejere af udenlandske trustere og lignende juridiske arrangementer.

5. hvidvaskdirektiv er ligesom tidligere hvidvaskdirektiver et minimumsdirektiv, hvilket betyder, at de enkelte EU-medlemslande har mulighed for at fastsætte skærpede regler.

Det fremgår af direktivets præambelbetragtning nr. 4, at der – til trods for, at der er sket betydelige forbedringer med hensyn til vedtagelsen og gennemførelsen af Financial Action Task Force's (FATF) anbefalinger og tilslutningen til Global Forums arbejde for gennemsigtighed – er behov for yderligere at øge gennemsigtigheden på såvel det økonomiske og finansielle område inden for EU. Det fremgår desuden, at forebyggelse af hvidvask af penge og terrorfinansiering kan være effektiv, hvis der skabes ugunstige forhold for kriminelle ved at sikre øget gennemsigtighed i ejerskabsstrukturer. 5. hvidvaskdirektiv har – udover at afdække og efterforske hvidvask af penge – også til formål at forebygge hvidvask af penge og terrorfinansiering.

Dette lovforslag har desuden til formål at støtte op om *aftalen om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering*, der blev indgået den 19. september 2018 mellem Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, og gennemføre en del af *aftalen om styrket kontrol og vejledning*, der blev indgået den 28. november 2017 mellem Regeringen (Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti) samt Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Alternativet om øget regelefterlevelse på skatteområdet.

Som følge af 5. hvidvaskdirektiv, aftalen om styrkelsen af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering og aftalen om styrket kontrol og vejledning foreslås det, at kontrollen med registreringen af reelle ejere bliver underlagt en målrettet kontrol, der koordineres med relevante myndigheder, samt at mulighederne for sanktion udvides ved manglende efterlevelse af reglerne om reelle ejere.

Danmark er medlem af Financial Action Task Force (FATF), der er et mellemstatsligt samarbejde, hvis formål er at forebygge, at de finansielle systemer bliver udnyttet til hvidvask og finansiering af terror. Medlemmer af FATF er folkeretligt forpligtede til at efterleve FATF's 40 anbefalinger, som senest er revideret i februar 2012 og opdateret i oktober 2018. EU's hvidvaskdirektiver, herunder 4. hvidvaskdirektiv og 5. hvidvaskdirektiv, tilstræber at skabe rammerne for, at medlemslandene kan opfylde de nævnte anbefalinger, og direktiverne skal derfor ses i sammenhæng med anbefalingerne.

Danmark er desuden medlem af The Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes (herefter Global Forum), der er et organ under OECD (Organization for Economic Co-operation and Development). Global Forum arbejder for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på skatteområdet bl.a. for at modvirke skatteunddragelse. Som medlem af Global Forum er Danmark forpligtet til at efterleve Global Forums standard for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på skatteområdet.

Både FATF og Global Forum har stort fokus på reglerne om reelle ejere, da øget gennemsigtighed omkring ejerforhold kan være et effektivt afskrækkende middel og modvirke at udvikle selskabsstrukturer udnyttet til skatteunddragelse og sløring af hvidvask og terrorfinansiering.

FATF evaluerede i november 2016 Danmarks efterlevelse af de 40 anbefalinger. Den endelige rapport (Mutual Evaluation Report) udkom i august 2017. Danmark blev i februar 2017 evalueret

af Global Forum for overholdelse af Global Forums standard. Den endelige rapport (Peer Review Report on the Exchange of information on Request) udkom i november 2017. Danmark skal overfor begge internationale organer løbende følge op på evalueringerne og forklare, hvordan og hvor der er sket af forbedringer siden evalueringerne. Evalueringen fra Global Forum viste bl.a., de danske regler om reelle ejere på visse punkter er uklare og kan give anledning til tvivl. Der er bl.a. behov for at tydeliggøre, at udgangspunktet er, at alle de omfattede virksomheder, fonde og foreninger har reelle ejere, som skal registreres. Muligheden for at betragte og registrere ledelsen som reelle ejere er således alene en undtagelse til denne hovedregel. Dette følger den såkaldte ”kaskademodel” efter FATF’s anbefaling nr. 10, og som ligeledes anvendes af Global Forum. Global Forums evaluering viste desuden, at der var behov for at tydeliggøre, hvad pligten til opbevaring af oplysninger om reelle ejere omfatter, herunder dokumentation for hvad der er gjort for at konkludere hvem der er virksomhedens m.fl reelle ejere. Endelig viste evalueringen et behov for at tydeliggøre, hvornår der skal ske opdatering af de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Lovforslaget har derfor også til formål at præcisere reglerne om reelle ejere på baggrund af de to internationale evalueringer.

Det foreslås også at ændre lov om Det Centrale virksomhedsregister (CVR-loven), så der sikres overensstemmelse mellem den periode, hvor oplysningerne opdateres efter dansk lovgivning og den periode, hvor oplysningerne skal være tilgængelige som følge af 5. hvidvaskdirektiv bestemmelse om sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere.

Som følge af kravet om registrering af reelle ejere af trustere og lignende juridiske arrangementer i artikel 1, nr. 16 (artikel 31) i 5. hvidvaskdirektiv, der foreslås gennemført i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), (L XXX), foreslås det desuden, at der indføres en bestemmelse om registrering af trustere og lignende juridiske arrangementer i lov om Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-loven), så det sikres en entydig identifikation af den pågældende trust eller juridiske arrangement i forbindelse med registreringen af reelle ejere.

Lovforslagets § 11 er udformet med udgangspunkt i, at lov nr. 1665 af 26. december 2017 om ændring af lov om Det Centrale Virksomhedsregister og forskellige andre love træder i kraft den 1. februar 2019.

De foreslåede bestemmelser skal medvirke til, at registreringen af reelle ejere i de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er passende, nøjagtige og aktuelle. Formålet er at sikre øget gennemsigtighed, således at personer får sværere ved at gemme sig bag selskabskonstruktioner af forskellige art.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Oplysningspligt for ejere og virksomheder, fonde og foreninger

2.1.1. Gældende ret

Personer og virksomheder omfattet af hvidvasklovens regler om kundekendskabsprocedurer, skal bl.a. have kendskab til en kundes reelle ejere (kend-din-kunde).

Som følge heraf eksisterer der implicit en pligt for kunden og dens reelle ejere til at give de oplysninger, der er nødvendige til brug for kundekendskabsproceduren. De virksomheder, fonde og foreninger samt reelle ejere kan som følge af disse bestemmelser føle sig forpligtet til at give oplysninger om deres ejerskab for at der kan etableres et kundeforhold.

Der eksisterer i dag ikke en klar bestemmelse om, at reelle ejere (fysiske personer) af de omfattede virksomheder, fonde og foreninger skal give oplysninger om deres ejerskab til den pågældende virksomhed, fond eller forening, som vedkommende er ejer af.

Der eksisterer dog en pligt for legale ejere (fysiske og juridiske personer) til at give meddelelse til selskabet om betydelige kapitalposter. Denne pligt omfatter kun A/S, ApS, P/S, IVS, SE-selskaber og K/S, der er registreringspligtige iht. § 2, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Der eksisterer desuden ikke en klar bestemmelse om, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger skal give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet overvejede i forbindelse med indførelsen af register over reelle ejere, om der skulle være en handlepligt for reelle ejere til at give oplysninger om deres ejerskab. Det blev dog vurderet, at det ikke var nødvendigt, da der allerede gjaldt en underretningspligt for legale ejere, og 4. hvidvaskdirektiv alene fastsatte krav for selskaber og juridiske enheder om at indhente reel ejer-oplysningerne.

5. hvidvaskdirektiv stiller imidlertid krav om, at reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder forsyner selskabet eller den anden juridiske enhed med alle de oplysninger, som er nødvendige for, at selskabet eller den anden juridiske enhed kan opfylde pligten til at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere.

Erhvervsministeriet har overvejet, om denne pligt alene skal omfatte reelle ejere eller om pligten bør omfatte alle ejere uanset arten og omfanget af deres ejerskab. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der ved at lade alle ejere være omfattet i højere grad sikres, at virksomhederne får bedst mulig adgang til de relevante oplysninger om deres ejere, herunder art og omfang af ejernes rettigheder, og at virksomhederne på den baggrund mere kvalificeret vil kunne tage stilling til, hvem der er den pågældende virksomheds reelle ejere.

Herudover har Erhvervsministeriet overvejet behovet for at indføre en klar bestemmelse om, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger skal give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

4. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at de selskaber og andre juridiske enheder der er omfattet af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, ud over oplysninger om deres legale ejere, skal pålægges at give oplysninger om deres reelle ejere til personer og virksomheder, der er forpligtet til at udføre kundekendskabsprocedurer.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at direktivets bestemmelse ikke er gennemført i dansk lov tilstrækkeligt klart, da det alene fremstår som en nødvendig forudsætning for at kunne indgå i et kundeforhold som følge af, at den person eller virksomhed, der iværksætter kundekendskabsproceduren, har pligt til at indhente oplysninger om kundens ejerforhold. På baggrund heraf foreslår Erhvervsministeriet, at der indføres en bestemmelse, der forpligter de omfattede virksomheder, fonde og foreninger til at give de nødvendige oplysninger om deres ejerforhold til den person eller virksomhed, der i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsproceduren.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres krav om, at alle ejere af virksomheder, der er omfattet af pligten til at indhente og registrere reel ejer-oplysninger, pålægges en pligt til at forsyne virksomheden, de er ejer af, med oplysninger om deres ejerskab. Hermed kan virksomheden tage stilling til, hvem der er de reelle ejere, herunder arten og omfanget af de reelle ejeres rettigheder. For fonde m.v., der ikke har ejere i traditionel forstand, omfatter pligten de reelle ejere.

Der lægges op til, at pligten alene skal være en pligt til at give de relevante oplysninger om ejerskabet, når virksomheden, fonden eller foreningen indhenter oplysninger om dets reelle ejere. Der er derimod ikke tale om, at ejerne pålægges en underretningspligt, som den der gælder for legale ejere af kapitalselskaber, der skal underrette selskabet om betydelige kapitalposter.

Herudover foreslås, at der indføres en pligt for de omfattede virksomheder, fonde og foreninger til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer. For de omfattede virksomheder medfører det ud over oplysninger om deres reelle ejere også oplysninger om deres ejer- og kontrolstruktur. For fonde m.v., der ikke har ejere i traditionel forstand, omfatter pligten oplysninger om deres reelle ejere.

2.2. Mulighed for kompetente myndigheder m.v. til at videregive oplysninger om ejerforhold

2.2.1. Gældende ret

Registrering af reelle ejere foretages i Erhvervsstyrelsens it-system og oplysningerne offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister. Enhver har således adgang til oplysningerne om reelle ejere.

Der eksisterer i dag en generel hjemmel til videregivelse af personoplysninger til andre myndigheder, hvis det bl.a. er nødvendigt 1) af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesser eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt eller 2) for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. artikel 6, stk. 1, litra c og e, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (herefter persondataforordningen), jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1.

Der eksisterer i dag i reglerne om reelle ejere, der er indført i selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love, ikke en eksplicit bestemmelse om, at kompetente myndigheder og Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU). Den danske FIU er SØIK.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet har overvejet behovet for en klar og eksplicit lovhjemmel, der giver kompetente myndigheder og SØIK mulighed for at videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

4. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at kompetente myndigheder og FIU'er kan videregive oplysninger om reelle ejere, som de omfattende virksomheder, fonde og foreninger skal indhente, opbevare og registrere, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. Det har hidtil været vurderingen, at den nuværende løsning, hvor oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, giver enhver adgang til oplysningerne om reelle ejere.

De oplysninger, som kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester skal have mulighed for at videregive, omfatter også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos fonden.

Det har været overvejet om muligheden for at videregive oplysninger begrundet af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesser, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse vil være tilstrækkeligt grundlag for videregivelsen af oplysninger. Eftersom indhentning, opbevaring og registrering af reelle ejere er indført på baggrund af 4. hvidvaskdirektiv og har til formål at hindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse, er det Erhvervsministeriets vurdering, at videregivelse af oplysninger om de omfattede virksomheders, fondes og foreningers ejer- og kontrolstruktur henhører under offentlig myndighedsudøvelse, og vil desuden være en opgave i samfundets interesse. Erhvervsministeriet er dog også af den opfattelse, at det vigtigt, at der ikke er tvivl om, at oplysningerne kan videregives til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. Det er tilsvarende vigtigt, at det fremstår meget tydeligt for bl.a. de registrerede reelle ejere, at der i lovgivningen er lovhjemmel til en sådan videregivelse. Det er på den baggrund Erhvervsministeriets vurdering, at den nuværende løsning ikke i tilstrækkelig grad understøtter en tydelig hjemmel til videredeling af oplysninger om reelle ejere, og at en klar hjemmel hertil bør indføres.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en hjemmel til, at kompetente myndigheder og SØIK kan videregive oplysninger om reelle ejere, som de har indhentet direkte hos virksomheden, fonden eller foreningen eller fra Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere.

Oplysningerne omfatter de oplysninger, som virksomheden, fonden eller foreningen er forpligtet til at opbevare dokumentation for, og de oplysninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

2.3. Sikring af passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger

2.3.1. Virksomheders, fondes og foreningers undersøgelsespligt

2.3.1.1. Gældende ret

De omfattede virksomheder, fonde og foreninger har pligt til at indhente oplysninger om deres reelle ejere, herunder art og omfang af de reelle ejeres rettigheder, jf. bl.a. selskabslovens § 58 a. Pligten omfatter også, at virksomheden, fonden eller foreningen i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om reelle ejere, og at opdateringsfrekvensen afhænger af den pågældende virksomheds, fonds eller forenings konkrete forhold. Virksomheden, fonden eller foreningen skal dog som minimum sørge for at kontrollere og opdatere reel ejer-oplysningerne i forbindelse med afholdelse af generalforsamlinger eller lignende.

Erhvervsstyrelsen har i henhold til selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og lov om erhvervsdrivende fonde mulighed for at foretage en kontrol af de registrerede oplysninger. Nærmere om kontrol under afsnit 2.2.3.

2.3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

5. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at medlemsstaterne indfører mekanismer, der kan sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er passende, nøjagtige og aktuelle. Direktivet fastsætter ikke hvilke konkrete mekanismer, der skal være tale om, bortset fra krav om, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal indberette uoverensstemmelser i forhold til registrerede reel ejer-oplysninger. Det samme gælder for myndigheder, hvis det er relevant og ikke griber unødigt ind i myndighedernes funktioner.

Det fremgår i dag af bemærkningerne til selskabsloven, at selskaber som minimum i forbindelse med generalforsamlinger eller lignende skal sørge for at kontrollere og i fornødent omfang opdatere oplysninger deres reelle ejere, hvis selskabet bliver bekendt med, at der er sket ændringer. Den gældende regulering indeholder ikke en tilstrækkelig klar pligt til, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger skal undersøge, om oplysningerne om deres reelle ejere fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i de registrerede oplysninger.

Erhvervsministeriet har på den baggrund overvejet, hvilke mekanismer, der vil være effektive for at sikre opdaterede reel ejer-oplysninger uden, at det samtidig medfører for store byrder for de omfattede virksomheder, fonde og foreninger. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det bør fremgå klart af lovgivningen, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger har en pligt til mindst én gang årligt at sikre sig, at de registrerede oplysninger om deres reelle ejere er nøjagtige og aktuelle.

Det har desuden været overvejet, hvordan det sikres, at selskaberne følger op på allerede registrerede oplysninger om deres reelle ejere, herunder om de bør bekræfte oplysningerne, som er registreret hos Erhvervsstyrelsen, hvis der ikke er sket ændringer i de registrerede oplysninger.

Det er vurderingen, at registreringen af en sådan bekræftelse vil være forbundet med byrder for de omfattede virksomheder, fonde og foreninger. Det er samtidig vurderingen, at det ledelsesorgan, der godkender årsrapporten for den pågældende juridiske enhed, bør forholde sig til de registrerede oplysninger om enhedens reelle ejere.

2.3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det tydeliggøres, at omfattede virksomheder, fonde og foreninger har pligt til mindst én gang årligt at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er korrekte og opdaterede.

Det foreslås desuden, at der indføres en pligt til, at resultaterne af den årlige undersøgelse skal fremlægges på det årlige møde, hvor selskabets eller den anden juridiske enheds årsrapport eller tilsvarende godkendes af det pågældende ledelsesorgan. For så vidt angår ikke-erhvervsdrivende fonde og foreninger omfattet af fondslovens regler om registrering af reelle ejere, indføres der ikke krav om, at resultaterne af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor en årsrapport eller tilsvarende godkendes, idet det ikke er alle fonde eller foreninger, der er forpligtet til at udfærdige en årsrapport. Det foreslås derfor, at fonde og foreninger – som øvrige juridiske enheder – er forpligtede til foretage en årlig undersøgelse, men det må være op til de enkelte fonde og foreninger at fastsætte, hvordan bestyrelsen mv. orienteres om undersøgelsens resultat.

2.3.2. Behandling af indberettede uoverensstemmelser i forhold til reel ejer-oplysninger

2.3.2.1. Gældende ret

Erhvervsstyrelsen har for så vidt angår selskaber omfattet af selskabslovens § 17 mulighed for at forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om loven er overholdt. Bestemmelsen giver desuden mulighed for i indtil 3 år fra registreringstidspunktet at stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Tilsvarende følger af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og lov om erhvervsdrivende fonde.

Erhvervsstyrelsen kan træffe beslutning om, at registreringer ikke kan finde sted, hvis der er tvivl om lovligheden af foretagne eller anmeldte registreringer, før der er skabt klarhed om forholdet, samt offentliggøre en meddelelse i styrelsens it-system om grundlaget for styrelsens beslutning i henhold til selskabslovens § 16, stk. 3. Tilsvarende bestemmelser følger af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og lov om erhvervsdrivende fonde.

Den gældende bestemmelse om reelle ejere i selskabslovens § 58 a fastsætter ikke, hvordan eventuelle fejl i oplysningerne om reelle ejere, som indberettes af tredjemand, skal behandles. Bestemmelsen fastsætter desuden ikke regler om at offentliggøre en meddelelse om, at der er modtaget en indberetning af uoverensstemmelser i de registrerede reel ejer-oplysninger.

Tilsvarende er der ikke fastsat regler i lov om fonde og visse foreninger om, hvorledes indberetninger fra tredjemand om uoverensstemmelser i forhold til oplysninger om reelle ejere, skal håndteres. Civilstyrelsen har som fondsmyndighed i medfør af § 37 i lov om fonde og visse fonde mulighed for at føre tilsyn med fondenes efterlevelse af reglerne om registrering af reelle ejere. Tilsvarende beføjelser for så vidt angår foreninger findes ikke i dag.

2.3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Med 5. hvidvaskdirektiv stilles krav om, at der indføres mekanismer, der kan sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er passende, nøjagtige og aktuelle, herunder pligt til indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for personer og virksomheder omfattet af hvidvaskloven og for myndigheder. Herudover fastsætter direktivet, at der skal træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne, og at der i mellemtiden oplyses herom i det centrale register, hvis det er hensigtsmæssigt.

Det har været overvejet, på hvilken måde indberetningspligten og -løsningen samt opfølgningen på indberetninger kan tilrettelægges.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at indberetningspligten bør indføres i hvidvaskloven, der fastsætter bestemmelser for de virksomheder og personer, der skal omfattes af denne pligt, herunder at indberetningsløsningen udvikles i Erhvervsstyrelsens it-system. Der henvises derfor til forslag om en ny § 15 a, jf. § 1, nr. 20, i forslag om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) for nærmere herom.

I forhold til behandlingen af indberettede uoverensstemmelser i reel ejer-oplysningerne er det Erhvervsministeriets vurdering, at der bør ske en konkret sagsbehandling af den myndighed, der er kompetent i forhold til det selskab eller den juridiske enhed, som indberetningen vedrører. Det er vurderingen, at den kompetente myndighed bør have muligheden for at indhente oplysninger til brug for afklaringen af den indberettede uoverensstemmelse. Samtidig bør det være muligt at kræve bevis for registreringen, der ikke bør være begrænset af et bestemt antal år for, hvornår dokumentation kan indhentes, eftersom en indberetning kan modtages senere end 3 år efter registreringen, f.eks. som led i etableringen af et nyt kundeforhold, hvor uoverensstemmelsen bliver kendt.

Det er desuden vurderingen, at det ved modtagelse af oplysninger om uoverensstemmelser om reel ejer-oplysninger kan være relevant at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelsen, men at det også er vigtigt at sikre, at en sådan indberetningsløsning ikke vil blive misbrugt.

2.3.2.3. Den foreslåede ordning

Som følge af kravet om, at personer og virksomheder omfattet af hvidvaskloven såvel som kompetente myndigheder skal indberette uoverensstemmelser i oplysninger om reelle ejere, som de bliver bekendte med, foreslås det, at uoverensstemmelserne indberettes til Erhvervsstyrelsen, der sikrer, at de indkomne indberetninger fordeles til den kompetente myndighed til videre foranstaltning.

Sagsbehandlingen af indberettede uoverensstemmelser indebærer, at der foretages en partshøring af selskabet eller den anden juridiske enhed, som indberetningen vedrører, og af vedkommende, som har foretaget indberetningen, med henblik på at sikre, at korrekte oplysninger om selskabets eller den juridiske enheds reelle ejere fremgår af Erhvervsstyrelsens register. Samtidig foreslås, at den kompetente myndighed har mulighed for at indhente dokumentation, som indberetter

måtte være i besiddelse af, såvel som bevis for, at registreringen er lovligt foretaget hos den, som indberetningen vedrører.

Det foreslås desuden, at der indføres hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen selv eller efter anmodning fra den kompetente myndighed kan offentliggøre en meddelelse i Det Centrale Virksomhedsregister om, at der er indberettet en oplysning om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne, således at offentliggørelsen af en sådan meddelelse alene foretages, såfremt det vurderes hensigtsmæssigt.

2.3.3. Kontrol af oplysninger om reelle ejere

2.3.3.1. Gældende ret

Der eksisterer i dag mulighed for at foretage en kontrol af oplysninger, der er registreret i henhold til selskabsloven, jf. lovens § 17, der er registreret i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. denne lovs § 15 g, og der er registreret i henhold til lov om erhvervsdrivende fonde, jf. denne lovs § 17.

I forhold til virksomheder og fonde omfattet af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder eller lov om erhvervsdrivende fonde kontrollerer Erhvervsstyrelsen registreringer af reelle ejere igennem registreringskontrol eller efterfølgende kontrol. Registreringskontrol foregår på den måde, at en indberetning igennem Virk.dk bliver udtaget til manuel sagsbehandling, og efterprøvet før registreringen offentliggøres i Det Centrale Virksomheds Register. Den efterfølgende kontrol er den indsats, som retter sig imod registreringer, der allerede er foretaget, og som fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister.

For så vidt angår ikke-erhvervsdrivende fonde omfattet af lov om fonde og visse foreninger, kan fondsmyndigheden (Civilstyrelsen) i medfør af lovens § 37 føre tilsyn med, om de oplysninger den pågældende fond har registreret om sine reelle ejere er korrekte. Civilstyrelsen har i dag ikke tilsvarende tilsynsmulighed for foreninger omfattet af loven.

2.3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det fremgår af præambel 22 i 5. hvidvaskdirektiv, at præcis identifikation og kontrol af oplysninger om fysiske og juridiske personer er afgørende for at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Direktivets artikel 30 og 31 fastsætter, at medlemsstaterne skal sikre, at oplysninger, der opbevares i det centrale register om reelle ejere er passende, nøjagtige og aktuelle, og at der skal indføres mekanismer med henblik herpå. Bestemmelsen fastsætter, bortset fra indberetningspligten, ikke konkret, hvilke kontrolmekanismer, der skal være tale om. FATF har udtalt, at som led i mekanismer til sikring af passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger, bør det sikres, at oplysninger om reelle ejere regelmæssigt kontrolleres, samt at kontrollen bør være en myndighedsopgave. Dette understøttes af Global Forums evaluering af Danmark, der udmøntede sig i en anbefaling om udarbejdelse af en plan for kontrol af oplysningerne om reelle ejere. Erhvervsministeriet har - udover selskaber og andre juridiske enheders undersøgelsespligt og indberetningspligten for personer og virksomheder omfattet af hvidvaskloven - overvejet, hvilken form for kontrol og tilsyn, der bør føres med registreringen af reelle ejere, herunder behovet for en særskilt kontrolbestemmelse i forhold til oplysningerne om reelle ejere. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der bør føres kontrol med registrering af reelle ejere svarende til den kontrol, der udføres

i øvrigt med lovpligtige registreringer i henhold til selskabslovgivningen. Det er desuden Erhvervsministeriets vurdering, at Erhvervsstyrelsens it-løsning til registrering af reelle ejere i videst mulige omfang bør understøtte muligheden for kontrol.

2.3.3.3. Den foreslåede ordning

Som følge af, at de selskaber, fonde og foreninger, der skal registrere reelle ejere, henhører under forskellige ressortmyndigheder, foreslås det, at det er den relevante myndighed, der udøver kontrollen med registreringen af reelle ejere. Det foreslås, at der foretages en kontrol eller tilsyn i overensstemmelse med den pågældende særlov, som regulerer reelle ejere.

2.4. Mulighed for tvangsopløsning eller sletning af virksomheder og erhvervsdrivende fonde

2.4.1. Gældende ret

En bred kreds af virksomheder, fonde og foreninger har siden den 23. maj 2017 haft pligt til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere. Oplysningerne skal registreres i Erhvervsstyrelsens almindelige registreringsløsning som en del af oplysningerne om virksomhedens, fondens eller foreningens forhold. Fristen for at registrere oplysninger om reelle ejere udløb den 1. december 2017 for eksisterende virksomheder, fonde og foreninger.

Reglerne om reelle ejere er indført i selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (LEV), lov om erhvervsdrivende fonde (erhvervsfondsloven), lov om det europæiske selskab (SE-loven), lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven), lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, lov om finansiel virksomhed, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., lov om Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-loven) og lov om fonde og visse foreninger (fondsloven).

Siden 1. juli 2018 har det været en forudsætning at der ved etablering af et kapital-selskab, en virksomhed med begrænset ansvar eller en erhvervsdrivende fond, senest samtidig med registreringen af virksomheden registreres oplysninger om reelle ejere, herunder de reelle ejeres ret-tigheder (art og omfang) i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis virksomheden ikke har nogen reelle ejere eller ikke kan identificere de reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af virksomhedens direktion optages som reelle ejere. Det betyder, at fristen er sammenfaldende med den generelle anmeldelsesfrist i bl.a. selskabslovens § 40, stk. 1, som gælder ved bl.a. registrering af stiftelsen af et selskab. Tilsvarende bestemmelse blev indført for interessentskaber og kommanditselskaber, der er registreringspligtige i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Bestemmelsen blev indført som følge af, at den tilsvarende bestemmelse i forhold til registrering af legale ejere allerede var gældende for kommanditselskaber, idet selskabslovens § 58 finder tilsvarende anvendelse.

Kravet om registrering af reelle ejere som en betingelse for at drive virksomhed hænger sammen med muligheden for at kunne tvangsopløse virksomheder, der ikke opfylder deres registreringsforpligtelse, og skal derfor anses som en samlet løsning for at sikre registrering af de reelle ejere. Det har derfor ligeledes siden 1. juli 2018 været muligt at oversende kapital-selskaber, virksomheder med begrænset ansvar og erhvervsdrivende fonde til tvangsopløsning ved skifteretten, hvis virksomheden intet har registreret om sine reelle ejere. Bestemmelsen finder anvendelse for både

nye og eksisterende virksomheder. Nye virksomheder, som har registreret ejere ved etableringen af virksomheden, men som efterfølgende har slettet deres reelle ejere, kan oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten. Eksisterende virksomheder, som ikke har registreret reelle ejere, eller som efter udløbet af fristen for registrering af reelle ejere den 1. december 2017, har slettet oplysningerne om deres reelle ejere, kan oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten.

For interessentskaber og kommanditselskaber er registreringen af virksomheden i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder ikke en betingelse for at drive virksomhed, men alene en registrering som følge af, at disse virksomheder er forpligtet til at indberette årsregnskab. Det vil sige, at et interessentskab hhv. kommanditselskab kan erhverve rettigheder og indgå forpligtelser, uanset om det er registreret hos Erhvervsstyrelsen eller ej. Eftersom registreringen ikke er en betingelse for at drive virksomhed, kan disse virksomhedsformer ikke sanktioneres med opløsning. Manglende registrering af reelle ejere i forhold til interessentskaber hhv. kommanditselskaber vil kunne sanktioneres i form af bødestraf eller administrativ udstedelse af tvangsbøder.

Registrering af ejere som forudsætning for registrering af nye virksomheder og tilhørende mulighed for tvangsopløsning er i dag ikke indført for SE-selskaber, SCE-selskaber og europæiske økonomiske firmaer.

De omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. De omfattede virksomheder, fonde og foreninger skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere deres reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den eller de reelle ejer.

I henhold til selskabslovens § 225, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen i dag anmode skifteretten om at opløse et kapitalsselskab, hvis der konstateres et eller flere objektive konstaterbare forhold, som selskabet ikke overholder. Det gælder f.eks. manglende indsendelse af årsrapport i henhold til årsregnskabsloven, manglende registrering af ledelse eller hjemsted, som foreskrevet i selskabsloven eller i selskabets vedtægter og manglende registrering af selskabets reelle ejere. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist for berigtigelse af det konkrete forhold efter bestemmelsens stk. 2. Sker berigtigelse ikke rettidigt, vil selskabet blive oversendt til tvangsopløsning.

Pligten til at opbevare den dokumentation, der er indhentet for at kunne identificere reelle ejere, er imidlertid ikke omfattet af den gældende hjemmel til tvangsopløsning, men kan i dag alene sanktioneres med bøde.

Tilsvarende gør sig gældende for virksomheder med begrænset ansvar (A. M. B. A., F. M. B. A., S. M. B. A.) og erhvervsdrivende fonde. Eftersom interessentskabers og kommanditselskabers registrering efter lov om erhvervsdrivende virksomheder ikke er en betingelse for at drive virksomhed, er det ikke muligt at anvende reglerne om opløsning som sanktion mod disse virksomhedsformer.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Reguleringen af danske virksomheder bygger på den grundlæggende forudsætning om, at der skal være åbenhed om virksomhedens forhold. Det drejer sig både om de registrerede oplysninger om virksomhedernes ledelse og regnskaber, men også ejerforhold, der for kapitalselskaber og kommanditselskaber, der skal registreres i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, omfatter både registreringen af reelle og legale ejere. For en bredere kreds af virksomheder omfatter ejerforhold alene registrering af de reelle ejere. Det har derfor været overvejet om registrering af reelle ejere som forudsætning for registrering af en virksomhed, der er blevet indført for en række virksomheder, også bør gælde for de europæiske virksomhedsformer (SE-selskaber, SCE-selskaber og europæiske økonomiske firmagrupper). Det er fundet hensigtsmæssigt, at virksomhedsformer, der i henhold til lov skal være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, bliver underlagt de samme krav til registrering af reelle ejere, dvs. at der skal ske registrering af reelle ejere samtidig med registreringen af et ny SE-selskab, SCE-selskab eller en europæisk økonomisk firmagruppe.

Erfaringerne med registreringen af reelle ejere for kapitalselskaber og virksomheder med begrænset ansvar mm. har vist, at der fortsat er mange virksomheder, der ikke har registreret oplysninger om deres reelle ejere, og at muligheden for tvangsopløsning kan blive nødvendig at anvende over for de virksomheder, der ikke har registreret de lovpligtige oplysninger. Det er derfor vurderet, hvorvidt der bør indføres tilsvarende mulighed for tvangsopløsning af SE-selskaber, SCE-selskaber og europæiske økonomiske firmagrupper. Det er vurderingen, at det bør være muligt at anvende samme sanktionsformer i det omfang, det er muligt, for samme manglende efterlevelse af pligten til at registrere reelle ejere, dvs. at muligheden for tvangsopløsning indføres for de virksomheder, hvor denne form for sanktion kan finde anvendelse. Tilsvarende er det vurderingen, at det bør være muligt at slette interessentskaber og kommanditselskaber på grund af manglende registrering af reelle ejere og legale ejere. Det er desuden vurderingen, at en mangelfuld registrering af reelle ejere, dvs. at der er foretaget en registrering af reelle ejere, men f.eks. ikke alle virksomhedens reelle ejere er blevet registreret, også bør kunne føre til tvangsopløsning, hvis manglen ikke berigtiges.

For at sikre den nødvendige gennemsigtighed i ejerforhold er det vurderingen, at den dokumentation, som de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, er forpligtet til at opbevare, foreligger og er fyldestgørende. Det er derfor overvejet, om mulighederne for sanktion skal udvides med muligheden for tvangsopløsning henholdsvis sletning, som ved manglende registrering af reelle ejere. Det er vurderingen, at opbevaring af dokumentation for reelle ejere og identifikationsforsøg er vigtig, idet oplysningerne skal stilles til rådighed for Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. Oplysningerne danner desuden grundlag for registreringen af reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Det er derfor vurderingen, at en kontrol af de lovpligtige oplysninger, herunder manglende eller mangelfuld dokumentation, skal kunne føre til tvangsopløsning henholdsvis sletning.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der ved etablering af SE-selskaber, SCE-selskaber og europæiske økonomiske virksomhedsformer samtidig skal foretages registrering af reelle ejere, herunder oplysninger om

arten og omfanget af de reelle ejeres rettigheder. Hvis virksomheden efter at have udtømt alle muligheder ikke har nogen reelle ejere eller ikke kan identificere de reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse optages som reelle ejere.

Registrering af reelle ejere indebærer 3 muligheder: 1) at virksomheden har reelle ejere, dvs. at virksomheden har identificeret den eller de personer, der ejer eller kontrollerer virksomheden iht. definitionen på at være en reel ejer, 2) at virksomheden ikke har reelle ejere, f.eks. fordi ingen personer ejer eller kontrollerer virksomheden iht. definitionen på at være en reel ejer eller 3) at virksomheden ikke kan identificere de reelle ejere, f.eks. fordi virksomheden efter at have udtømt alle muligheder ikke kan fremskaffe de nødvendige identitetsoplysninger.

SE-selskabers pligt til at indhente og offentliggøre oplysninger om reelle ejere er bl.a. fastsat i § 17 a i lov om det europæiske selskab (SE-loven). Tilsvarende bestemmelser er indført i § 14 a i lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven) og i § 1 a i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper. Det foreslås derfor, at ændringen indføres i en ny bestemmelse for at sikre, at der ikke er tvivl om, at fortolkningen af bestemmelsen om reelle ejere skal være overensstemmende på tværs af de respektive love.

Det foreslås således, at registreringen af SE-selskabets reelle ejere, ligesom registrering af eksempelvis legale ejere og ledelse, gøres til en forudsætning for at kunne registrere etableringen af selve selskabet.

Det foreslås, at det i SE-lovens § 17 b, stk. 1, bestemmes, at SE-selskabets registrering af reelle ejere fremover skal ske – som ved legale ejere – senest samtidig med registreringen af etableringen af et nyt selskab. Det betyder, at fristen reelt er sammenfaldende med den generelle anmeldelsesfrist i selskabslovens § 40, stk. 1, som gælder ved bl.a. registrering af stiftelse. Tilsvarende bestemmelser foreslås indført i SE-loven som § 14 a og i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper § 1 b.

Det foreslås endvidere, at muligheden for at kunne oversende virksomheder og fonde til tvangsopløsning ved skifteretten udvides. Det foreslås derfor, at muligheden for at tvangsopløse virksomheder og fonde som følge af manglende registrering af reelle ejere også skal gælde for SE-selskaber, SCE-selskaber og for europæiske økonomiske firmagrupper. Tilsvarende foreslås, at interessentskaber og kommanditselskaber, der efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder er forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system kan slettes. Samtidig foreslås det, at tvangsopløsningsmuligheden også skal omfatte mangelfuld registrering af reelle ejere.

Det foreslås desuden, at der indføres mulighed for at tvangsopløse kapitalselskaber, virksomheder med begrænset ansvar og erhvervsdrivende fonde, SE-selskaber, SCE-selskaber og europæiske økonomiske firmagrupper, der ikke opbevarer den lovpligtige dokumentation for identificeringen af deres reelle ejere, eller den opbevarende dokumentation er mangelfuld. Det foreslås, at tilsvarende mulighed for sletning af interessentskaber og kommanditselskaber indføres.

4. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder skal indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere. De omhandlede selskaber og andre juridiske enheder er desuden forpligtede til efter anmodning, at stille disse oplysninger til rådighed for Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og andre offentlige myndigheder samt de virksomheder og personer, som har pligter i henhold til hvidvaskloven.

2.5. Præcisering af bestemmelsen om reelle ejere

Det foreslås i lovforslaget, at der foretages mindre præciseringer af dele af bestemmelsen om reelle ejere. Danmark er som medlem af Financial Action Task Force (FATF) og The Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes (Global Forum) forpligtet til at overleve deres internationale standarder og anbefalinger for bl.a. at sikre gennemsigtighed i ejerforhold. Det er således konstateret, at bestemmelsen visse steder bør tydeliggøres, bl.a. med hensyn til, at udgangspunktet er, at alle de omfattede virksomheder, fonde og foreninger har reelle ejere.

2.6. Grundregistrering af trustere og lignende juridiske arrangementer som forudsætning for at kunne registrere reelle ejere

2.6.1. Gældende ret

CVR-loven indeholder regler om bl.a. optagelse af grunddata – dvs. oplysninger om navn og adresse m.v. – om juridiske enheder (virksomheder m.v.) i Det Centrale Virksomhedsregister. De registrerede grunddata er offentligt tilgængelige, men de juridiske enheder kan anmode om, at de registrerede grunddata ikke må benyttes til reklamehenvendelser og andre henvendelser.

Det Centrale Virksomhedsregister har tre hovedfunktioner. For det første skal registret indeholde grunddata om juridiske enheder og de dertil knyttede produktionsenheder. For det andet skal der i Det Centrale Virksomhedsregister foretages en entydig og generelt anvendelig fælles nummerering af juridiske enheder (CVR-nummer) og af produktionsenheder (P-nummer). For det tredje skal Det Centrale Virksomhedsregister stille virksomhedsoplysninger til rådighed for offentlige myndigheder og private.

Der eksisterer i dag i CVR-lovens § 11 a en bestemmelse om, at en juridisk person, som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at registrere reelle ejere, skal være registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. CVR-loven regulerer ikke registrering af reelle ejere.

Juridiske personer, jf. CVR-lovens § 3, nr. 2, er i CVR-lovens forstand en samlebetegnelse for bl.a. aktie- og anpartsselskaber, interessentskaber, kommanditselskaber, fonde, partnerselskaber, andelsselskaber, virksomheder med begrænset ansvar, foreninger og andre sammenslutninger med selvstændig retsevne.

De juridiske enheder, som defineret i CVR-lovens § 3, tildeles i henhold til lovens § 5 et CVR-nummer, og det er hensigten med CVR-loven, at et en gang tildelt nummer skal følge den juridiske enhed fra etablering til ophør.

Udgangspunktet for CVR-loven er, at der er tale om registrering af grunddata for juridiske enheder (virksomheder m.v.), som er registreringspligtige i henhold til anden lovgivning. Det vil hovedsageligt sige selskabsretlig eller skatteretlig lovgivning. CVR-loven giver dog også mulighed for, at juridiske enheder, som ikke er omfattet af en lovpligtig registrering, kan lade sig registrere i systemet.

Muligheden for en juridisk enheds registrering giver en række fordele i forhold til omverdenen, hvor tildelingen af et CVR-nummer – og den medfølgende mulighed for at slå enheden op i et offentligt register – gør det nemmere at identificere sig over for omverdenen.

CVR-lovens § 11 indeholder bestemmelserne om, hvilke grunddata der skal optages i registret og indeholder desuden bemyndigelser til, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om optagelse og registrering af grunddata i registret, herunder om virksomheder og grunddata, som frivilligt kan optages i registret. Endvidere kan Erhvervsstyrelsen i henhold til lovens § 16 a, fastsætte regler om, at virksomheder selv kan eller skal anmelde og registrere grunddata i Erhvervsstyrelsens it-system. Tilsvarende gælder for frivillige anmeldelser, meddelelser og erklæringer.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet har overvejet, hvordan kravet i 5. hvidvaskdirektiv om registrering af reelle ejere af udenlandske truste og lignende juridiske arrangementer skal udformes. Truste og lignende juridiske arrangementer kan ikke etableres efter dansk ret og er derfor ikke omfattet af den selskabsretlige eller fondsretlige regulering i Danmark. Det er vurderingen, at antallet af truste og lignende juridiske arrangementer, der bliver omfattet af pligten til at registrere reelle ejere er begrænset. Heraf kan der være truste og lignende juridiske arrangementer, som i henhold til skattelovgivningen skal registreres.

Det har været overvejet, om der kan etableres en løsning, hvor reelle ejere kan registreres, men uden at selve trusten eller det lignende juridiske arrangement skal registreres. En sådan registrering er dog vurderet at være uhensigtsmæssigt, da det anses for nødvendigt at have en entydig identifikation af trusten og det lignende juridiske arrangement, for at oplysninger om enhedens reelle ejere kan registreres og opdateres, som krævet i henhold til 5. hvidvaskdirektiv. For truste og lignende juridiske arrangementer, hvor et registreringsbevis fra et andet EU-medlemsland kan træde i stedet for registrering af reelle ejere i Danmark, anses det ligeledes for nødvendigt med en entydig identifikation af hvilken trust eller lignende juridiske arrangement registreringsbeviset vedrører.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at reguleringen og registreringen af truste og lignende juridiske arrangementer skal begrænses til et minimum, da disse enheder ikke anerkendes selskabsretligt i Danmark og ikke skal være underlagt en selskabsretlig regulering som selskaber, der kan etableres i henhold til dansk selskabslovgivning.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at udenlandske truste og lignende juridiske arrangementer, der skal registrere reelle ejere i henhold til anden lovgivning - som foreslået i § 1, nr. 52, i forslag til lov om ændring af

hvidvaskloven (Gennemførelse af femte hvidvaskdirektiv) - skal grundregistreres i henhold til CVR-loven svarende til den grundregistrering, som juridiske personer omfattet af reel ejerbestemmelsen skal foretage, hvis de ikke er registreret i henhold til anden lovgivning.

Det er alene de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for at identificere trusten eller den lignende juridiske enhed, som skal registreres. Grundregistreringen nødvendiggør registrering af oplysninger omfattet af § 11, nr. 1-8, som bl.a. virksomhedsnavn og -form, CVR-nummer (tildeles ved registrering). Det er derfor ikke hensigten, at truste og lignende juridiske arrangementer skal give yderligere oplysninger – andet end frivilligt – for at kunne opfylde kravet om registrering af reelle ejere.

De nærmere regler om grundregistreringen vil blive fastsat ved bekendtgørelse, som vil følge de eksisterende bestemmelser om registrering i Erhvervsstyrelsens it-system. Det betyder bl.a. at registreringen skal foretages gennem Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven har fundet anvendelse siden den 25. maj 2018.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder bl.a. for behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Forordningen og loven gælder dog bl.a. ikke for behandling af personoplysninger omfattet af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

I databeskyttelsesforordningen findes de relevante bestemmelser om, hvornår personoplysninger må behandles, herunder indsamles og videregives, i forordningens artikel 6, stk. 1, hvorefter behandling af personoplysninger kun er lovlig, hvis den registrerede har givet samtykke til behandlingen af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. litra a, hvis behandling er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt, jf. litra b, hvis behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. litra c, hvis behandling er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden fysisk persons vitale interesser, jf. litra d, hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. litra e, eller hvis behandling er nødvendig for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn, jf. litra f.

Herudover skal de grundlæggende principper i forordningens artikel 5 altid iagttages. Det følger bl.a. heraf, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed). Endvidere må

personoplysninger indsamles til legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (formålsbegrænsning). Herudover skal personoplysninger være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (dataminimering).

Ifølge forordningens artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af stk. 1, litra c og e, ved at fastsætte mere specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapital IX (artikel 85-91).

Det fremgår herom af betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, at det efter forordningen kun vil være muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, hvorfor det ikke for så vidt angår artikel 6, stk. 1, litra a, b, d og f, vil være muligt at tilpasse anvendelsen, jf. herved side 166.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, der synes at fastsætte nærmere betingelser for at anvende artikel 6, stk. 2, at grundlaget for behandling i henhold til stk. 1, litra c og e, skal fremgå af EU-retten eller af medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, skal ses i forlængelse af artikel 6, stk. 2. Artikel 6, stk. 3, er således en uddybning af, hvordan de bestemmelser, som indføres efter artikel 6, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne kan opretholde eller indføre specifikke regler, nærmere vil skulle udformes.

Efter databeskyttelsesforordningen er det således muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Bestemmelser om reelle ejere i 5. hvidvaskdirektiv gennemføres dels i forslag om ændring af hvidvaskloven og dels i nærværende lovforslag. For de omfattede virksomheder, fonde og foreninger indeholder forslaget supplerende krav for at sikre den nødvendige gennemsigtighed og oplysningernes aktualitet. I forhold til hvidvaskloven omfatter det oprettelsen af register over reelle ejere af truste og lignende juridiske arrangementer og de samme supplerende krav, som for virksomheder, fonde og foreninger. De supplerende krav nødvendiggør etableringen af en indberetningsløsning, herunder et sagsbehandlingsmodul og sammenkobling af registreret over reelle ejere til Business Register Information System (BRIS). Heraf vedrører udgifterne til sagsbehandlermodul i forbindelse med indberetningsløsningen og hovedparten af udgifterne til integrationen til BRIS nærværende lovforslag.

Lovforslaget vil nødvendiggøre en ændring af Erhvervsstyrelsens it-system mhp. etablering af en indberetningsordning til uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger og ift. sammenkoblingen

af reel ejer-registrer på EU-niveau. Desuden må der påregnes udgifter til løbende drift af systemet samt kontrol af de informationer, der registreres.

Forslaget forventes for så vidt angår de nye supplerende krav til bestemmelsen om reelle ejere ikke at medføre et øget ressourceforbrug i Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet og Civilstyrelsen i forhold til vejledning m.v. til de omfattede virksomheder, fonde og foreninger.

Forslaget vil kunne medføre positive administrative konsekvenser, da de supplerende krav vedrørende reelle ejere kan være et redskab til forebyggelse af hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, som bl.a. skatteunddragelse.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

Lovforslaget forventes i øvrigt ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, men der vil være administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Med lovforslaget bliver de virksomheder, fonde og foreninger, der allerede i dag er forpligtet til at registrere oplysninger om deres reelle ejere, forpligtet til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. De omfattede virksomheder, fonde og foreninger forpligtes ydermere til at foretage en årlig undersøgelse af, om de registrerede oplysninger om deres reelle ejere er korrekte. Endvidere skal virksomheder og erhvervsdrivende fonde fremlægge resultatet af undersøgelsen på det møde, hvor årsrapporten eller tilsvarende godkendes af virksomhedens ledelse. Samlet set er der tale om ca. 350.000 virksomheder, fonde og foreninger, der er omfattet af reglerne om reelle ejere.

De administrative omkostninger følger overvejende af virksomheders, fondes og foreningers årlige undersøgelse af, om de registrerede oplysninger om deres reelle ejere er korrekte og med fremlæggelsen af undersøgelsesresultatet på bestyrelsesmødet for årsrapportens godkendelse eller tilsvarende.

Det vurderes, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for de konkrete ændringer, der foreslås i lovforslaget, da ændringerne ikke påvirker virksomhedernes, fondenes og foreningernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller.

Lovforslaget har endvidere været forelagt Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, der på det foreliggende grundlag har vurderet, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt.

Ved vurderingen af de administrative omkostninger er det lagt til grund, at pligten for ejere af virksomheder, fonde og foreninger til at forsyne den virksomhed m.v., som de er ejer af med oplysninger om sit ejerskab, når virksomheden m.v. anmoder herom, ikke vil være forbundet med nye byrder, da det antages, at ejerne allerede i dag stiller oplysningerne til rådighed ved forespørgsel.

Det er endvidere vurderingen, at virksomheders, fondes og foreningers pligt til årligt at sikre, at oplysningerne om deres reelle ejere er korrekte svarende til den praksis, der allerede eksisterer, og pligten til at fremlægge resultaterne af undersøgelsen på det årlige møde, hvor årsrapporten eller lignende godkendes af ledelsen, vil medføre et margintidsforbrug.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget kan medføre administrative konsekvenser for borgerne som følge af oplysningspligten.

Lovforslaget medfører en pligt for ejere af de omfattede virksomheder, fonde og foreninger til at forsyne, den virksomhed, fond eller forening, som de er ejer af, med oplysninger om deres ejerskab.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten.

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2019/139/EF og 2013/36/EU.

Med lovforslaget gennemføres artikel 1, nr. 15, der vedrører ændringen af artikel 30 vedrørende reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder. I Danmark omfatter det en bred kreds af selskaber, virksomheder, fonde, selvejende institutioner og visse foreninger.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 25. oktober 2018 til den 29. november 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet/Advokatsamfundet, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægs Pension (ATP), Bryggerforeningen, Børsmæglerforeningen, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS, Copenhagen Business School, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrugsrådgivning – Videncenteret for Landbrug, Dansk Management Råd, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner,

Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd (DSK), Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Kooperative Fællesforbund, Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere, Det Økonomiske Råds Sekretariat, Digitaliseringsstyrelsen, Domstolsstyrelsen, Finans Danmark, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Forbrugerombudsmanden, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Freelance Bogholdere, Forsikring & Pension, FSR – Danske Revisorer, FTF, Garantifonden for indskydere og investorer, Grønlands Hjemstyre, HK, Håndværksrådet, IFR – Investeringsforeningsrådet, Ingeniørforeningen i Danmark, Investeringsfonds Branchen, IT-Branchen, Komiteen for god selskabsledelse, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunekredit, KL, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landbrugets Rådgivningscenter, Landscenteret, Landsdækkende Banker, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, LO - Landsorganisationen i Danmark, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtdisfond, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, OXFAM IBIS, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, SKAT, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Syddansk Universitet, Team Effektiv Regulering, VP Securities og værdipapircentralen, XBRL Danmark, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil nødvendiggøre en ændring af Erhvervsstyrelsens it-system mhp. etablering af en indberetningsordning til uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger og ift. sammenkoblingen af reel ejer-registre på EU-niveau.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Der vil være positive administrative konsekvenser ved de nye krav vedrørende reelle ejere, da øget gennemsigtighed i ejerforhold kan være et redskab til forebyggelse af hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, som bl.a. skatteunddragelse.	Der må påregnes udgifter til løbende drift af systemet samt kontrol af de indformationer, der registreres. Lovforslaget vurderes ikke at medføre et øget ressourceforbrug i Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet og Civilstyrelsen i forhold til vejledning m.v. til de

		omfattede virksomheder, fonde og foreninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Der vil være positive administrative konsekvenser, da det kan lette byrderne for de virksomheder og personer, der er omfattede af hvidvaskloven, idet de får mulighed for at adgang til oplysninger om en virksomhedskunde-reelle ejer.	<p>Lovforslaget vil medføre administrative omkostninger, idet de omfattede virksomheder, fonde og foreninger vil være forpligtet til at give oplysninger om deres ejerforhold til enheder, der i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer.</p> <p>Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER), der på det foreliggende grundlag har vurderet, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt.</p> <p>Oplysningspligten for ejere medfører ikke nye byrder og undersøgelsespligten og pligten til at fremlægge resultaterne heraf medfører kun et marginalt tidsforbrug.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Lovforslaget vil medføre administrative omkostninger, idet personer, der er ejere af de omfattede selskaber m.v. vil være forpligtede til at forsyne selskabet m.v. med oplysninger om deres ejerskab, når selskabet m.v. anmoder herom.

Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2019/139/EF og 2013/36/EU.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt x)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (fodnoten)

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der i selskabslovens EU-note tilføjes en henvisning til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget. Henvisningen er fejlagtigt udgået ved en tidligere ændring af selskabsloven.

Endvidere tilføjes en henvisning til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. § 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 (§ 18, stk. 2, 1. pkt. og stk. 4, 1. pkt.)

Ifølge den gældende bestemmelse i selskabslovens § 18, stk. 1, skal navne- og adresseoplysninger om personer, som er registreret i henhold til loven, til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system. I henhold til § 18, stk. 2, opdateres navne- og adresseoplysningerne indtil 10 år efter, at en registreret person er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Opdateringsperioden er ændret til 3 år i medfør af lov nr. 1665 af 29. december 2017 om ændring af lov om Det Centrale Virksomhedsregister og forskellige andre love (Ændring af reglerne om offentliggørelse af privatadresser i CVR m.v.), der endnu ikke er trådt i kraft.

Selskabslovens regler om offentliggørelse af personoplysninger implementerer reglerne i artikel 2, stk. 1, litra d, i Rådets første direktiv, direktiv 68/151/EØF om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (1. selskabsdirektiv).

Reglerne har til formål at sikre gennemsigtighed om, hvilke selskabsretlige tilknytninger en given person har eller har haft, samt hvilke funktioner den pågældende i den forbindelse varetager eller har varetaget. Muligheden for at kunne sammenholde en registreret persons navn og adresse bidrager til, at tredjemand kan sikre den registreredes identitet, hvilket blandt andet er relevant i tilfælde, hvor der skal gøres et personligt krav gældende mod den pågældende, eller hvor det f.eks. er nødvendigt at fastlægge, hvem der kan tegne et givent selskab.

Der er med den foreslåede ændring af § 18, stk. 2, 1. pkt. og stk. 4, 1. pkt., tale om en ændring, der svarer til de foreslåede ændringer i CVR-loven vedrørende reglerne om opdatering og offentliggørelse af navne- og adresseoplysninger, jf. lovforslagets § 11, nr. 10 og 11. En ændring som foreslås som følge af ændringen af artikel 30, stk. 10, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Det foreslås således, at navneoplysninger offentliggøres til enhver tid og opdateres indtil 5 år efter, personens sidste tilknytning til en virksomhed i Det Centrale Virksomhedsregister er ophørt. Adresseoplysninger opdateres og offentliggøres ifølge forslaget indtil 5 år efter, at en registreret persons seneste tilknytning til en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister, er ophørt. Dertil kommer i øvrigt, at såfremt en person har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, vil adressen ikke blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe CPR-beskyttelsen er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et CPR-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

De hidtil gældende bemærkninger til § 18, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., jf. specielle bemærkninger til § 18: Folketingstidende 2017-18, A (L9 som fremsat, side 45) vil fortsat være gældende med ovenstående tilføjelser.

Til nr. 3 (§ 58 a)

Selskabslovens § 58 a fastslår, at selskaber skal indhente og opbevare oplysninger om selskabets reelle ejere samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder kapitalselskaber, dvs. A/S, ApS, IVS og P/S.

Selskabslovens § 58 a finder anvendelse for alle kapitalselskaber, men gælder ikke filialer af udenlandske selskaber eller lignende, som er registreret i Danmark, da der er tale om sekundær etablering og dermed ikke en juridisk person. Tilsvarende gælder bestemmelsen ikke for indenlandske filialer, da de heller ikke er juridiske personer.

Den gældende reel ejer-bestemmelse i § 58 a, der gennemførte artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv, var i et vist omfang en udvidelse af de på daværende tidspunkt allerede gældende regler om registrering af selskabets legale ejere, jf. selskabslovens § 58.

Med artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Der er tale om et ændringsdirektiv, hvor dele af artikel 30 er affattet på ny. Dog er artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes samt tilføjes et nyt stykke og stk. 4-7, 9 og 10 nyaffattes.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne selskabet med ejeroplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for selskaber. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv, som ændret ved artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Samtidig foreslås det, at lovens § 58 a inddeles i flere stykker og at der foretages visse præciseringer som opfølgning på FATF's og Global Forums evaluering af, hvordan Danmark efterlever deres anbefalinger om gennemsigtighed i ejerforhold.

Som følge heraf vil de foreslåede ændringer medføre ændring af hele § 58 a, bortset fra stk. 3 om videregivelse af oplysninger, hvorfor det foreslås, at hele bestemmelsen affattes på ny.

Som følge af artikel 1, nr. 15, litra a, i) (artikel 30, stk. 1, 1. pkt.) og litra c, (artikel 30, stk. 5) i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås det i *stk. 1, 1. pkt.*, at selskaber omfattet af selskabsloven skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i selskabslovens § 5, nr. 26, samt om de reelle ejeres rettigheder. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer (selskaber, fonde og foreninger), der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Kapitalselskabs pligt til at indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder, indebærer konkret, at selskabet skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere.

For at finde frem til, hvem der er selskabets reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge selskabets ejer- og kontrolstruktur. Oplysninger fra Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere viser, at mange kapitalselskaber har en simpel ejerstruktur bestående af 1-2 ejere, og at få selskaber også har ejerstrukturer, der indebærer, at selskabet er ejet af en eller flere selskaber m.v.,

som det kan være nødvendigt at få overblik over for at kunne identificere den eller de personer, der i sidste ende er selskabets reelle ejere.

Reelle ejere i kapital­selskaber, jf. definitionen på reelle ejere i selskabslovens § 5, nr. 26, vil være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i et selskab eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab, jf. artikel 3, stk. 6, litra a, i), i 4. hvidvaskdirektiv. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med selskabet. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere, hvis definitionen på at være en reel ejere er opfyldt. Det er både danske personer og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af selskabet. Ligesom undersøgelsen af ejer og kontrolstrukturen også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår heri.

Der henvises til bemærkningerne til selskabslovens § 5, nr. 26, for nærmere herom, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 3: Folketingstidende 2015-2016.(L94 som fremsat, side 34f).

Kapital­selskaber er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer selskabet. Udgangspunktet er, at alle selskaber har reelle ejere.

For selskaber med en enkelt ejerstruktur, hvor en person enten ejer et selskab direkte eller evt. ejer et selskab gennem et holdingselskab, kan kopi af ejer­bøgerne være tilstrækkelig dokumentation for det reelle ejerskab.

For selskaber med en mere kompleks ejerstruktur, f.eks. et ejerskab gennem flere selskaber, ejer­aftaler eller rettigheder, kan det være nødvendigt at undersøge ejerforholdene nærmere for at klarlægge ejerstrukturen og derved kunne foretage en vurdering af, hvem der er selskabets reelle ejere.

Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med kravet i hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, om, at personer og virksomheder omfattet af loven, skal klarlægge en virksomhedskundes ejer- og kontrolstruktur og identificere de reelle ejere.

Det er uden betydning, om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da der skal indhentes oplysninger om de bagvedliggende personer. Det er den samlede besiddelse eller kontrol, som er afgørende for om en fysisk person er reel ejer.

Er ejeren en offentlig myndighed, må det formodes, at ingen fysiske personer ejer eller har kontrol i et omfang, som gør dem til reelle ejere. Vurderingen af om en eller flere personer er reelle ejere vil dog altid være en konkret vurdering. Er der efter en sådan konkret vurdering ingen

fysiske personer i myndigheden, som besidder tilstrækkelig kontrol, må virksomhedens ledelse registreres som den reelle ejer.

Er der tale om et selskab, som i tilstrækkeligt omfang ejes eller kontrolleres af en fond, vil fondens bestyrelsesmedlemmer være at betragte som reelle ejere, jf. § 21 b i lov om erhvervsdrivende fonde, der definerer, hvem der skal betragtes som en fonds reelle ejere, hvorefter fondens bestyrelse altid vil være reel ejer. Opmærksomheden henledes på, at det er definitionen gældende for selskabet, jf. lovens § 5, nr. 26, der finder anvendelse ved vurderingen af, hvem der er selskabets reelle ejere.

Er der tale om et selskab, som i tilstrækkeligt omfang ejes eller kontrolleres af en udenlandsk trust eller et juridisk arrangement, der ligner en trust, er det som ved fonde den definition af reelle ejere for selskabet, jf. selskabslovens § 5, nr. 26, der finder anvendelse ved vurderingen af, hvem der er selskabets reelle ejere. Truster og lignende juridiske arrangementer, der ikke er en juridisk person, har en personkreds bestående af stifter, forvalter (trustee), eventuelt protektor og begunstigede. Ved vurderingen af, hvem der er selskabets reelle ejere, skal det vurderes, om der er en eller flere personer i trustens eller det lignende arrangements personkreds, der ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af selskabet eller kan kontrollere selskabet ved hjælp af andre midler.

Hvis en fysisk person eksempelvis ejer eller kontrollerer 10 pct. af et aktieselskab direkte og 20 pct. af samme selskab gennem et 100 pct. ejet selskab, vil den pågældende person være reel ejer med 30 pct. af det første selskab.

Pligten for selskabet til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at selskabet i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af selskabets konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske. Af de gældende bemærkninger til § 58 a, stk. 1, 1. pkt. fremgår: ”Selskabet skal derfor som minimum i forbindelse med afholdelse af generalforsamlinger eller lignende sørge for at kontrollere og i fornødent omfang opdatere sine oplysninger som forudsat i den foreslåede bestemmelse”. Denne bestemmelse foreslås nu at fremgå tydeligt af bestemmelsen i det foreslåede stk. 3. Nærmere herom nedenfor.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan både være oplysninger om den reelle ejer eller eventuelt være ændringer i arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Det er således selskabets pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger fra den eller de reelle ejere. Denne identifikationsopgave må for hovedparten af de danske selskaber være en overskuelig opgave, da størstedelen af selskaberne kun har en eller få ejere, samt at de indgår i simple koncernstrukturer med et moderselskab og et begrænset antal driftsselskaber. For et begrænset antal selskaber er koncernstrukturen mere kompleks, og for disse selskaber kan identifikationsopgaven være mere omstændelig.

På baggrund af kapitalsselskabers registrering af legale ejere, jf. selskabslovens § 58, der var foretaget på tidspunktet for indførelsen af reel ejer-registrering, kunne det udledes, at over 75 pct. af de registrerede selskaber kun har én ejer og at over 60 pct. af disse selskaber er ejet af fysiske personer alene. Det kunne endvidere udledes, at der i ca. 90 pct. af de registrerede selskaber er 1-2 ejere. For langt størstedelen af de omfattede selskaber var formodningen derfor, at den reelle ejer var identificeret og registreret. De registrerede oplysninger om reelle ejere viser, at de kapitalsselskaber, der har reelle ejere, har 77 pct. 1 reel ejer, og 94 pct. har 1-2 reelle ejere.

Det formodes, at selskabets udgangspunkt for kendskab til ejerne er selskabets ejerbog. Med udgangspunkt i ejerbogen kan selskabet identificere fysiske og juridiske personer, som er ejere, og derfra forsøge at identificere hvem, der måtte være de reelle ejere. Selskaberne vil også kunne benytte årsrapporter for de selskaber, som er legale ejere, samt de offentlige registre, som måtte være til rådighed til at finde oplysninger om eventuelle reelle ejere. Det vil eksempelvis i Danmark være oplysninger om legale og reelle ejere, der er registreret hos Erhvervsstyrelsen og kan søges frem i Det Centrale Virksomhedsregister.

Kapitalsselskaber skal, ud over at indhente oplysninger, herunder identitetsoplysninger på de reelle ejere, også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at selskabet skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete ejerbesiddelse, og om der er tale om direkte ejerskab, eller indirekte ejerskab via andre selskaber, virksomheder eller lignende, samt om der eventuelt er tale om opdeling af stemmerettigheder i form af aktieklasser eller lignende. Det skal desuden være oplyst, om der er tale om ejerskab via pantsætning, aftale eller på anden måde, herunder hvem der er berettiget til at udøve stemmerettigheder på ejerens vegne.

Endvidere skal der indhentes oplysninger, hvis der består kontrol ved hjælp af andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege flertallet af personer til selskabets ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende selskabets årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse, selvstændigt, kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring. Selskabet skal aktivt sørge for at indhente oplysninger herom.

Hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, fastsætter et krav om, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven i forbindelse med *kend-din-kunde* (know your customer) procedurer, ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. Dette betyder, at alle former for selskaber, som har eller har haft kontakt til en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven – eksempelvis pengeinstitutter, forsikringselskaber, revisorer, ejendomsmæglere, advokater m.v. – som udgangspunkt har været nødsaget til at oplyse om virksomhedens reelle ejere forinden kundeforholdets indgåelse. Det var derfor forventningen på tidspunktet for indførelsen af register over reelle ejere, at de fleste virksomheder allerede i et vist omfang havde kendskab til deres reelle ejere, da mere eller mindre alle virksomheder i Danmark måtte formodes at have haft kontakt til f.eks. et pengeinstitut.

Med indførelsen af kravet om, at selskaber skal indhente, opbevare, herunder i fornødent omfang opdatere oplysningerne, og registrere oplysninger om reelle ejere, blev selskaberne omfattet af *kend-dig-selv* (know your self) procedurer, hvor selskabet skal klarlægge sin egen ejer- og kontrolstruktur.

Kapitalselskabet skal således indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere, hvem der er selskabets reelle ejere, herunder for at kunne dokumentere, hvad de har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis de reelle ejere ikke kan identificeres. Herudover omfatter oplysningerne identitetsoplysninger om den reelle ejere (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.) og oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejeres rettigheder, som selskabet skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med den foreslåede ændring af selskabslovens § 58 a, stk. 1, er der ikke tiltænkt materielle ændringer, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for kapitalsselskaber.

I dag er et kapitalsselskabs legale ejere forpligtet til at meddele selskabet oplysninger om deres ejerskab og ændringer heri, jf. selskabslovens § 55. Tilsvarende bestemmelse eksisterer ikke for reelle ejere.

Et kapitalsselskab kan i dag rette henvendelse til direkte og indirekte ejere af selskabet, dvs. i de forskellige led i selskabets ejerstruktur, med henblik på at indhente oplysninger om ejerforhold, men ejere er ikke forpligtet til at give oplysningerne.

Efter artikel 1, nr. 1, litra a, ii), (artikel 30, stk. 1) i 5. hvidvaskdirektiv stilles der imidlertid krav om, at reelle ejere af selskaber eller andre juridiske enheder skal forsyne den pågældende enhed med alle oplysninger om deres ejerskab, der er nødvendige for, at selskabet eller den anden juridiske enhed kan opfylde forpligtelsen med hensyn til at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

De oplysninger, som de reelle ejere forpligtes til at give til selskabet er oplysninger om selve det reelle ejerskab og om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer mv.).

Eftersom kapitalsselskaber på baggrund af deres ejer- og kontrolstruktur skal foretage en konkret vurdering af, hvem der er selskabets reelle ejere, kan oplysninger om ejerforhold hos selskabets direkte såvel som indirekte ejere være nødvendige at indhente. Det vil derfor være relevant, at alle ejere i selskabets ejer- og kontrolstruktur medvirker til, at selskabet får de nødvendige oplysninger for på den baggrund at kunne vurdere, hvem der er selskabets reelle ejere, jf. definitionen i selskabslovens § 5, nr. 26.

Det foreslås derfor i *stk. 2.*, at alle selskabets ejere – fysiske såvel som juridiske personer – efter anmodning fra selskabet skal forsyne selskabet med alle de oplysninger, som selskabet er forpligtet til at indhente efter *stk. 1.* Det indebærer, at selskabets ejere på selskabets forespørgsel skal give selskabet alle de oplysninger, som selskabet har brug for, med henblik på at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere og foretage en registrering i reel ejer-registeret i

overensstemmelse med selskabslovens regler om registrering af reelle ejere samt bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (ejerregistreringsbekendtgørelsen). Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at selskabet kan indhente, opbevare og registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra selskabet, hvis selskabet ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor ejere af egen drift skal rette henvendelse til selskabet med oplysningerne. Der er således ikke tale om en meddelelsespligt, som kendes fra reglerne om legale ejere, hvor kapitalejere skal give meddelelse til selskabet om betydelige kapitalposter.

Ejerne skal give oplysninger om ejerskab, som de har eller har kendskab til. Oplysningerne omfatter ejerforhold i både nedadgående og opadgående retning. Er ejeren en fysisk person vil det alene være i nedadgående retning, dvs. oplysning om hvem personen er ejer af. Er ejeren en juridisk person er det både i nedadgående og opadgående retning, dvs. i forhold til ejerens kapitalandele i selskabet og i forhold til hvem ejeren er ejet af, dvs. ejerens eventuelle legale og reelle ejere. Fonde har ikke ejere i traditionel forstand, og vil derfor alene kunne give oplysninger i nedadgående retning. Er ejeren en trust eller et lignende juridisk arrangement afhænger det af, om trustens eller det lignende juridiske arrangements personkreds (stifter, forvalter, evt. protektor og begunstigede) er fysiske eller juridiske personer.

Oplysningerne om den eller de reelle ejere skal i henhold til det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, registreres hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at den eller de pågældende personer er blevet reelle ejere. For at tydeliggøre, at ændringer til de registrerede oplysninger også skal registreres hurtigst muligt foreslås det at opdele det gældende *stk. 2, 1. pkt.* i to punkter. Selskaber er således, jf. det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, forpligtet til at registrere eventuelle ændringer hurtigst muligt. Ændringerne omfatter både ændringer som følge af, at en ny person anses for at være reel ejer, eller hvis en person ophører med at være reel ejer samt ændringer i en allerede registreret reel ejers identitetsoplysninger og i arten og omfanget af rettighederne.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at selskabet ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

I det foreslåede *stk. 3, 3. pkt.*, der er foreslået flyttet fra det gældende *stk. 1*, præciseres det, at det først er, når selskabet har udtømt alle muligheder i forhold til at identificere selskabets reelle ejere, at selskabet kan benytte undtagelsen, der indebærer, at selskabets direktion skal registreres som reelle ejere. Udgangspunktet er således, at selskabet altid har reelle ejere, og at direktionen alene kan registreres som reelle ejere, når alle muligheder er udtømte, hvorefter selskabet konstaterer, at det ingen reelle ejere har eller at ingen af de reelle ejere kan identificeres. Præciseringen foreslås som følge af FATF og Global Forum har påpeget, at alle selskaber har reelle ejere.

Der kan dog være konkrete tilfælde, hvor et selskab i henhold til definitionen på en reel ejer, forstået som fysiske personer med direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol, ikke har en sådan, eller hvor det ikke er muligt at identificere en eller flere fysiske personer, der enten i sidste ende ejer eller udøver kontrol over selskabet. Hvis det i det tilfælde – på baggrund af tilstrækkelig dokumentation – må lægges til grund, at selskabet ikke har nogen reelle ejere, skal direktionen

optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Dette stemmer overens med den gældende § 11, stk. 1, nr. 3, i hvidvaskloven, hvorefter disse personer også skal legitimeres som reelle ejere i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven.

Den foreslåede pligt til at optage medlemmerne af direktionen som reelle ejere er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii, i 4. hvidvaskdirektiv. Direktivet omtaler dog en pligt til at registrere den eller de fysiske personer, som besidder posten som "senior managing official(s)". Dette begreb eksisterer ikke i selskabsloven. Den danske oversættelse af 4. hvidvaskdirektiv omtaler "senior managing official(s)" som "øverste ledelse", men dette vurderes ikke at være fuldt i overensstemmelse med direktivets oprindelige tekst, da der i artikel 3, stk. 12, i 4. hvidvaskdirektiv, for så vidt angår definitionen på "senior management", ses at være refereret til en person, som har kendskab til den pågældende virksomheds risiko for at blive inddraget i hvidvask eller terrorfinansiering, og som kan træffe de nødvendige beslutninger i relation til dette. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at lade den daglige ledelse i form af direktionen registrere. Det er direktionen i det enkelte selskab, der skal registreres som reelle ejere. Hvis der er flere direktører, skal samtlige personer registreres som reelle ejere. Er der tale om en koncern, er hvert enkelt selskab selvstændigt forpligtet. Har ingen af selskaberne i koncernen reelle ejere, f.eks. som følge af, at moderselskabet er optaget til handel på et reguleret marked, er det hver enkelt selskabs direktion, der skal registreres som reelle ejere. Har kun visse selskaber i koncernen ingen reelle ejere, vil kun de pågældende selskaber skulle registrere deres egen direktion som reelle ejere, mens de øvrige selskaber, der har identificeret reelle ejere, vil skulle registrere de pågældende reelle ejere, herunder ejernes rettigheder.

Direktionen er i henhold til den gældende § 10, stk. 1, i selskabsloven allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis direktionen skal optages som reelle ejere, skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men oplysningerne overføres automatisk, når selskabet registrerer oplysningen om, at de enten ingen reelle ejere har eller at ingen af de reelle ejere kunne identificeres. Registreringen af direktionen, jf. § 10, stk. 1, skal i henhold til selskabsloven § 9, stk. 1, være foretaget senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning, med mindre andet er bestemt i eller i medfør af denne lov.

Den foreslåede bestemmelse om, at registrering skal ske hurtigst muligt, vil gøre sig gældende i forhold til registrering af et selskabs direktion, hvis direktionen i henhold til det foreslåede stk. 3, 3. pkt., skal registreres som reelle ejere i selskabet. Hvis selskabets direktion allerede er registreret i henhold til selskabsloven § 10, vil optagelsen af direktionen som reelle ejere skulle ske hurtigst muligt efter, at selskabet har konstateret, at det ingen reelle ejere har, eller ingen af de reelle ejere kan identificeres.

Siden 1. juli 2018 har nye kapitalselskaber, virksomheder med begrænset ansvar og interessentskaber såvel som kommanditselskaber, der er registreringspligtige, jf. § 2, stk. 3, 2. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder været forpligtet til at registrere oplysninger om reelle ejere senest samtidig med, at stiftelsen af virksomheden registreres hos Erhvervsstyrelsen, jf. § 58 b, jf. § 1, nr. 1, i lov nr. 676 af 29. maj 2018 om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og lov om erhvervsdrivende fonde (ændrede krav til ejerregistrering m.v.). Det betyder, at nye selskaber fremover ikke kan stiftes og registreres i

Erhvervsstyrelsens selskabsregister uden, at oplysningerne om selskabets reelle ejere registreres. Herved sikres det, at ingen nye kapitalselskaber udelader registrering af reelle ejere.

Med den foreslåede opdeling af selskabslovens § 58 a, stk. 2, 1. pkt., til to punktummer, og flytningen af § 58 a, stk. 1, 2. pkt., til den foreslåede § 58 a, stk. 3, 3. pkt., er der ikke tiltænkt materielle ændringer, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for selskaberne i forbindelse med registrering af oplysningerne om selskabets reelle ejere.

Pligten til at opbevare dokumentation for indhentelsen af oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder selskabets forsøg på identifikation på de reelle ejere, i § 58 a, stk. 2, 2. pkt., foreslås flyttet til et nyt stk. 6. Der henvises hertil for bemærkninger.

Med ændring af artikel 30, stk. 4, jf. artikel 1, nr. 15, litra b, i direktiv 2918/843/EU af 30. maj 2018, fastsættes krav om, at EU-medlemsstaterne indfører mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der registreres om selskabets reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

Bestemmelsen foreslås gennemført ved, at der indføres en undersøgelsespligt for selskaber, en indberetningspligt for myndigheder samt personer og virksomheder omfattet af hvidvasklovens kend-din-kunde procedurer, opfølgning på indberetninger og en mulighed for kontrol af resort-myndigheden.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 4*, hvorefter et kapitalselskab i henhold til det foreslåede *1. pkt.* har pligt til mindst en gang årligt at undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om selskabets reelle ejere. Det fremgår af lovbemærkningerne til den gældende § 58 a, stk. 1, at pligten for selskabet til at indhente oplysninger om de reelle ejere også indebærer, at selskabet i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Det fremgår desuden, at opdateringsfrekvensen afhænger af selskabets konkrete forhold, og at det er vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske, hvorfor selskabet som minimum i forbindelse med afholdelse af generalforsamlinger eller lignende skal sørge for at kontrollere og i fornødent omfang opdatere sine oplysninger.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes selskabets pligt til at undersøge selskabets reelle ejere direkte i loven, da det ikke fremgår tilstrækkeligt klart, at selskabet har pligt til at undersøge, om der er sket ændringer i reel ejer-oplysningerne. Hvis selskabets forhold tilsiger det, skal selskabet fortsat foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene. Selskaber skal kunne dokumentere, at de relevante undersøgelser er foretaget, jf. forslaget *stk. 5*.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold. Registreringen af ændringer skal ske hurtigst muligt, jf. *stk. 3*.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede.

Med den foreslåede tydeliggørelse af selskabers undersøgelsespligt er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand, men alene at skabe en tilstrækkelig klar bestemmelse om selskabernes pligt.

Herudover foreslås det i 2. *pkt.*, at selskabet forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det møde, hvor selskabets årsregnskab godkendes af det centrale ledelsesorgan. Det centrale ledelsesorgan er 1) bestyrelsen i selskaber, der har en direktion og en bestyrelse, 2) direktionen i selskaber, der alene har en direktion, og c) direktionen i selskaber, der både har en direktion og et tilsynsråd, jf. selskabslovens § 5, nr. 4. For aktieselskaber vil det således være det møde, hvor bestyrelsen godkender selskabets årsregnskab.

For mange selskaber vil ændringer i selskabets ejer- og kontrolstruktur ikke forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter registreringen er foretaget. For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede stk. 3, 1. *pkt.*, udføres, foreslås det, at resultatet af den årlige undersøgelse af selskabets reelle ejere fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor selskabets årsregnskab skal godkendes.

Formålet er at sikre, at selskabet mindst 1 gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om selskabets reelle ejere, der medfører, at der skal foretages en registrering af de ændrede forhold.

For selskaber, hvor der ikke er sket ændringer i de allerede registrerede oplysninger, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle. For selskaber, der i løbet af året eller i forbindelse med den årlige undersøgelse er blevet bekendt med ændringer til de registrerede reel ejer-oplysninger, vil resultatet således være, at selskabet har konstateret ændringer i reel ejer-oplysninger, og at der er foretaget registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter at selskabet er blevet bekendt med ændringerne.

Bestemmelsen i den gældende § 58 a, stk. 2, 2. *pkt.*, om pligten til at opbevare dokumentation for indhentelsen af oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder selskabets forsøg på identifikation på de reelle ejere, foreslås flyttet til et nyt stk. 5. Det foreslås samtidig, at bestemmelsen tydeliggøres på baggrund af anbefalinger fra FATF's og Global Forum, herunder evalueringen af bestemmelsen, der viste, at bestemmelsen ikke var tilstrækkelig klar.

Selskabet skal i henhold til det foreslåede *stk. 5*, opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder dokumentation for forsøgene på at identificere reelle ejere. Dokumentationen skal opbevares i 5 år efter ejerskabet er ophørt og 5 år efter ethvert forsøg på at identificere selskabets reelle ejere.

Efter det foreslåede *stk. 5, 1. pkt.*, skal den senest registrerede ledelse, hvis selskabet ophører, sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Efter det forslåede *stk. 5, 2. pkt.*, skal den registrerede ledelse sikre, at selskabet opbevarer dokumentation for de oplysninger, som selskabet indhenter om sine reelle ejere. Dokumentationen omfatter alle identifikationsforsøg, dvs. dokumentation for, hvad selskabet har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis en reelle ejere ikke kan identificeres.

De oplysninger, som selskabet er forpligtet til at opbevare, omfatter de identitetsoplysninger om den reelle ejere (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.), som selskabet skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, og oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejeres rettigheder.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse, at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Revisor har i henhold til gældende ret pligt til at afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i selskabets årsrapport om ikke uvæsentlige forhold, som selskabets ledelse kan ifalde strafansvar for, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revisorers erklæringer. Da bestemmelsen om registrering og opbevaring af oplysninger om reelle ejere foreslås strafbelagt, skal det enkelte selskabs eventuelle revisor derfor også sørge for at påse, at selskabet har opfyldt disse forpligtelser, da manglende registrering af reelle ejere anses for at være et væsentligt forhold. Hvis revisor konstaterer, at selskabet ikke har registreret reelle ejere, herunder eventuelt direktionen som reelle ejere, ikke har sørget for at forsøge at identificere sådanne reelle ejere eller ikke har opbevaret oplysninger herom, skal revisor afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i selskabets årsrapport. Det er således revisors pligt at kontrollere, om selskabet har registreret reelle ejere. Det er derimod ikke revisors pligt at kontrollere rigtigheden af registreringerne og dokumentationen herfor, eller at vurdere om selskabet har foretaget alle rimelige forsøg på at identificere reelle ejere.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, hvorefter revisor skal påse, at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at selskabet har foretaget den lovpligtige registrering af ejere, samt at kontrollere, at selskabet opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at kontrollere selve registreringerne og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Opmærksomheden henledes på, at revisor fremover bliver omfattet af indberetningspligten, som følge af kravet i 5. hvidvaskdirektiv om, at personer og virksomheder, der skal udføre kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven, bliver forpligtet til at indberette uoverensstemmelser i en virksomheds oplysninger om reelle ejere, som de får kendskab til. Der henvises til § 1, nr. 20, (§ 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv).

Med den foreslåede ændring af § 58 a, stk. 2, 2. pkt., om opbevaring af dokumentation, der foreslås flyttet til et nyt stykke 5, er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for selskaberne efter den gældende § 58 a, stk. 2, 2. pkt.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved kontrol, jf. den gældende § 17 i selskabsloven. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller selskabet med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Selskabets pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum, hvad selskabet vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at selskabet har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis selskabet bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om selskabets reelle ejere.

Er alle muligheder udtømte, og er dokumentationen i overensstemmelse med, hvad selskabet burde vide, vil det være et udtryk for fyldestgørende dokumentation. Det indebærer, at et selskab kan dokumentere, at de reelle ejere, herunder det reelle ejerskab, er i overensstemmelse med de oplysninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Ejes et selskab indirekte af en reel ejer, er dokumentation for selskabets ejer- og kontrolstruktur en del af dokumentationen for, hvordan selskabet er kommet frem til, at den pågældende person er selskabets reelle ejer. Som led heri kan dokumentation for, at selskabet har været i korrespondance med de juridiske personer, som ejer selskabet direkte eller indirekte, med det formål, at identificere den eller de reelle ejere af selskabet. Det kan eksempelvis være et telefonnotat eller en mailkorrespondance. Indhentes oplysninger om ejerforhold hos andre landes registrere, kan denne dokumentation (registreringsbevis) også indgå som dokumentation for de indhentede ejeroplysninger. Har selskabet anmodet rådgivere (danske eller udenlandske) om hjælp til at fremskaffe oplysninger om personer, der betragtes som virksomhedens reelle ejere, indgår dette også i den dokumentation, der skal opbevares. Det er dokumentation af ordregivende karakter, dvs. hvor selskabet foretager sig en aktiv handling for at identificere dets reelle ejere.

Har selskabet ingen reelle ejere, eller kan selskabet ikke identificere den eller de reelle ejere er dokumentation herfor ligeledes omfattet. Eftersom selskaber kan variere i størrelse og kompleksitet, kan der være stor forskel på, hvor meget det er nødvendigt for det enkelte selskab at foretage sig, førend alle muligheder for at identificere de reelle ejere er udtømte. Det kan eksempelvis være dokumentation fra selskabets ejerbog, der viser, at ingen fysiske personer ejer mere end 25 pct., under forudsætning af, at ingen personer kan kontrollere selskabet ved hjælp af andre midler.

Kan selskabet ikke identificere dets reelle ejere, skal dokumentation for de forsøg på identifikation, som er foretaget, opbevares. Har selskabet eksempelvis forsøgt at indhente oplysninger om dets reelle ejere via andre landes registeroplysninger eller ved hjælp af rådgivere (danske såvel som udenlandske) skal dokumentation herfor gemmes uanset, at det ikke har ført til identifikation af selskabets reelle ejere.

Bestemmelsen i den gældende § 58 a, stk. 3, om pligten til at udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder selskabets forsøg på identifikation på de reelle ejere, foreslås flyttet til et nyt stk. 6.

Selskabet skal i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, udlevere oplysninger om reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere, herunder eksempelvis oplysninger om, hvordan selskabet har fundet frem til de reelle ejere eller om forsøg på at fremskaffe oplysninger om de reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), hvis de anmoder om det. Oplysningerne skal desuden udleveres til andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom, jf. *stk. 6, 2. pkt.* Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning, og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og SKAT vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede selskaber i det omfang, oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede *stk. 6*, der gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om selskabets reelle ejere.

Der eksisterer i dag ikke en tilstrækkelig klar regel om, at kompetente myndigheder, herunder Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretnings-tjenester (Financial Intelligence Units – FIU).

Efter 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 (indhentning og opbevaring af oplysninger) og 3 (registrering af oplysninger), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. Den danske FIU er Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK).

Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring som den nye affattelse medfører er et krav om, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester skal have mulighed for at videregive, omfatter også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos selskabet.

På den baggrund foreslås det, at der indføres en klar hjemmel til, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

Efter det foreslåede stk. 1, kan oplysninger om et selskabs reelle ejere, herunder art og omfang af den reelle ejeres rettigheder videregives til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives er oplysninger om et selskabs ejerforhold, som selskabet har indhentet og opbevarer dokumentation om, i overensstemmelse med stk. 1 og 6 samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system efter stk. 3. Det indebærer oplysninger om selskabets reelle ejere og oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, som selskabet har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er selskabets reelle ejere.

Bestemmelsen i den gældende § 58 a, stk. 4, vedrører anvendelsesområdet for selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked, og fastsætter, at stk. 1-3 ikke finder anvendelse. Bestemmelsen foreslås flyttet til et nyt stk. 8. Der foretages alene en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede nyaffattelse og opdeling af § 58 a, hvorefter stk. 1-3 bliver stk. 1-7. Herudover foreslås bestemmelsen videreført uændret.

Det foreslås i *stk. 8*, at stk. 1-6 ikke gælder for selskaber, hvis ejerandele, herunder obligationer, er optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Selskaber, hvis ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked, er underlagt særlige regler i den finansielle lovgivning, som medfører, at der er passende gennemsigtighed i forhold til oplysninger om ejerskab. Reglerne om registrering af reelle ejere gælder således heller ikke for selskaber, hvis ejerandele er optaget til handel på et marked i et tredjeland, der har regler der svarer til reglerne på et reguleret marked. Det afgørende er, om der er en passende gennemsigtighed på disse tilsvarende markeder i forhold til EU-ret eller internationale standarder. Begrebet "tilsvarende internationale standarder" følger af 4. hvidvaskdirektiv og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det følger desuden af definitionen på en reel ejer, jf. selskabslovens § 5, nr. 26, at der ikke er reelle ejere i selskaber, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Efter denne bestemmelse vil kravet om registrering af den daglige ledelse i noterede selskaber ikke finde anvendelse, ligesom der ikke er krav om forsøg på identifikation af reelle ejere, eller udlevering af oplysninger herom. Den daglige ledelse i noterede selskaber vil være registreret i henhold de gældende regler om registrering af selskabsoplysninger.

Det betyder ligeledes, at et selskab, som er 100 pct. ejet af et moderselskab, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, vil skulle registrere sin daglige ledelse som reelle ejere, da selskabet ikke har reelle ejere.

Der henvises til selskabslovens § 5, nr. 26, og de tilhørende bemærkninger vedrørende definitionen på en reel ejer, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 3: Folketingstidende 2015-2016.(L94 som fremsat, side 34f).

Bestemmelsen i den gældende § 58 a, stk. 5, vedrørende Erhvervsstyrelsens hjemmel til at fastsætte regler om registrering og offentliggørelse foreslås flyttet til et nyt *stk. 9*.

Efter den gældende § 58 a, stk. 5, i selskabsloven udsteder Erhvervsstyrelsen nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, herunder de oplysninger, som selskabet selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system, eventuelt via en anmelder.

Bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (Ejerregistreringsbekendtgørelsen), der er udstedt med hjemmel i den gældende § 58 a, stk. 5, fastsætter de nærmere krav til oplysninger om ejere af ihændehaveraktier, legale ejere og reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. For personer uden CPR-nummer registreres pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Kopi af pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges registreringen.

Ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder i medfør af artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer i direktivets minimumskrav til oplysninger om de reelle ejere. Oplysningerne omfatter således fortsat den reelle ejers navn, fødselsmåned- og år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

5. hvidvaskdirektiv medfører en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig for ethvert medlem af offentligheden. Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende Ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring for selskaber, der skal registrere reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter i dag regler om registrering og offentliggørelse, herunder at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Fremover bliver det muligt at få adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR). Ændringen af CVR-loven er vedtaget, men endnu ikke trådt i kraft. Det er dog forventningen, at denne mulighed sættes i kraft den 1. februar 2019. Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland.

Som følge af, at det fremover skal være muligt at få adressen beskyttet, og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, hus nr., post nr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Det er desuden et krav efter artikel 1, nr. 15, litra c, (artikel 30, stk. 5) i direktiv 20187843/EU af 30. maj 2018, at statsborgerskab indgår i de minimumsoplysninger, der skal gøres tilgængelige. Bestemmelsen er en videreførelse af minimumsoplysningerne i artikel 30, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv. Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. For personer med dansk CPR-nummer foretages i dag et check op mod CPR-registreret og der vil blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret. Det er dog forventningen, at oplysningerne fødselsmåned- og år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Som led i gennemførelsen af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler ”notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte”.

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen skal sikre, at dobbeltregistrering så vidt muligt ikke forekommer i forhold til oplysninger, der som følge af andre bestemmelser i selskabsloven, f.eks. legale ejere og ledelse, skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. Der skal desuden tages højde for, at hvis de oplysninger, der er registreret f.eks. i henhold til selskabslovens § 58 om legale ejere,

ikke opfylder oplysningskravet i 5. hvidvaskdirektiv, skal ejerregistreringsbekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres.

I det tilfælde at medlemmerne af den registrerede direktion skal optages som reelle ejere, jf. det foreslåede stk. 3, 3. pkt., indeholder Erhvervsstyrelsens it-system, for så vidt det er muligt, en funktionalitet, så det eksempelvis kan angives ved afkrydsning, at ledelsen, som allerede er registreret i styrelsens it-system, skal optages som reelle ejere. Ved en sådan løsning skal de konkrete oplysninger om direktionsmedlemmer kun indtastes én gang, forudsat at de opfylder kravene til oplysninger om reelle ejere og samtidig sikres det, at selskabet har taget stilling til identificering af den eller de reelle ejere.

Sammen med registreringen af direktionen som reelle ejere, skal det registreres, om en sådan registrering foretages fordi der ikke er nogen reelle ejere, eller om det ikke har været muligt at identificere de reelle ejere.

Som følge af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambel 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelig gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014, og at kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejeroplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregister, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelig siden juni 2017.

Det fremgår af præambel 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjeneste og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere af kapitalselskaber via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021. Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger der vil være tilgængelig via BRIS.

Det foreslås, at § 58 a, stk. 3, stk. 5 og stk. 6, strafbelægges efter den foreslåede § 367, stk. 1, jf. forslaget § 1, nr. 7.

De hidtidige bemærkninger til selskabslovens § 58 a erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 58 c)

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere, en forudsætning for etablering af kundeforholdet, og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., implicit været en nødvendig forudsætning for at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold til forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for selskaber til at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Det indebærer, at selskabet skal udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere på anmodning fra personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer. Selskabet er i medfør af selskabslovens § 58 a bl.a. forpligtet til at indhente oplysninger om sine reelle ejere og holde dem opdaterede. Det er de oplysninger, som selskabet indhenter for at kunne identificere den eller de reelle ejere, herunder de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere. Det omfatter også oplysninger om juridiske personer, bl.a. selskabets legale ejere.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i 5. hvidvaskdirektiv, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre ”kend-din-kunde”-procedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber

og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med ”kend-din-kunde” procedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende forpligtes kompetente myndigheder til at indberette uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiell virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a er det Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer, og fra kompetente myndigheder.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilstet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) utilstet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) tilstet manglende registrering eller tilstet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilstet netop dette.

Da Erhvervsstyrelsen er ansvarlig myndighed for kapital-selskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter selskabslovens § 58 a, foreslås det, at det er Erhvervsstyrelsen, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for kapital-selskaber.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om et kapital-selskabs reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Erhvervsstyrelsens undersøgelse af forholdet indebærer, at styrelsen har mulighed for at rette henvendelse til selskabets ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Erhvervsstyrelsen kan som led heri i medfør af lovens § 17, stk. 1, forlange de oplysninger, der efter styrelsens skøn er nødvendige. Hvis der er tale om et selskab, der utilstet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilstet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at forvalteren på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Det er Erhvervsstyrelsens praksis i forhold til almindelige virksomhedsoplysninger at fastsætte en frist på 4 uger til berigtigelse. Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigt

muligt for at sikre gennemsigtig i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Foretages registreringen eller ændringen ikke, foreslås det, at såvel en manglende registrering af selskabets reelle ejere såvel som en mangelfuld registrering af selskabets reelle ejere kan medføre, at selskabet oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten. Der henvises til forslaget § 1, nr. 5.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registreret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registreret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om det pågældende selskabs reelle ejere. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Erhvervsstyrelsen foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til selskabet må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i selskabets ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 vil blive offentliggjort sideløbende med, at Erhvervsstyrelsens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Erhvervsstyrelsen skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med reglerne om reelle ejere, jf. § 58 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registreret. For

at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for selskabet, skal selskabet efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen, før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for selskabet til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente selskabets bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt konklusionen på baggrund af undersøgelsen. Konklusionen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 5 (§ 225, stk. 1, nr. 3 og 4)

Efter den gældende bestemmelse i selskabslovens § 225, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen bl.a. anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, hvis styrelsen ikke rettidigt har modtaget selskabs årsrapport, hvis selskabet ikke har registreret ledelse, eller hvis selskabet ingen legale eller reelle ejere har registreret.

Siden 1. januar 2017 har det været muligt at oversende et kapitalselskab til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at selskabet intet har registreret i henhold til reglerne herom i selskabslovens § 58, der vedrører legale ejere. Det fremgår imidlertid ikke tilstrækkeligt klart, at bestemmelsen vedrører legale ejere, hvorfor der foreslås en sproglig tilpasning, så det fremgår klart af § 225, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås derfor, at *stk. 1, nr. 3*, affattes på ny med henblik på at tydeliggøre, at bestemmelsen vedrører legale ejere. Efter bestemmelsen er det således fortsat muligt at sende et kapitalselskab til tvangsopløsning ved skifteretten, hvis selskabet intet har registreret om dets legale ejere, dvs. at ingen legale ejere er registreret i henhold til selskabslovens § 58.

Bestemmelsen medfører, at et kapitalselskab kan sendes til tvangsopløsning, hvis selskabet ingen registrering har foretaget af legale ejere, som besidder betydelige kapitalandele, jf. § 55, stk. 1, og hvis det heller ikke er registreret, at selskabet ikke har nogen ejere, som besidder sådanne betydelige kapitalandele. Kravet om registrering af, at selskabet ikke har nogen ejere, som besidder sådanne betydelige kapitalandele, er i dag fastsat ved bekendtgørelse. Af hensyn til håndhævelsen af muligheden for tvangsopløsning ved manglende registrering af legale ejere blev muligheden for tvangsopløsning indført direkte i selskabsloven. Bestemmelsen medfører, at et selskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis selskabet ingen legale ejere har registreret, eller hvis selskabet ikke har registreret oplysning om, at ingen ejer 5 pct. eller mere af selskabet.

Det er efter den gældende bestemmelse ikke muligt at oversende et selskab til tvangsopløsning, der har foretaget en mangelfuld registrering af dets legale ejere.

De indledende erfaringer med de registrerede oplysninger om reelle ejere viser imidlertid, at registreringerne er mangelfulde. Da kapitalselskaber skal registrere oplysninger om to ejertyper, dvs. både deres legale ejere og reelle ejere, formodes det, at en mangelfuld registrering af den ene ejertype, også kan indebære, at der er foretaget mangelfuld registrering af den anden ejertype. Det foreslås på den baggrund, at der indføres mulighed for, at kunne supplere muligheden for bødestraf med muligheden for at sende et kapitalselskab til tvangsopløsning ved skifteretten.

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 3*, udvides til også at omfatte muligheden for at sende et kapitalselskab til tvangsopløsning ved skifteretten, såfremt selskabet har foretaget mangelfuld registrering af dets legale ejere. Der henvises til nedenstående bemærkninger vedrørende *stk. 1, nr. 4*.

Siden 1.juli 2018 har det været muligt at oversende et kapitalselskab til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at selskabet intet har registreret i henhold til reglerne herom i selskabslovens § 58 a, der vedrører de reelle ejere. Det fremgår imidlertid ikke tilstrækkeligt klart, at bestemmelsen vedrører reelle ejere, hvorfor der foreslås en sproglig tilpasning, så det fremgår klart af § 225, *stk. 1, nr. 4*.

Det foreslås derfor, at *stk. 1, nr. 3*, affattes på ny med henblik på at tydeliggøre, at bestemmelsen vedrører legale ejere. Efter bestemmelsen er det således fortsat muligt at sende et kapitalselskab til tvangsopløsning ved skifteretten, hvis selskabet intet har registreret om dets reelle ejere, dvs. at ingen reelle ejere er registreret i henhold til selskabslovens § 58 a.

Bestemmelsen medfører, at et selskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis der ikke er registreret en eller flere reelle ejere, herunder de registrerede medlemmer af selskabets direktion, i tilfælde af at selskabet ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere.

Hidtil har det betydet, at såfremt et selskab havde registreret mindst en reel ejer, men ikke foretaget fyldestgørende registrering, f.eks. hvis selskabet har mere end en reel ejer, eller hvis oplysningerne om den reelle ejere ikke er korrekt, ville muligheden for tvangsopløsning ikke kunne finde anvendelse. I den situation kunne de eksisterende sanktionsmuligheder i selskabslovens §§ 366-367 alene benyttes, dvs. anmeldelse til politiet med henblik på bødestraf eller administrativ udstedelse af tvangsbøde.

De indledende erfaringer med de registrerede oplysninger om reelle ejere viser imidlertid, at registreringerne er mangelfulde.

På baggrund heraf foreslås det i *stk. 1, nr. 4*, udvides til også at omfatte muligheden for at oversende et kapitalselskab til tvangsopløsning ved skifteretten som følge af, at selskabet har foretaget en mangelfuld registrering af legale og reelle ejere.

Har et selskab foretaget registrering af en eller flere legale eller reelle ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af nogle af

selskabets ejere eller der mangler oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab, vil der kunne gribes ind over for forholdet med tvangsopløsning.

En mangelfuld registrering er i dette henseende, hvis der eksempelvis blot er registreret en reel ejer, men en senere kontrol klarlægger, at der er yderligere reelle ejere, eller at det ikke er den korrekte person som er registreret som reel ejer. Der kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

I sager, hvor et kapitalselskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet. Dvs. selskabet får mulighed for at foretage den manglende registrering af ejerforholdet inden for en nærmere angiven frist, og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten. Selskabet har også, ligesom i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten, jf. selskabslovens § 232.

Bestemmelsen følger de gældende regler i selskabslovens § 225 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes en frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af selskabet under en række nærmere angivne betingelser mægtet til dem, som gælder i dag, jf. § 232. Den foreslåede bestemmelse gælder både for nye såvel som for eksisterende selskaber, hvor det konstateres, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld.

De hidtidige bemærkninger til selskabslovens § 225, stk. 1, nr. 3 og 4, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 6 (*§ 225, stk. 1*)

Efter den gældende bestemmelse i selskabslovens § 225, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen bl.a. anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, hvis styrelsen ikke rettidigt har modtaget selskabs årsrapport, hvis selskabet ikke har registreret ledelse, eller ingen reelle ejere har registreret.

Kapitalselskaber er forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. § 58 a, stk. 5, i lovforslagets § 1, nr. 3. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når selskabet identificerer deres reelle ejere, når selskabet konstaterer, at det ikke har reelle ejere, og når selskabet ikke kan identificere deres reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 3.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at sikre gennemsigtighed i ejerforhold og de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. De skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund, at som *stk. 1, nr. 5*, indføres mulighed for at oversende et kapital-selskab til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at et selskab ikke har opbevaret den dokumentation, selskabet er forpligtet til efter § 58 a, stk. 2, 2. pkt., der bliver stk. 4. Dvs. både når selskabet intet har opbevaret eller hvis dokumentationen er mangelfuld.

Bestemmelsen følger de gældende regler i selskabslovens § 225 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af selskabet under en række nærmere angivne betingelser magen til dem, der gælder i dag, jf. § 232.

Et selskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis selskabet ingen dokumentation har opbevaret om de indhentede oplysninger om deres reelle ejere eller forsøg på identificeringen. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation foreslås det, at et selskab ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når et selskab ikke kan dokumentere, at selskabets reelle ejere er den eller de personer, som selskabet har registreret, herunder oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab i Erhvervsstyrelsens it-system.

Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis et selskab har registreret, at det ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og selskabet ikke kan dokumentere, at det har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da selskabet skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer.

Selskabets pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum, hvad virksomheden vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at selskabet har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis selskabet bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i virksomhedens reelle ejere. Eftersom et kapitalselskabs legale ejere har pligt til at give meddelelse til selskabet om betydelige kapitalposter og ændringer i ejerskabet, kan et kapitalselskab som følge heraf blive bekendt med ændringer i selskabets ejerforhold, der også medfører ændringer i forhold til selskabets reelle ejere.

I sager, hvor et kapitalselskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere, og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten. Berigtiger selskabet forholdet inden for den angivne frist, vil selskabet ikke blive oversendt til tvangsopløsningen. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes selskabet til tvangsopløsning. Selskabet har herefter på samme måde som i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten, jf. selskabslovens § 232.

Til nr. 7 (§ 367, *stk. 1, 1. pkt.*)

Efter den gældende strafbestemmelse i § 367, stk. 1, i selskabsloven kan overtrædelse af bestemmelserne i § 58 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det foreslås, at § 58 a, stk. 2 og 3, ændres til § 58 a, stk. 2, 4 og 5, foreslås strafbestemmelsen i § 367, stk. 1, ændret i overensstemmelse hermed.

Bødestraf foreslås, da 5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede muligheder for at tvangsopløse kapitalselskaber, der ikke efterlever reglerne om reelle ejere, jf. § 225, stk. 1, nr. 4 og 5, i lovforslagets § 1, nr. 5 og 6.

Det følger af § 369, stk. 1, i selskabsloven, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafs subjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 3.

Bestemmelsen skal dog ses i sammenhæng med, at det siden 1. juli 2018 ikke har været muligt at registrere stiftelsen af et nyt kapitalselskab uden en samtidig registrering af selskabets reelle ejere, jf. lovens § 58 b, og at det er muligt at anmode skifteretterne om at tvangsopløse et selskab, der intet har registreret om sine reelle ejere, jf. lovens § 225, stk. 1, nr. 4.

Til nr. 8 (§ 367, stk. 4)

Selskabslovens § 367, stk. 4, fastslår, at der i forskrifter udstedt i medfør af bestemmelser i selskabsloven kan fastsættes straf af bøde.

Efter selskabslovens § 58 a, stk. 5, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

Som konsekvens af, at det foreslås, at § 58 a, stk. 5, om registrering af oplysninger om reelle ejere foreslås ændres til § 58 a, stk. 7, jf. forslaget § 1, nr. 3, foreslås straffebestemmelsen i § 367, stk. 4, ændret i overensstemmelse hermed.

De foreslåede bestemmelser i § 58 a, stk. 2, 4 og 5, om registrering af reelle ejere, foreslås straffebelagt med bøde. Den foreslåede ændring i § 367, stk. 4, vil medføre, at manglende overholdelse af de nærmere regler om registrering og offentliggørelse af reelle ejere også vil kunne straffes med bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der udstedes i medfør af den foreslåede § 58 a, stk. 7.

Til § 2

Til nr. 1 (fodnoten)

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2015, nr. L 156, side 43, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændring af artikel 30, jf. artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 (§ 12, stk. 1, nr. 2 og 3)

Efter den gældende § 12 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, kan et interessentskab eller kommanditselskab slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden anmelder, at en af interessenterne henholdsvis komplementarerne ikke længere er kapital selskaber eller selskaber med en tilsvarende retsform, hvis virksomheden ikke længere har registreret nogen ledelse eller revisor og dette ikke afhjælpes senest ved udløbet af en frist fastsat af Erhvervsstyrelsen, eller hvis ledelsen ikke til Erhvervsstyrelsen har indsendt årsrapport eller undtagelseserklæring i overensstemmelse med årsregnskabslovens regler herom.

Muligheden for at slette kommanditselskaber og interessentskaber omfatter kun de kommanditselskaber og interessentskaber, der er registreringspligtige efter lovens § 2, stk. 3, 2. pkt. Dvs. interessentskaber og kommanditselskaber, hvori alle interessenterne henholdsvis komplementarerne er 1) aktieselskaber, anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber) eller selskaber med en tilsvarende retsform eller 2) interessentskaber eller kommanditselskaber, i hvilke alle interessenter henholdsvis komplementarer er omfattet af nr. 1.

Der er således efter den gældende § 12 i dag ikke mulighed for at slette et kommanditselskab eller et interessentskab, hvis virksomheden ikke har registreret ejerforhold. For kommanditselskaber omfatter ejerforhold både legale og reelle ejere, og for interessentskaber er det kun reelle ejere. Der er desuden ikke mulighed for at slette et kommanditselskab eller et interessentskab,

der ikke opbevarer den lovpligtige dokumentation for identificeringen af deres reelle ejere, herunder forsøg på identificeringen.

De indledende erfaringer med de registrerede oplysninger om reelle ejere viser imidlertid, at registreringerne er mangelfulde.

Det foreslås derfor, at der indføres nye bestemmelser i *stk. 1, nr. 2 og 3*, hvorefter det er muligt at slette et interessentskab og et kommanditselskab fra Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har registreret oplysninger om virksomhedens reelle ejere og for kommanditselskaber også om legale ejere.

I forhold til kommanditselskabers registrering af legale ejere medfører bestemmelsen, at et kommanditselskab kan sendes til tvangsopløsning, hvis selskabet ingen registrering har foretaget af legale ejere, som besidder betydelige kapitalandele, jf. § 15 f, og hvis kommanditselskabet heller ikke er registreret, at selskabet ikke har nogen ejere, som besidder sådanne betydelige kapitalandele. Bestemmelsen medfører således, at et kommanditselskab kan slettes fra Erhvervsstyrelsens register, hvis kommanditselskabet ingen legale ejere har registreret, eller hvis selskabet ikke har registreret oplysning om, at ingen ejer 5 pct. eller mere af selskabet.

I forhold til interessentskabers og kommanditselskabers registrering af reelle ejere betyder bestemmelsen i det foreslåede *stk. 1, nr. 3*, at hvis et interessentskab eller et kommanditselskab ingen reelle ejere har registreret eller såfremt virksomheden havde registreret mindst en reel ejer, men ikke foretaget fyldestgørende registrering, f.eks. hvis virksomheden har mere end en reel eller legal ejer, eller hvis oplysningerne om den reelle eller legale ejer ikke er korrekte, vil muligheden for at slette virksomheden fra Erhvervsstyrelsens register ikke kunne finde anvendelse. I den situation kan de eksisterende sanktionsmuligheder i lov om visse erhvervsdrivende virksomheders § 23 i dag benyttes, hvilket er anmeldelse til politiet med henblik på bødestraf eller administrativ udstedelse af tvangsbøde.

Endvidere foreslås det i *stk. 1, nr. 4*, at interessentskaber og kommanditselskaber ydermere kan slettes, hvis virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for virksomhedens oplysninger om reelle ejere eller den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Har et interessentskab eller et kommanditselskab foretaget registrering af en eller flere reelle ejere – og for kommanditselskaber legale ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af nogle af virksomhedens ejere eller der mangler oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab, vil der kunne gribes ind over for forholdet med tvangsopløsning.

En mangelfuld registrering er i dette henseende, hvis der eksempelvis blot er registreret en reel ejer, men en senere kontrol klarlægger, at der er yderligere reelle ejere, eller at det ikke er den korrekte person som er registreret som reel ejer. Der kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

I sager, hvor et interessentskab eller kommanditselskab påtænkes slettet fra Erhvervsstyrelsens register, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at slette et interessentskab eller kommanditselskab, få mulighed for at berigtige forholdet. Dvs. virksomheden får mulighed for at foretage den manglende registrering af ejerforholdet inden for en nærmere angiven frist, inden sagen oversendes til skifteretten. Virksomheden har også, ligesom i dag, mulighed for at anmode om genregistrering af virksomheden efter virksomheden er blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register, jf. § 12, stk. 2, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

I relation til kommanditselskaber er det vigtigt at være opmærksom på den specielle struktur virksomhedsformen har, hvor komplementaren er den fuldt ansvarlige deltager, mens kommanditisterne er de personer, som udøver de traditionelle forvaltningsmæssige og økonomiske rettigheder, såsom stemmeret på generalforsamlingen og modtager udbyttebetalinger i forhold til deres deltagelse i virksomheden.

Kommanditisterne vil i alle tilfælde skulle vurderes i forhold til definitionen af reelle ejere, da deres deltagelse i selskabet nødvendigvis karakteriseres som ejerskab. Hvad angår komplementaren er det et krav, at denne ligeledes tildeles økonomiske og forvaltningsmæssige rettigheder, dog som udgangspunkt ikke på samme vilkår som kommanditisterne. For nærmere herom henvises til § 15 h i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og tilhørende bemærkninger, jf. de specielle bemærkninger til § 2, nr. 4: Folketingstidende 2015-2016.(L94 som fremsat, side 45f).

Der må derfor tages højde for kommanditselskabernes specielle struktur, når det vurderes om den lovpligtige dokumentation for identificeringen af deres reelle ejere, herunder forsøg på identificeringen, er fyldestgørende.

Til nr. 3 (*§ 15 d, stk. 2, 1. pkt.*)

Ifølge den gældende § 15 d i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven), skal navne- og adresseoplysninger på personer, som er registreret i henhold til loven, til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system. I henhold til § 15 d, stk. 2, opdateres navne- og adresseoplysningerne indtil 10 år efter, en person er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Opdateringsperioden er ændret til 3 år i medfør af lov nr. 1665 af 29. december 2017 om ændring af lov om Det Centrale Virksomhedsregister og forskellige andre love (Ændring af reglerne om offentliggørelse af privatadresser i CVR m.v.), der endnu ikke er trådt i kraft.

Erhvervsvirksomhedslovens regler om offentliggørelse af navne- og adresseoplysninger har til formål at sikre gennemsigtighed omkring, hvilke personer der har eller har haft tilknytninger til virksomheder, som registreres i henhold til loven. Reglerne om offentliggørelse af personoplysninger gør det muligt at identificere de registrerede ved at sammenholde disses navne- og adresseoplysninger, hvilket blandt andet er relevant i tilfælde, hvor der skal gøres et personligt krav gældende mod den registrerede, eller hvor det er nødvendigt at identificere en registreret person i forbindelse med aftaleindgåelse eller lignende på virksomhedens vegne.

Der er med den foreslåede affattelse af § 15 d tale om en ændring, der svarer til de foreslåede ændringer i CVR-loven vedrørende reglerne om opdatering og offentliggørelse af navne- og adresseoplysninger, jf. lovforslagets § 11, nr. 10 og 11. En ændring som foreslås som følge af ændringen af artikel 30, stk. 10, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at virksomheden er blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens registre.

Det vil sige, at det foreslås, at navneoplysninger offentliggøres til enhver tid og opdateres indtil 5 år efter, personens sidste tilknytning til en virksomhed i Det Centrale Virksomhedsregister er ophørt. Adresseoplysninger opdateres og offentliggøres ifølge forslaget indtil 5 år efter, at en registreret persons seneste tilknytning til en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister, er ophørt. Dertil kommer i øvrigt, at såfremt en person har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, vil adressen ikke blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe CPR-beskyttelsen er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et CPR-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

De hidtil gældende bemærkninger til § 15 d, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., jf. specielle bemærkninger til § 15 d: Folketingstidende 2017-18, A (L9 som fremsat, side 45f) vil fortsat være gældende med ovenstående tilføjelser.

Til nr. 4 (§ 15 g)

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g fastslår, at virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S) skal indhente og opbevare oplysninger om virksomhedens reelle ejere samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder virksomheder ansvar, dvs. andelsselskaber med begrænset ansvar (AMBA), foreninger med begrænset ansvar (FMBA) og selskaber med begrænset ansvar (SMBA) samt interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S).

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g finder anvendelse for virksomheder omfattet af loven, bortset fra enkeltmandsvirksomheder, som ikke er juridiske personer og dermed ikke omfattet af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv, der alene omfatter selskaber og andre juridiske enheder.

Bestemmelsen finder således anvendelse for alle virksomheder med begrænset ansvar, dvs. andelsselskaber med begrænset ansvar (AMBA), foreninger med begrænset ansvar (FMBA) og selskaber med begrænset ansvar (SMBA), interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S) uanset om disse virksomheder er forpligtet til at være registreret i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder eller skattelovgivningen. Hvis virksomheden ikke er forpligtet til at være registreret i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder eller

skattelovgivningen følger det af § 11 a i lov om Det Centrale Virksomhedsregister, at virksomheden skal lade sig registrere med henblik på at kunne registrere oplysninger om sine reelle ejere.

Der er på nuværende tidspunkt i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 5, stk. 2, fastsat nærmere regler ved bekendtgørelse nr. 1022 af 11. oktober 2006 om undtagelse af visse virksomheder fra lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvorefter en række erhvervsdrivende virksomheder er helt eller delvis undtaget fra loven.

Erhvervsdrivende virksomheder med begrænset ansvar, som er omfattet af lov om byfornyelse og udvikling af byer, lov om fonde og visse foreninger eller lov om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere er helt undtaget fra loven, jf. bekendtgørelsens § 1. Lov om fonde og visse foreninger fastsætter dog bestemmelser om registrering af reelle ejere.

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder giver mulighed for, at en virksomhed eller særlige typer af virksomheder helt eller delvist kan undtages fra loven. Bekendtgørelse om undtagelse af visse virksomheder fra lov om visse erhvervsdrivende virksomheder fastsætter, hvilke særlige typer af virksomheder, der er helt eller delvist undtaget. Erhvervsdrivende virksomheder med begrænset ansvar, som Fiskeridirektoratet har anerkendt i henhold til markedsordningen for fiskerivarer og akvakulturprodukter, jf. Rfo 104/2000, eller som er omfattet af lov om varmforsyning, lov om elforsyning eller lov om vandforsyning, hvis virksomhedernes årsregnskaber og vedtægter samtidig er offentligt tilgængelige er delvist undtaget fra loven, bortset fra lovens §§ §1-7, § 15 g, § 15 h, § 22 og § 23. Bekendtgørelsen blev ændret ved ændringsbekendtgørelse nr. 290 af 18 maj 2017 således, at erhvervsdrivende virksomheder, der er delvist undtaget fra loven, dog er omfattet af reel ejer-bestemmelserne.

Bestemmelsen i § 15 g om reelle ejere skal ses i sammenhæng med den gældende hjemmel i § 15 f, som giver mulighed for at lade reglerne om registrering af legale ejere, jf. selskabslovens § 58, gælde for virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, bortset fra enkeltmandsvirksomheder. Denne hjemmel er på nuværende tidspunkt alene udnyttet i forhold til kommanditselskaber, der skal registreres i Erhvervsstyrelsen, jf. lovens § 2, stk. 3, 2. pkt., dvs. kommanditselskaber, hvori komplementarerne er kapitalselskaber.

Med artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Der er tale om et ændringsdirektiv, hvor dele af artikel 30 er affattet på ny. Dog er artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes samt tilføjes et nyt stykke og stk. 4-7, 9 og 10 nyaffattes.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav om at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne virksomheden med ejeroplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for virksomhederne. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv, som ændret ved artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Samtidig foreslås det, at lovens § 15 g inddeles i flere stykker, og at der foretages visse præciseringer som opfølgning på FATF's og Global Forums evaluering af, hvordan Danmark efterlever deres anbefalinger om gennemsigtighed i ejerforhold.

Som følge heraf vil de foreslåede ændringer medføre ændring af hele § 15 g, bortset fra stk. 3 om videregivelse af oplysninger, der bliver stk. 5, hvorfor det foreslås, at hele bestemmelsen affattes på ny.

Den foreslåede bestemmelse er opbygget lig den tilsvarende bestemmelse i selskabsloven § 58 a, jf. den foreslåede § 1, nr. 5. Der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Som følge af artikel 30, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv og artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv foreslås det i *stk. 1, 1. pkt.*, at virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, bortset fra enkeltmandsvirksomheder, skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lovens § 15 h, samt om de reelle ejeres rettigheder. Ændringen af artikel 30, stk. 1, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer (selskaber, fonde og foreninger), der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Pligten for virksomheder med begrænset ansvar, interessentskab er og kommanditselskaber til at indhente oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder, indebærer konkret, at virksomheden skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere. For at finde frem til, hvem der er selskabets reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge selskabets ejer- og kontrolstruktur.

Reelle ejere af virksomheder med begrænset ansvar, interessentskab er og kommanditselskaber, jf. definitionen på reelle ejere i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 h, vil være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i et selskab eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab, jf. artikel 3, stk. 6, litra a, i), i 4. hvidvaskdirektiv. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med virksomheden. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere, hvis definitionen på at være en reel ejer er opfyldt. Det er både danske personer og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af virksomheden. Ligesom undersøgelsen af ejer og kontrolstrukturen også omfatter både danske og udenlandske virksomheder m.v., hvis de indgår heri.

Der henvises til bemærkningerne til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 h for nærmere herom, jf. de specielle bemærkninger til § 2, nr. 4: Folketingstidende 2015-2016.(L94 som fremsat, side 45f).

Pligten for selskabet til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at virksomheden i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af virksomhedens konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan både være oplysninger om den reelle ejer eller eventuelt være ændringer i arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold. Det er således virksomhedens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger fra den eller de reelle ejere.

Virksomheden skal, ud over at indhente oplysninger, herunder identitetsoplysninger på de reelle ejere, også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at virksomheden skal have kendskab til arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete ejerbesiddelse, og om der er tale om direkte ejerskab, eller indirekte ejerskab via andre selskaber, virksomheder eller lignende, samt om der eventuelt er tale om opdeling af stemmerettigheder. Det skal desuden være oplyst, om der er tale om ejerskab via pantsætning, aftale eller på anden måde, herunder hvem der er berettiget til at udøve stemmerettigheder på ejerens vegne.

Endvidere skal der indhentes oplysninger, hvis der består kontrol ved hjælp af andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege flertallet af personer til selskabets ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende virksomhedens årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse, selvstændigt, kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring. Virksomheden skal aktivt sørge for at indhente oplysninger herom.

Hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, fastsætter et krav om, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven i forbindelse med *kend-din-kunde* (know your customer) procedurer, ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. Dette betyder, at alle former for selskaber, som har eller har haft kontakt til en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven – eksempelvis pengeinstitutter, forsikringsselskaber, revisorer, ejendomsmæglere, advokater m.v. – som udgangspunkt har været nødsaget til at oplyse om virksomhedens reelle ejere forinden kundeforholdets indgåelse. Det var derfor forventningen på tidspunktet for indførelsen af register over reelle ejere, at de fleste virksomheder allerede i et vist omfang havde kendskab til deres reelle ejere, da mere eller mindre alle virksomheder i Danmark måtte formodes at have haft kontakt til f.eks. et pengeinstitut.

Med indførelsen af kravet om, at virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber skal indhente, opbevare, herunder i fornødent omfang opdatere oplysningerne, og registrere oplysninger om reelle ejere, blev virksomhederne omfattet af *kend-dig-selv* (know your self) procedurer, hvor virksomheden skal klarlægge sin egen ejer- og kontrolstruktur.

Virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber skal således indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere, hvem der er virksomhedens reelle ejere, herunder for at kunne dokumentere, hvad de har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis de reelle ejere ikke kan identificeres. Herudover omfatter oplysningerne identitetsoplysninger om den reelle ejere (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.) og oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejeres rettigheder, som selskabet skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 15 g, stk. 1, er der ikke tiltænkt materielle ændringer, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for virksomhederne.

I dag er legale ejere af et kommanditselskab, der er registreringspligtig efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, forpligtet til at meddele virksomheden oplysninger om deres ejerskab og ændringer heri, jf. § 15 f i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Tilsvarende bestemmelse eksisterer ikke for reelle ejere.

En virksomhed med begrænset ansvar, et interessentskab og et kommanditselskab kan i dag rette henvendelse til direkte og indirekte ejere af virksomheden, dvs. i de forskellige led i virksomhedens ejerstruktur, med henblik på at indhente oplysninger om ejerforhold, men ejere er ikke forpligtet til at give oplysningerne.

Med 5. hvidvaskdirektiv artikel 1, nr. 1, litra a, ii), fastsættes et nyt krav om, at reelle ejere af selskaber eller andre juridiske enheder skal forsyne den pågældende enhed med alle oplysninger om deres ejerskab, der er nødvendige for, at selskabet eller den anden juridiske enhed kan opfylde forpligtelsen med hensyn til at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

Det omfatter både oplysninger om selve det reelle ejerskab, og oplysninger om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer mv.).

Eftersom virksomhederne på baggrund af deres ejer- og kontrolstruktur skal foretage en konkret vurdering af, hvem der er virksomhedens reelle ejere, kan oplysninger om ejerforhold hos virksomhedens direkte såvel som indirekte ejere være nødvendige at indhente. Det vil derfor være relevant, at alle ejere i virksomhedens ejer- og kontrolstruktur medvirker til, at virksomheden får de nødvendige oplysninger for på den baggrund at kunne vurdere, hvem der er virksomhedens reelle ejere, jf. definitionen i lovens § 15 h.

Det foreslås derfor i § 15 g, stk. 2, at alle ejere – fysiske såvel som juridiske personer – skal videregive oplysninger om sit ejerforhold til virksomheden, når virksomheden indhenter oplysningerne. Det indebærer, at virksomhedens ejere på virksomhedens forespørgsel skal give virksomheden alle de oplysninger, som virksomheden har brug for, med henblik på at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere og foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med reglerne om registrering af reelle ejere lov om visse erhvervsdrivende virksomheder samt bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af

oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (ejerregistreringsbekendtgørelsen). Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at virksomheden kan indhente, opbevare og registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra virksomheden, hvis virksomheden ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor ejere af egen drift skal rette henvendelse til virksomheden med oplysningerne. Der er således ikke tale om en meddelelsespligt, som kendes fra reglerne om legale ejere, hvor legale ejere skal give meddelelse til et kommanditselskab om betydelige kapitalposter.

Ejerne skal give oplysninger om ejerskab, som de har eller har kendskab til. Oplysningerne omfatter ejerforhold i både nedadgående og opadgående retning. Er ejeren en fysisk person vil det alene være i nedadgående retning, dvs. oplysning om hvem personen er ejer af. Er ejeren en juridisk person er det både i nedadgående og opadgående retning, dvs. i forhold til ejerens ejerandele i virksomheden og i forhold til hvem ejeren er ejet af, dvs. ejerens eventuelle legale og reelle ejere. Fonde har ikke ejere i traditionel forstand, og vil derfor alene kunne give oplysninger i nedadgående retning. Er ejeren en trust eller et lignende juridisk arrangement afhænger det af, om trustens eller det lignende juridiske arrangements personkreds (stifter, forvalter, evt. protektor og begunstigede) er fysiske eller juridiske personer.

Oplysningerne om den eller de reelle ejere skal i henhold til det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, registreres hurtigst muligt efter, at virksomheden er blevet bekendt med, at den eller de pågældende personer er blevet reelle ejere. For at tydeliggøre, at ændringer til de registrerede oplysninger også skal registreres hurtigst muligt foreslås det at opdele det gældende *stk. 2, 1. pkt.* i to punkter. Virksomheder er således, jf. det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, forpligtet til at registrere eventuelle ændringer hurtigst muligt. Ændringerne omfatter både ændringer som følge af, at en ny person anses for at være reel ejer, eller hvis en person ophører med at være reel ejer samt ændringer i en allerede registreret reel ejers identitetsoplysninger og i arten og omfanget af rettighederne.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at virksomheden ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

I det foreslåede *stk. 3, 3. pkt.*, der er foreslået flyttet fra det gældende *stk. 1*, præciseres det, at det først er, når virksomheden har udtømt alle muligheder i forhold til at identificere virksomhedens reelle ejere, at virksomheden kan benytte undtagelsen, der indebærer, at virksomhedens daglige ledelse skal registreres som reelle ejere. Udgangspunktet er således, at virksomheden altid har reelle ejere, og at den daglige ledelse alene kan registreres som reelle ejere, når alle muligheder er udtømte, hvorefter virksomheden konstaterer, at den ingen reelle ejere har, eller at ingen af de reelle ejere kan identificeres. Præciseringen foreslås som følge af at FATF og Global Forum har påpeget, at alle selskaber har reelle ejere.

Der kan dog være konkrete tilfælde, hvor en virksomhed i henhold til definitionen på en reel ejer, forstået som fysiske personer med direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol, ikke har en sådan, eller hvor det ikke er muligt at identificere en eller flere fysiske personer, der enten i sidste ende ejer eller udøver kontrol over selskabet. Hvis det i det tilfælde – på baggrund af tilstrækkelig

dokumentation – må lægges til grund, at virksomheden ikke har nogen reelle ejere, skal den registreredes daglige ledelse optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Dette stemmer overens med den gældende § 11, stk. 1, nr. 3, i hvidvaskloven, hvorefter disse personer også skal legitimeres som reelle ejere i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven.

Den foreslåede pligt til at registrere medlemmer af den daglige ledelse som reelle ejere er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii, i 4. hvidvaskdirektiv. Direktivet omtaler dog en pligt til at registrere den eller de fysiske personer, som besidder posten som »senior managing official(s)«. Dette begreb eksisterer ikke i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Den danske oversættelse af 4. hvidvaskdirektiv omtaler »senior managing official(s)» som »øverste ledelse», men dette vurderes ikke at være fuldt i overensstemmelse med direktivets oprindelige tekst, da der i artikel 3, stk. 12, i 4. hvidvaskdirektiv, for så vidt angår definitionen på »senior management», ses at være refereret til en person, som har kendskab til den pågældende virksomheds risiko for at blive inddraget i hvidvask eller terrorfinansiering, og som kan træffe de nødvendige beslutninger i relation til dette. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at lade den daglige ledelse registrere.

Der er dog ikke i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder fastsat regler om konkret ledelsesstruktur svarende til f.eks. reglerne i selskabsloven. Der er således ikke krav om en særlig ledelsesform i disse virksomheder, men det fremgår af lovens § 11, stk. 1, at der skal være en ledelse, som skal registreres. Der kan dog reelt være tale om en bestyrelse, en direktion eller noget tredje. Hvis der kun er ét ledelsesorgan, vil dette være den daglige ledelse. Er der flere ledelsesorganer, vil det bero på en konkret vurdering, hvor direktionen er daglig ledelse i forhold til en eventuel bestyrelse, som forestår den overordnede ledelse. Hvis der er flere medlemmer af den daglige ledelse, skal samtlige medlemmer registreres.

Ledelsen er i henhold til den gældende § 11, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis den daglige ledelse skal optages som reelle ejere, skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men i det omfang, det er muligt at anvende allerede registrerede oplysninger. For virksomheder, der allerede har en daglig ledelse registreret, overføres oplysningerne om den daglige ledelse automatisk til oplysningerne om reelle ejere. For interessentskaber og kommanditselskaber, hvori interessenterne henholdsvis komplementaren er juridiske personer, der varetager den daglige ledelse, vil det dog være nødvendigt at registrere oplysninger om den eller de personer, der varetager den faktiske ledelse, eftersom reelle ejere alene kan være fysiske personer.

I henhold til den gældende § 2, stk. 3, 1. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder finder lovens bestemmelser ikke anvendelse på interessentskaber og kommanditselskaber, bortset fra lovens kapitel 1 om anvendelsesområde og definitioner, lovens kapitel 2 om navn og prokura og lovens kapitel 7 om straf samt bestemmelserne i §§ 15f – 15 h om ejerforhold. Desuden gælder en række yderligere bestemmelser om bl.a. registrering, hvis samtlige interessenter eller komplementarer er kapitalselskaber, jf. den gældende § 2, stk. 3, 2. pkt.

Da den øverste daglige ledelse skal optages som reelle ejere, hvis der ikke kan identificeres fysiske personer, som i øvrigt kan betegnes som reelle ejere, er det i *stk. 3, 4. pkt.*, foreslået, at virksomhedens faktiske ledelse i givet fald skal registreres som reelle ejere. Dette gælder således, uanset om den pågældende virksomhed i øvrigt ikke er forpligtet til at være registreret i henhold til loven.

De omhandlede interessentskaber og kommanditselskaber, som ikke er pligtige til at lade sig registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, kan eventuelt være registrerede i henhold til skatteretlige regler, hvor de kan have modtaget et CVR-nummer. Der vil også kunne være foretaget en frivillig registrering af virksomheden i henhold til lov om Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-loven), hvor virksomheden kan være tildelt et CVR-nummer. I begge tilfælde vil registrering af reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system kunne foretages på det eksisterende CVR-nummer. Hvis de omhandlede virksomheder derimod ikke er lovpligtigt eller frivilligt registrerede, er de forpligtet til lade virksomheden registrere iht. CVR-lovens § 11 a. Grunden hertil er, at der skal ske registrering af virksomheden med de nødvendige oplysninger til at identificere selve den juridiske person, hvis reelle ejere skal registreres.

Siden 1. juli 2018 har nye kapitalselskaber, virksomheder med begrænset ansvar og interessentskaber såvel som kommanditselskaber, der er forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens selskabsregister, jf. § 2, stk. 3, 2. pkt., været forpligtet til at registrere oplysninger om reelle ejere senest samtidig med, at stiftelsen af virksomheden registreres hos Erhvervsstyrelsen, jf. lov nr. 676 af 29. maj 2018 om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og lov om erhvervsdrivende fonde (ændrede krav til ejerregistrering m.v.). Det betyder, at disse virksomheder fremover ikke kan stiftes og registreres i Erhvervsstyrelsens selskabsregister uden at oplysningerne om virksomhedens reelle ejere registreres. Herved sikres det, at ingen nye virksomheder udelader registrering af reelle ejere.

Med den foreslåede opdeling af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g, stk. 2, 1. pkt. i to sætninger, og flytningen af § 15 g, stk. 1, 2. pkt. til den foreslåede § 15 g, stk. 3, 3. pkt., er der ikke tiltænkt materielle ændringer, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for virksomhederne i forbindelse med registrering af oplysningerne om virksomhedens reelle ejere.

Pligten til at opbevare dokumentation for indhentelsen af oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder virksomhedens forsøg på identifikation på de reelle ejere, i § 15 g, stk. 2, 2. pkt., foreslås flyttet til et nyt stk. 6. Der henvises hertil for bemærkninger.

Med ændring af artikel 30, stk. 4, i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra b, fastsættes krav om, at EU-medlemsstaterne indfører mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der registreres om selskabets reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

Det foreslås, at disse mekanismer omfatter en undersøgelsespligt for virksomheder, en indberetningspligt for myndigheder samt personer og virksomheder omfattet af hvidvasklovens kendin-kunde procedurer, opfølgning på indberetningen og en mulighed for kontrol af resortmyndigheden. Efter selskabslovens gældende 58 a, stk. 2, der foreslås præciseret og flyttet til stk. 6,

er der allerede krav om opbevaring af dokumentation, og efter § 17 er der allerede mulighed for at efterprøve oplysningerne om reelle ejere ved kontrol, jf. nærmere nedenfor. Indberetningspligten foreslås indført i hvidvaskloven som en ny § 15 a, jf. § 1, nr. 18, i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv).

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 4*, hvorefter virksomheden iht. det foreslåede *1. pkt.* har pligt til mindst 1 gang årligt at undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om selskabets reelle ejere. Pligten for en virksomhed til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at virksomheden allerede i dag i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen er afhængig af virksomhedens konkrete forhold, dog er det vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske, hvorfor virksomheden som minimum i forbindelse med afholdelse af generalforsamlinger eller lignende skal sørge for at kontrollere og i fornødent omfang opdatere sine oplysninger.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes virksomhedernes pligt til at undersøge virksomhedens reelle ejere direkte i loven, da det ikke fremgår tilstrækkeligt klart, at virksomheden har pligt til at undersøge, om der er sket ændringer i reel ejer-oplysningerne. Hvis virksomhedens forhold tilsiger det, så skal virksomheden fortsat foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede.

Med den foreslåede tydeliggørelse af virksomheders undersøgelsespligt er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand, men alene at skabe en tilstrækkelig klar bestemmelse om virksomhedernes pligt.

Herudover foreslås det i *2. pkt.*, at virksomheden forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det møde, hvor virksomhedens årsregnskab eller tilsvarende godkendes. Efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder er der krav om ledelse, men loven indeholder ikke en nærmere definition af ledelsesorganerne som selskabsloven. Mange af virksomhederne har alene en daglig ledelse, men virksomhederne kan også have indrettet sig med en bestyrelse og en direktion.

For mange virksomheder vil ændringer i virksomhedens ejer- og kontrolstruktur ikke forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter registreringen er foretaget. For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede *stk. 4, 1. pkt.*, udføres, foreslås det, at resultatet af den årlige undersøgelse af virksomhedens reelle ejere fremlægges på det møde, hvor virksomhedens årsregnskab eller tilsvarende godkendes.

Formålet er at sikre, at virksomheden mindst 1 gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, der medfører, at der skal foretages en registrering af de ændrede forhold.

For virksomheder, hvor der ikke er sket ændringer i de allerede registrerede oplysninger, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle. For virksomheder, der i løbet af året eller i forbindelse med den årlige undersøgelse er blevet bekendt med ændringer til de registrerede reel ejer-oplysninger, vil resultatet således være, at selskabet har konstateret ændringer i reel ejer-oplysninger, og at der er foretaget registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med ændringerne.

Bestemmelsen i den gældende § 15 g, stk. 2, 2. pkt., om pligten til at opbevare dokumentation for indhentelsen af oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder selskabets forsøg på identifikation på de reelle ejere, foreslås flyttet til et nyt stk. 5. Det foreslås samtidig, at pligten til at opbevare dokumentation tydeliggøres på baggrund af FATF og Global Forums evaluering, der viste, at bestemmelsen ikke var tilstrækkelig klar.

Virksomheden skal i henhold til det foreslåede *stk. 5*, opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder dokumentation for forsøgene på identifikation af de reelle ejere. Dokumentationen skal opbevares i 5 år efter den reelle ejers ejerskab er ophørt og 5 år efter ethvert forsøg på at identificere virksomhedens reelle ejere.

Efter det foreslåede *stk. 5, 1. pkt.*, skal den senest registrerede ledelse, hvis virksomheden ophører, sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Efter det foreslåede *stk. 5, 2. pkt.*, skal den registrerede ledelse sikre, at virksomheden opbevarer dokumentation for de oplysninger, som virksomheden indhenter om sine reelle ejere. Dokumentationen omfatter alle identifikationsforsøg, dvs. dokumentation for, hvad virksomheden har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis en reelle ejere ikke kan identificeres.

De oplysninger, som virksomheden er forpligtet til at opbevare, omfatter de identitetsoplysninger om den reelle ejere (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.), som virksomheden skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, og oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejeres rettigheder.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse, at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Med den foreslåede ændring af § 15 g, stk. 2, 2. pkt., om opbevaring af dokumentation, der foreslås flyttet til et nyt stykke 5, er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for virksomhederne efter den gældende § 15 g, stk. 2, 2. pkt.

Da der foreslås tilsvarende regler for kapitalselskaber, jf. forslaget § 1, nr. 3, henvises der til bemærkningerne til den bestemmelse (selskabslovens § 58 a, stk. 4).

Bestemmelsen i den gældende § 15 g, stk. 3, om pligten til at udlevere oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder virksomhedens forsøg på identifikation af de reelle ejere foreslås flyttet til et nyt stk. 6 og videreført uændret.

Virksomheden skal i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, udlevere oplysninger om reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere, herunder eksempelvis oplysninger om, hvordan selskabet har fundet frem til de reelle ejere eller om forsøg på at fremskaffe oplysninger om de reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), hvis de anmoder om det. Oplysningerne skal desuden udleveres til andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom, jf. *stk. 6, 2. pkt.* Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning, og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og SKAT vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede virksomheder i det omfang, oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede *stk. 6*, der gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, sikres det, at kompetente myndigheder og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om virksomhedens reelle ejere.

Der eksisterer i dag ikke en tilstrækkelig klar regel om, at kompetente myndigheder, herunder Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretnings-tjeneste (Financial Intelligence Units – FIU).

Efter 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 (indhentning og opbevaring af oplysninger) og 3 (registrering af oplysninger), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. Den danske FIU er Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK).

Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring som den nye affattelse medfører er et krav om, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester skal have mulighed for at videregive, omfatter også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos fonden.

På den baggrund foreslås det, at der indføres en klar hjemmel til, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

Efter det foreslåede *stk. 1*, kan oplysninger om en virksomheds reelle ejere, herunder art og omfang af den reelle ejeres rettigheder videregives til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives er oplysninger om en virksomheds ejerforhold, som virksomheden har indhentet og opbevarer dokumentation om, i overensstemmelse med *stk. 1* og *6* samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system efter *stk. 3*. Det indebærer oplysninger om virksomhedens reelle ejere og oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, som selskabet har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er selskabets reelle ejere.

Bestemmelsen i den gældende § 15 g, *stk. 4*, vedrørende anvendelsesområdet for virksomheder, hvis ejerandele handles på et reguleret marked, foreslås flyttet til et nyt *stk. 7*.

Det foreslås i *stk. 7*, at *stk. 1-5* ikke gælder for virksomheder, hvis ejerandele, herunder obligationer, er optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Virksomheder, hvis ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked, er underlagt særlige regler i den finansielle lovgivning, som medfører, at der er passende gennemsigtighed i forhold til oplysninger om ejerskab. Reglerne om registrering af reelle ejere gælder således heller ikke for virksomheder, hvis ejerandele er optaget til handel på et marked i et tredjeland, der har regler, der svarer til reglerne på et reguleret marked. Det afgørende er, om der er en passende gennemsigtighed på disse tilsvarende markeder i forhold til EU-ret eller internationale standarder. Begrebet "tilsvarende internationale standarder" følger af 4. hvidvaskdirektiv og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det følger desuden af definitionen på en reel ejer, jf. § 15 h, at der ikke er reelle ejere i virksomheder, hvis ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked,

som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Efter denne bestemmelse vil kravet om registrering af den daglige ledelse i noterede virksomheder ikke finde anvendelse, ligesom der ikke er krav om forsøg på identifikation af reelle ejere, eller udlevering af oplysninger herom. Den daglige ledelse i noterede virksomheder vil være registreret i henhold de gældende regler om registrering af virksomhedsoplysninger.

Der henvises til lovens § 15 h og de tilhørende bemærkninger vedrørende definitionen på en reel ejer, jf. de specielle bemærkninger til § 2, nr. 4: Folketingstidende 2015-2016.(L94 som fremsat, side 45f).

Bestemmelsen i den gældende § 15 g, stk. 5, vedrørende Erhvervsstyrelsens hjemmel til at fastsætte regler om registrering og offentliggørelse foreslås flyttet til et nyt *stk. 7*.

Efter den gældende § 15 g, stk. 5, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder udsteder Erhvervsstyrelsen nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, herunder de oplysninger, som selskabet selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system, eventuelt via en anmelder.

Da der foreslås tilsvarende regler for kapitalsekskaber, jf. forslagets § 1, nr. 3, henvises der til bemærkningerne til den bestemmelse (selskabslovens § 58 a, stk. 7).

Det foreslås, at § 15 g, stk. 3, 5 og 6, strafbelægges efter den foreslåede § 23, stk. 1, jf. forslagets § 2, nr. 8.

De hidtidige bemærkninger til § 15 g i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 5 (*§ 15 j*)

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere, en forudsætning for etablering af kundeforholdet, og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., implicit været en nødvendig forudsætning for at

kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for virksomhederne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold til forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for virksomheder til at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om virksomhedens forhold.

Det indebærer, at virksomheden skal udlevere oplysninger om virksomhedens reelle ejere på anmodning fra personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer. Virksomheden er i medfør af § 15 g bl.a. forpligtet til at indhente oplysninger om sine reelle og holde dem opdaterede. Det er de oplysninger, som virksomheden indhenter for at kunne identificere den eller de reelle ejere, herunder de oplysninger om virksomhedens ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere. Det omfatter også oplysninger om juridiske personer, bl.a. virksomhedens reelle ejere.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i 5. hvidvaskdirektiv, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre ”kend-din-kunde”-procedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med ”kend-din-kunde” procedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende forpligtes kompetente myndigheder til at indberette uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a er det Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer, og fra kompetente myndigheder.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilstet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) utilstet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har

misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Erhvervsstyrelsen er ansvarlig myndighed for virksomheder, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g, foreslås det, at det er Erhvervsstyrelsen, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for disse virksomheder.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en virksomheds reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Erhvervsstyrelsens undersøgelse af forholdet indebærer, at styrelsen har mulighed for at rette henvendelse til virksomhedens ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Erhvervsstyrelsen kan som led heri i medfør af lovens § 15 c, stk. 1, forlange de oplysninger, der efter styrelsens skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en virksomhed, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at forvalteren på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Det er Erhvervsstyrelsens praksis i forhold til almindelige virksomhedsoplysninger at fastsætte en frist på 4 uger til berigtigelse. Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtig i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Foretages registreringen eller ændringen ikke, foreslås det, at såvel en manglende registrering af virksomhedens reelle ejere såvel som en mangelfuld registrering af virksomhedens reelle ejere kan medføre, at virksomheden oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten. Der henvises til forslaget § 1, nr. 2, 6 og 7.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende virksomheds reelle ejere. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Erhvervsstyrelsen foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til virksomheden må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i virksomhedens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 vil blive offentliggjort sideløbende med, at Erhvervsstyrelsens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Erhvervsstyrelsen skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med reglerne om reelle ejere, jf. § 15 g, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere den pågældende virksomhed med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for virksomheden, skal selskabet efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for virksomheden til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være formodning for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente virksomhedens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt konklusionen på baggrund af undersøgelsen. Konklusionen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 6 (§ 21, stk. 1, nr. 4)

Efter den gældende bestemmelse i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen bl.a. anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar

(AMBA, FMBA og SMBA), hvis styrelsen ikke rettidigt har modtaget virksomhedens årsrapport, hvis virksomheden ikke har registreret ledelse, eller hvis virksomheden ingen reelle ejere har registreret.

Siden 1.juli 2018 har det været muligt at oversende en virksomhed med begrænset ansvar til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at virksomheden intet har registreret i henhold til reglerne herom i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g, der vedrører de reelle ejere. Det fremgår imidlertid ikke tilstrækkeligt klart, at bestemmelsen vedrører reelle ejere, hvorfor der foreslås en sproglig tilpasning, så det fremgår klart af § 21, stk. 1, nr. 4.

Det foreslås derfor, at *stk. 1, nr. 4*, affattes på ny med henblik på at tydeliggøre, at bestemmelsen vedrører reelle ejere. Efter bestemmelsen er det således fortsat muligt at sende en virksomhed med begrænset ansvar, der er registreret i henhold til loven til tvangsopløsning ved skifteretten, hvis virksomheden intet har registreret om dets reelle ejere, dvs. at ingen reelle ejere er registreret i henhold til § 15 g i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Bestemmelsen medfører, at en virksomhed med begrænset ansvar kan oversendes til tvangsopløsning, hvis der ikke er registreret en eller flere reelle ejere, herunder de registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, i tilfælde af at virksomheden ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere.

De foreslåede ændringer af kravene til registrering af reelle ejere i LEV § 15 i vil formentlig betyde, at kun få nye virksomheder vil blive oversendt til tvangsopløsning, da virksomhederne vil være nødt til at registrere deres reelle ejere allerede ved registreringen af en nyetableret virksomhed, jf. lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 i. Det er således kun i tilfælde af, at en virksomhed efter registreringen af selve virksomheden, sletter alle oplysninger om reelle ejere, at tvangsopløsning vil kunne anvendes. Eksisterende virksomheder med begrænset ansvar, der ikke har registreret reelle ejere, vil dog også kunne blive oversendt til tvangsopløsning ved skifteretten.

Hidtil har det betydet, at såfremt en virksomhed med begrænset ansvar har registreret mindst en reel ejer, men ikke foretaget fyldestgørende registrering, f.eks. hvis virksomheden har mere end en reel ejer, eller hvis oplysningerne om den reelle ejere ikke er korrekt, vil muligheden for tvangsopløsning ikke kunne finde anvendelse. I den situation ville de eksisterende sanktionsmuligheder i lov om erhvervsdrivende virksomheder §§ 22 og 23 alene kunne benyttes, dvs. anmeldelse til politiet med henblik på bødestraf eller administrativ udstedelse af tvangsbøde.

Erfaringerne med de registrerede oplysninger om reelle ejere viser imidlertid, at registreringerne er mangelfulde.

På baggrund heraf foreslås det i *stk. 1, nr. 3*, at en mangelfuld registrering af reelle ejere også vil kunne føre til tvangsopløsning.

Har en virksomhed med begrænset ansvar foretaget registrering af en eller reelle ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af

nogle af virksomhedens reelle ejere eller mangler oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab, vil der kunne gribes ind over for forholdet med tvangsopløsning.

En mangelfuld registrering er i dette henseende, hvis der eksempelvis blot er registreret en reel ejer, men en senere kontrol klarlægger, at der er yderligere reelle ejere, eller at det ikke er den korrekte person, som er registreret som reel ejer. Det kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

I sager, hvor en virksomhed med begrænset ansvar påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet. Dvs. at virksomheden får mulighed for at foretage den manglende registrering af ejerforholdet, inden sagen oversendes til skifteretten. Virksomheden har også, ligesom i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af virksomheden efter oversendelsen til skifteretten.

Bestemmelsen følger de gældende regler i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes en frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af virksomheden under en række nærmere angivne betingelser magen til dem, som gælder i dag. Den foreslåede bestemmelse gælder både for nye og for eksisterende virksomheder, hvor det konstateres, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld.

De hidtidige bemærkninger til § 21, stk. 1, nr. 4, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 7 (§ 21, stk. 1, nr. 4)

Efter den gældende bestemmelse i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen bl.a. anmode skifteretten om at opløse en virksomhed, hvis styrelsen ikke rettidigt har modtaget virksomhedens årsrapport, hvis selskabet ikke har registreret ledelse, eller ingen reelle ejere har registreret.

Virksomheder med begrænset ansvar er forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. § 15 g, stk. 5, i lovforslagets § 2, nr. 4. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når virksomheden identificerer deres reelle ejere, når virksomheden konstaterer, at det ikke har reelle ejere, og når virksomheden ikke kan identificere deres reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 2, nr. 4.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at sikre gennemsigtighed i ejerforhold, og de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. De skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund, at som *stk. 1, nr. 5*, indføres mulighed for at oversende en virksomhed med begrænset ansvar til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at virksomheden ikke har opbevaret den dokumentation, virksomheden er forpligtet til efter § 15 g, *stk.2, 2. pkt.*, der bliver *stk. 4*. Dvs. både når virksomheden intet har opbevaret, eller hvis dokumentationen er mangelfuld.

Bestemmelsen følger de gældende regler i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21, *stk. 3* om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes frist for berigtigelse, jf. *stk. 2*, ligesom der er mulighed for genoptagelse af virksomheden under en række nærmere angivne betingelser magen til dem, der gælder i dag efter selskabslovens § 232.

En virksomhed kan oversendes til tvangsopløsning, hvis selskabet ingen dokumentation har opbevaret om de indhentede oplysninger om deres reelle ejere eller forsøg på identificeringen. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation foreslås det, at en virksomhed ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når en virksomhed ikke kan dokumentere, at virksomhedens reelle ejere er den eller de personer, som virksomheden har registreret, herunder oplysninger om det reelle ejerska (art og omfang) i Erhvervsstyrelsens it-system.

Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis en virksomhed har registreret, at den ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og virksomheden ikke kan dokumentere, at den har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da virksomheden skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer.

Virksomhedens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum, hvad virksomheden vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at virksomheden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis virksomheden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i virksomhedens reelle ejere.

I sager, hvor en virksomhed med begrænset ansvar påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet. Dvs. virksomheden får mulighed for at foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere inden for en nærmere angivet frist, og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten. Berigtiger virksomheden forholdet inden for den angivne frist, vil virksomheden ikke blive oversendt til tvangsopløsningen. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes virksomheden til tvangsopløsning. Virksomheden har herefter på samme måde som i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af virksomheden efter oversendelsen til skifteretten.

Til nr. 8 (§ 23, *stk. 1, 1. pkt.*)

Efter den gældende strafbestemmelse i § 23, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder kan overtrædelse af bestemmelserne i § 15 g, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det foreslås, at § 15 g, stk. 2 og 3, ændres til § 15 g, stk. 3, 5 og 6, foreslås strafbestemmelsen i § 23, stk. 1, 1. pkt., ændret i overensstemmelse hermed.

Det foreslås desuden, at strafbestemmelsen i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 23, stk. 1, 1. pkt., udvides således, at den foreslåede § 15 j, stk. 1, i lovforslagets § 2, nr. 5, omfattes. Bestemmelsen vedrører virksomheders pligt til at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres ejerforhold.

Bødestraf foreslås, da 5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede muligheder for at tvangsopløse virksomheder med begrænset ansvar og for at slette interessentskaber og kommanditselskaber, der ikke efterlever reglerne om reelle ejere, jf. § 12, stk. 1, nr. 3 og 4, i lovforslagets § 2, nr. 2, og § 21, stk. 1, nr. 4 og 5, i lovforslagets § 2, nr. 6 og 7.

Det følger af § 23, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafssubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 2, nr. 3.

Bestemmelsen skal dog ses i sammenhæng med, at det siden 1. juli 2018 ikke har været muligt at registrere stiftelsen af en ny virksomhed, der er registreringspligtig i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, uden en samtidig registrering af virksomhedens reelle ejere, jf. lovens § 15 i, og at det er muligt at anmode skifteretterne om at tvangsopløse en virksomhed, der intet har registreret om sine reelle ejere, jf. lovens § 21, stk. 1, nr. 4.

Til § 3

Til nr. 1 (fodnoten)

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. § 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 (§ 18, stk. 2, 1. pkt. og stk. 4, 1. pkt.)

Ifølge den gældende § 18, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonds (erhvervsfondsloven), skal navne- og adresseoplysninger på personer, som er registreret i henhold til loven, til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system. I henhold til § 18, stk. 2, 1. pkt., opdateres navne- og adresseoplysningerne indtil 10 år efter, at en registreret person er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Opdateringsperioden er ændret til 3 år i medfør af lov nr. 1665 af 29. december 2017 om ændring af lov om Det Centrale Virksomhedsregister og forskellige andre love (Ændring af reglerne om offentliggørelse af privatadresser i CVR m.v.), der endnu ikke er trådt i kraft.

Erhvervsfondslovens regler om offentliggørelse af navne- og adresseoplysninger har til formål at sikre gennemsigtighed omkring, hvilke personer der har eller har haft tilknytninger til fonde, som registreres i henhold til loven, samt hvilke funktioner de pågældende varetager eller har varetaget. Muligheden for at kunne sammenholde en registreret persons navn og adresse bidrager til, at tredjemand kan sikre den registreredes identitet, hvilket blandt andet er relevant i tilfælde, hvor der skal gøres et personligt krav gældende mod den pågældende, eller hvor det f.eks. er nødvendigt at fastlægge, hvem der har tegnings- og/eller repræsentationsret for en given fond.

Der er med den foreslåede ændring af § 18, stk. 2, 1. pkt. og stk. 4, 1. pkt., tale om en ændring, der svarer til de foreslåede ændringer i CVR-loven vedrørende reglerne om opdatering og offentliggørelse af navne- og adresseoplysninger, jf. lovforslagets § 11, nr. 10 og 11. En ændring som foreslås som følge af ændringen af artikel 30, stk. 10, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at fonden er blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Det vil sige, at det foreslås, at navneoplysninger offentliggøres til enhver tid og opdateres indtil 5 år efter, personens sidste tilknytning til en virksomhed i Det Centrale Virksomhedsregister er ophørt. Adresseoplysninger opdateres og offentliggøres ifølge forslaget indtil 5 år efter, at en registreret persons seneste tilknytning til en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister, er ophørt. Dertil kommer i øvrigt, at såfremt en person har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, vil adressen ikke blive offentliggjort i Det

Centrale Virksomhedsregister, så længe CPR-beskyttelsen er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et CPR-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 11, nr. 10 og 11.

De hidtil gældende bemærkninger til § 18, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., jf. specielle bemærkninger til § 18: Folketingstidende 2017-18, A (L9 som fremsat, side 46f) vil fortsat være gældende med ovenstående tilføjelser.

Til nr. 3 (§ 21 a)

Lov om erhvervsdrivende fonde (erhvervsfondsloven) § 21 a fastslår, at erhvervsdrivende fonde skal indhente og opbevare oplysninger om fondens reelle ejer samt, at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder erhvervsdrivende fonde.

Med 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30 om registrering af reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Der er tale om et ændringsdirektiv, hvor dele af artikel 30 er affattet på ny. Dog er artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes samt tilføjes et nyt stykke og stk. 4-7, 9 og 10 nyaffattes.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne fonden med ejeroplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for fonden. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv, som ændret ved artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Samtidig foreslås det, at lovens § 21 a inddeles i flere stykker og at der foretages visse præciseringer som opfølgning på FATF's og Global Forums evaluering af, hvordan Danmark efterlever deres anbefalinger om gennemsigtighed i ejerforhold.

Som følge heraf vil de foreslåede ændringer medføre ændring af hele § 21 a, bortset fra stk. 3 om videregivelse af oplysninger, hvorfor det foreslås, at hele bestemmelsen affattes på ny.

Som følge af 30, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv og artikel 1, nr. 15, litra a og c, i 5. hvidvaskdirektiv foreslås det i *stk. 1, 1. pkt.*, at fonde omfattet af erhvervsfondsloven skal indhente, opbevare, registrere og løbende opdatere oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lovens § 21 b, samt om de reelle ejeres rettigheder. Ændringen af artikel 30, stk. 1, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på EU-

medlemslands område. Det vil sige juridiske personer (selskaber, fonde og foreninger), der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

FATF og Global Forum har i sin evaluering af de danske bestemmelser om reelle ejere henledt opmærksomheden på, at det bør fremgå tydeligere, at fonden har pligt til at opbevare og løbende opdatere reel ejer-oplysningerne. Det foreslås derfor, at det indledningsvist fremgår tydeligt, at fondens pligt i forhold til reelle ejere udover at indhente oplysningerne også omfatter, at fonden skal opbevare og løbende opdatere oplysningerne om sine reelle ejere. Herved indledes bestemmelsen med at fastsætte, at pligten omfatter alle disse forhold.

Fonde er pr. definition selvejende og har derfor ikke ejere i traditionel forstand som selskaber. Reelle ejere er dog ikke nødvendigvis ejere i ordets egentlige forstand, men derimod fysiske personer, som på den ene eller den anden måde kontrollerer fonden eller får tildelt en vis andel af midler fra fonden.

Fondene er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvilke personer, der skal betragtes som reelle ejere i fonden. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med kravet i § 11, stk. 1, nr. 3, i den gældende hvidvasklov, om, at fondens ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges, og at reelle ejere skal identificeres i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven.

Ud over at fondene skal indhente oplysninger om de reelle ejere, herunder identitetsoplysninger, skal de også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at fonde skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete krav på eventuelle uddelinger fra den pågældende fond.

Bestyrelsen i en erhvervsdrivende fond er altid at betragte som reelle ejere, jf. lovens § 21 b, nr. 1. Hvis fonden i henhold til bestemmelsen alene har bestyrelsen som reelle ejere, skal der som udgangspunkt ikke oplyses om art og omfang af rettigheder, da bestyrelsens rettigheder og pligter følger af lov om erhvervsdrivende fonde og den enkelte fonds vedtægt. Hvis der er særlige rettigheder herudover, skal det dog oplyses, f.eks. hvis et ledelsesmedlem også har ret til uddelinger. I så fald vil det pågældende ledelsesmedlem også skulle registreres som særligt begunstiget person, herunder oplysninger om det reelle ejerskab.

Ved rettigheder forstås eksempelvis de rådighedsbeføjelser, som de reelle ejere har i relation til forvaltningen af fondens midler, og særligt begunstigede uddelingsmodtageres konkrete krav på uddelinger fra den pågældende fond.

Der henvises til bemærkningerne til lovens § 21 b for nærmere herom, jf. de specielle bemærkninger til § 3, nr. 4: Folketingstidende 2015-2016.(L94 som fremsat, side 51f).

Bestyrelsen er i henhold til § 13, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Selvom bestyrelsen i henhold til definitionen

i § 21 b skal betragtes som reelle ejere, skal bestyrelsesmedlemmerne dog ikke som udgangspunkt registreres ad flere omgange. Allerede registrerede bestyrelsesmedlemmer kan optages som reelle ejere ved overførsel af de registrerede oplysninger om personen. I praksis overføres oplysningerne om medlemmerne af bestyrelsen automatisk til registeret over reelle ejere, når fonden via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning har angivet, at fondsbestyrelsen skal registreres som reelle ejere. Efterfølgende ændringer af hvem der er medlem af fondens bestyrelse overføres herefter automatisk til registeret over reelle ejere. Fondens skal således alene via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning sørge for at anmelde og registrere de ændrede ledelsesoplysninger, hvorefter reel ejer-oplysningerne automatisk opdateres.

Hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, fastsætter et krav om, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven i forbindelse med *kend-din-kunde* (know your customer) procedurer, ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. Dette betyder, at alle former for fonde, som har eller har haft kontakt til en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven – eksempelvis pengeinstitutter, forsikringselskaber, revisorer, ejendomsmæglere, advokater m.v. – som udgangspunkt har været nødsaget til at oplyse om virksomhedens reelle ejere for indend kundeforholdets indgåelse. Det var derfor forventningen på tidspunktet for indførelsen af register over reelle ejere, at de fleste fonde allerede i et vist omfang havde kendskab til deres reelle ejere, da mere eller mindre alle fonde i Danmark måtte formodes at have haft kontakt til f.eks. et pengeinstitut.

Med indførelsen af kravet om, at erhvervsdrivende fonde skal indhente, opbevare, herunder i fornødent omfang opdatere oplysningerne, og registrere oplysningerne om reelle ejere, blev fonde omfattet af krav om *kend-dig-selv* (know your self) procedurer, hvor fonden skal have kendskab til sine reelle ejere.

Med den foreslåede ændring af erhvervsfondslovens § 21 a, stk. 1, 1. pkt., er der ikke tiltænkt materielle ændringer, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for fondene.

5. hvidvaskdirektiv fastsætter krav om, at reelle ejere skal forsyne selskabet eller den anden juridiske enhed med alle oplysninger om deres ejerskab, der er nødvendige for, at selskabet eller den anden juridiske enhed kan indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

For erhvervsdrivende fonde, vil det som udgangspunkt være relativt let at fastslå, hvem de reelle ejere er. Det skyldes, at det som regel vil være fondens bestyrelse og særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens uddelinger, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer, jf. lov om fonde og visse foreningers § 5. De to sidstnævnte persongrupper vil altid fremgå af fondens vedtægter.

En erhvervsdrivende fond kan i dag rette henvendelse til fondens reelle ejere med henblik på at indhente oplysninger om personen, men de reelle ejere er ikke forpligtet til at give oplysningerne.

Efter det foreslåede *stk. 2*, skal fondens reelle ejere efter anmodning fra fonden forsyne fonden med alle de oplysninger, som fonden er forpligtet til at indhente for at foretage registrering af de reelle ejere. Det indebærer, at fondens reelle ejere på fondens forespørgsel skal give fonden alle de oplysninger, fonden har brug for, med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registret i overensstemmelse med lov om fonde og visse foreningers regler om registrering af reelle ejere samt bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (ejerregistreringsbekendtgørelsen). Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at fonden kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra fonden, hvis fonden ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor reelle ejere af egen drift skal rette henvendelse til fonden med oplysningerne.

Det omfatter både oplysninger om selve det reelle ejerskab, og oplysninger om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer mv.).

Oplysningerne om den eller de reelle ejere skal i henhold til den foreslåede *§ 21 a, stk. 3, 1. pkt.*, registreres hurtigst muligt efter, at den eller de pågældende personer er blevet reelle ejer. For at tydeliggøre, at ændringer til de registrerede oplysninger også skal registreres hurtigst muligt, foreslås det at opdele det gældende *stk. 2, 1. pkt.* i to punkter. Fondens er således, jf. det foreslåede *§ 21 a, stk. 3, 2. pkt.*, forpligtet til at registrere eventuelle ændringer hurtigst muligt. Ændringerne omfatter både ændringer som følge af, at en ny person anses for at være reel ejer, eller hvis en person ophører med at være reel ejer samt ændringer i en allerede registreret reel ejers identitetsoplysninger og i arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at fonden ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages i registret uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Registreringen i henhold til *§ 13, stk. 1*, i lov om erhvervsdrivende fonde, skal være foretaget senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning er truffet, med mindre andet er bestemt i eller i medfør af denne lov. Da definitionen på reelle ejere i lovens *§ 21 b, nr. 1*, medfører, at fondens bestyrelse skal registreres som reelle ejere, vil registreringen af bestyrelsen fremover skulle ske hurtigst muligt efter at forholdet er ændret.

Siden 1. juli 2018 har nye fonde været forpligtet til at registrere oplysninger om reelle ejere senest samtidig med, at stiftelsen af fonden registreres hos Erhvervsstyrelsen, jf. *§ 21 c*, jf. *§ 3, nr. 1*, i lov nr. 676 f 29. maj 2018 om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og lov om erhvervsdrivende fonde (ændrede krav til ejerregistrering m.v.). Det betyder, at selskaber fremover ikke kan stiftes og selskabsregistreres uden at oplysningerne om virksomhedens reelle ejere registreres. Herved sikres det, at ingen nye kapitalselskaber udelader registrering af reelle ejere.

Med den foreslåede opdeling af erhvervsfondslovens § 21 a, stk. 2, 1. pkt., hvor sætningen deles i to sætninger, og flytningen af § 21 a, stk. 2, 2. og 3. pkt. til den foreslåede § 21 a, stk. 5, er der ikke tiltænkt materielle ændringer, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for fondene i forbindelse med registrering af oplysningerne om fondens reelle ejere.

Pligten til at opbevare dokumentation for indhentelsen af oplysninger om fondens reelle ejere, herunder fondens forsøg på identifikation på de reelle ejere, i § 21 a, stk. 2, 2 og 3. pkt., foreslås flyttet til et nyt stk. 5. Der henvises hertil for bemærkninger.

Med ændring af artikel 30, stk. 4, i 5. hvidvaskdirektivs fastsættes krav om, at EU-medlemsstaterne indfører mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der registreres om selskabets reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

Det foreslås, at disse mekanismer omfatter en undersøgelsespligt for selskaber, en indberetningspligt for myndigheder samt personer og virksomheder omfattet af hvidvasklovens kend-din-kunde procedurer og en mulighed for kontrol af ressortmyndigheden. Efter erhvervsfondslovens gældende § 21 a, stk. 2, 2. og 3. pkt., der foreslås præciseret og flyttet til stk. 5, er der allerede krav om opbevaring af dokumentation, og efter § 17 er der allerede mulighed for at efterprøve oplysningerne om reelle ejere ved kontrol, jf. nærmere nedenfor. Indberetningspligten foreslås indført i hvidvaskloven, jf. ny § 15 a i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv).

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 4*, hvorefter fonden i henhold til det foreslåede *1. pkt.* har pligt til mindst 1 gang årligt at undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om fondens reelle ejere. Det fremgår af lovbemærkningerne til den gældende § 58 a i selskabsloven, at pligten for selskabet til at indhente oplysninger om de reelle ejere også indebærer, at selskabet i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Det fremgår desuden, at opdateringsfrekvensen afhænger af selskabets konkrete forhold, og at det er vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske, hvorfor selskabet som minimum i forbindelse med afholdelse af generalforsamlinger eller lignende skal sørge for at kontrollere og i fornødent omfang opdatere sine oplysninger.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes fondens pligt til at undersøge fondens reelle ejere direkte i loven, da det ikke har fremgået tilstrækkeligt klart, at fonden har pligt til at undersøge, om der er sket ændringer i reel ejer-oplysningerne. Hvis fondens forhold tilsiger det, skal fonden fortsat foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene, og af om der er kommet nye begunstige, der skal registreres som reelle ejere.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af rettigheder, herunder om der er nye begunstige for fonden, der opfylder definitionen i lovens § 21 b, Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede.

Herudover foreslås det i 2. pkt., at fonden forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på fondens årlige årsregnskabsmøde.

For mange fonde vil ændringer i fondens ejer- og kontrolstruktur ikke forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter registreringen er foretaget. For at sikre, at undersøgelsen foretages, jf. det foreslåede stk. 4, 1. pkt., foreslås det, at resultatet af den årlige undersøgelse af fondens reelle ejere fremlægges på det årlige årsregnskabsmøde, som fonden skal afholde efter lovens § 59, stk. 1.

Formålet er at sikre, at fonden mindst 1 gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om fondens reelle ejere, der medfører, at der skal foretages en registrering af de ændrede forhold.

For fonde, hvor der ikke er sket ændringer i de allerede registrerede oplysninger, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle. For fonde, der i løbet af året eller i forbindelse med den årlige undersøgelse er blevet bekendt med ændringer til de registrerede reel ejer-oplysninger, vil resultatet således være, at fonden har konstateret ændringer i reel ejer-oplysninger, og at der er foretaget registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med ændringerne.

Bestemmelsen i den gældende § 21 a, stk. 2, 2. pkt., om pligten til at opbevare dokumentation for indhentelsen af oplysninger om fondens reelle ejere, herunder fondens forsøg på identifikation på de reelle ejere, foreslås flyttet til et nyt stk. 5. Det foreslås samtidig, at bestemmelsen tydeliggøres på baggrund af FATF's og Global Forums evaluering, der viste, at bestemmelsen ikke var tilstrækkelig klar.

Fonden skal i henhold til det foreslåede *stk. 5*, opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om de reelle ejere, herunder dokumentation for forsøgene på identifikation af reelle ejere. Dokumentationen skal opbevares i 5 år efter at de pågældende ikke længere er reelle ejere og 5 år efter ethvert forsøg på at identificere fondens reelle ejere.

Efter det foreslåede stk. 5, 1. pkt., skal den senest registrerede bestyrelse, hvis fonden ophører, sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter at de pågældende ikke længere er reelle ejere eller gennemførelsen af identifikationen.

Efter det foreslåede stk. 5, 2. pkt., skal den registrerede ledelse sikre, at fonden opbevarer dokumentation for de oplysninger, som fonden indhenter om fondens reelle ejere. Dokumentationen omfatter alle identifikationsforsøg, dvs. dokumentation for, hvad fonden har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis en reelle ejere ikke kan identificeres.

De oplysninger, som fonden er forpligtet til at opbevare, omfatter de identitetsoplysninger om den reelle ejere (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.), som fonden skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, og oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder.

Pligten til opbevaringen af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere af fonde samt kravet om, at disse oplysninger og oplysninger om reelle ejere skal opbevares i 5 år, følger for fonde ikke direkte af direktivet, men indgår i direktivets definition af reelle ejere for selskaber. En sådan forpligtelse vurderes imidlertid at være en forudsætning for, at de kompetente myndigheder kan føre det fornødne tilsyn med, at de omfattede fonde m.v. lever op til direktivets krav om registrering af reelle ejere, herunder gør de nødvendige bestræbelser for at identificere deres reelle ejere. Baggrunden er endvidere, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre relevante offentlige myndigheder altid skal have adgang til mest mulig information om fondenes reelle ejerskab.

Revisor har i henhold til gældende ret pligt til at afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i selskabets årsrapport om ikke uvæsentlige forhold, som selskabets ledelse kan ifalde strafansvar for, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revisorers erklæringer. Da bestemmelsen om registrering og opbevaring af oplysninger om reelle ejere foreslås strafbelagt, skal den enkelte fonds revisor derfor også sørge for at påse, at fonden har opfyldt disse forpligtelser, da manglende registrering af reelle ejere anses for at være et væsentligt forhold. Hvis revisor konstaterer, at selskabet ikke har registreret reelle ejere, herunder eventuelt direktionen som reelle ejere, ikke har sørget for at forsøge at identificere sådanne reelle ejere eller ikke har opbevaret oplysninger herom, skal revisor afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i selskabets årsrapport. Det er således revisors pligt at kontrollere, om selskabet har registreret reelle ejere. Det er derimod ikke revisors pligt at kontrollere rigtigheden af registreringerne og dokumentationen herfor, eller at vurdere om selskabet har foretaget alle rimelige forsøg på at identificere reelle ejere.

Den gældende pligt i lovens § 73, hvorefter revisor skal påse, at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at selskabet har foretaget den lovpligtige registrering af ejere, samt at kontrollere at selskabet opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at kontrollere selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere, kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Opmærksomheden henledes på, at revisor som følge af kravet i 5. hvidvaskdirektiv om, at personer og virksomheder, der skal udføre kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven, bliver forpligtet til at indberette uoverensstemmelser i en virksomheds oplysninger om reelle ejere, som revisor får kendskab til. Se forslag til ny § 15 a i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv).

Med den foreslåede præcisering af § 21, stk. 2, 2. og 3. pkt., der foreslås flyttet til et nyt stk. 5, er der ikke tiltænkt materielle ændringer, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for fondene i forbindelse med opbevaring af oplysninger om fondens reelle ejere.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved kontrol, jf. den gældende § 17 i lov om erhvervsdrivende fonde. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller fonden med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Fondens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum, hvad fonden vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at fonden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis fonden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysningerne om fondens reelle ejere.

Bestemmelsen i den gældende § 21 a, stk. 3, om pligten til at udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder fondens forsøg på identifikation på de reelle ejere foreslås flyttet til et nyt stk. 6.

Fonde skal i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, udlevere oplysninger om reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere, herunder eksempelvis oplysninger om, hvordan fonden har fundet frem til de reelle ejere eller om forsøg på at fremskaffe oplysninger om de reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), hvis de anmoder om det. Oplysningerne skal desuden udleveres til andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom, jf. *stk. 6, 2. pkt.* Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og SKAT vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede fonde i det omfang, oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede stk. 6, der gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, sikres det, at kompetente myndigheder og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om selskabets reelle ejere.

Der eksisterer i dag ikke en tilstrækkelig klar regel om, at kompetente myndigheder, herunder Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), kan videregive oplysninger

om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretnings-tjenester (Financial Intelligence Units – FIU).

Efter 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 (indhentning og opbevaring af oplysninger) og 3 (registrering af oplysninger), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. Den danske FIU er Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK).

Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring som den nye affattelse medfører er et krav om, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter enhver kan tilgå oplysningerne om reelle ejere i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester skal have mulighed for at videregive, omfatter også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos fonden.

På den baggrund foreslås det, at der indføres en klar hjemmel til, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

Efter det foreslåede *stk. 7*, kan oplysninger om en fonds reelle ejere, herunder art og omfang af den reelle ejeres rettigheder videregives til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives er oplysninger om en fonds ejerforhold, som fonden har indhentet og opbevarer dokumentation om, i overensstemmelse med *stk. 1* og *5* samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system efter *stk. 3*.

Bestemmelsen i den gældende § 21 a, stk. 4, vedrørende Erhvervsstyrelsens hjemmel til at fastsætte regler om registrering og offentliggørelse foreslås flyttet til et nyt *stk. 8*.

Efter den gældende § 21 a, stk. 4, i selskabsloven udsteder Erhvervsstyrelsen nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, herunder de oplysninger, som selskabet selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system, eventuelt via en anmelder.

Bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (Ejerregistreringsbekendtgørelsen), der er udstedt med hjemmel i den gældende § 21 a, stk. 4, fastsætter de nærmere krav til oplysninger om reelle ejere af fonde.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. For personer uden CPR-nummer registreres pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Kopi af pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges registreringen.

Ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder i medfør af artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer i direktivets minimumskrav til oplysninger om de reelle ejere. Oplysningerne omfatter den reelle ejers navn, fødselsmåned- og år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

En væsentlig ændring fra 4. hvidvaskdirektiv, som 5. hvidvaskdirektiv medfører, er kravet om, at oplysningerne skal være tilgængelig for ethvert medlem af offentligheden. Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende Ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indebærer bestemmelsen ingen ændring for selskaber m.fl., der skal registrere reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter regler om offentliggørelse, herunder at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige. Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil skulle ændres således, at oplysning om bopælsland og statsborgerskab skal registreres. Det er dog forventningen, at oplysningerne ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Som led i gennemførelsen af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler ”notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte”.

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen skal sikre, at dobbeltregistrering så vidt muligt ikke forekommer i forhold til oplysninger, der som følge af andre bestemmelser i erhvervsfundsloven, f.eks. medlemmer af fondsbestyrelsen, skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ændring af artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv, der vedrører sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambel 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelig gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelig i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014, og at kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejeroplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregister, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelig siden juni 2017

Det fremgår af præambel 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjeneste og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Oplysninger om reelle ejere af fonde vil blive tilgængelige via BRIS senest den 10. marts 2021, jf. artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv. Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelig via BRIS.

Det foreslås at § 21 a, stk. 3, 5 og 6, strafbelægges efter den foreslåede § 132, stk. 1, 1. pkt. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 7, og tilhørende bemærkninger for nærmere herom.

De hidtidige bemærkninger til § 21 a i lov om erhvervsdrivende fonde erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 21 c)

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til

at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere, en forudsætning for etablering af kundeforholdet, og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., implicit været en nødvendig forudsætning for at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold til forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for fonde til at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om fondens reelle ejere.

Det indebærer, at fonden skal udlevere oplysninger om fondens reelle ejere på anmodning fra personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer. Fonden er i medfør af § 21 a i lov om erhvervsdrivende fonde bl.a. forpligtet til at indhente oplysninger om sine reelle ejere og holde dem opdaterede. Der er tale om de oplysninger, som fonden indhenter for at kunne identificere den eller de reelle ejere.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i 5. hvidvaskdirektiv, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre ”kend-din-kunde”-procedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med ”kend-din-kunde” procedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende forpligtes kompetente myndigheder til at indberette uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a er det Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer, og fra kompetente myndigheder.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilstigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) utilstigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) tilstigtet manglende registrering eller tilstigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund at tilfælde af kategori 3 tilstifter netop dette.

Da Erhvervsstyrelsen er ansvarlig myndighed for erhvervsdrivende fonde, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter § 21 a i lov om erhvervsdrivende fonde, foreslås det, at det er Erhvervsstyrelsen, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for de erhvervsdrivende fonde.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetningen om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om et kapital-selskabs reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Erhvervsstyrelsens undersøgelse af forholdet indebærer, at styrelsen har mulighed for at rette henvendelse til fondens ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmel-sen. Erhvervsstyrelsen kan som led heri i medfør af lovens § 17, stk. 1, forlange de oplysninger, der efter styrelsens skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en fond, der utilstigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilstigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at fonden på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Det er Erhvervsstyrelsens praksis i forhold til almindelige virksomhedsoplysninger at fastsætte en frist på 4 uger til berigtigelse. Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtig i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Foretages registreringen eller ændringen ikke, foreslås det, at såvel en manglende registrering af fondens reelle ejere såvel som en mangelfuld registrering af fondens reelle ejere kan medføre, at fonden oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten. Der henvises til forslaget § 1, nr. 5.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registreret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registreret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende fonds reelle ejere. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Erhvervsstyrelsen foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til fonden må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i fondens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 vil blive offentliggjort sideløbende med, at Erhvervsstyrelsens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Erhvervsstyrelsen skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med reglerne om reelle ejere, jf. § 21 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registreret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for fonden, skal fonden efter den foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, have mulighed for at udtale sig om indberetningen før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal

iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for fonden til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være formodning for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente fondens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt konklusionen på baggrund af undersøgelsen. Konklusionen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 5 (§ 115, stk. 1, nr. 3)

Efter den gældende bestemmelse i lov om erhvervsdrivende fonde § 115, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen bl.a. anmode skifteretten om at opløse en fond, hvis styrelsen ikke rettidigt har modtaget virksomhedens årsrapport, hvis virksomheden ikke har registreret ledelse, eller hvis virksomheden ingen reelle ejere har registreret.

Siden 1.juli 2018 har det været muligt at oversende en erhvervsdrivende fond til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at fonden intet har registreret i henhold til reglerne herom i lov om erhvervsdrivende fonde § 21 a, der vedrører de reelle ejere. Det fremgår imidlertid ikke tilstrækkeligt klart, at bestemmelsen vedrører reelle ejere, hvorfor der foreslås en sproglig tilpasning, så det fremgår klart af § 115, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås derfor, at *stk. 1, nr. 3*, affattes på ny med henblik på at tydeliggøre, at bestemmelsen vedrører reelle ejere. Efter bestemmelsen er det således fortsat muligt at sende en fond til tvangsopløsning ved skifteretten, hvis fonden intet har registreret om dens reelle ejere, dvs. at ingen reelle ejere er registreret i henhold til § 21 a i lov om erhvervsdrivende fonde.

Bestemmelsen medfører, at en fond kan oversendes til tvangsopløsning, hvis der ikke er registreret en eller flere reelle ejere.

Efter definitionen af reelle ejere i lovens § 21 b, anses fondens bestyrelse altid for reelle ejere. Herudover anses personer, der er særligt begunstiget af fonden, for at være reelle ejere. For nærmere herom henvises til bemærkningerne til § 21 b, jf. de specielle bemærkninger til § 3, nr. 4: Folketingstidende 2015-2016.(L94 som fremsat, side 51f).

Hidtil har det betydet, at såfremt en fond har registreret mindst en reel ejer, men ikke foretaget fyldestgørende registrering, f.eks. hvis fonden har særligt begunstigede personer, der ikke er registreret, eller hvis oplysningerne om den reelle ejer ikke er korrekt, vil muligheden for tvangsopløsning ikke kunne finde anvendelse. I den situation kunne de eksisterende sanktionsmuligheder i lov om erhvervsdrivende fonde § 132 alene benyttes, dvs. anmeldelse til politiet med henblik på bødestraf eller administrativ udstedelse af tvangsbøde.

Erfaringerne med de registrerede oplysninger om reelle ejere viser imidlertid, at registreringerne er mangelfulde.

På baggrund heraf foreslås det i *stk. 1, nr. 3*, at en mangelfuld registrering af reelle ejere også vil kunne føre til tvangsopløsning.

Har en fond foretaget registrering af en eller flere reelle ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af nogle af fondens reelle ejere eller mangler oplysninger om det reelle ejerskab (art og omfang), vil der kunne gribes ind over for forholdet med tvangsopløsning.

En mangelfuld registrering er i dette henseende, hvis der eksempelvis blot er registreret en reel ejer, men en senere kontrol klarlægger, at der er yderligere reelle ejere, eller at det ikke er den korrekte person, som er registreret som reel ejer. Der kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

I sager, hvor en fond påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil fonden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en fond til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage den manglende registrering af ejerforholdet, inden sagen oversendes til skifteretten. Fonde har også, ligesom i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af fonden efter oversendelsen til skifteretten, jf. lov om erhvervsdrivende fonde § 119.

Bestemmelsen følger de gældende regler i lov om erhvervsdrivende fonde § 115 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes en frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af fonden under en række nærmere angivne betingelser magen til dem, som gælder i dag, jf. § 120. Den foreslåede bestemmelse gælder både for nye og for eksisterende fonde, hvor det konstateres, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld.

Efter erhvervsfondslovens § 89, stk. 2, er der krav om Civilstyrelsens samtykke til bl.a. frivillig likvidation af erhvervsdrivende fonde. Der er derimod efter den gældende Erhvervsfondslovs § 115 ikke krav herom, hvis der er tale om en tvangsopløsning. Tvangsopløsning som følge af manglende registrering af reelle ejere skal dog, som efter de gældende regler for tvangsopløsning godkendes af fondsmyndigheden, jf. henvisningen til erhvervsfondslovens § 89, stk. 1, i samme lovs § 115, stk. 1.

Der er ikke med den foreslåede ændring tilsigtet ændringer i forhold til den gældende praksis for oversendelse til tvangsopløsning af erhvervsdrivende fonde. Erhvervsstyrelsen vil således i tilfælde af manglende registrering af reelle ejere ikke være pligtige til at træffe beslutning om at anmode skifteretten om at opløse fonden. Vurderer Erhvervsstyrelsen, at de konkrete omstændigheder gør det mere hensigtsmæssigt at pålægge fondens bestyrelsesmedlemmer daglige eller ugentlige tvangsbøder i medfør af Erhvervsfondslovens § 131, stk. 2, kan denne mulighed

vælges. Det skal således tilstræbes, at en erhvervsdrivende fond så vidt muligt videreføres, hvis fonden i øvrigt er levedygtig.

Muligheden for at sende en fond, der ingen reelle ejere har registreret, forventes at føre til, at kun få nye erhvervsdrivende fonde vil blive oversendt til tvangsopløsning, da fondene vil være nødt til at registrere deres reelle ejere allerede ved registreringen af en nyetableret fond, jf. erhvervsfondslovens § 21 c. Eksisterende fonde, der i dag ikke har registreret reelle ejere (efter 1. december 2017), vil dog også kunne blive oversendt til tvangsopløsning ved skifteretten.

De hidtidige bemærkninger til § 115, stk. 1, nr.34, i lov om erhvervsdrivende fonde erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 115, stk. 1)

Efter den gældende bestemmelse i lov om erhvervsdrivende fonde § 115, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen bl.a. anmode skifteretten om at opløse en fond, hvis styrelsen ikke rettidigt har modtaget fondens årsrapport, hvis fonden ikke har registreret ledelse eller ingen reelle ejere har registreret.

Fonde er forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. § 21 a, stk. 5, i lovforslagets § 3, nr. 3. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når fonden identificerer deres reelle ejere, når fonden konstaterer, at det ikke har reelle ejere, og når fonden ikke kan identificere deres reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 3, nr. 3.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at sikre gennemsigtighed i ejerforhold og de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. De skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund, at der som *stk. 1, nr. 4*, indføres mulighed for at oversende en fond til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at fonden ikke har opbevaret den dokumentation, fonden er forpligtet til efter § 21 a, stk. 2. pkt., der bliver *stk. 4*. Dvs. både når fonden intet har opbevaret, eller hvis dokumentationen er mangelfuld.

Bestemmelsen følger de gældende regler i lov om erhvervsdrivende fonde § 115 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes frist for berigtigelse, jf. *stk. 2*, ligesom der er mulighed for genoptagelse af fonden under en række nærmere angivne betingelser magen til dem, der gælder i dag, jf. § 119.

En fond kan oversendes til tvangsopløsning, hvis fonden ingen dokumentation har opbevaret om de indhentede oplysninger om deres reelle ejere eller forsøg på identificeringen. For at det ikke

skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation foreslås det, at en fond ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når en fond ikke kan dokumentere, at fondens reelle ejere er den eller de personer, som fonden har registreret, herunder oplysninger om det reelle ejerskab (art og omfang) i Erhvervsstyrelsens it-system.

Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis en fond har registreret, at den ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og fonden ikke kan dokumentere, at den har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da fonden skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer.

Fondens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum, hvad fonden vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at fonden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis fonden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i fondens reelle ejere.

I sager, hvor en fond påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil fonden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en fond til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere, og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten. Berigtiger fonden forholdet inden for den angivne frist, vil fonden ikke blive oversendt til tvangsopløsningen. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes fonden til tvangsopløsning. Fondens har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af fonden efter oversendelsen til skifteretten, jf. selskabslovens § 119.

Til nr. 7 (§ 132)

Efter den gældende strafbestemmelse i § 132, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsdrivende fonde kan overtrædelse af bestemmelserne i § 21 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det foreslås, at § 21 a, stk. 2 og 3, ændres til § 21 a, stk. 3, 5 og 6, foreslås strafbestemmelsen i § 132, stk. 1, 1. pkt., ændret i overensstemmelse hermed.

Bødestraf foreslås, da 5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede muligheder for at tvangsopløse kapital-selskaber, der ikke efterlever reglerne om reelle ejere, jf. § 115, stk. 1, nr. 3 og 4, i lovforslagets § 3, nr. 5 og 6.

Det følger af § 132, stk. 5, i lov om erhvervsdrivende fonde, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafssubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 3, nr. 3.

Bestemmelsen skal dog ses i sammenhæng med, at det siden 1. juli 2018 ikke har været muligt at registrere stiftelsen af nye fonde uden samtidig registrering af reelle ejere, jf. lovens § 21 c, og at det er muligt at anmode skifteretterne om at tvangsopløse en fond, der intet har registreret om sine reelle ejere, jf. lovens § 115, stk. 1, nr. 2.

Til § 4 (SE-selskaber)

Til nr. 1 (fodnoten)

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til dele af Europa-Parlamentets og Rådets 5. hvidvaskdirektiv om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. § 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 og 3

Ændringerne er en konsekvens af, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen pr. 1. januar 2012 blev sammenlagt med It- og Telestyrelsen og dele af Erhvervs- og Byggestyrelsen og skiftede navn til Erhvervsstyrelsen. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 4 (§ 15, stk. 2 og 3)

Selskabslovens regler for aktieselskaber er også gældende for SE-selskaber, jf. artikel 9, stk. 1, litra c), nr. ii), i Rådets forordning (EF) Nr. 2157/2001 af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE). Det betyder, at Erhvervsstyrelsen i henhold til selskabslovens § 225, stk. 1, bl.a. kan anmode skifteretten om at opløse et SE-selskab, hvis styrelsen ikke rettidigt har modtaget selskabets årsrapport, hvis selskabet ikke har registreret ledelse, legale ejere eller anmeldt en revisor.

Med lov nr. 676 af 29. maj 2018 om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og lov om erhvervsdrivende fonde (Ændrede krav til ejerregistrering m.v.) blev registrering af reelle ejere en betingelse for at kapital-selskaber kan registreres, jf. selskabslovens § 58 b. Samtidig indførtes muligheden for at et kapital-selskab kan tvangsopløses, hvis selskabet intet har registreret om sine reelle ejere, jf. selskabslovens § 225, stk. 1, nr. 4.

Eftersom selskabslovens bestemmelser for aktieselskaber finder anvendelse for SE-selskaber kan den allerede indførte mulighed for tvangsopløsning finde anvendelse. Da reglerne om reelle ejere er indført i SE-loven og for at der ikke skal være tvivl om, hvilke sanktioner, der kan finde anvendelse, er det dog fundet hensigtsmæssigt, at muligheden for tvangsopløsning som følge af manglende efterlevelse af reglerne om reelle ejere, indføres i SE-loven. Selskabslovens § 225 finder dog som udgangspunkt anvendelse, medmindre andet er fastsat i SE-loven. Dvs. at de øvrige forhold, der i medfør af selskabslovens § 225 kan føre til, at et SE-selskab kan oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten, fortsat er gældende.

Det foreslås, at der i et nyt *stk. 2* i SE-lovens § 15 indføres mulighed for at oversende et SE-selskab til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at selskabet intet har registreret eller registreringen er mangelfuld i henhold til reglerne i SE-lovens § 17 a, stk. 3, der vedrører registreringen af selskabets reelle ejere. Den foreslåede bestemmelse medfører, at et SE-selskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis der ikke er registreret en eller flere reelle ejere, herunder de registrerede medlemmer af selskabets daglige ledelse, i tilfælde af at selskabet ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere.

Har et SE-selskab ingen reelle ejere registreret, eller foretaget registrering af en eller flere reelle ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af nogle af selskabets reelle ejere eller der mangler oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab, vil der kunne gribes ind over for forholdet med tvangsopløsning.

En mangelfuld registrering er i denne henseende, hvis der eksempelvis blot er registreret en reel ejer, men en senere kontrol klarlægger, at der er yderligere reelle ejere, eller at det ikke er den korrekte person som er registreret som reel ejer. Der kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

I sager, hvor et SE-selskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et SE-selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet. Dvs. SE-selskabet vil få mulighed for at foretage den manglende registrering af reelle ejere, inden sagen oversendes til skifteretten, inden for en

nærmere angiven frist. SE-selskabet har også, ligesom i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten, jf. selskabslovens § 232, jf. SE-forordningens artikel 9, stk. 1, litra c), nr. ii), da der ikke er fastsat særregler i SE-forordningen eller SE-loven.

Bestemmelsen følger de gældende regler i selskabslovens § 225 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes en frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af selskabet under en række nærmere angivne betingelser magen til dem, som gælder i dag, jf. § 232. Den foreslåede bestemmelse gælder både for nye såvel som for eksisterende selskaber, hvor det konstateres, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld.

SE-selskaber er forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. § 17 a, stk. 5, i lovforslagets § 4, nr. 6. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når selskabet identificerer deres reelle ejere, når selskabet konstaterer, at det ikke har reelle ejere, og når selskabet ikke kan identificere deres reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 4, nr. 6.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at sikre gennemsigtighed i ejerforhold og de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. SE-selskabet skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad selskabet har foretaget sig, samt hvilken identifikation selskabet har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund, at der som *stk. 3*, indføres mulighed for at oversende et kapital-selskab til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at et SE-selskab ikke har opbevaret den dokumentation, selskabet er forpligtet til efter § 17 a, stk. 2, 2. pkt., der bliver *stk. 4*. Dvs. både når SE-selskabet intet har opbevaret eller hvis dokumentationen er mangelfuld.

Bestemmelsen følger de gældende regler i selskabslovens § 225 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af selskabet under en række nærmere angivne betingelser magen til dem, der gælder i dag, jf. § 232, jf. SE-forordningens artikel 9, stk. 1, litra c), nr. ii), da der ikke er fastsat særregler i SE-forordningen eller SE-loven.

Et selskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis selskabet ingen dokumentation har opbevaret om de indhentede oplysninger om deres reelle ejere eller forsøg på identificeringen. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation foreslås det, at et selskab ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når et selskab ikke kan dokumentere, at SE-selskabets reelle ejere er den eller de personer, som selskabet har registreret, herunder oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab i Erhvervsstyrelsens it-system.

Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis et SE-selskab har registreret, at det ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og selskabet ikke kan dokumentere, at det har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da selskabet skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer.

SE-selskabets pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum, hvad virksomheden vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at selskabet har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis selskabet bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i virksomhedens reelle ejere. Eftersom et SE-selskabs legale ejere har pligt til at give meddelelse til selskabet om betydelige kapitalposter og ændringer i ejerskabet, kan et kapitalsekskab som følge heraf blive bekendt med ændringer i selskabets ejerforhold, der også medfører ændringer i forhold til selskabets reelle ejere.

I sager, hvor et SE-selskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere, og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten. Berigtiger selskabet forholdet inden for den angivne frist, vil selskabet ikke blive oversendt til tvangsopløsningen. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes selskabet til tvangsopløsning. Selskabet har herefter på samme måde som i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten, jf. selskabslovens § 232, jf. SE-forordningens artikel 9, stk. 1, litra c), nr. ii), da der ikke er fastsat særregler i SE-forordningen eller SE-loven.

Til nr. 5 (§ 17, stk. 4)

Ifølge den gældende bestemmelse SE-lovens § 17, stk. 3, skal navne- og adresseoplysninger om personer, som er registreret i henhold til loven, til enhver tid fremgå af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system. I henhold til § 17, stk. 4, opdateres navne- og adresseoplysningerne indtil 10 år efter, at en registreret person er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system. Opdateringsperioden er ændret til 3 år i medfør af lov nr. 1665 af 29. december 2017 om ændring af lov om Det Centrale Virksomhedsregister og forskellige andre love (Ændring af reglerne om offentliggørelse af privatadresser i CVR m.v.), der endnu ikke er trådt i kraft.

SE-lovens regler om offentliggørelse af personoplysninger implementerer reglerne i artikel 2, stk. 1, litra d), i Rådets første selskabsdirektiv (direktiv 68/151/EØF om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2 nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde).

Reglerne har til formål at sikre gennemsigtighed om, hvilke selskabsretlige tilknytninger en given person har eller har haft, samt hvilke funktioner den pågældende i den forbindelse varetager eller har varetaget. Muligheden for at kunne sammenholde en registreret persons navn og adresse bidrager til, at tredjemand kan sikre den registreredes identitet, hvilket blandt andet er relevant i tilfælde, hvor der skal gøres et personligt krav gældende mod den pågældende, eller hvor det f.eks. er nødvendigt at fastlægge, hvem der kan tegne et givent selskab.

Der er med den foreslåede ændring af § 17, stk. 4, 1. pkt., tale om en ændring, der svarer til de foreslåede ændringer i CVR-loven vedrørende reglerne om opdatering og offentliggørelse af navne- og adresseoplysninger, jf. lovforslagets § 11, nr. 10 og 11. Denne ændring foreslås som følge af ændringen af artikel 30, stk. 10, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelige igennem registersammenkoblingssystemet, som er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017, om visse aspekter af selskabsretten, i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Det vil sige, at det foreslås, at navneoplysninger offentliggøres til enhver tid og opdateres indtil 5 år efter, personens sidste tilknytning til en virksomhed i Det Centrale Virksomhedsregister er ophørt. Adresseoplysninger opdateres og offentliggøres ifølge forslaget indtil 5 år efter, at en registreret persons seneste tilknytning til en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister, er ophørt. Opdatering af navne og adresser i Det Centrale Virksomhedsregister sker automatisk på baggrund af oplysninger fra Det Centrale Personregister. Dertil kommer i øvrigt, at såfremt en person har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, vil adressen ikke blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe CPR-beskyttelsen er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et CPR-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

De hidtil gældende bemærkninger til § 17, stk. 4, 1. pkt., jf. specielle bemærkninger til § 17: [Folketingstidende 2017-18. (L9 som fremsat, side 47)] vil fortsat være gældende med ovenstående tilføjelser.

Til nr. 6 (§ 17 a)

Lov om det europæiske selskab (SE-loven) § 17 a fastslår, at SE-selskaber skal indhente og opbevare oplysninger om selskabets reelle ejere samt, at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, der medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder europæiske aktieselskaber, som er hjemmehørende i Danmark.

Med artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Der er tale om et ændringsdirektiv, hvor dele af artikel 30 er affattet på ny.

Dog er artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes samt tilføjes et nyt stykke og stk. 4-7, 9 og 10 nyaffattes.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne selskabet med ejeroplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for selskaber. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv, som ændret ved artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås, at lovens § 17 a inddeles i flere stykker, og at der foretages visse præciseringer som opfølgning på FATF's og Global Forums evaluering af, hvordan Danmark efterlever deres anbefalinger om gennemsigtighed i ejerforhold. Præciseringerne har til formål at tydeliggøre, at udgangspunktet er, at alle SE-selskaber som udgangspunkt har reelle ejere, som skal registreres. Muligheden for at betragte og registrere ledelsen som reelle ejere er således alene en undtagelse til denne hovedregel. Det er endvidere et krav, at alle selskaber skal opbevare oplysningerne om deres reelle ejere og løbende opdatere de registrerede oplysninger. Opbevaringspligten omfatter oplysninger om reelle ejere, som selskabet har identificeret, herunder identitetsoplysninger, og oplysninger om, hvordan selskabet er kommet frem til, at personen er reel ejer. Herudover omfatter opbevaringspligten også oplysninger om forsøg på identifikation, der enten fører til, at selskabet konstaterer, at det ingen reelle ejere har eller at det ikke kan identificere dets reelle ejere.

Som følge heraf vil de foreslåede ændringer medføre ændring af hele § 17 a, bortset fra stk. 3 om videregivelse af oplysninger, hvorfor det foreslås, at hele bestemmelsen affattes på ny.

Det foreslås, at ændringerne til § 17 a afspejler ændringerne til selskabslovens § 58 a om registrering af reelle ejere. Da reglerne om SE-selskaber direkte bygger på reglerne om aktieselskaber i selskabsloven, henvises der derfor til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 3 samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås at § 17 a, stk. 2, 4 og 5, strafbelægges efter den foreslåede § 21, stk. 1, jf. lovforslagets § 4, nr. 12.

Til nr. 7 (§ 17 c)

Ifølge den foreslåede bestemmelse i SE-lovens § 17 a, stk. 1 og 2, skal et SE-selskab indhente og registrere oplysninger om dets reelle ejere. Reelle ejere er i § 17 b, defineret som en eller flere fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne i selskabet eller har kontrol over selskabet ved hjælp af andre midler. Undtaget herfra er ejere af SE-selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse, § 17 c, som medfører, at SCE-selskabet senest samtidig med registreringen af et SE-selskab, jf. § 16, skal indhente og registrere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Ved at indføre § 17 c fremrykkes pligten til at foretage registrering af selskabets reelle ejere til at skulle ske ved registrering af etableringen af SE-selskabet i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det vil således fremover ikke være muligt at registrere et SE-selskab uden samtidig at anmelde reelle ejere. Hvis SE-selskabet ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere de reelle ejere, skal oplysning herom anmeldes og selskabets daglige ledelse indsættes som reelle ejere.

Det følger af SE-forordningens artikel 2, at et SE-selskab under visse betingelser kan etableres på fire forskellige måder: 1) fusion (med det formål at danne et europæisk selskab), 2) oprettelse af et europæisk holdingselskab, 3) oprettelse af et europæisk datterselskab, og 4) omdannelse til et SE-selskab. Det understreges, at uanset på hvilken måde et SE-selskab opstår, skal der fremover foretages registrering af reelle ejere eller oplysning om, at selskabet ikke har eller ikke kan identificere de reelle ejere senest samtidig med registreringen af SE-selskabet.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der fremadrettet ikke kan oprettes SE-selskaber i Danmark, som ikke samtidig har registreret deres reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller oplysningerne om, at selskabet ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere, offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, jf. SE-lovens § 17 a, stk. 8, og bekendtgørelsen om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsens § 37, stk. 3. Personer, der registreres som reelle ejere, modtager en meddelelse fra Erhvervsstyrelsen om, at de er blevet registreret.

Til nr. 8 (§ 17 d)

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendingsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendingsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere, en forudsætning for etablering af kundeforholdet, og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendingsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., implicit været en nødvendig forudsætning for at kundekendingsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for SE-selskaber til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold til forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for SE-selskaber til at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Det indebærer, at SE-selskabet skal udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere på anmodning fra personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer. Selskabet er i medfør af SE-lovens § 17 a bl.a. forpligtet til at indhente oplysninger om sine reelle ejere og holde dem opdaterede. Det er de oplysninger, som selskabet indhenter for at kunne identificere den eller de reelle ejere. Det omfatter også oplysninger om juridiske personer, bl.a. selskabets legale ejere.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i 5. hvidvaskdirektiv, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre ”kend-din-kunde”-procedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med ”kend-din-kunde” procedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende forpligtes kompetente myndigheder til at indberette uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a er det Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer, og fra kompetente myndigheder.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilstet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori

1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Erhvervsstyrelsen er ansvarlig myndighed for SE-selskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter SE-lovens § 17 a, foreslås det, at det er Erhvervsstyrelsen, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejeroplysninger for kapitalselskaber.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 17 d i SE-loven.

Efter den foreslåede *stk. 1* skal SE-selskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, som der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om et SE-selskabs reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Erhvervsstyrelsens undersøgelse af forholdet indebærer, at styrelsen har mulighed for at rette henvendelse til selskabets ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Erhvervsstyrelsen kan som led heri i medfør af selskabslovens § 17, stk. 1, jf. SE-forordningens artikel 9, stk. 1, litra c), nr. ii), da der ikke er fastsat særregler i SE-forordningen eller SE-loven, forlange de oplysninger, der efter styrelsens skøn er nødvendige. Hvis der er tale om et selskab, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at forvalteren på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejerregisteret.

Det er Erhvervsstyrelsens praksis i forhold til almindelige virksomhedsoplysninger at fastsætte en frist på 4 uger til berigtigelse. Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtig i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Foretages registreringen eller ændringen ikke, foreslås det, at såvel en manglende registrering af selskabets reelle ejere såvel som en mangelfuld registrering af selskabets reelle ejere kan medføre, at selskabet oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten. Der henvises til forslaget § 1, nr. 4.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide,

og at der i reel ejer-registreret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registreret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om det pågældende selskabs reelle ejere. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Erhvervsstyrelsen foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til selskabet må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i SE-selskabets ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 vil blive offentliggjort sideløbende med, at Erhvervsstyrelsens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Erhvervsstyrelsen skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med reglerne om reelle ejere, jf. § 17 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registreret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for selskabet, skal selskabet efter den foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, have mulighed for at udtale sig om indberetningen før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for selskabet til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være formodning for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente selskabets bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt konklusionen på baggrund af undersøgelsen. Konklusionen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 9-11

Ændringerne er en konsekvens af, at ministeriet blev omdøbt til Erhvervsministeriet den 28. november 2016, og erhvervsministeren derfor tillægges de kompetencer, som loven hidtil har tildelt økonomi- og erhvervsministeren. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 12 (§ 21, stk. 1)

Efter den gældende strafbestemmelse i § 21, stk. 1, i lov om det europæiske selskab kan overtrædelse af § 17 a stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det foreslås, at § 17 a, stk. 2 og 3, ændres til § 17 a, stk. 3, 5 og 6, foreslås strafbestemmelsen i § 21, stk. 1, ændret i overensstemmelse hermed.

Bødestraf foreslås, da 5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede muligheder for at tvangsopløse kapitalselskaber, der ikke efterlever reglerne om reelle ejere, jf. § 15, stk. 2 og 3, i lovforslagets § 1, nr. 4.

Det følger af § 21, stk. 3, i SE-loven, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsobjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 13 (§ 22, stk. 4)

Ændringerne er en konsekvens af, at ministeriet blev omdøbt til Erhvervsministeriet den 28. november 2016, og erhvervsministeren derfor tillægges de kompetencer, som loven hidtil har tildelt økonomi- og erhvervsministeren. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til § 5 (SCE-selskaber)

Til nr. 1 (fodnoten)

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til dele af Europa-Parlamentets og Rådets 5. hvidvaskdirektiv om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. § 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2

Ændringerne er en konsekvens af, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen pr. 1. januar 2012 blev sammenlagt med It- og Telestyrelsen og dele af Erhvervs- og Byggestyrelsen og skiftede navn til Erhvervsstyrelsen. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 3 (§ 6, stk. 5)

Ændringerne er en konsekvens af, at ministeriet blev omdøbt til Erhvervsministeriet den 28. november 2016, og erhvervsministeren derfor tillægges de kompetencer, som loven hidtil har tildelt økonomi- og erhvervsministeren. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 4

Ændringerne er en konsekvens af, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen pr. 1. januar 2012 blev sammenlagt med It- og Telestyrelsen og dele af Erhvervs- og Byggestyrelsen og skiftede navn til Erhvervsstyrelsen. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 5 (§ 13, stk. 1)

Ændringen af henvisningen til § 21, stk. 2, til § 21, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder er en konsekvens af, at § 21 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder blev affattet på ny i lov nr. 616 af 14. juni 2011, hvorefter den dagældende § 21, stk. 2, blev videreført som stk. 3. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens materielle indhold.

Til nr. 6 (§ 13, stk. 2 og 3)

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder regler for andelselskaber med begrænset ansvar er også gældende for SCE-selskaber, jf. artikel 8, stk. 1, litra c, ii), i Rådets forordning (EF) nr.

1435/2003 af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE). Det betyder, at Erhvervsstyrelsen i henhold til § 21 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, bl.a. kan anmode skifteretten om at opløse et SCE-selskab, hvis styrelsen ikke rettidigt har modtaget selskabets årsrapport, hvis selskabet ikke har registreret ledelse eller anmeldt en revisor.

Med lov nr. 676 af 29. maj 2018 om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og lov om erhvervsdrivende fonde (Ændrede krav til ejerregistrering m.v.) blev registrering af reelle ejere en betingelse for at virksomheder med begrænset ansvar, herunder andelsselskaber med begrænset ansvar, kan registreres, jf. lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 i. Samtidig indførtes muligheden for at en virksomhed med begrænset ansvar kan tvangsopløses, hvis virksomheden intet har registreret om sine reelle ejere, jf. lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21, stk. 1, nr. 4.

Eftersom lov om visse erhvervsdrivende virksomheder bestemmelser for andelsselskaber finder anvendelse for SCE-selskaber kan den allerede indførte mulighed for tvangsopløsning finde anvendelse. Da reglerne om reelle ejere er indført i SCE-loven og for at der ikke skal være tvivl om, hvilke sanktioner, der kan finde anvendelse, er det dog fundet hensigtsmæssigt, at muligheden for tvangsopløsning som følge af manglende efterlevelse af reglerne om reelle ejere, indføres i SCE-loven. Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21 finder dog som udgangspunkt anvendelse, medmindre andet er fastsat i SCE-loven. Dvs. at de øvrige forhold, der i medfør af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21 kan føre til, at et SE-selskab kan oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten, fortsat er gældende.

Det foreslås, at der i et nyt *stk. 2* i SCE-lovens § 13, indføres mulighed for at oversende et SCE-selskab til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at selskabet intet har registreret eller registreringen er mangelfuld i henhold til reglerne i SCE-lovens § 14 a, stk. 3, der vedrører registreringen af SCE-selskabets reelle ejere. Den foreslåede bestemmelse medfører, at et SCE-selskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis der ikke er registreret en eller flere reelle ejere, herunder de registrerede medlemmer af selskabets direktion i tilfælde af, at selskabet ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere.

Har et SCE-selskab ingen reelle ejere registreret, eller foretaget registrering af en eller flere reelle ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af nogle af selskabets reelle ejere eller der mangler oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab, vil der kunne gribes ind over for forholdet med tvangsopløsning.

En mangelfuld registrering er i denne henseende, hvis der eksempelvis blot er registreret en reel ejer, men en senere kontrol klarlægger, at der er yderligere reelle ejere, eller at det ikke er den korrekte person som er registreret som reel ejer. Der kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

I sager, hvor et SCE-selskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et SCE-selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet. Dvs. få mulighed for at foretage den manglende

registrering af reelle ejere, inden sagen oversendes til skifteretten. SCE-selskabet har også, ligesom i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten på samme måde som andelsselskaber, jf. SCE-forordningens artikel 8, stk. 1, litra c, nr. ii), da der ikke er fastsat særregler i SCE-forordningen eller i SCE-loven.

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21, stk. 3, henviser til selskabslovens § 225 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes en frist for berigtigelse, jf. stk. 2. Den foreslåede bestemmelse gælder både for nye såvel som for eksisterende selskaber, hvor det konstateres, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld.

SCE-selskaber er forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. § 14 a, stk. 5, i lovforslagets § 5, nr. 7. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når selskabet identificerer deres reelle ejere, når selskabet konstaterer, at det ikke har reelle ejere, og når selskabet ikke kan identificere deres reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 5, nr. 7.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at sikre gennemsigtighed i ejerforhold og de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. SCE-selskabet skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad selskabet har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund, at som *stk. 1, nr. 6*, indføres mulighed for at oversende et SCE-selskab til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at et selskab ikke har opbevaret den dokumentation, selskabet er forpligtet til efter § 17 a, stk. 2, 2. pkt., der bliver *stk. 5*. Dvs. både når selskabet intet har opbevaret eller hvis dokumentationen er mangelfuld.

Bestemmelsen følger de gældende regler i selskabslovens § 225 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af selskabet under en række nærmere angivne betingelser magen til dem, der gælder i dag, jf. lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21, stk. 3, SCE-forordningens artikel 8, stk. 1, litra c, nr. ii), da der ikke er fastsat særregler i SCE-forordningen eller i SCE-loven.

Et SCE-selskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis selskabet ingen dokumentation har opbevaret om de indhentede oplysninger om deres reelle ejere eller forsøg på identificeringen. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation foreslås det, at et selskab ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når et selskab ikke kan dokumentere, at selskabets reelle ejere er den eller de personer, som selskabet har registreret, herunder oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab i Erhvervsstyrelsens it-system.

Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis et SCE-selskab har registreret, at det ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og selskabet ikke kan dokumentere, at det har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da selskabet skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer.

SCE-selskabets pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum, hvad virksomheden vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at selskabet har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis selskabet bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i virksomhedens reelle ejere.

I sager, hvor et SCE-selskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere, og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten. Berigtiger selskabet forholdet inden for den angivne frist, vil selskabet ikke blive oversendt til tvangsopløsningen. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes selskabet til tvangsopløsning. Selskabet har herefter på samme måde som i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten på samme måde som andelsselskaber, jf. SCE-forordningens artikel 8, stk. 1, litra c, nr. ii) , da der ikke er fastsat særregler i SCE-forordningen eller SCE-loven.

Til nr. 7 (§ 14 a)

Lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven) § 14 a fastslår, at SCE-selskaber skal indhente og opbevare oplysninger om selskabets reelle ejere samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, der medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder europæiske andelsselskaber, som er hjemmehørende i Danmark.

Med artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Der er tale om et ændringsdirektiv, hvor dele af artikel 30 er affattet på ny. Dog er artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes samt tilføjes et nyt stykke og stk. 4-7, 9 og 10 nyaffattes.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne SCE-selskabet med ejeroplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en

undersøgelsespligt for selskaber. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv, som ændret ved artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås, at SCE-lovens § 14 a inddeles i flere stykker, og at der foretages visse præciseringer som opfølgning på FATF's og Global Forums evaluering af, hvordan Danmark efterlever deres anbefalinger om gennemsigtighed i ejerforhold. Præciseringerne har til formål at tydeliggøre, at udgangspunktet er, at alle SCE-selskaber som udgangspunkt har reelle ejere, som skal registreres. Muligheden for at betragte og registrere ledelsen som reelle ejere er således alene en undtagelse til denne hovedregel. Det er endvidere et krav, at alle selskaber skal opbevare oplysningerne om deres reelle ejere og løbende opdatere de registrerede oplysninger. Opbevaringspligten omfatter oplysninger om reelle ejere, som selskabet har identificeret, herunder identitetsoplysninger, og oplysninger om, hvordan selskabet er kommet frem til, at personen er reel ejer. Herudover omfatter opbevaringspligten også oplysninger om forsøg på identifikation, der enten fører til, at selskabet konstaterer, at det ingen reelle ejere har eller at det ikke kan identificere dets reelle ejere.

Som følge heraf vil de foreslåede ændringer medføre ændring af hele § 14 a, bortset fra stk. 3 om videregivelse af oplysninger, hvorfor det foreslås, at hele bestemmelsen affattes på ny.

Det foreslås, at ændringerne til § 14 a afspejler de foreslåede ændringer til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21 a om registrering af reelle ejere. Da reglerne om SCE-selskaber direkte bygger på reglerne om andelsselskaber med begrænset ansvar i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, henvises der til de foreslåede bestemmelser i § 2, nr. 3, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås at § 14 a, stk. 2, 4 og 5, strafbelægges efter den foreslåede § 19, stk. 1, jf. lovforslagets § 5, nr. 12.

Til nr. 8 (*§§ 14 c*)

Ifølge den foreslåede bestemmelse i SCE-lovens § 14 a, stk. 1 og 2, skal et SCE-selskab indhente og registrere oplysninger om dets reelle ejere. Reelle ejere er i § 14 b, defineret som en eller flere fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne i selskabet eller har kontrol over selskabet ved hjælp af andre midler. Undtaget herfra er ejere af SCE-selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse, § 14 c, som medfører, at SCE-selskabet senest samtidig med registreringen af et SCE-selskab, jf. § 14, stk. 1, skal indhente og registrere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Ved at indføre § 14 c, fremrykkes pligten til at foretage registrering af selskabets reelle ejere til at skulle ske ved registrering af etableringen af SCE-selskabet i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det vil således fremover ikke være muligt at registrere et SCE-selskab uden samtidig at anmelde reelle ejere. Hvis SCE-selskabet ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere de reelle ejere, skal oplysning herom anmeldes og selskabets daglige ledelse indsættes som reelle ejere.

Det følger af SCE-forordningens artikel 2, at et SCE-selskab under visse betingelser kan oprettes på 3 forskellige måder: 1) stiftelse af fysiske og/eller juridiske personer, 2) fusion af andelsselskaber, og 2) omdannelse af et andelsselskab til et SCE-selskab. Det understreges, at uanset på hvilken måde et SCE-selskab opstår, skal der fremover foretages registrering af reelle ejere eller oplysning om, at selskabet ikke har eller ikke kan identificere de reelle ejere senest samtidig med registreringen af SCE-selskabet.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der fremadrettet ikke kan oprettes SCE-selskaber i Danmark, som ikke samtidig har registreret deres reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller at selskabet ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere, offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, jf. SCE-lovens § 14, stk. 2, § 14 a, stk. 8, og bekendtgørelsen om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsens § 37, stk. 3. Personer, der registreres som reelle ejere, modtager en meddelelse fra Erhvervsstyrelsen om, at de er blevet registreret.

Til nr. 9 (§ 14 d)

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere, en forudsætning for etablering af kundeforholdet, og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., implicit været en nødvendig forudsætning for at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for SE-selskaber til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold til forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt.

– foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for SCE-selskaber til at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Det indebærer, at SCE-selskabet skal udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere på anmodning fra personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer. Selskabet er i medfør af SCE-lovens § 14 a bl.a. forpligtet til at indhente oplysninger om sine reelle ejere og holde dem opdaterede. Det er de oplysninger, som SCE-selskabet indhenter for at kunne identificere den eller de reelle ejere. Det omfatter også oplysninger om juridiske personer, bl.a. selskabets legale ejere.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i 5. hvidvaskdirektiv, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre ”kend-din-kunde”-procedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med ”kend-din-kunde” procedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende forpligtes kompetente myndigheder til at indberette uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiell virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a er det Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer, og fra kompetente myndigheder.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilstet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) utilstet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) tilstet manglende registrering eller tilstet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund at tilfælde af kategori 3 tilstet netop dette.

Da Erhvervsstyrelsen er ansvarlig myndighed for SCE-selskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter SCE-lovens § 14 a, foreslås det, at det er Erhvervsstyrelsen, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejeroplysninger for kapitalsselskaber.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 14 d i selskabsloven.

Efter den foreslåede *stk. 1* skal SCE-selskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, som der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om et SCE-selskabs reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Erhvervsstyrelsens undersøgelse af forholdet indebærer, at styrelsen har mulighed for at rette henvendelse til selskabets ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Erhvervsstyrelsen kan som led heri i medfør af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 c, stk. 1, forlange de oplysninger, der efter styrelsens skøn er nødvendige. Hvis der er tale om et selskab, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at forvalteren på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Det er Erhvervsstyrelsens praksis i forhold til almindelige virksomhedsoplysninger at fastsætte en frist på 4 uger til berigtigelse. Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtig i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Foretages registreringen eller ændringen ikke, foreslås det, at såvel en manglende registrering af selskabets reelle ejere såvel som en mangelfuld registrering af selskabets reelle ejere kan medføre, at selskabet oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten. Der henvises til forslagets § 5, nr. 6.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om det pågældende selskabs reelle ejere. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Erhvervsstyrelsen foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til SCE-selskabet må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i SCE-selskabets ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 vil blive offentliggjort sideløbende med, at Erhvervsstyrelsens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Erhvervsstyrelsen skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med reglerne om reelle ejere, jf. § 14 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registreret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for selskabet, skal selskabet efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for selskabet til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være formodning for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente selskabets bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt konklusionen på baggrund af undersøgelsen. Konklusionen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 10 og 11

Ændringerne er en konsekvens af, at ministeriet blev omdøbt til Erhvervsministeriet den 28. november 2016, og erhvervsministeren derfor tillægges de kompetencer, som loven hidtil har tildelt økonomi- og erhvervsministeren. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 12 (*§ 19, stk. 1*)

Efter den gældende strafbestemmelse i § 19, stk. 1, i lov om det europæiske andelsselskab kan overtrædelse af bestemmelserne i § 14 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det foreslås, at § 14 a, stk. 2 og 3, ændres til § 14 a, stk. 3, 5 og 6, foreslås strafbestemmelsen i *§ 19, stk. 1*, ændret i overensstemmelse hermed.

Bødestraf foreslås, da 5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede muligheder for at tvangsopløse kapitalselskaber, der ikke efterlever reglerne om reelle ejere, jf. § 13, stk. 2 og 3, i lovforslagets § 5, nr. 6.

Det følger af § 19, stk. 3, i SCE-loven, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafssubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til § 6 (Europæiske Økonomiske Firmagrupper)

Til nr. 1 (*fodnoten*)

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det

finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. § 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2

Ændringerne er en konsekvens af, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen pr. 1. januar 2012 blev sammenlagt med It- og Telestyrelsen og dele af Erhvervs- og Byggestyrelsen og skiftede navn til Erhvervsstyrelsen. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 3 (§ 1 a)

Lov om administrationen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper § 1 a fastslår, at europæiske økonomiske firmagrupper skal indhente og opbevare oplysninger om selskabets reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, der medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder europæiske økonomiske firmagrupper, som er hjemmehørende i Danmark.

Med artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Der er tale om et ændringsdirektiv, hvor dele af artikel 30 er affattet på ny. Dog er artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes samt tilføjes et nyt stykke og stk. 4-7, 9 og 10 nyaffattes.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne den europæiske økonomiske firmagrupper med ejeroplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for firmagrupperne. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv, som ændret ved artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Samtidig foreslås det, at lovens § 1 a inddeles i flere stykker, og at der foretages visse præciseringer som opfølgning på FATF's og Global Forums evaluering af, hvordan Danmark efterlever deres anbefalinger om gennemsigtighed i ejerforhold.

Som følge heraf vil de foreslåede ændringer medføre ændring af hele § 1 a, bortset fra stk. 3 om videregivelse af oplysninger, hvorfor det foreslås, at hele bestemmelsen affattes på ny.

Europæiske økonomiske firmagrupper er en særlig europæisk selskabsform, som muliggør samarbejde af interessentskab eller joint venture-lignende art på tværs af EU-medlemslandenes grænser. Da reglerne om europæiske økonomiske firmagrupper i et vist omfang minder om reglerne for interessentskaber omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, foreslås, at

ændringerne til § 1 a afspejler de foreslåede ændringer til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g, jf. forslaget § 2, nr. 4, om registrering af reelle ejere samt bemærkningerne hertil.

Der henvises derfor til de foreslåede bestemmelser i § 2, nr. 4, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede bestemmelse om registrering af reelle ejere i virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, herunder bestemmelsen om ejernes pligt til at forsyne virksomheden med oplysninger om deres ejerskab og bestemmelsen om, at kompetente myndigheder og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet har mulighed for at videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-landes kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

I forhold til europæiske økonomiske firmagrupper skal det dog bemærkes, at henholdsvis ejerne og den daglige ledelse i disse selskaber er betegnet som medlemmer og forretningsførere. Det skal derfor konkret vurderes, hvordan medlemmernes indflydelse er i den europæiske økonomiske firmagruppe, herunder om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol. Hvis der ikke er nogen reelle ejere, jf. definitionen, skal den daglige ledelse i form af en eller flere forretningsførere registreres som reel ejer.

Det foreslås, at § § 1 a, stk. 3, 5 og 6 strafbelægges efter den foreslåede 7, stk. 2, jf. lovforslagets § 6, nr. 10.

De hidtidige bemærkninger til § 1 a i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelsen af europæiske økonomiske firmagrupper erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 1 c)

Ifølge den foreslåede bestemmelse i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper § 1 a, stk. 1 og 3, skal en europæisk økonomisk firmagruppe indhente og registrere oplysninger om dets reelle ejere. Reelle ejere er i § 1 b, defineret som en eller flere fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerrettighederne i selskabet eller har kontrol over selskabet ved hjælp af andre midler.

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse, § 1 c, som medfører, at den europæiske økonomiske firmagruppe senest samtidig med registreringen af firmagruppen, jf. § 1 a, stk. 1 og 3, skal indhente og registrere oplysninger om firmagruppens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Ved at indføre § 1 c, fremrykkes pligten til at foretage anmeldelse af firmagruppens reelle ejere til at skulle ske ved anmeldelse af etableringen af firmagruppen til Erhvervsstyrelsen.

Det er fremover ikke muligt at anmelde en europæisk økonomisk firmagruppe uden samtidig at foretage anmeldelse af reelle ejere. Hvis firmagruppen ikke har reelle ejere eller ikke kan

identificere de reelle ejere, skal oplysning herom anmeldes og selskabets daglige ledelse indsættes som reelle ejere.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der fremadrettet ikke kan oprettes europæiske økonomiske firmagrupper i Danmark, som ikke samtidig har registreret deres reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Oplysningerne om firmagruppens reelle ejere eller at firmagruppen ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, jf. lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, jf. § 1 a, stk. 8, og bekendtgørelsen om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsens § 37, stk. 3. Personer, der registreres som reelle ejere, modtager en meddelelse fra Erhvervsstyrelsen om, at de er blevet registreret.

Til nr. 5 (§ 1 d)

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere, en forudsætning for etablering af kundeforholdet, og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., implicit været en nødvendig forudsætning for at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold til forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for europæiske økonomiske firmagrupper til at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om firmagruppens ejerforhold.

Det indebærer, at firmagruppen skal udlevere oplysninger om firmagruppens reelle ejere på anmodning fra personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre

kundekendskabsprocedurer. Firmagruppen er i medfør af § 1 a i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, bl.a. forpligtet til at indhente oplysninger om sine reelle ejere og holde dem opdaterede. Det er de oplysninger, som firmagruppen indhenter for at kunne identificere den eller de reelle ejere. Det omfatter også oplysninger om juridiske personer, bl.a. firmagruppens legale ejere.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i 5. hvidvaskdirektiv, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre ”kend-din-kunde”-procedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med ”kend-din-kunde” procedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende forpligtes kompetente myndigheder til at indberette uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a er det Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer, og fra kompetente myndigheder.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilstet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) utilstet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) tilstet manglende registrering eller tilstet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilstet netop dette.

Da Erhvervsstyrelsen er ansvarlig myndighed for europæiske økonomiske firmagrupper, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper § 1 a, foreslås det, at det er Erhvervsstyrelsen, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for europæiske økonomiske firmagrupper.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 1 d i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper.

Efter den foreslåede *stk. 1* skal europæiske økonomiske firmagrupper, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, som der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en europæisk økonomisk firmagruppe's reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Erhvervsstyrelsens undersøgelse af forholdet indebærer, at styrelsen har mulighed for at rette henvendelse til firmagruppens ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Erhvervsstyrelsen kan som led heri i medfør af den foreslåede § 2 a, forlange de oplysninger, der efter styrelsens skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en firmagruppe, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at firmagruppen på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne anmeldelse til Erhvervsstyrelsen.

Det er Erhvervsstyrelsens praksis i forhold til almindelige virksomhedsoplysninger at fastsætte en frist på 4 uger til berigtigelse. Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtig i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Foretages registreringen eller ændringen ikke, foreslås det, at såvel en manglende registrering af firmagruppens reelle ejere såvel som en mangelfuld registrering af firmagruppens reelle ejere kan medføre, at firmagruppen oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten. Der henvises til forslaget § 6, nr. 8.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registreret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registreret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende firmagruppens reelle ejere. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Erhvervsstyrelsen foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til firma-gruppen må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennem-sigtighed i firmagruppens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 vil blive offentliggjort sideløbende med, at Erhvervsstyrelsens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Erhvervsstyrelsen skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med reglerne om reelle ejere, jf. § 1 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere den pågældende firmagrube med en offentlig meddelelse i reel ejer-registret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt, skal firmagruppen efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for firmagruppen til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være formodning for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente firmagruppens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt konklusionen på baggrund af undersøgelsen. Konklusionen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 6 (§ 2 a)

Det foreslåede *stk. 1* giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til at kræve supplerende oplysninger om såvel nystiftelser som ændringer af enhver art. Denne bestemmelse svarer til bestemmelserne i selskabslovens § 17 og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 c.

Bestemmelsen i det foreslåede *stk. 2* giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til også efterfølgende i indtil 3 år fra registreringstidspunktet at kunne kræve dokumentation eller visse nærmere bestemte supplerende oplysninger for anmeldelsens eller registreringens lovlighed, jf. § 12.

Der er tale om eventuel stikprøvevis at indhente oplysninger, der har til formål at kvalitetssikre og udvikle Erhvervsstyrelsens offentlige it-system, herunder at efterleve de krav om offentlighed og gennemsigtighed, der skal sikre den nødvendige tillid blandt brugerne til de registrerede og offentliggjorte oplysninger. EU-retten fastsætter med dette formål for øje en række krav til offentlighed og gennemsigtighed i selskabsforhold.

Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige kapital selskabet opløst efter § 5, stk. 6.

Foreligger der en begrundet mistanke om, at der foreligger et strafbart forhold hos den, som oplysningerne skal indhentes fra, og forholdet kan forventes at føre til, at der indgives politianmeldelse, vil styrelsen afstå fra at indhente sådan dokumentation, men overlade den videre behandling til politimæssig efterforskning.

Til nr. 7 (§ 4, *stk. 1*)

Ændringen er en konsekvens af, at Industriministeriet ændrede navn i 1994. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 8 (§ 4, *stk. 2*)

Ændringerne er en konsekvens af, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen pr. 1. januar 2012 blev sammenlagt med It- og Telestyrelsen og dele af Erhvervs- og Byggestyrelsen og skiftede navn til Erhvervsstyrelsen. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 9 (§ 5, *stk. 3 og 4*)

Efter lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG-loven) § 5 kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse en firmagruppe som følge af manglende ledelse.

Det foreslås, at der i et nyt *stk. 3* i EØFG-lovens § 5, indføres mulighed for at oversende en europæisk økonomisk firmagruppe til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at firmagruppen intet har registreret i henhold til reglerne i EØFG-lovens § 1 a, *stk. 3*, der vedrører registrering af de reelle ejere, eller hvis der er foretaget mangelfuld registrering. Den foreslåede bestemmelse

medfører, at en firmagruppe kan oversendes til tvangsopløsning, hvis der ikke er registreret en eller flere reelle ejere, herunder de registrerede medlemmer af firmagruppens daglige ledelse, i tilfælde af at firmagruppen ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere, eller hvis registreringen er mangelfuld.

Har en europæisk økonomisk firmagruppe ingen reelle ejere registreret, eller foretaget registrering af en eller flere reelle ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af nogle af firmagruppens reelle ejere eller der mangler oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab, vil der kunne gribes ind over for forholdet med tvangsopløsning.

En mangelfuld registrering er i dette henseende, hvis der eksempelvis blot er registreret en reel ejer, men en senere kontrol klarlægger, at der er yderligere reelle ejere, eller at det ikke er den korrekte person som er registreret som reel ejer. Der kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

I sager, hvor en europæisk økonomisk firmagruppe påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil firmagruppen på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en europæisk økonomisk firmagruppe til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet. Dvs. firmagruppen vil få mulighed for at foretage den manglende registrering af reelle ejere, inden sagen oversendes til skifteretten.

Europæiske Økonomiske firmagrupper er forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. § 1 a, stk. 5, i lovforslagets § 6, nr. 3. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når firmagruppen identificerer deres reelle ejere, når de konstaterer, at det ikke har reelle ejere, og når firmagruppen ikke kan identificere deres reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 6, nr. 3.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at sikre gennemsigtighed i ejerforhold og de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. De skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund, at som *stk. 4*, indføres mulighed for at oversende en Europæisk Økonomisk Firmagruppe til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at firmagruppen ikke har opbevaret den dokumentation, de er forpligtet til efter den foreslåede § 1 a, stk. 5. Dvs. både når firmagruppen intet har opbevaret eller hvis dokumentationen er mangelfuld.

Bestemmelsen følger de gældende regler i EØFG-lovens § 5 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes frist for berigtigelse, jf. det foreslåede § 5 stk. 5, jf. lovforslagets § 6, nr. 6.

En Europæisk Økonomisk Firmagrube kan oversendes til tvangsopløsning, hvis firmagruppen ingen dokumentation har opbevaret om de indhentede oplysninger om deres reelle ejere eller forsøg på identificering. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation foreslås det, at firmagruppen ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når en firmagrube ikke kan dokumentere, at firmagrubbens reelle ejere er den eller de personer, som firmagruppen har registreret, herunder oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab.

Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis en firmagrube har registreret, at det ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og firmagruppen ikke kan dokumentere, at det har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da firmagruppen skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer.

Firmagrubbens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum, hvad firmagruppen vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at firmagruppen har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis firmagruppen bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i firmagrubbens reelle ejere.

I sager, hvor en europæisk økonomisk firmagrube påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil firmagruppen få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere, og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten, jf. det foreslåede stk. 5. Berigtiger firmagruppen forholdet inden for den angivne frist, vil firmagruppen ikke blive oversendt til tvangsopløsning. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes firmagruppen til tvangsopløsning. Firmagruppen har herefter mulighed for at anmode om genoptagelse af firmagruppen efter oversendelsen til skifteretten, jf. § 5, stk. 6, i lovforslagets § 6, nr. 9.

I *stk. 5* indsættes muligheden for, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist for berigtigelse, inden beslutningen om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten træffes. Fristen skal gøre det muligt for den europæiske økonomiske firmagrube at foretage de nødvendige opfølgninger på de konstaterede mangler, således at en eventuel tvangsopløsning kan undgås. Erhvervsstyrelsen er dog fremover ikke tvunget til at fastsætte en frist, men det vil være udgangspunktet, at styrelsen giver en frist på 4 uger, før oversendelsen til skifteretten foretages.

Selskabslovens indeholder i §§ 226-229 bestemmelserne om tvangsopløsning, herunder proceduren for, hvordan opløsningen af et selskab skal foregå, § 230 vedrører tvangsopløsning ved domstolene og § 231 fastsætter muligheden for genoptagelse af selskabet.

Det foreslås i *stk. 6*, at tvangsopløsningen af en europæisk økonomisk firmagrube skal gennemføres efter bestemmerne i selskabslovens §§ 226-229 med de fornødne afvigelser under hensyn til firmagrupperes særlige karakter. Samtidig foreslås det, at det skal være muligt for en europæisk økonomisk firmagrube at blive genoptaget, hvis de forhold, der har ført til, at firmagruppen er blevet oversendt til tvangsopløsning bringes med reglerne om reelle ejere, jf. lovforslagets § 1 a.

Til nr. 10 (*§ 7, stk. 2*)

Efter den gældende strafbestemmelse i § 7, stk. 2, i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG-loven) kan overtrædelse af § 1 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det foreslås, at § 1 a, stk. 2 og 3, ændres til § 1 a, stk. 3, 5 og 6, foreslås strafbestemmelsen i § 7, stk. 2, ændret i overensstemmelse hermed.

Bødestraf foreslås, da 5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede muligheder for at tvangsopløse kapitalselskaber, der ikke efterlever reglerne om reelle ejere, jf. § 5, stk. 3 og 4, i lovforslagets § 6, nr. 9.

Det følger af § 7, stk. 4, i lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, at der for aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan pålægges selskabet som sådan bødestraf. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til § 7 (*lov om finansiel virksomhed*)

Til nr. 1 (*Fodnoten til lov om finansiel virksomhed*)

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. § 1, nr. 15, i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 (herefter 5. hvidvaskdirektiv).

Til nr. 2 (*Overskriften før § 23*)

Der er tale om en lovteknisk præcisering. Overskriften før § 23 omhandler efter den gældende lov om finansiel virksomhed særlige regler for gensidige forsikringsselskaber vedrørende stiftelse m.v. og omtaler ikke tværgående pensionskasser. Da bestemmelserne gælder for både gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, foreslås det at overskriften præciseres i overensstemmelse hermed.

Til nr. 3 (*§ 23, stk. 3-10 i lov om finansiel virksomhed*)

Lov om finansiel virksomhed § 23, stk. 3-6, fastslår, at et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse skal indhente og opbevare oplysninger om det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasses reelle ejere samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Nyaffattelsen af bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder danske gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag forskellige virksomhedsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Med art. 1, nr. 15, i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 ændres artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Der er tale om et ændringsdirektiv, hvor dele af artikel 30 er affattet på ny. Dog er artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv fortsat gældende. Direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes og tilsvarende nyaffattes stk. 4-7, 9 og 10. Ændringerne indebærer krav om, at ejere af selskaber og andre juridiske enheder forpligtes til at forsyne virksomheden med ejer-oplysninger, at der indføres mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle samt at personer og virksomheder, der udfører kend-din-kunde procedurer og relevante myndigheder indberetter eventuelle uoverensstemmelser i reel ejer-oplysningerne, som de bliver bekendte med. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, i 4. hvidvaskdirektiv som ændret ved artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Endvidere har FATF's og Global Forum's evaluering af Danmark vist et behov for præcisering af bestemmelsen. Det foreslås derfor, at § 23, stk. 3-10, affattes på ny og at bestemmelsen udvides med de ny krav, der følger af 5. hvidvaskdirektiv.

Samtidig foreslås det, at lovens § 23 inddeles i flere stykker af hensyn til overskueligheden og at der foretages visse præciseringer som opfølgning på FATF's og Global Forums evaluering af, hvordan Danmark efterlever deres anbefalinger om gennemsigtighed i ejerforhold.

Som følge af artikel 1, nr. 15, litra a, i) (artikel 30, stk. 1, 1. pkt.) og litra c, (artikel 30, stk. 5) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, foreslås det i *stk. 3*, at gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser omfattet af lov om finansiell virksomhed, skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lovens § 5, nr. 53, samt om de reelle ejeres rettigheder. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer, der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

I forhold til at indhente oplysninger om det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder indebærer det konkret, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere.

Reelle ejere i gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, jf. definitionen på reelle ejere i lovens § 5, nr. 53, vil som udgangspunkt være fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte er medlemmer heraf og som besidder en tilstrækkelig del af stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Er der tale om, at en fysisk person, der besidder mere end 25 pct., og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder stemmerettigheder, er det de fysiske personer bagved, der skal betragtes som reelle ejere, dvs. personerne for enden af ejer-kontrolstrukturen hvis definitionen på at være en reelle ejer er opfyldt. Det er både danske personer og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse. Ligesom undersøgelsen af ejer- og kontrolstrukturer også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår i kæden.

For juridiske personer, der som medlem besidder stemmerettigheder i et gensidigt forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse og som har en enkelt ejerstruktur, hvor en person enten ejer et selskab direkte eller evt. ejer et selskab gennem et holdingselskab, kan kopi af ejer-bøgerne være tilstrækkelig dokumentation for det reelle ejerskab.

For juridiske personer, der som medlem besidder stemmerettigheder i et gensidigt forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse, med en mere kompleks ejerstruktur, f.eks. et ejerskab

gennem flere selskaber, ejeraftaler eller rettigheder, kan det være nødvendigt at undersøge ejerforholdene nærmere for at klarlægge ejerstrukturen og derved kunne foretage en vurdering af, hvem der er selskabets reelle ejere.

Det er uden betydning om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da der skal indhentes oplysninger om de bagvedliggende personer. Det er den samlede besiddelse eller kontrol, som er afgørende for om en fysisk person er reel ejer.

Hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, fastsætter et krav om, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven i forbindelse med kend-din-kunde (know your customer) procedurer, ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. Dette betyder, at alle former for selskaber, som har eller har haft kontakt til en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven – eksempelvis pengeinstitutter, forsikringsselskaber, revisorer, ejendomsmæglere, advokater m.v. – som udgangspunkt har været nødsaget til at oplyse om virksomhedens reelle ejere forinden kundeforholdets indgåelse. Det var derfor forventningen på tidspunktet for indførelsen af register over reelle ejere, at de fleste virksomheder allerede i et vist omfang havde kendskab til deres reelle ejere, da mere eller mindre alle virksomheder i Danmark måtte formodes at have haft kontakt til f.eks. et pengeinstitut.

Med indførelsen af kravet om, at selskaber skal indhente, opbevare, registrere og løbende opdatere oplysninger om reelle ejere, blev selskaberne omfattet af kend-dig-selv (know your self) procedurer, hvor selskabet skal klarlægge sin egen ejer- og kontrolstruktur.

Det er således det gensidige forsikringsselskab og tværgående pensionskasse pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere.

Med den foreslåede ændring af stk. 3, er der ikke tiltænkt materielle ændringer, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Efter artikel 1, nr. 1, litra a, ii), (artikel 30, stk. 1) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 stilles der imidlertid krav om, at reelle ejere af selskaber eller andre juridiske enheder skal forsyne den pågældende enhed med alle oplysninger om deres ejerskab, der er nødvendige for, at selskabet eller den anden juridiske enhed kan opfylde forpligtelsen med hensyn til at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

Det må således lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om selve det reelle ejerskab, men også om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer mv.), der skal til for, at det gensidige forsikringsselskab eller tværgående pensionskasse kan foretage en fyldestgørende registrering i reel ejer-registeret.

Eftersom gensidige forsikringsselskaber eller tværgående pensionskasser på baggrund af deres medlemsstruktur skal foretage en konkret vurdering af, hvem der er reelle ejere, kan oplysninger

om medlemsforhold hos det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse direkte såvel som indirekte medlemmer være nødvendige at indhente. Det vil derfor være relevant, at alle medlemmer i det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses medlemsstruktur medvirker til, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse får de nødvendige oplysninger for på den baggrund at kunne vurdere, hvem der er de reelle ejere, jf. definitionen i lovens § 5, nr. 53.

Det foreslås derfor i *stk. 4*, at enhver – fysiske såvel som juridiske personer – der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse efter anmodning fra det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse skal forsyne det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskassen med alle de oplysninger, som det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskassen er forpligtet til at indhente efter *stk. 3*. Det indebærer, at selskabets ejere på selskabets forespørgsel skal give selskabet alle de oplysninger, som selskabet har brug for, med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med selskabslovens regler om registrering af reelle ejere samt bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (ejerregistreringsbekendtgørelsen). Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at selskabet kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra selskabet, hvis selskabet ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor ejere af egen drift skal rette henvendelse til selskabet med oplysningerne.

Et gensidigt forsikringsselskab eller tværgående pensionskasse skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser skal til enhver tid dokumentere overfor bl.a. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig i den henseende. Det anses for at være berettiget videregivelse i henhold § 117, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed at videregive oplysninger, som virksomheden er forpligtet til at videregive efter de pågældende myndigheders anmodning med hjemmel i de foreslåede bestemmelser. At udføre alle rimelige forsøg betyder, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for det gensidige forsikringsselskab og tværgående pensionskasse, da det gensidige forsikringsselskab og tværgående pensionskasse i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres, hvad det gensidige forsikringsselskab og tværgående pensionskasse har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere.

Pligten for et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan både være oplysninger om den reelle ejer eller eventuelt være ændringer i arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, herunder ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Endvidere skal der indhentes oplysninger, hvis der består kontrol ved hjælp af andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege flertallet af personer til det gensidige forsikringselskab eller den tværgående pensionskasses ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende det gensidige forsikringselskabs eller den tværgående pensionskasses årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse, selvstændigt, kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring. De gensidige forsikringselskaber og tværgående pensionskasser skal aktivt sørge for at indhente oplysninger herom.

Oplysningerne om den eller de reelle ejere skal i henhold til det foreslåede *stk. 5, 1. pkt.*, registreres hurtigst muligt efter, at det gensidige selskab eller den tværgående pensionskasse er blevet bekendt med, at den eller de pågældende personer er blevet reelle ejere. Et gensidigt forsikringselskab og en tværgående pensionskasse er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtet til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer det gensidige forsikringselskab og den tværgående pensionskasse. Udgangspunktet er, at alle gensidige forsikringselskaber og tværgående pensionskasser har reelle ejere. Det gensidige forsikringselskab eller den tværgående pensionskasse er, jf. det foreslåede *stk. 5, 2. pkt.*, forpligtet til at registrere eventuelle ændringer hurtigst muligt, herunder ændringer i en allerede registreret reel ejers rettigheder (art og omfang). Det skal også registreres, hvis en person ikke længere er reel ejer. Det medfører, at de gensidige forsikringselskaber og tværgående pensionskasser skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete medlemsforhold, og om der er tale om direkte ejerskab, eller indirekte ejerskab via andre selskaber, virksomheder eller lignende.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at det gensidige forsikringselskab eller den tværgående pensionskasse ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

I det foreslåede *stk. 5, 3. pkt.*, der er foreslået flyttet fra det gældende *stk. 3*, præciseres det, at det først er, når det gensidige forsikringselskab eller den tværgående pensionskasse har udtømt alle muligheder i forhold til at identificere det gensidige forsikringselskabets eller den tværgående pensionskasses reelle ejere, at det gensidige forsikringselskab eller den tværgående pensionskasse kan benytte undtagelsen, der indebærer, at det gensidige forsikringselskabets eller den tværgående pensionskasses direktion skal registreres som reelle ejere. Det gensidige forsikringselskab eller den tværgående pensionskasse kan alene registrere direktionen som reelle ejere, når alle muligheder er udtømte, hvorefter det gensidige forsikringselskab eller den tværgående pensionskasse konstaterer, at det ingen reelle ejere har eller at ingen af de reelle ejere kan

identificeres. Præciseringen foreslås som følge af FATF og Global Forum har påpeget, at alle selskaber har reelle ejere.

Gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser er begge medlemsejet. Som udgangspunkt stilles der ingen krav til organisationsformen, men en række betingelser i loven tilsiger, at gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser følger reglerne for foreninger.

Grundet strukturen af gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser vil ejerkredsen sjældent bestå af enkelte fysiske personer. I enkelte tilfælde vil en fysisk person dog kunne anses som reel ejer som følge af, at denne direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af det gensidige forsikringsselskab eller tværgående pensionskasse, f.eks. hvor der er færre end fire medlemmer af det gensidige forsikringsselskab eller tværgående pensionskasse.

I gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, hvor der ikke findes personer, som kan betragtes som reelle ejere, vil ledelsen blive betragtet som reelle ejere.

Udgangspunktet er derfor, at gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser i henhold til definitionen på en reel ejer, ikke har en sådan, eller hvor det ikke er muligt at identificere en eller flere fysiske personer, der enten i sidste ende ejer eller udøver kontrol over selskabet eller pensionskassen. Hvis det i det tilfælde – på baggrund af tilstrækkelig dokumentation – må lægges til grund, at det gensidige selskab eller den tværgående pensionskasse ikke har nogen reelle ejere, skal direktionen optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Dette stemmer overens med den gældende § 11, stk. 1, nr. 3, i hvidvaskloven, hvorefter disse personer også skal legitimeres som reelle ejere i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven. Hvis der er flere direktører, skal samtlige personer registreres som reelle ejere.

Direktionen er allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis direktionen skal optages som reelle ejere, skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men oplysningerne overføres automatisk, når det gensidige selskab eller den tværgående pensionskasse registrerer oplysningen om, at de enten ingen reelle ejere har eller at ingen af de reelle ejere kunne identificeres.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 6, 1. pkt.*, hvorefter det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse i henhold til det foreslåede 1. pkt. har pligt til mindst en gang årligt at undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om selskabets eller pensionskassens reelle ejere. Med den foreslåede bestemmelse fastsættes selskabets eller pensionskassens pligt til at undersøge det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses reelle ejere direkte i loven, da det ikke fremgår tilstrækkeligt klart, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse har pligt til at undersøge, om der er sket ændringer i reel ejer-oplysningerne. Hvis selskabets eller pensionskassens forhold tilsiger det, skal selskabet fortsat foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene. Det gensidige forsikringsselskab eller tværgående pensionskasse skal kunne dokumentere, at de relevante undersøgelser er foretaget, jf. forslaget *stk. 5*. Det foreslås samtidig, at bestemmelsen tydeliggøres på

baggrund af anbefalinger fra FATF's og Global Forum, herunder evalueringen af bestemmelsen, der viste, at bestemmelsen ikke var tilstrækkelig klar.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede. Med den foreslåede tydeliggørelse af selskabers undersøgelsespligt er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand, men alene at skabe en tilstrækkelig klar bestemmelse om selskabernes pligt.

Herudover foreslås det i *stk. 6, 2. pkt.*, at gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen også godkender det gensidige selskabs eller den tværgående pensionskasses årsregnskab.

For mange gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser vil ændringer i selskabets eller pensionskassens ejer- og kontrolstruktur ikke forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter registreringen er foretaget. For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede *stk. 6* udføres, foreslås det, at resultatet af den årlige undersøgelse af selskabets eller pensionskassens reelle ejere fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor selskabets eller pensionskassens årsregnskab skal godkendes.

Formålet er at sikre, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse mindst en gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om de reelle ejere, der medfører, at der skal foretages en registrering af de ændrede forhold.

For gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, hvor der ikke er sket ændringer i de allerede registrerede oplysninger, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle. For gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der i løbet af året eller i forbindelse med den årlige undersøgelse er blevet bekendt med ændringer til de registrerede reel ejer-oplysninger, vil resultatet således være, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse har konstateret ændringer i reel ejer-oplysninger, og at der er foretaget registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse er blevet bekendt med ændringerne.

Det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse skal i henhold til det foreslåede *stk. 7*, opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder dokumentation for forsøgene på at identificere reelle ejere. Dokumentationen skal

opbevares i 5 år efter ejerskabet er ophørt og 5 år efter ethvert forsøg på at identificere selskabets reelle ejere.

Ophører det gensidige forsikringselskab eller den tværgående pensionskasse, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Revisor har i henhold til gældende ret pligt til at afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i selskabets årsrapport om ikke uvæsentlige forhold, som selskabets ledelse kan ifalde strafansvar for, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revisors erklæringer. Da bestemmelsen om registrering og opbevaring af oplysninger om reelle ejere foreslås straffelagt, skal det enkelte selskabs eventuelle revisor derfor også sørge for at påse, at selskabet har opfyldt disse forpligtelser, da manglende registrering af reelle ejere anses for at være et væsentligt forhold. Hvis revisor konstaterer, at selskabet ikke har registreret reelle ejere, herunder eventuelt direktionen som reelle ejere, ikke har sørget for at forsøge at identificere sådanne reelle ejere eller ikke har opbevaret oplysninger herom, skal revisor afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i selskabets årsrapport. Det er således revisors pligt at kontrollere, om selskabet har registreret reelle ejere. Det er derimod ikke revisors pligt at kontrollere rigtigheden af registreringerne og dokumentationen herfor, eller at vurdere om selskabet har foretaget alle rimelige forsøg på at identificere reelle ejere.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, jf. § 199, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter revisor skal påse at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at det gensidige forsikringselskab eller den tværgående pensionskasse har foretaget den lovpligtige registrering af ejere, samt at kontrollere, at det gensidige forsikringselskab eller den tværgående pensionskasse opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at efterse selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere, kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved kontrol, jf. den gældende § 17 i selskabsloven. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller virksomheden med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Det gensidige forsikringselskabs og den tværgående pensionskasses pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum hvad det gensidige

forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis selskabet eller pensionskassen bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om dens reelle ejere.

Det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse skal i henhold til det foreslåede *stk. 8 1. pkt.*, udlevere oplysninger om reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere, herunder eksempelvis oplysninger om, hvordan det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse har fundet frem til de reelle ejere eller om forsøg på at fremskaffe oplysninger om de reelle ejere, til SØIK, hvis de anmoder om det. Oplysningerne skal desuden udleveres til andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom, jf. *stk. 8, 2. pkt.* Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og SKAT vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser i det omfang, oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede *stk. 8* der gennemfører artikel 30, *stk. 2, i 4.* hvidvaskdirektiv, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskassers reelle ejere.

Der eksisterer i dag ikke en tilstrækkelig klar regel om, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Efter 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, *stk. 7*, stilles der imidlertid krav om, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i *stk. 3* (indhentning opbevaring af oplysninger) og *5* (registrering af oplysninger), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. Den danske FIU er SØIK.

Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, *stk. 7*). Den eneste ændring som den nye affattelse medfører er et krav om, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan

hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Det må dog lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om reelle ejere, der fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister, men også identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos selskabet, der skal være mulighed for at videregive oplysninger om til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

På den baggrund foreslås det, at der indføres en klar hjemmel til, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

Efter det foreslåede *stk. 9*, kan oplysninger om et gensidigt forsikringsselskabs og en tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder art og omfang af den reelle ejeres rettigheder videregives til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives er oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og en tværgående pensionskasses ejerforhold, som det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse har indhentet og opbevarer dokumentation om, i overensstemmelse med *stk. 3 og 7* samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system efter *stk. 5*. Det indebærer oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og en tværgående pensionskasses reelle ejere og oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og en tværgående pensionskasses ejer- og kontrolstruktur, som det gensidige forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er det gensidige forsikringsselskabs og en tværgående pensionskasses reelle ejere.

Bestemmelsen i den gældende § 23, *stk. 6*, vedrørende Erhvervsstyrelsens hjemmel til at fastsætte regler om registrering og offentliggørelse foreslås flyttet til et nyt *stk. 10*.

Efter den gældende § 23, *stk. 6*, i lov om finansiel virksomhed udsteder Erhvervsstyrelsen nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, herunder de oplysninger, som selskabet selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system, eventuelt via en anmelder.

Bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (Ejerregistreringsbekendtgørelsen), der bl.a. er udstedt med bl.a. hjemmel i den gældende § 23, *stk. 6*, fastsætter de nærmere krav til oplysninger om legale ejere og reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

Ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder i medfør af artikel 1, nr. 15, i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 medfører ingen ændringer i direktivets minimumskrav til oplysninger om de reelle ejere. Oplysningerne omfatter således fortsat den reelle ejers navn, fødselsmåned- og år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder

5. hvidvaskdirektiv medfører, krav om, at oplysningerne skal være tilgængelig for ethvert medlem af offentligheden. Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende Ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring for gensidige forsikringselskaber og tværgående pensionskasser, der skal registrere reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter i dag regler om offentliggørelse, herunder at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige. Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil skulle ændres således, at oplysning om bopælsland og statsborgerskab skal registreres. Det er dog forventningen, at oplysningerne ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Fremover bliver det muligt at få adressebeskyttelse i CVR i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR). Ændringen af CVR-loven er vedtaget, men endnu ikke trådt i kraft. Det er dog forventningen, at denne mulighed sættes i kraft den 1. juli 2019. Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland.

Som følge af, at det fremover skal være muligt at få adressen beskyttet og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, hus nr., post nr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Det er desuden et krav efter artikel 1, nr. 15, litra c, (art. 30, stk. 5) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, at statsborgerskab indgå i de minimumsoplysninger, der skal gøres tilgængelige. Bestemmelsen er en videreførelse af minimumsoplysningerne i artikel 30, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv. Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Som led i gennemførelsen af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

I det tilfælde at medlemmerne af den registrerede direktion skal optages som reelle ejere, jf. det foreslåede stk. 4, 3. pkt., indeholder Erhvervsstyrelsens it-system for så vidt det er muligt en funktionalitet, så det eksempelvis kan angives ved afkrydsning, at ledelsen, som allerede er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, skal optages som reelle ejere. Ved en sådan løsning skal de konkrete oplysninger om direktionsmedlemmer kun indtastes én gang, forudsat at de opfylder kravene til oplysninger om reelle ejere og samtidig sikres det, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse har taget stilling til identificering af den eller de reelle ejere.

Sammen med registreringen af direktionen som reelle ejere, skal det registreres, om en sådan registrering foretages fordi der ikke er nogen reelle ejere, eller om det ikke har været muligt at identificere de reelle ejere.

Som følge af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambel 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelig gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelig i mindst 5 år og højst 10 år efter, at sparekassen er slettet fra registret.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014 og at kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejeroplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregister, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelig siden juni 2017, herunder oplysninger om legale ejere.

Det fremgår af præambel 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Oplysninger om reelle ejere vil blive tilgængelige via BRIS senest den 10. marts 2021, jf. artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv. Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen

fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelig via BRIS.

Det foreslås at § 23, stk. 5, 7 og 8, strafbelægges efter den foreslåede ændring af § 373, stk. 2, 1. pkt. Der henvises til bemærkninger herom nedenfor.

Til nr. 4 (*§ 23 a i lov om finansiel virksomhed*)

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere, en forudsætning for etablering af kundeforholdet, og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., implicit været en nødvendig forudsætning for at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold til forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre ”kend-din-kunde”-procedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med ”kend-din-kunde” procedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed hvidvaskloven (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundin-kunde procedurer.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilstet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) Utilstet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) Tilstet manglende registrering eller tilstet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund at tilfælde af kategori 3 tilstet netop dette.

Da Finanstilsynet er ansvarlig myndighed for gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter § 23 i lov om finansiel virksomhed, foreslås det, at det er Finanstilsynet, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 23 a i lov om finansiel virksomhed.

Efter den foreslåede *stk. 1* skal gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendingsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om et gensidigt forsikringsselskabs eller en tværgående pensionskasses reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Finanstilsynets undersøgelse af forholdet indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at rette henvendelse til selskabets ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Finanstilsynet kan forlange de oplysninger, der efter Finanstilsynet skøn er nødvendige. Hvis der er tale om et gensidigt forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse, der utilstet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilstet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at forvalteren på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtighed i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter

artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registreret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Finanstilsynet kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registreret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om det pågældende gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses reelle ejere, sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registreret.

Når Finanstilsynet foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 vil blive offentliggjort sideløbende med, at Finanstilsynets undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Finanstilsynet skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med § 23 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registreret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for selskabet, skal selskabet efter den foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, have mulighed for at udtale sig om indberetningen før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst mulig, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for selskabet

til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente selskabets bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt resultatet af undersøgelsen. Resultatet af undersøgelsen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 5 (§ 81 b i lov om finansiel virksomhed)

Lov om finansiel virksomhed § 81 b, stk. 1-4, fastslår, at sparekasser skal indhente og opbevare oplysninger om sparekassens reelle ejere samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Nyaffattelsen af bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulig spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder sparekasser, der er reguleret i lov om finansiel virksomhed.

Med 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30 om registrering af reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Ændringerne indebærer krav om, at ejere af selskaber forpligtes til at forsyne selskabet med ejeroplysninger, at der indføres mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle samt at personer og virksomheder, der udfører kend-din-kunde procedurer og relevante myndigheder indberetter eventuelle uoverensstemmelser i reel ejer-oplysningerne, som de bliver bekendte med. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv som ændret artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Samtidig foreslås det, at lovens § 81 b inddeles i flere stykker og at der foretages visse præciseringer som opfølgning på FATF's og Global Forums evaluering af, hvordan Danmark efterlever deres anbefalinger om gennemsigtighed i ejerforhold.

Som følge heraf vil de foreslåede ændringer medføre ændring af hele § 81 b, hvorfor det foreslås, at hele bestemmelsen affattes på ny.

Som følge af artikel 1, nr. 15, litra a, i) (artikel 30, stk. 1, 1. pkt.) og litra c, (artikel 30, stk. 5) i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås det i *stk. 1*, at sparekasser skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 53, samt om de reelle ejeres rettigheder. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer (selskaber, fonde og foreninger), der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Sparekassens pligt til at indhente oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder, indebærer det konkret, at sparekassen skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere.

For at finde frem til, hvem der er sparekassens reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge sparekassens ejerstruktur. Sparekasser kan have en ejerstruktur, der indebærer, at sparekassen er ejet af en kæde af selskaber m.v., som det kan være nødvendigt at få overblik over for at kunne identificere den eller de personer, der i sidste ende er sparekassens reelle ejere.

Reelle ejere i sparekasser, jf. definitionen af reelle ejere i lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 53, vil være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af garantkapitalen eller stemmerettighederne i en sparekasse eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med sparekassen. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere, hvis definitionen på at være en reel ejer er opfyldt. Det er både danske personer og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af sparekassen. Ligesom undersøgelsen af ejer- og kontrolstrukturen også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår heri.

Sparekasser er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer sparekassen. Udgangspunktet er, at alle sparekasser har reelle ejere.

For sparekasser med en mere kompleks ejerstruktur, f.eks. et ejerskab gennem flere selskaber, ejeraftaler eller rettigheder, kan det være nødvendigt at undersøge ejerforholdene nærmere for at klarlægge ejerstrukturen og derved kunne foretage en vurdering af, hvem der er sparekassens reelle ejere.

Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller garantkapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på garantkapitalen til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med kravet i hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, om, at personer og virksomheder omfattet af loven, skal klarlægge en virksomhedskundes ejer- og kontrolstruktur og identificere de reelle ejere.

Det er uden betydning om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da der skal indhentes oplysninger om de bagvedliggende personer. Det er den samlede besiddelse eller kontrol, som er afgørende for om en fysisk person er reel ejer.

Er ejeren en offentlig myndighed, må det formodes, at ingen fysiske personer ejer eller har kontrol i et omfang, som gør dem til reelle ejere. Vurderingen af om en eller flere personer er reelle ejere vil dog altid være en konkret vurdering. Er der efter en sådan konkret vurdering ingen

fysiske personer i myndigheden, som besidder tilstrækkelig kontrol, må virksomhedens ledelse registreres som den reelle ejer.

Er der tale om en sparekasse, som i tilstrækkeligt omfang ejes eller kontrolleres af en fond, vil fondens bestyrelsesmedlemmer være at betragte som reelle ejere, jf. § 21 i lov om erhvervsdrivende fonde, der definerer hvem, der skal betragtes som en fonds reelle ejere, hvorefter fondens bestyrelse altid vil være reel ejer.

Hvis en fysisk person eksempelvis ejer eller kontrollerer 10 pct. af en sparekasse direkte og 20 pct. af samme sparekasse gennem et 100 pct. ejet selskab, vil den pågældende person være reel ejer med 30 pct. af sparekassen.

Det fremgår af § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at sparekasser er selvejende institutioner, og det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at der herved forstås institutioner, som er organiseret som selvejende virksomheder, således at hverken stiftere, garantier eller andre deltagere er ejere af virksomhedens formue eller overskud. I en sparekasse er repræsentantskabet øverste myndighed. Det følger af § 81, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at stemmeberettigede ved valg af repræsentanter er sparekassens indskydere og garantier, og det fremgår videre, at hver indskyder kun kan afgive én stemme, og at garantier har én stemme for hver 1.000 kr. indbetalt garantikapital, dog højst 20 stemmer. Ønsket om, at der ikke skal være nogen, som ejer sparekassens formue eller overskud, understøttes således af de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger i § 81, stk. 3, 3. pkt., og § 81, stk. 5, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Det vil derfor stort set aldrig forekomme, at en garant direkte eller indirekte kontrollerer mere end 25 pct. af sparekassen. I overensstemmelse med bestemmelsens stk. 1, vil direktionen blive optaget som den reelle ejer. I forhold til sparekasser er det valgt at følge den definition, som gælder for selskaber, da sparekasser først og fremmest er reguleret af lov om finansiel virksomhed, og da sparekasser har garantier, som investerer i sparekassen.

Det fremgår dog af den særlige regel i § 81 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger bortfalder, såfremt den del af egenkapitalen, som ikke er garantikapital, udgør mindre end 20 pct. Baggrunden for denne bestemmelse er, at sparekasser med en lille reserve, der ønsker at tiltrække kapital, kan få behov for at kunne tilbyde en investor/garant indflydelse svarende til dennes investering i sparekassen.

I denne situation vil det kunne forekomme, at en fysisk person direkte eller indirekte kontrollerer mere end 25 pct. af sparekassen, og det vil være relevant for sparekassen at indhente oplysninger om denne reelle ejer.

Pligten for sparekassen til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at sparekassen i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af sparekassens konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan både være oplysninger om den reelle ejer eller eventuelt være ændringer i arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Det er således sparekassens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger fra den eller de reelle ejere.

Sparekasserne vil kunne benytte årsrapporter for de selskaber som er legale ejere, samt de offentlige registre, som måtte være til rådighed til at finde oplysninger om eventuelle reelle ejere. Det vil eksempelvis i Danmark være oplysninger om legale og reelle ejere, der er registreret hos Erhvervsstyrelsen og kan søges frem i Det Centrale Virksomhedsregister.

Sparekasserne skal, ud over at indhente oplysninger, herunder identitetsoplysninger, på de reelle ejere, også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at sparekassen skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete ejerbesiddelse, og om der er tale om direkte ejerskab, eller indirekte ejerskab via andre selskaber, virksomheder eller lignende. Det skal desuden være oplyst, om der er tale om ejerskab via pantsætning, aftale eller på anden måde, herunder hvem der er berettiget til at udøve stemmerettigheder på ejerens vegne.

Endvidere skal der indhentes oplysninger, hvis der består kontrol ved hjælp af andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege flertallet af personer til sparekassens ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende sparekassens årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse, selvstændigt, kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring. Sparekassen skal aktivt sørge for at indhente oplysninger herom.

En sparekasse kan i dag rette henvendelse til direkte og indirekte ejere af sparekassen, dvs. i de forskellige led i sparekassens ejerstruktur, med henblik på at indhente oplysninger om ejerforhold, men ejere er ikke forpligtet til at give oplysningerne.

Efter artikel 1, nr. 1, litra a, ii), (artikel 30, stk. 1) i 5. hvidvaskdirektiv stilles der imidlertid krav om, at reelle ejere skal forsyne den pågældende sparekasse med alle oplysninger om deres ejerskab, der er nødvendige for, at sparekassen kan opfylde forpligtelsen med hensyn til at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

Det må således lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om selve det reelle ejerskab, men også om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer mv.), der skal til for, at sparekassen kan foretage en fyldestgørende registrering i reel ejer-registeret.

Eftersom sparekasser på baggrund af deres ejer og –kontrolstruktur skal foretage en konkret vurdering af, hvem der er selskabets reelle ejere, kan oplysninger om ejerforholdet hos selskabets direkte såvel som indirekte ejere være nødvendige at indhente. Det vil derfor være relevant, at

alle ejere i sparekassens ejer- og kontrolstruktur medvirker til, at sparekassen får de nødvendige oplysninger for på den baggrund at kunne vurdere, hvem der er sparekassens reelle ejere, jf. definitionen i lovens § 5, stk. 1, nr. 53.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at alle sparekassens ejere – fysiske såvel som juridiske personer – efter anmodning fra sparekassen skal forsyne sparekassen med alle de oplysninger, som selskabet er forpligtet til at indhente efter *stk. 1*. Det indebærer, at sparekassens ejere, på sparekassens forespørgsel, skal give sparekassen alle de oplysninger, som sparekassen har brug for, med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med lov om finansiel virksomheds regler om registrering af reelle ejere samt bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (ejerregistreringsbekendtgørelsen). Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at sparekassen kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra sparekassen, hvis sparekassen ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor ejere af egen drift skal rette henvendelse til sparekassen med oplysningerne.

Ejerne skal give oplysninger om ejerskab, som de har eller har kendskab til. Oplysningerne omfatter ejerforhold i både nedadgående og opadgående retning. Er ejeren en fysisk person vil det alene være i nedadgående retning, dvs. oplysning om hvem personen er ejer af. Er ejeren en juridisk person er det både i nedadgående og opadgående retning, dvs. i forhold til ejerens kapitalandele i sparekassen og i forhold til hvem ejeren er ejet af, dvs. ejerens eventuelle legale og reelle ejere. Fonde har ikke ejere i traditionel forstand, og vil derfor alene kunne give oplysninger i nedadgående retning.

Oplysningerne om den eller de reelle ejere skal i henhold til det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, registreres hurtigst muligt efter, at sparekassen er blevet bekendt med, at den eller de pågældende personer er blevet reelle ejere. Sparekasser er, jf. det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, forpligtet til at registrere eventuelle ændringer hurtigst muligt, herunder ændringer i en allerede registreret reel ejers rettigheder (art og omfang). Det skal også registreres, hvis en person ikke længere er reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at sparekassen ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

I det foreslåede *stk. 3, 3. pkt.*, præciseres det, at det først er, når sparekassen har udtømt alle muligheder i forhold til at identificere sparekassens reelle ejere, at sparekassen kan benytte undtagelsen, der indebærer, at sparekassens direktion skal registreres som reelle ejere. Udgangspunktet er således, at sparekassen altid har reelle ejere, og at direktionen alene kan registreres som reelle ejere, når alle muligheder er udtømte, hvorefter sparekassen konstaterer, at den ingen reelle ejere har eller at ingen af de reelle ejere kan identificeres. Præciseringen foreslås som følge af FATF og Global Forum har påpeget, at alle selskaber har reelle ejere.

Der kan dog være konkrete tilfælde, hvor en sparekasse i henhold til definitionen på en reel ejer, forstået som fysiske personer med direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol, ikke har en sådan, eller hvor det ikke er muligt at identificere en eller flere fysiske personer, der enten i sidste ende ejer eller udøver kontrol over sparekassen. Hvis det i det tilfælde – på baggrund af tilstrækkelig dokumentation – må lægges til grund, at sparekassen ikke har nogen reelle ejere, skal direktionen optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Dette stemmer overens med den gældende § 11, stk. 1, nr. 3, i hvidvaskloven, hvorefter disse personer også skal legitimeres som reelle ejere i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven. Hvis der er flere direktører, skal samtlige personer registreres som reelle ejere.

Direktionen er allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis direktionen skal optages som reelle ejere, skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men oplysningerne overføres automatisk, når sparekassen registrerer oplysningen om, at de enten ingen reelle ejere har eller at ingen af de reelle ejere kunne identificeres.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 4* hvorefter sparekassen i henhold til det foreslåede *1. pkt.* har pligt til mindst en gang årligt at undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om sparekassens reelle ejere. Med den foreslåede bestemmelse fastsættes sparekassens pligt til at undersøge sparekassens reelle ejere direkte i loven, da det ikke fremgår tilstrækkeligt klart, at sparekassen har pligt til at undersøge, om der er sket ændringer i reel ejer-oplysningerne. Hvis sparekassens forhold tilsiger det, så skal sparekassen fortsat foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold. Registreringen af ændringer skal ske hurtigst muligt, jf. stk. 3.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede.

Herudover foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at sparekassen forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen også godkender sparekassens årsregnskab.

For mange sparekasser vil ændringer i sparekassens ejer- og kontrolstruktur ikke forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter registreringen er foretaget. For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede *stk. 4, 1. pkt.*, udføres, foreslås det, at resultatet af den årlige undersøgelse af sparekassens reelle ejere fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor sparekassens årsregnskab skal godkendes.

Formålet er at sikre, at sparekassen mindst en gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om sparekassens reelle ejere, der medfører, at der skal foretages en registrering af de ændrede forhold.

For sparekasser, hvor der ikke er sket ændringer i de allerede registrerede oplysninger, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle. For sparekasser, der i løbet af året eller i forbindelse med den årlige undersøgelse er blevet bekendt med ændringer til de registrerede reel ejer-oplysninger, vil resultatet således være, at sparekassen har konstateret ændringer i reel ejer-oplysninger, og at der er foretaget registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparekassen er blevet bekendt med ændringerne.

Sparekassen skal i henhold til det foreslåede *stk. 5*, opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder dokumentation for forsøgene på at identificere reelle ejere. Dokumentationen skal opbevares i 5 år efter ejerskabet er ophørt og 5 år efter ethvert forsøg på at identificere sparekassens reelle ejere.

Ophører sparekassen, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, hvorefter revisor skal påse at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at sparekassen har foretaget den lovpligtige registrering af ejere, samt at kontrollere, at sparekassen opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at efterse selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere, kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Opmærksomheden henledes på, at revisor fremover bliver omfattet af indberetningspligten, som følge af kravet i 5 hvidvaskdirektiv om, at personer og virksomheder, der skal udføre i henhold til hvidvaskloven, bliver forpligtet til at indberette uoverensstemmelser i en virksomheds oplysninger om reelle ejere, som de får kendskab til. Se forslag til § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv).

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved kontrol, jf. den gældende § 17 i selskabsloven. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller sparekassen med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Sparekassens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum hvad sparekassen vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at sparekassen har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis sparekassen bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om sparekassens reelle ejere.

Er alle muligheder udtømte, og er dokumentationen i overensstemmelse med, hvad sparekassen burde vide, vil det være et udtryk for fyldestgørende dokumentation. Det indebærer, at en sparekasse kan dokumentere, at de reelle ejere, herunder det reelle ejerskab, er i overensstemmelse med de oplysninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Ejes en sparekasse indirekte af en reel ejer, er dokumentation for sparekassens ejer- og kontrolstruktur en del af dokumentationen for, hvordan sparekassen er kommet frem til, at den pågældende person er sparekassens reelle ejer. Som led heri kan dokumentation for, at sparekassen har været i korrespondance med de juridiske personer, som ejer sparekassen direkte eller indirekte, med det formål, at identificere den eller de reelle ejere af sparekassen. Det kan eksempelvis være et telefonnotat eller en mailkorrespondance. Indhentes oplysninger om ejerforhold hos andre landes registrere, kan denne dokumentation (registreringsbevis) også indgå som dokumentation for de indhentede ejeroplysninger. Har sparekassen anmodet rådgivere (danske eller udenlandske) om hjælp til at fremskaffe oplysninger om personer, der betragtes som virksomhedens reelle ejere, indgår dette også i den dokumentation, der skal opbevares. Det er dokumentation af ordregivende karakter, dvs. hvor sparekassen foretager sig en aktiv handling for at identificere dens reelle ejere.

Har sparekassen ingen reelle ejere, eller kan sparekassen ikke identificere den eller de reelle ejere er dokumentation herfor ligeledes omfattet. Eftersom sparekasser kan variere i størrelse og kompleksitet, kan der være stor forskel på, hvor meget det er nødvendigt for den enkelte sparekasse at foretage sig, førend alle muligheder for at identificere de reelle ejere er udtømte.

Kan sparekassen ikke identificere dens reelle ejere, skal dokumentation for de forsøg på identifikation, som er foretaget, opbevares. Har sparekassen eksempelvis forsøgt at indhente oplysninger om dets reelle ejere via andre landes registeroplysninger eller ved hjælp af rådgivere (danske såvel som udenlandske) skal dokumentation herfor gemmes uanset at det ikke har ført til identifikation af sparekassens reelle ejere.

Sparekassen skal i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, udlevere oplysninger om reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere, herunder eksempelvis oplysninger om, hvordan sparekassen har fundet frem til de reelle ejere eller om forsøg på at fremskaffe oplysninger om de reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), hvis de anmoder om det. Oplysningerne skal desuden udleveres til andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom, jf. *stk. 6, 2. pkt.* Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og SKAT vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede sparekasser i det omfang, oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede stk. 6, der gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om sparekassens reelle ejere.

Der eksisterer i dag ikke en tilstrækkelig klar regel om, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Efter 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 (indhentning) og 3 (registrering af oplysninger), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. Den danske FIU er SØIK.

Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring som den nye affattelse medfører er et krav om, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Det må dog lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om reelle ejere, der fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister, men også identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos selskabet, der skal være mulighed for at videregive oplysninger om til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

På den baggrund foreslås det, at der indføres en klar hjemmel til, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

Efter det foreslåede *stk. 7*, kan oplysninger om en sparkasses reelle ejere, herunder art og omfang af den reelle ejeres rettigheder videregives til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives er oplysninger om sparkassens ejerforhold, som sparkassen har indhentet og opbevarer dokumentation om, i overensstemmelse med *stk. 1* og *5* samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system efter *stk. 3*. Det indebærer oplysninger om sparkassens reelle ejere og oplysninger om sparkassens ejer- og kontrolstruktur, som sparkassen har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er sparkassens reelle ejere.

Bestemmelsen i den gældende § 81 b, stk. 4, vedrørende Erhvervsstyrelsens hjemmel til at fastsætte regler om registrering og offentliggørelse foreslås flyttet til et nyt *stk. 8*.

Efter den gældende § 81 b, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed udsteder Erhvervsstyrelsen nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, herunder de oplysninger, som selskabet selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system, eventuelt via en anmelder.

Bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (Ejerregistreringsbekendtgørelsen), der er udstedt med hjemmel i den gældende § 81 b, stk. 4, fastsætter de nærmere krav til oplysninger om legale ejere og reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

5. hvidvaskdirektiv medfører en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne skal være tilgængelig for ethvert medlem af offentligheden. Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende Ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring for sparekasser, der skal registrere reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter regler om offentliggørelse, herunder at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Fremover bliver det muligt at få adressebeskyttelse i CVR i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR). Ændringen af CVR-loven er vedtaget, men endnu ikke trådt i kraft. Det er dog forventningen, at denne mulighed sættes i kraft den 1. juli 2019. Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland.

Som følge af, at det fremover skal være muligt at få adressen beskyttet og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, hus nr., post nr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Det er desuden et krav efter artikel 1, nr. 15, litra c, (art. 30, stk. 5) i direktiv 2018/7843/EU af 30. maj 2018, at statsborgerskab indgå i de minimumsoplysninger, der skal gøres tilgængelige. Bestemmelsen er en videreførelse af minimumsoplysningerne i artikel 30, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv. Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres

statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. For personer med dansk CPR-nummer foretages i dag et check op mod CPR-registreret og der vil blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret. Det er dog forventningen, at oplysningerne fødselsmåned- og år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Som led i gennemførelsen af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler ”notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte”.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

I det tilfælde at medlemmerne af den registrerede direktion skal optages som reelle ejere, jf. det foreslåede stk. 3, 3. pkt., indeholder Erhvervsstyrelsens it-system for så vidt det er muligt en funktionalitet, så det eksempelvis kan angives ved afkrydsning, at ledelsen, som allerede er registreret i styrelsens it-system, skal optages som reelle ejere. Ved en sådan løsning skal de konkrete oplysninger om direktionsmedlemmer kun indtastes én gang, forudsat at de opfylder kravene til oplysninger om reelle ejere og samtidig sikres det, at sparekassen har taget stilling til identificering af den eller de reelle ejere.

Sammen med registreringen af direktionen som reelle ejere, skal det registreres, om en sådan registrering foretages fordi der ikke er nogen reelle ejere, eller om det ikke har været muligt at identificere de reelle ejere.

Som følge af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambel 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelig gennem de nationale registre såvel som

registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelig i mindst 5 år og højst 10 år efter, at sparekassen er slettet fra registret.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014 og at kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejeroplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregister, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelig siden juni 2017.

Det fremgår af præambel 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere af kapitalselskaber via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021. Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelig via BRIS.

Det foreslås at § 81 b, stk. 3, 5 og 6, strafbelægges efter den foreslåede ændring af § 373, stk. 2, 1. pkt. Der henvises til bemærkninger herom nedenfor.

Til nr. 6 (*81 c i lov om finansiel virksomhed*)

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres.

For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere, en forudsætning for etablering af kundeforholdet, og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold.

Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., implicit været en nødvendig forudsætning for at kundekendingsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold i forbindelse med kundekendingsprocedurer.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre ”kend-din-kunde”-procedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med ”kend-din-kunde” procedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilstet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) Utilstet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) Tilstet manglende registrering eller tilstet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilstet netop dette.

Da Finanstilsynet er ansvarlig myndighed for sparekasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter § 81 b, i lov om finansiel virksomhed, foreslås det, at det er Finanstilsynet, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for sparekasser.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 81 c i lov om finansiel virksomhed.

Efter den foreslåede *stk. 1* skal sparekasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af

hvidvaskloven iværksætter kundekendingsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om sparekassens reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Finanstilsynets undersøgelse af forholdet indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at rette henvendelse til sparekassens ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Finanstilsynet kan forlange de oplysninger, der efter Finanstilsynet skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en sparekasse, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at sparekassen på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtighed i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Finanstilsynet kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende sparekasses reelle ejere, sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Finanstilsynet foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til sparekassen må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i sparekassens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 vil blive offentliggjort sideløbende med, at Finanstilsynets undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Finanstilsynet skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med § 81 b, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysninger. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registreret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for sparekassen, skal sparekassen efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysninger, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for selskabet til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente sparekassens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt resultatet af undersøgelsen. Resultatet af undersøgelsen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 7 (85 b i lov om finansiel virksomhed)

Lov om finansiel virksomhed § 85 b, stk. 1-4 fastslår, at andelskasser skal indhente og opbevare oplysninger om andelskassens reelle ejere samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen

Nyaffattelsen af bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder andelskasser, der er reguleret i lov om finansiel virksomhed.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed

bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Med 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30 om registrering af reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Ændringerne indebærer krav om, at ejere af selskaber forpligtes til at forsyne selskabet med ejeroplysninger, at der indføres mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle samt at personer og virksomheder, der udfører kend-din-kunde procedurer og relevante myndigheder indberetter eventuelle uoverensstemmelser i reel ejer-oplysningerne, som de bliver bekendte med. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, i 4. hvidvaskdirektiv som ændret ved artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Samtidig foreslås det, at lovens § 85 b inddeles i flere stykker og at der foretages visse præciseringer som opfølgning på FATF's og Global Forums evaluering af, hvordan Danmark efterlever deres anbefalinger om gennemsigtighed i ejerforhold.

Som følge heraf vil de foreslåede ændringer medføre ændring af hele § 85 b, hvorfor det foreslås, at hele bestemmelsen affattes på ny.

Som følge af artikel 1, nr. 15, litra a, i) (artikel 30, stk. 1, 1. pkt.) og litra c, (artikel 30, stk. 5) i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås det i *stk. 1*, at andelskasser omfattet af lov om finansiel virksomhed skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lov om finansiel virksomheds § 5, stk. 1, nr. 53, samt om de reelle ejeres rettigheder. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer (selskaber, fonde og foreninger), der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Andelskassens pligt til at indhente oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder indebærer det konkret, at andelskassen skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere.

For at finde frem til, hvem der er selskabets reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge selskabets ejerstruktur. Andelskasser kan have ejerstrukturer, der indebærer, at andelskassen er ejet af en kæde af selskaber m.v., som det kan være nødvendigt at få overblik over for at kunne identificere den eller de personer, der i sidste ende er andelskassens reelle ejere.

Reelle ejere i andelskasser, jf. definitionen af reelle ejere i lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 53, vil være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af andelskapitalen eller stemmerettighederne i en andelskasse eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med andelskassen. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer

bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere, hvis definitionen på at være en reel ejer er opfyldt. Det er både danske personer og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af andelskassen. Ligesom undersøgelsen af ejer- og kontrolstrukturen også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår heri.

Andelskasser er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer andelskassen og i henhold til stk. 5 at opbevare dokumentation herfor. Udgangspunktet er, at alle andelskasser har reelle ejere.

For andelskasser med en mere kompleks ejerstruktur, f.eks. et ejerskab gennem flere selskaber, ejeraftaler eller rettigheder, kan det være nødvendigt at undersøge ejerforholdene nærmere for at klarlægge ejerstrukturen og derved kunne foretage en vurdering af, hvem der er andelskassens reelle ejere.

Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller andelskapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på andelsbeviserne til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med kravet i hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, om, at personer og virksomheder omfattet af loven, skal klarlægge en virksomhedskundes ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges, og identificere de reelle ejere.

Det er uden betydning om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da der skal indhentes oplysninger om de bagvedliggende personer. Det er den samlede besiddelse eller kontrol, som er afgørende for om en fysisk person er reel ejer.

Er ejeren en offentlig myndighed, må det formodes, at ingen fysiske personer ejer eller har kontrol i et omfang, som gør dem til reelle ejere. Vurderingen af om en eller flere personer er reelle ejere vil dog altid være en konkret vurdering. Er der efter en sådan konkret vurdering ingen fysiske personer i myndigheden, som besidder tilstrækkelig kontrol, må virksomhedens ledelse registreres som den reelle ejer.

Er der tale om en andelskasse, som i tilstrækkeligt omfang ejes eller kontrolleres af en fond, vil fondens bestyrelsesmedlemmer være at betragte som reelle ejere jf. § 21 i lov om erhvervsdrivende fonde, der definerer hvem, der skal betragtes som en fonds reelle ejere, hvorefter fondens bestyrelse altid vil være reel ejer.

Hvis en fysisk person eksempelvis ejer eller kontrollerer 10 pct. af en andelskasse direkte og 20 pct. af samme andelskasse gennem et 100 pct. ejet selskab, vil den pågældende person være reel ejer med 30 pct. af andelskassen.

Andelskasser er i medfør af § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed andelsselskaber, der blandt andet er kendetegnet ved, at hver andelshaver har én stemme. Dette princip er

grundlæggende for en andelskasse, da det er med til at sikre, at det er fællesskabets interesse, som varetages, og ikke den enkelte andelshavers interesse. Princippet om én stemme pr. andelshaver er lovbestemt i § 85, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Det vil derfor stort set aldrig forekomme, at en fysisk person direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af andelskassen. I overensstemmelse med bestemmelsens stk. 3, pkt., vil direktionen blive optaget som den reelle ejer.

Dog fremgår det af den særlige regel i § 85 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger bortfalder, såfremt den del af egenkapitalen, som ikke er andelskapital, udgør mindre end 20 pct. Baggrunden for denne bestemmelse er, at andelskasser med en lille reserve, der ønsker at tiltrække kapital, kan få behov for at kunne tilbyde en investor indflydelse svarende til dennes investering i andelskassen.

I denne situation vil det kunne forekomme, at en fysisk person direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af andelskassen, og det vil være relevant for andelskassen at indhente oplysninger om denne reelle ejer.

Pligten for andelskassen til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at andelskassen i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af andelskassens konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan både være oplysninger om den reelle ejer eller eventuelt være ændringer i arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Det er i alle tilfælde andelskassens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere.

Andelskasserne vil kunne benytte årsrapporter for de selskaber som er legale ejere, samt de offentlige registre, som måtte være til rådighed til at finde oplysninger om eventuelle reelle ejere. Det vil eksempelvis i Danmark være oplysninger om legale og reelle ejere, der er registreret hos Erhvervsstyrelsen og kan søges frem i Det Centrale Virksomhedsregister.

Andelskasserne skal, ud over at indhente oplysninger, herunder identitetsoplysninger, på de reelle ejere, også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at andelskassen skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete ejerbesiddelse, og om der er tale om direkte ejerskab, eller indirekte ejerskab via andre selskaber, virksomheder eller lignende. Det skal desuden være oplyst, om der er tale om ejerskab via pantsætning, aftale eller på anden måde, herunder hvem der er berettiget til at udøve stemmerettigheder på ejerens vegne.

Endvidere skal der indhentes oplysninger, hvis der består kontrol ved hjælp af andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege flertallet af personer til andelskassens ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende andelskassens årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse, selvstændigt, kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring. Andelskassen skal aktivt sørge for at indhente oplysninger herom.

En andelskasse kan i dag rette henvendelse til direkte og indirekte ejere af andelskassen, dvs. i de forskellige led i andelskassens ejerstruktur, med henblik på at indhente oplysninger om ejerforhold, men ejere er ikke forpligtet til at give oplysningerne.

Med artikel 1, nr. 1, litra a, ii), (artikel 30, stk. 1) i 5. hvidvaskdirektiv stilles der imidlertid krav om, at reelle ejere skal forsyne den pågældende andelskasse med alle oplysninger om deres ejerskab, der er nødvendige for, at andelskassen kan opfylde forpligtelsen med hensyn til at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

Det må således lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om selve det reelle ejerskab, men også om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer mv.), der skal til for, at andelskassen kan foretage en fyldestgørende registrering i reel ejer-registeret.

Eftersom andelskasser på baggrund af deres ejer og –kontrolstruktur skal foretage en konkret vurdering af, hvem der er andelskassens reelle ejere, kan oplysninger om ejerforhold hos andelskassens direkte såvel som indirekte ejere være nødvendige at indhente. Det vil derfor være relevant, at alle ejere i andelskassens ejer- og kontrolstruktur medvirker til, at andelskassen får de nødvendige oplysninger for på den baggrund at kunne vurdere, hvem der er andelskassens reelle ejere, jf. definitionen i lovens § 5, stk. 1, nr. 53.

Det forslås derfor i *stk. 2*, at enhver – fysiske såvel som juridiske personer – efter anmodning fra andelskassen skal forsyne andelskassen med alle de oplysninger, som andelskassen er forpligtet til at indhente efter *stk. 1*. Det indebærer, at andelskassens ejere på andelskassens forespørgsel skal give andelskassen alle de oplysninger, som andelskassen har brug for, med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med lov om finansiel virksomheds regler om registrering af reelle ejere samt bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (ejerregistreringsbekendtgørelsen). Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at andelskassen kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra andelskassen, hvis andelskassen ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor ejere af egen drift skal rette henvendelse til andelskassen med oplysningerne.

Ejerne skal give oplysninger om ejerskab, som de har eller har kendskab til. Oplysningerne omfatter ejerforhold i både nedadgående og opadgående retning. Er ejeren en fysisk person vil det alene være i nedadgående retning, dvs. oplysning om hvem personen er ejer af. Er ejeren en juridisk person er det både i nedadgående og opadgående retning, dvs. i forhold til ejerens

kapitalandele i selskabet og i forhold til hvem ejeren er ejet af, dvs. ejerens eventuelle legale og reelle ejere. Fonde har ikke ejere i traditionel forstand, og vil derfor alene kunne give oplysninger i nedadgående retning.

Oplysningerne om den eller de reelle ejere skal i henhold til det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, registreres hurtigst muligt efter, at andelskassen er blevet bekendt med, at den eller de pågældende personer er blevet reelle ejere. Andelskasser er, jf. det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, forpligtet til at registrere eventuelle ændringer hurtigst muligt, herunder ændringer i en allerede registreret reel ejers rettigheder (art og omfang). Det skal også registreres, hvis en person ikke længere er reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at andelskassen ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

I det foreslåede *stk. 3, 3. pkt.*, præciseres det, at det først er, når andelskassen har udtømt alle muligheder i forhold til at identificere andelskassens reelle ejere, at andelskassen kan benytte undtagelsen, der indebærer, at andelskassens direktion skal registreres som reelle ejere. Udgangspunktet er således, at andelskassen altid har reelle ejere, og at direktionen alene kan registreres som reelle ejere, når alle muligheder er udtømte, hvorefter andelskassen konstaterer, at den ingen reelle ejere har eller at ingen af de reelle ejere kan identificeres. Præciseringen foreslås som følge af, at FATF og Global Forum har påpeget, at alle selskaber har reelle ejere.

Der kan dog være konkrete tilfælde, hvor en andelskasse i henhold til definitionen på en reel ejer, forstået som fysiske personer med direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol, ikke har en sådan, eller hvor det ikke er muligt at identificere en eller flere fysiske personer, der enten i sidste ende ejer eller udøver kontrol over andelskassen. Hvis det i det tilfælde – på baggrund af tilstrækkelig dokumentation – må lægges til grund, at andelskassen ikke har nogen reelle ejere, skal direktionen optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Dette stemmer overens med den gældende § 11, stk. 1, nr. 3, i hvidvaskloven, hvorefter disse personer også skal legitimeres som reelle ejere i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven. Hvis der er flere direktører, skal samtlige personer registreres som reelle ejere.

Direktionen er allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis direktionen skal optages som reelle ejere, skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men oplysningerne overføres automatisk, når andelskassen registrerer oplysningen om, at de enten ingen reelle ejere har eller at ingen af de reelle ejere kunne identificeres.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 4*, hvorefter andelskassen i henhold til det foreslåede *1. pkt.* har pligt til mindst en gang årligt at undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om andelskassens reelle ejere.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes andelskassens pligt til at undersøge andelskassens reelle ejere direkte i loven, da det ikke fremgår tilstrækkeligt klart, at andelskassen har pligt til at undersøge, om der er sket ændringer i reel ejer-oplysningerne. Hvis andelskassens forhold tilsiger det, så skal andelskassen fortsat foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold. Registreringen af ændringer skal ske hurtigst muligt, jf. stk. 3.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede.

Herudover foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at andelskasser forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen også godkender andelskassens årsregnskab.

For mange andelskasser vil ændringer i andelskassens ejer- og kontrolstruktur ikke forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter registreringen er foretaget. For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede stk. 4, 1. pkt., udføres, foreslås det, at resultatet af den årlige undersøgelse af andelskassens reelle ejere fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor andelskassens årsregnskab skal godkendes.

Formålet er at sikre, at andelskassen mindst en gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om andelskassens reelle ejere, der medfører, at der skal foretages en registrering af de ændrede forhold.

For andelskasser, hvor der ikke er sket ændringer i de allerede registrerede oplysninger, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle. For andelskasser, der i løbet af året eller i forbindelse med den årlige undersøgelse er blevet bekendt med ændringer til de registrerede reel ejer-oplysninger, vil resultatet således være, at andelskassen har konstateret ændringer i reel ejer-oplysninger, og at der er foretaget registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at andelskassen er blevet bekendt med ændringerne.

Andelskassen skal i henhold til det foreslåede *stk. 5*, opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder dokumentation for forsøgene på at identificere reelle ejere. Dokumentationen skal opbevares i 5 år efter ejerskabet er ophørt og 5 år efter ethvert forsøg på at identificere andelskassens reelle ejere.

Ophører andelskassen, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, hvorefter revisor skal påse at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at andelskassen har foretaget den lovpligtige registrering af ejere, samt at kontrollere, at andelskassen opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at efterse selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere, kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Opmærksomheden henledes på, at revisor fremover bliver omfattet af indberetningspligten, som følge af kravet i 5 hvidvaskdirektiv om, at personer og virksomheder, der skal udføre i henhold til hvidvaskloven, bliver forpligtet til at indberette uoverensstemmelser i en virksomheds oplysninger om reelle ejere, som revisor får kendskab til. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved kontrol, jf. den gældende § 17 i selskabsloven. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller andelskassen med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Andelskassens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere omfatter som minimum, hvad andelskassen vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at andelskassen har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis andelskassen bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om andelskassens reelle ejere.

Er alle muligheder udtømte, og er dokumentationen i overensstemmelse med, hvad andelskassen burde vide, vil det være et udtryk for fyldestgørende dokumentation. Det indebærer, at en andelskasse kan dokumentere, at de reelle ejere, herunder det reelle ejerskab, er i overensstemmelse med de oplysninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Ejes en andelskasse indirekte af en reel ejer, er dokumentation for andelskassens ejer- og kontrolstruktur en del af dokumentationen for, hvordan andelskassen er kommet frem til, at den pågældende person er andelskassens reelle ejer. Som led heri kan dokumentation for, at andelskassen har været i korrespondance med de juridiske personer, som ejer andelskassen direkte eller indirekte, med det formål, at identificere den eller de reelle ejere af andelskassen. Det kan eksempelvis være et telefonnotat eller en mailkorrespondance. Indhentes oplysninger om ejerforhold hos andre landes registrere, kan denne dokumentation (registreringsbevis) også indgå som dokumentation for de indhentede ejeroplysninger. Har andelskassen anmodet rådgivere (danske eller udenlandske) om hjælp til at

fremskaffe oplysninger om personer, der betragtes som virksomhedens reelle ejere, indgår dette også i den dokumentation, der skal opbevares. Det er dokumentation af ordregivende karakter, dvs. hvor andelskassen foretager sig en aktiv handling for at identificere dets reelle ejere.

Har andelskassen ingen reelle ejere, eller kan andelskassen ikke identificere den eller de reelle ejere er dokumentation herfor ligeledes omfattet. Eftersom andelskasser kan variere i størrelse og kompleksitet, kan der være stor forskel på, hvor meget det er nødvendigt for den enkelte andelskasse at foretage sig, førend alle muligheder for at identificere de reelle ejere er udtømte.

Kan andelskassen ikke identificere dets reelle ejere, skal dokumentation for de forsøg på identifikation, som er foretaget, opbevares. Har andelskassen eksempelvis forsøgt at indhente oplysninger om dets reelle ejere via andre landes registeroplysninger eller ved hjælp af rådgivere (danske såvel som udenlandske) skal dokumentation herfor gemmes uanset at det ikke har ført til identifikation af andelskassens reelle ejere.

Andelskassen skal i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, udlevere oplysninger om reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere, herunder eksempelvis oplysninger om, hvordan andelskassen har fundet frem til de reelle ejere eller om forsøg på at fremskaffe oplysninger om de reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), hvis de anmoder om det. Oplysningerne skal desuden udleveres til andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom, jf. *stk. 6, 2. pkt.* Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og SKAT vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede andelskasser i det omfang, oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede *stk. 6*, der gennemfører artikel 30, *stk. 2*, i 4. hvidvaskdirektiv, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om andelskassens reelle ejere.

Der eksisterer i dag ikke en tilstrækkelig klar regel om, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Efter 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, *stk. 7*, stilles der imidlertid krav om, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i *stk. 1* (indhentning) og *3* (registrering af oplysninger), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. Den danske FIU er SØIK.

Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring som den nye affattelse medfører er et krav om, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Det må dog lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om reelle ejere, der fremgår af i Det Centrale Virksomhedsregister, men også identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos selskabet, der skal være mulighed for at videregive oplysninger om til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

På den baggrund foreslås det, at der indføres en klar hjemmel til, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

Efter det foreslåede *stk. 7*, kan oplysninger om en andelskasses reelle ejere, herunder art og omfang af den reelle ejeres rettigheder videregives til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives er oplysninger om andelskassens ejerforhold, som andelskassen har indhentet og opbevarer dokumentation om, i overensstemmelse med *stk. 1 og 5* samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system efter *stk. 3*. Det indebærer oplysninger om andelskassens reelle ejere og oplysninger om andelskassens ejer- og kontrolstruktur, som andelskassen har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er andelskassens reelle ejere.

Bestemmelsen i den gældende § 85 b, stk. 4, vedrørende Erhvervsstyrelsens hjemmel til at fastsætte regler om registrering og offentliggørelse foreslås flyttet til et nyt *stk. 8*.

Efter den gældende § 85 b, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed udsteder Erhvervsstyrelsen nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, herunder de oplysninger, som selskabet selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system, eventuelt via en anmelder.

Bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (Ejerregistreringsbekendtgørelsen), der er udstedt med hjemmel i den gældende § 81 b, stk. 4, fastsætter de nærmere krav til oplysninger om legale ejere og reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-

nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

5. hvidvaskdirektiv medfører en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne skal være tilgængelig for ethvert medlem af offentligheden. Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende Ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring for andelskasser, der skal registrere reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter i dag regler om offentliggørelse, herunder at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige. Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil skulle ændres således, at oplysning om bopælsland og statsborgerskab skal registreres. Det er dog forventningen, at oplysningerne ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Fremover bliver det muligt at få adressebeskyttelse i CVR i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR). Ændringen af CVR-loven er vedtaget, men endnu ikke trådt i kraft. Det er dog forventningen, at denne mulighed sættes i kraft den 1. juli 2019. Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland.

Som følge af, at det fremover skal være muligt at få adressen beskyttet og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, hus nr., post nr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Det er desuden et krav efter artikel 1, nr. 15, litra c, (art. 30, stk. 5) i direktiv 20187843/EU af 30. maj 2018, at statsborgerskab indgå i de minimumsoplysninger, der skal gøres tilgængelige. Bestemmelsen er en videreførelse af minimumsoplysningerne i artikel 30, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv. Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. For personer med dansk CPR-nummer foretages i dag et check op mod CPR-registreret og der vil blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret. Det er dog forventningen, at oplysningerne fødselsmåned- og år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Som led i gennemførelsen af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om,

at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler ”notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte”.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

I det tilfælde at medlemmerne af den registrerede direktion skal optages som reelle ejere, jf. det foreslåede stk. 2, 3. pkt., indeholder Erhvervsstyrelsens it-system for så vidt det er muligt en funktionalitet, så det eksempelvis kan angives ved afkrydsning, at ledelsen, som allerede er registreret i styrelsens it-system, skal optages som reelle ejere. Ved en sådan løsning skal de konkrete oplysninger om direktionsmedlemmer kun indtastes én gang, forudsat at de opfylder kravene til oplysninger om reelle ejere og samtidig sikres det, at andelskassen har taget stilling til identificering af den eller de reelle ejere.

Sammen med registreringen af direktionen som reelle ejere, skal det registreres, om en sådan registrering foretages fordi der ikke er nogen reelle ejere, eller om det ikke har været muligt at identificere de reelle ejere.

Som følge af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambel 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelig gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelig i mindst 5 år og højst 10 år efter, at andelskassen er slettet fra registret.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014 og at kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejeroplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregister, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelig siden juni 2017.

Det fremgår af præambel 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere af kapitalselskaber via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021. Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelig via BRIS.

Det foreslås at § 85 b, stk. 3, 5 og 6, strafbelægges efter den foreslåede ændring af § 373, stk. 2, 1. pkt. Der henvises til bemærkninger herom nedenfor.

Til nr. 8 (*§ 85 c i lov om finansiel virksomhed*)

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres.

For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere, en forudsætning for etablering af kundeforholdet, og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., implicit været en nødvendig forudsætning for at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold i forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre ”kend-din-kunde”-procedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med ”kend-din-kunde” procedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle

ejere skal legitimeres. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kendin-kunde procedurer.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilstet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) Utilstet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) Tilstet manglende registrering eller tilstet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund at tilfælde af kategori 3 tilstet netop dette.

Da Finanstilsynet er ansvarlig myndighed for andelskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter s § 85 b, i lov om finansiel virksomhed, foreslås det, at det er Finanstilsynet, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for andelskasser.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 85 c i lov om finansiel virksomhed.

Efter den foreslåede *stk. 1* skal andelskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om andelskassens reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Finanstilsynets undersøgelse af forholdet indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at rette henvendelse til andelskassens ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Finanstilsynet kan forlange de oplysninger, der efter Finanstilsynet skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en andelskasse, der utilstet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilstet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at andelskassen på baggrund af

henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtighed i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Finanstilsynet kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende andelskasses reelle ejere, sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Finanstilsynet foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til andelskassen må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i andelskassens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 vil blive offentliggjort sideløbende med, at Finanstilsynets undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Finanstilsynet skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med § 85 b, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være

unødigt skadeligt for andelskassen, skal andelskassen efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysninger, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for andelskassen til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente andelskassens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt resultatet af undersøgelsen. Resultatet af undersøgelsen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 9 (*§ 336 a i lov om finansiel virksomhed*)

Lov om finansiel virksomhed § 336 a, stk. 1-4, fastslår, at sparevirksomheder skal indhente og opbevare oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Nyaffattelsen af bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulig spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder sparevirksomheder, der er reguleret i lov om finansiel virksomhed.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Med 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30 om registrering af reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Ændringerne indebærer krav om, at ejere af selskaber forpligtes til at forsyne selskabet med ejeroplysninger, at der indføres mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle samt at personer og virksomheder, der udfører kend-din-kunde procedurer og relevante myndigheder indberetter eventuelle uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger, som de bliver bekendte med. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv som ændret ved artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv. Endvidere har FATF's og Global Forum's evaluering af Danmark vist et behov for præcisering af bestemmelsen. Det foreslås derfor, at § 336 a affattes på ny og at bestemmelsen udvides med de nye krav, der følger af 5. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås, at § 336 a inddeles i flere stykker og at der foretages visse præciseringer som opfølgning på FATF's og Global Forums evaluering af, hvordan Danmark efterlever deres anbefalinger om gennemsigtighed i ejerforhold.

Som følge af artikel 1, nr. 15, litra a, i) (artikel 30, stk. 1, 1. pkt.) og litra c, (artikel 30, stk. 5) i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås det i *stk. 1*, at sparevirksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 53, samt om de reelle ejeres rettigheder. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer (selskaber, fonde og foreninger), der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Sparevirksomhedens pligt til at indhente oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder indebærer det konkret, at sparevirksomheden skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere.

For at finde frem til, hvem der er sparevirksomhedens reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge sparevirksomhedens ejerstruktur. Mange selskaber vil have en simpel ejerstruktur bestående af 1-2 ejere, men mange selskaber har også ejerstrukturer, der indebærer, at selskabet af ejet af en kæde af selskaber m.v., som det kan være nødvendigt at få overblik over for at kunne identificere den eller de personer, der i sidste ende er selskabets reelle ejere.

Reelle ejere i sparevirksomheder, jf. definitionen af reelle ejere i lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 53, vil være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i et selskab eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med andelskassen. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der skal betragtes som reelle ejere, hvis definitionen på at være en reelle ejer er opfyldt. Det er både danske personer og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af sparevirksomheden. Ligesom undersøgelsen af ejer- og kontrolstrukturen også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår heri.

Sparevirksomheder er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer sparevirksomheden og i henhold til stk. 5 at opbevare dokumentation herfor.

For sparevirksomheder med en mere kompleks ejerstruktur, f.eks. et ejerskab gennem flere selskaber, ejeraftaler eller rettigheder, kan det være nødvendigt at undersøge ejerforholdene nærmere for at klarlægge ejerstrukturen og derved kunne foretage en vurdering af, hvem der er sparevirksomhedens reelle ejere.

Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med kravet i hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, om, at personer og virksomheder omfattet af loven skal klarlægge en virksomhedskundes ejer- og kontrolstruktur og identificere de reelle ejere.

Det er uden betydning om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da der skal indhentes oplysninger om de bagvedliggende personer. Det er den samlede besiddelse eller kontrol, som er afgørende for om en fysisk person er reel ejer.

Er ejeren en offentlig myndighed, må det formodes, at ingen fysiske personer ejer eller har kontrol i et omfang, som gør dem til reelle ejere. Vurderingen af om en eller flere personer er reelle ejere vil dog altid være en konkret vurdering. Er der efter en sådan konkret vurdering ingen fysiske personer i myndigheden, som besidder tilstrækkelig kontrol, må virksomhedens ledelse registreres som den reelle ejer.

Er der tale om en sparevirksomhed, som i tilstrækkeligt omfang ejes eller kontrolleres af en fond, vil fondens bestyrelsesmedlemmer være at betragte som reelle ejere jf. § 21 i lov om erhvervsdrivende fonde, der definerer hvem, der skal betragtes som en fonds reelle ejere, hvorefter fondens bestyrelse altid vil være reel ejer.

Hvis en fysisk person eksempelvis ejer eller kontrollerer 10 pct. af en sparevirksomhed direkte og 20 pct. af samme sparevirksomhed gennem et 100 pct. ejet selskab, vil den pågældende person være reel ejer med 30 pct. af sparevirksomheden.

Sparevirksomheder, som er organiseret som aktieselskaber, vil være direkte omfattet af selskabslovens § 58 a og den foreslåede ændring af § 58 a, hvorfor der i det hele henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

Sparevirksomheder, der ikke er organiseret som aktieselskaber, er organiseret som foreninger, hvis formål er at hjælpe medlemmer, som af den ene eller anden grund er kommet i problemer. Foreningerne ledes typisk af et repræsentantskab, der vælges blandt foreningens myndige medlemmer. Repræsentantskabet vælger en bestyrelse til at lede foreningen, og bestyrelsen vil typisk efter vedtægterne vælge en direktion til at varetage den daglige ledelse. Hvis foreningen skal opløses, skal eventuelle tilbageværende midler henlægges til en fond eller velgørende organisation.

Det vil derfor stort set aldrig forekomme, at en fysisk person direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af sparevirksomheder, som er organiseret som foreninger.

Pligten for sparevirksomheden til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at sparevirksomheden i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere.

Opdateringsfrekvensen afhænger af sparevirksomhedens konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan både være oplysninger om den reelle ejer eller eventuelt være ændringer i arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Det er således sparevirksomhedens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger fra den eller de reelle ejere.

Sparevirksomhederne vil kunne benytte årsrapporter for de selskaber som er legale ejere, samt de offentlige registre, som måtte være til rådighed til at finde oplysninger om eventuelle reelle ejere. Det vil eksempelvis i Danmark være oplysninger om legale og reelle ejere, der er registreret hos Erhvervsstyrelsen og kan søges frem i Det Centrale Virksomhedsregister.

Sparevirksomhederne skal, ud over at indhente oplysninger, herunder identitetsoplysninger, på de reelle ejere, også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at sparevirksomheden skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete ejerbesiddelse, og om der er tale om direkte ejerskab, eller indirekte ejerskab via andre selskaber, virksomheder eller lignende. Det skal desuden være oplyst, om der er tale om ejerskab via pantsætning, aftale eller på anden måde, herunder hvem der er berettiget til at udøve stemmerettigheder på ejerens vegne.

Endvidere skal der indhentes oplysninger, hvis der består kontrol ved hjælp af andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege flertallet af personer til sparevirksomhedens ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende sparevirksomhedens årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse, selvstændigt, kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring. Sparevirksomheden skal aktivt sørge for at indhente oplysninger herom.

En sparevirksomhed kan i dag rette henvendelse til direkte og indirekte ejere af sparevirksomheden, dvs. i de forskellige led i sparevirksomhedens ejerstruktur, med henblik på at indhente oplysninger om ejerforhold, men ejere er ikke forpligtet til at give oplysningerne.

Efter artikel 1, nr. 1, litra a, ii), (artikel 30, stk. 1) i 5. hvidvaskdirektiv stilles der imidlertid krav om, at reelle ejere skal forsyne den pågældende sparevirksomhed med alle oplysninger om deres ejerskab, der er nødvendige for, at sparevirksomheden kan opfylde forpligtelsen med hensyn til at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

Det må således lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om selve det reelle ejerskab, men også om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer mv.), der skal til for, at selskabet kan foretages en fyldestgørende registrering i reel ejer-registeret.

Eftersom sparevirksomheder på baggrund af deres ejer- og kontrolstruktur skal foretage en konkret vurdering af, hvem der er sparevirksomhedens reelle ejere, kan oplysninger om ejerforhold hos sparevirksomhedens direkte såvel som indirekte ejere være nødvendige at indhente. Det vil derfor være relevant, at alle ejere medvirker til, at sparevirksomheden får de nødvendige oplysninger for på den baggrund at kunne vurdere, hvem der er sparevirksomhedens reelle ejere, jf. definitionen i lovens § 5, stk. 1, nr. 53, og for at oplysningerne er nøjagtige og aktuelle.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at enhver – fysiske såvel som juridiske personer – efter anmodning fra sparevirksomheden skal forsyne sparevirksomheden med alle de oplysninger, som sparevirksomheden er forpligtet til at indhente efter *stk. 1*. Det indebærer, at sparevirksomhedens ejere på sparevirksomhedens forespørgsel skal give sparevirksomheden alle de oplysninger, som sparevirksomheden har brug for, med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med lov om finansiel virksomheds regler om registrering af reelle ejere samt bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (Ejerregistreringsbekendtgørelsen). Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at sparevirksomheden kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra sparevirksomheden, hvis sparevirksomheden ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor ejere af egen drift skal rette henvendelse til sparevirksomheden med oplysningerne.

Ejerne skal give oplysninger om ejerskab, som de har eller har kendskab til. Oplysningerne omfatter ejerforhold i både nedadgående og opadgående retning. Er ejeren en fysisk person vil det alene være i nedadgående retning, dvs. oplysning om hvem personen er ejer af. Er ejeren en juridisk person er det både i nedadgående og opadgående retning, dvs. i forhold til ejerens kapitalandele i selskabet og i forhold til hvem ejeren er ejet af, dvs. ejerens eventuelle legale og reelle ejere. Fonde har ikke ejere i traditionel forstand, og vil derfor alene kunne give oplysninger i nedadgående retning.

Oplysningerne om den eller de reelle ejere skal i henhold til det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, registreres hurtigst muligt efter, at sparevirksomheden er blevet bekendt med, at den eller de pågældende personer er blevet reelle ejere. Sparevirksomheder er, jf. det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, forpligtet til at registrere eventuelle ændringer hurtigst muligt, herunder ændringer i en allerede registreret reel ejers rettigheder (art og omfang). Det skal også registreres, hvis en person ikke længere er reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at sparevirksomheden ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registerets aktualitet.

I det foreslåede *stk. 3, 3. pkt.*, præciseres det, at det først er, når sparevirksomheden har udtømt alle muligheder i forhold til at identificere sparevirksomhedens reelle ejere, at sparevirksomheden kan benytte undtagelsen, der indebærer, at sparevirksomhedens direktion skal registreres

som reelle ejere. Udgangspunktet er således, at sparevirksomheden altid har reelle ejere, og at direktionen alene kan registreres som reelle ejere, når alle muligheder er udtømte, hvorefter sparevirksomheden konstaterer, at den ingen reelle ejere har eller at ingen af de reelle ejere kan identificeres. Præciseringen foreslås som følge af, at FATF og Global Forum har påpeget, at alle selskaber har reelle ejere.

Der kan dog være konkrete tilfælde, hvor en sparevirksomhed i henhold til definitionen på en reel ejer, forstået som fysiske personer med direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol, ikke har en sådan, eller hvor det ikke er muligt at identificere en eller flere fysiske personer, der enten i sidste ende ejer eller udøver kontrol over sparevirksomheden. Hvis det i det tilfælde – på baggrund af tilstrækkelig dokumentation – må lægges til grund, at sparevirksomheden ikke har nogen reelle ejere, skal direktionen optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Dette stemmer overens med den gældende § 11, stk. 1, nr. 3, i hvidvaskloven, hvorefter disse personer også skal legitimeres som reelle ejere i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven. Hvis der er flere direktører, skal samtlige personer registreres som reelle ejere.

Direktionen er allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis direktionen skal optages som reelle ejere, skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men oplysningerne overføres automatisk, når sparevirksomheden registrerer oplysningen om, at de enten ingen reelle ejere har eller at ingen af de reelle ejere kunne identificeres.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 4*, hvorefter sparevirksomheden i henhold til det foreslåede *1. pkt.* har pligt til mindst en gang årligt at undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere. Med den foreslåede bestemmelse fastsættes sparevirksomhedens pligt til at undersøge sparevirksomhedens reelle ejere direkte i loven, da det ikke fremgår tilstrækkeligt klart, at sparevirksomheden har pligt til at undersøge, om der er sket ændringer i reel ejer-oplysningerne.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold. Registreringen af ændringer skal ske hurtigst muligt, jf. *stk. 3*.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede.

Herudover foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at sparevirksomheden forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen også godkender sparevirksomhedens årsregnskab.

For mange sparevirksomheder vil ændringer i sparevirksomhedens ejer- og kontrolstruktur ikke forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter registreringen er foretaget. For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede

1. pkt., udføres, foreslås det, at resultatet af den årlige undersøgelse af sparevirksomhedens reelle ejere fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor sparevirksomhedens årsregnskab skal godkendes.

Formålet er at sikre, at sparevirksomheden mindst en gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om sparevirksomhedens reelle ejere, der medfører, at der skal foretages en registrering af de ændrede forhold.

For sparevirksomheder, hvor der ikke er sket ændringer i de allerede registrerede oplysninger, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle. For sparevirksomheder, der i løbet af året eller i forbindelse med den årlige undersøgelse er blevet bekendt med ændringer til de registrerede reel ejer-oplysninger, vil resultatet således være, at sparevirksomheden har konstateret ændringer i reel ejer-oplysninger, og at der er foretaget registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparevirksomheden er blevet bekendt med ændringerne.

Sparevirksomheden skal i henhold til det foreslåede *stk. 5*, opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder dokumentation for forsøgene på at identificere reelle ejere. Dokumentationen skal opbevares i 5 år efter ejerskabet er ophørt og 5 år efter ethvert forsøg på at identificere sparevirksomhedens reelle ejere.

Ophører sparevirksomheden, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, hvorefter revisor skal påse at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at sparevirksomheden har foretaget den lovpligtige registrering af ejere, samt at kontrollere, at sparevirksomheden opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at efterse selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere, kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Opmærksomheden henledes på, at revisor fremover bliver omfattet af indberetningspligten, som følge af kravet i 5 hvidvaskdirektiv om, at personer og virksomheder, der skal udføre i henhold til hvidvaskloven, bliver forpligtet til at indberette uoverensstemmelser i en virksomheds oplysninger om reelle ejere, som revisor får kendskab til. Se forslag til § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af

terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved kontrol, jf. den gældende § 17 i selskabsloven. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller sparevirksomheden med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Sparevirksomhedens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum hvad sparevirksomheden vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at sparevirksomheden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis sparevirksomheden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere.

Er alle muligheder udtømte, og er dokumentationen i overensstemmelse med, hvad sparevirksomheden burde vide, vil det være et udtryk for fyldestgørende dokumentation. Det indebærer, at en sparevirksomhed kan dokumentere, at de reelle ejere, herunder det reelle ejerskab, er i overensstemmelse med de oplysninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Ejerskab indirekte af en reel ejer, er dokumentation for sparevirksomhedens ejer- og kontrolstruktur en del af dokumentationen for, hvordan sparevirksomheden er kommet frem til, at den pågældende person er sparevirksomhedens reelle ejer. Som led heri kan dokumentation for, at sparevirksomheden har været i korrespondance med de juridiske personer, som ejer sparevirksomheden direkte eller indirekte, med det formål, at identificere den eller de reelle ejere af sparevirksomheden. Det kan eksempelvis være et telefonnotat eller en mailkorrespondance. Indhentes oplysninger om ejerforhold hos andre landes registrere, kan denne dokumentation (registreringsbevis) også indgå som dokumentation for de indhentede ejeroplysninger. Har sparevirksomheden anmodet rådgivere (danske eller udenlandske) om hjælp til at fremskaffe oplysninger om personer, der betragtes som virksomhedens reelle ejere, indgår dette også i den dokumentation, der skal opbevares. Det er dokumentation af ordregivende karakter, dvs. hvor sparevirksomheden foretager sig en aktiv handling for at identificere dets reelle ejere.

Har sparevirksomheden ingen reelle ejere, eller kan sparevirksomheden ikke identificere den eller de reelle ejere er dokumentation herfor ligeledes omfattet. Eftersom sparevirksomheder kan variere i størrelse og kompleksitet, kan der være stor forskel på, hvor meget det er nødvendigt for den enkelte sparevirksomhed at foretage sig, førend alle muligheder for at identificere de reelle ejere er udtømte.

Kan sparevirksomheden ikke identificere dets reelle ejere, skal dokumentation for de forsøg på identifikation, som er foretaget, opbevares. Har sparevirksomheden eksempelvis forsøgt at indhente oplysninger om dets reelle ejere via andre landes registeroplysninger eller ved hjælp af rådgivere (danske såvel som udenlandske) skal dokumentation herfor gemmes uanset at det ikke har ført til identifikation af sparekassens reelle ejere.

Sparevirksomheden skal i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, udlevere oplysninger om reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere, herunder eksempelvis oplysninger om, hvordan sparevirksomheden har fundet frem til de reelle ejere eller om forsøg på at fremskaffe oplysninger om de reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), hvis de anmoder om det. Oplysningerne skal desuden udleveres til andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom, jf. *stk. 6, 2. pkt.* Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og SKAT vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede sparevirksomheder i det omfang, oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede *stk. 6*, der gennemfører artikel 30, *stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv*, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere.

Der eksisterer i dag ikke en tilstrækkelig klar regel om, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Efter 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, *stk. 7*, stilles der imidlertid krav om, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i *stk. 1 (indhentning) og 3 (registrering af oplysninger)*, til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. Den danske FIU er SØIK.

Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, *stk. 7*). Den eneste ændring som den nye affattelse medfører er et krav om, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Det må dog lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om reelle ejere, der fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister, men også identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos selskabet, der skal være mulighed for at videregive oplysninger om til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

På den baggrund foreslås det, at der indføres en klar hjemmel til, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

Efter det foreslåede *stk. 7*, kan oplysninger om en sparevirksomheds reelle ejere, herunder art og omfang af den reelle ejers rettigheder videregives til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives er oplysninger om sparevirksomhedens ejerforhold, som sparevirksomheden har indhentet og opbevarer dokumentation om, i overensstemmelse med *stk. 1 og 5* samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system efter *stk. 3*. Det indebærer oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere og oplysninger om sparevirksomhedens ejer- og kontrolstruktur, som sparevirksomheden har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er sparevirksomhedens reelle ejere.

Bestemmelsen i den gældende § 336 a, *stk. 4*, vedrørende Erhvervsstyrelsens hjemmel til at fastsætte regler om registrering og offentliggørelse foreslås flyttet til et nyt *stk. 8*.

Efter den gældende § 336 a, *stk. 4*, i lov om finansiel virksomhed udsteder Erhvervsstyrelsen nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, herunder de oplysninger, som selskabet selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system, eventuelt via en anmelder.

Bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (Ejerregistreringsbekendtgørelsen), der er udstedt med hjemmel i den gældende § 336 a, *stk. 4*, fastsætter de nærmere krav til oplysninger om legale ejere og reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejers fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

5. hvidvaskdirektiv medfører en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne skal være tilgængelig for ethvert medlem af offentligheden. Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende Ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring for sparevirksomheder, der skal registrere reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter regler om offentliggørelse, herunder at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Fremover bliver det muligt at få adressebeskyttelse i CVR i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR). Ændringen af CVR-loven er

vedtaget, men endnu ikke trådt i kraft. Det er dog forventningen, at denne mulighed sættes i kraft den 1. juli 2019. Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland.

Som følge af, at det fremover skal være muligt at få adressen beskyttet og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, hus nr., post nr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Det er desuden et krav efter artikel 1, nr. 15, litra c, (art. 30, stk. 5) i direktiv 2018/7843/EU af 30. maj 2018, at statsborgerskab indgår i de minimumsoplysninger, der skal gøres tilgængelige. Bestemmelsen er en videreførelse af minimumsoplysningerne i artikel 30, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv. Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. For personer med dansk CPR-nummer foretages i dag et check op mod CPR-registreret og der vil blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret. Det er dog forventningen, at oplysningerne fødselsmåned- og år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Som led i gennemførelsen af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler ”notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte”.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

I det tilfælde at medlemmerne af den registrerede direktion skal optages som reelle ejere, jf. det foreslåede stk. 3, 3. pkt., indeholder Erhvervsstyrelsens it-system for så vidt det er muligt en funktionalitet, så det eksempelvis kan angives ved afkrydsning, at ledelsen, som allerede er registreret i styrelsens it-system, skal optages som reelle ejere. Ved en sådan løsning skal de konkrete oplysninger om direktionsmedlemmer kun indtastes én gang, forudsat at de opfylder

kravene til oplysninger om reelle ejere og samtidig sikres det, at sparevirksomheden har taget stilling til identificering af den eller de reelle ejere.

Sammen med registreringen af direktionen som reelle ejere, skal det registreres, om en sådan registrering foretages fordi der ikke er nogen reelle ejere, eller om det ikke har været muligt at identificere de reelle ejere.

Som følge af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambel 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelig gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelig i mindst 5 år og højst 10 år efter, at sparevirksomheden er slettet fra registret.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014 og at kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejeroplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregister, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelig siden juni 2017.

Det fremgår af præambel 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af register, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021. Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelig via BRIS.

Det foreslås at § 336 a, stk. 3, 5 og 6, strafbelægges efter den foreslåede ændring af § 373, stk. 2, 1. pkt. Der henvises til bemærkninger herom nedenfor.

Til nr. 10 (*§ 336 b i lov om finansiel virksomhed*)

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til

at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres.

For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere, en forudsætning for etablering af kundeforholdet, og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., implicit været en nødvendig forudsætning for at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold i forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre ”kend-din-kunde”-procedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med ”kend-din-kunde” procedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) Utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har

misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) Tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Finanstilsynet er ansvarlig myndighed for sparevirksomheder, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter § 336 a, i lov om finansiel virksomhed, foreslås det, at det er Finanstilsynet, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for sparevirksomheder.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 336 b i lov om finansiel virksomhed.

Efter den foreslåede *stk. 1* skal sparevirksomheder, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendingsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Finanstilsynets undersøgelse af forholdet indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at rette henvendelse til sparevirksomhedens ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Finanstilsynet kan forlange de oplysninger, der efter Finanstilsynet skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en sparevirksomhed, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at sparevirksomheden på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtighed i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Finanstilsynet kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende sparevirksomheds reelle ejere, sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet

oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Finanstilsynet foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til sparevirksomheden må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigthed i sparevirksomhedens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 vil blive offentliggjort sideløbende med, at Finanstilsynet s undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Finanstilsynet skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med § 336 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for sparevirksomheden, skal sparevirksomheden efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for sparevirksomheden til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente sparevirksomhedens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt resultatet af undersøgelsen. Resultatet af undersøgelsen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 11 (*§ 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed*)

Efter den gældende strafbestemmelse i § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, kan overtrædelse af bestemmelserne i § 23, stk. 4 og 5, § 81 b, stk. 2 og 3, § 85 b, stk. 2 og 3, og § 336 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det foreslås, at bestemmelserne ændres til § 23, stk. 5, 7 og 8, § 81 b, stk. 3, 5 og 6, § 85 b, stk. 3, 5 og 6, og § 336 a, stk. 3, 5 og 6, foreslås strafbestemmelsen i § 373, stk. 2, 1. pkt., ændret i overensstemmelse hermed.

Bødestraf foreslås, da 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes, at bødestraf er egnet til at sikre, at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 7, nr. 3, 5, 7 og 9.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsobjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til § 8 (*lov om firmapensionskasser*)

Til nr. 1 (*Fodnoten til lov om firmapensionskasser*)

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. § 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 (§ 110 i lov om firmapensionskasser)

Lov om firmapensionskasser § 110, stk. 1, fastslår, at firmapensionskasser skal indhente og opbevare oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Nyaffattelsen af bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder danske firmapensionskasser.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabs- og virksomhedsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Med art. 1, nr. 15, i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 ændres artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Der er tale om et ændringsdirektiv, hvor dele af artikel 30 er affattet på ny. Dog er artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv fortsat gældende. Direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes og tilsvarende nyaffattes stk. 4-7, 9 og 10. Ændringerne indebærer krav om, at ejere af selskaber og andre juridiske enheder forpligtes til at forsyne virksomheden med ejer-oplysninger, at der indføres mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle samt at personer og virksomheder, der udfører kend-din-kunde procedurer og relevante myndigheder indberetter eventuelle uoverensstemmelser i reel ejer-oplysningerne, som de bliver bekendte med. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, i 4. hvidvaskdirektiv som ændret ved artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Endvidere har FATF's og Global Forum's evaluering af Danmark vist et behov for præcisering af bestemmelsen. Det foreslås derfor, at § 110 affattes på ny og at bestemmelsen udvides med de nye krav, der følger af 5. hvidvaskdirektiv.

Reglerne om registrering af reelle ejere i både 4. hvidvaskdirektiv og 5. hvidvaskdirektiv er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register og der lægges vægt på, at oplysningerne er nøjagtige og aktuelle.

Som følge af artikel 1, nr. 15, litra a, i) (artikel 30, stk. 1, 1. pkt.) og litra c, (artikel 30, stk. 5) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, foreslås det i *stk. 1*, at firmapensionskasser omfattes af

lov om firmapensionskasser, skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lovens § 3, nr. 15, samt om de reelle ejeres rettigheder. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer, der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Global Forum har i sin evaluering af de danske bestemmelser om reelle ejere henledt opmærksomheden på, at det bør fremgå tydeligere, at virksomheden har pligt til at opbevare og løbende opdatere reel ejer-oplysningerne. Det forslås derfor, at det indledningsvist fremgår tydeligt, at virksomhedens pligt ift. reelle ejere udover at indhente oplysningerne også omfatter, at virksomheden skal opbevare og løbende opdatere oplysningerne om sine reelle ejere. Herved indledes bestemmelsen med at fastsætte, at pligten omfatter alle forholdende.

Firmapensionskassens pligt til at indhente oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder indebærer det konkret, at firmapensionskassen skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere.

Reelle ejere i en firmapensionskasse, jf. definitionen på reelle ejere i lovens § 3, nr. 15, vil som udgangspunkt være fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Er der tale om, at en fysisk person har stemmerettighederne, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Det er både danske personer og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af firmapensionskassen. Ligesom undersøgelsen af ejer- og kontrolstrukturer også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår i kæden.

Det er uden betydning om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da der skal indhentes oplysninger om de bagvedliggende personer. Det er den samlede besiddelse eller kontrol, som er afgørende for om en fysisk person er reel ejer.

Hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, fastsætter et krav om, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven i forbindelse med kend-din-kunde (know your customer) procedurer, ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. Dette betyder, at alle former for selskaber, som har eller har haft kontakt til en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven – eksempelvis pengeinstitutter, forsikringselskaber, revisorer, ejendomsmæglere, advokater m.v. – som udgangspunkt har været nødsaget til at oplyse om virksomhedens reelle ejere forinden kundeforholdets indgåelse. Det var derfor forventningen på tidspunktet for indførelsen af register over reelle ejere, at de fleste virksomheder allerede i et vist omfang havde kendskab til deres reelle ejere, da mere eller mindre alle virksomheder i Danmark måtte formodes at have haft kontakt til f.eks. et pengeinstitut.

Med indførelsen af kravet om, at firmapensionskassen skal indhente, opbevare, registrere og løbende opdatere oplysninger om reelle ejere, blev firmapensionskassen omfattet af kend-dig-selv (know your self) procedurer, hvor firmapensionskassen skal klarlægge sin egen ejer- og kontrolstruktur.

Det er således firmapensionskassens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere.

Med den foreslåede ændring af stk. 1, er der ikke tiltænkt materielle ændringer, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for firmapensionskasser.

Efter artikel 1, nr. 1, litra a, ii), (artikel 30, stk. 1) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 stilles der imidlertid krav om, at reelle ejere af firmapensionskasser eller andre juridiske enheder skal forsyne den pågældende enhed med alle oplysninger om deres ejerskab, der er nødvendige for, at firmapensionskassen eller den anden juridiske enhed kan opfylde forpligtelsen med hensyn til at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

Det må således lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om selve det reelle ejerskab, men også om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer mv.), der skal til for, at firmapensionskassen kan foretage en fyldestgørende registrering i reel ejerregisteret.

Eftersom firmapensionskasser på baggrund af deres ejer- og kontrolstruktur skal foretage en konkret vurdering af, hvem der er reelle ejere, kan oplysninger om ejerforhold hos pensionskassen direkte såvel som indirekte ejere være nødvendige at indhente. Det vil derfor være relevant, at alle ejere i pensionskassens ejer- og kontrolstruktur medvirker til, at pensionskassen får de nødvendige oplysninger for på den baggrund at kunne vurdere, hvem der er de reelle ejere, jf. definitionen i lovens § 3, nr. 15.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at enhver – fysiske såvel som juridiske personer – der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer firmapensionskassen efter anmodning fra selskabet skal forsyne selskabet med alle de oplysninger, som selskabet er forpligtet til at indhente efter *stk. 1*. Det indebærer, at firmapensionskassens ejere på selskabets forespørgsel skal give selskabet alle de oplysninger, som selskabet har brug for, med henblik på at foretage en registrering i reel ejerregisteret i overensstemmelse med selskabslovens regler om registrering af reelle ejere samt bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (ejerregistreringsbekendtgørelsen). Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at selskabet kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra selskabet, hvis selskabet ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor ejere af egen drift skal rette henvendelse til selskabet med oplysningerne.

En firmapensionskasse skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og firmapensionskassen skal til enhver tid dokumentere overfor bl.a. Statsadvokaten for Særlig

Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig i den henseende. Det anses for at være berettiget videregivelse i henhold § 45, stk. 1, i lov om firmapensionskasser at videregive oplysninger, som virksomheden er forpligtet til at videregive efter de pågældende myndigheders anmodning med hjemmel i de foreslåede bestemmelser. At udføre alle rimelige forsøg betyder, at firmapensionskassen skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for firmapensionskassen, da firmapensionskassen i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres, hvad firmapensionskassen har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere.

Pligten for firmapensionskassen til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at firmapensionskassen i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af firmapensionskassens konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan både være oplysninger om den reelle ejer eller eventuelt være ændringer i arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, herunder ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Endvidere skal der indhentes oplysninger, hvis der består kontrol ved hjælp af andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege flertallet af personer til firmapensionskassens ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende firmapensionskassens årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse, selvstændigt, kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring. Firmapensionskassen skal aktivt sørge for at indhente oplysninger herom.

Oplysningerne om den eller de reelle ejere skal i henhold til det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, registreres hurtigst muligt efter, at firmapensionskassen er blevet bekendt med, at den eller de pågældende personer er blevet reelle ejere. En firmapensionskasse er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtet til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer firmapensionskassen. Udgangspunktet er, at alle firmapensionskasser har reelle ejere. Firmapensionskassen er, jf. det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, forpligtet til at registrere eventuelle ændringer hurtigst muligt, herunder ændringer i en allerede registreret reel ejers rettigheder (art og omfang). Det skal også registreres, hvis en person ikke længere er reel ejer. Det medfører, at firmapensionskasser skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete ejerbesiddelse, og om der er tale om direkte ejerskab, eller indirekte ejerskab via andre selskaber, virksomheder eller lignende.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at firmapensionskassen ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

I det foreslåede *stk. 3, 3. pkt.*, der er foreslået flyttet fra det gældende *stk. 1*, præciseres det, at det først er, når firmapensionskassen har udtømt alle muligheder i forhold til at identificere firmapensionskassens reelle ejere, at firmapensionskassen kan benytte undtagelsen, der indebærer, at firmapensionskassen direktion skal registreres som reelle ejere. Firmapensionskasser kan således alene registrere direktionen som reelle ejere, når alle muligheder er udtømte, hvorefter firmapensionskassen konstaterer, at den ingen reelle ejere har eller at ingen af de reelle ejere kan identificeres. Præciseringen foreslås som følge af FATF og Global Forum har påpeget, at alle selskaber har reelle ejere.

Firmapensionskasser er oftest organiseret i foreningsformer, som ejes af medlemmerne. Som udgangspunkt stilles der ingen krav til organisationsformen, men en række betingelser i loven tilsiger, at firmapensionskasserne følger reglerne for foreninger.

Grundet strukturen af firmapensionskasserne vil ejerkredsen bag firmapensionskassen sjældent bestå af enkelte fysiske personer. I enkelte tilfælde vil en fysisk person dog kunne anses som reel ejer som følge af, at denne direkte eller indirekte kontrollerer mere end 25 pct. af firmapensionskassen, f.eks. hvor der er færre end fire medlemmer af firmapensionskassen.

I firmapensionskasser, hvor der ikke findes personer, som kan betragtes som reelle ejere, vil ledelsen blive betragtet som reelle ejere. I forhold til ledelse af firmapensionskasser gælder det, at en firmapensionskasse skal have en bestyrelse bestående af en formand og et antal andre bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen som udgangspunkt skal vælges af og blandt medlemmerne i firmapensionskassen, medmindre Finanstilsynet tillader en anden sammensætning. Hvis firmapensionskassens vedtægter bestemmer, at der kan eller skal ansættes en direktør (forretningsfører), foretages ansættelsen af bestyrelsen. I dette tilfælde vil direktøren skulle registreres som firmapensionskassens reelle ejer. Direktøren kan ikke være medlem af firmapensionskassens bestyrelse. Har firmapensionskassen ingen direktør, udføres de hverv, der ved loven er henlagt til direktøren, af bestyrelsen. I dette tilfælde vil bestyrelsens medlemmer skulle registreres som firmapensionskassens reelle ejer.

Direktionen (forretningsføreren) er allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis direktionen skal optages som reelle ejere, skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men oplysningerne overføres automatisk, når firmapensionskassen registrerer oplysningen om, at de enten ingen reelle ejere har eller at ingen af de reelle ejere kunne identificeres.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 4, 1. pkt.*, hvorefter firmapensionskasser i henhold til det foreslåede har pligt til mindst en gang årligt at undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere. Med den foreslåede bestemmelse fastsættes

firmapensionskassens pligt til at undersøge firmapensionskassens reelle ejere direkte i loven, da det ikke fremgår tilstrækkeligt klart, at firmapensionskassen har pligt til at undersøge, om der er sket ændringer i reel ejer-oplysningerne. Hvis firmapensionskassens forhold tilsiger det, skal firmapensionskassen fortsat foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene. Firmapensionskassen skal kunne dokumentere, at de relevante undersøgelser er foretaget, jf. forslaget stk. 5. Det foreslås samtidig, at bestemmelsen tydeliggøres på baggrund af anbefalinger fra FATF's og Global Forum, herunder evalueringen af bestemmelsen, der viste, at bestemmelsen ikke var tilstrækkelig klar.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede. Med den foreslåede tydeliggørelse af selskabers undersøgelsespligt er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand, men alene at skabe en tilstrækkelig klar bestemmelse om firmapensionskassens pligt.

Herudover foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at firmapensionskasser forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen også godkender firmapensionskassers årsregnskab.

For mange firmapensionskasser vil ændringer i selskabets eller pensionskassens ejer- og kontrolstruktur ikke forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter registreringen er foretaget. For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede stk. 4, 1. pkt., udføres, foreslås det, at resultatet af den årlige undersøgelse af selskabets eller pensionskassens reelle ejere fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor selskabets eller pensionskassens årsregnskab skal godkendes.

Formålet er at sikre, at firmapensionskasser mindst en gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om de reelle ejere, der medfører, at der skal foretages en registrering af de ændrede forhold.

For firmapensionskasser, hvor der ikke er sket ændringer i de allerede registrerede oplysninger, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle. For firmapensionskasser, der i løbet af året eller i forbindelse med den årlige undersøgelse er blevet bekendt med ændringer til de registrerede reel ejer-oplysninger, vil resultatet således være, at firmapensionskassen har konstateret ændringer i reel ejer-oplysninger, og at der er foretaget registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at firmapensionskassen er blevet bekendt med ændringerne.

Firmapensionskassen skal i henhold til det foreslåede *stk. 5*, opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder dokumentation for

forsøgene på at identificere reelle ejere. Dokumentationen skal opbevares i 5 år efter ejerskabet er ophørt og 5 år efter ethvert forsøg på at identificere firmapensionskassens reelle ejere.

Ophører firmapensionskassens, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Revisor har i henhold til gældende ret pligt til at afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i firmapensionskassens årsrapport om ikke uvæsentlige forhold, som firmapensionskassens ledelse kan ifalde strafansvar for, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revisors erklæringer. Da bestemmelsen om registrering og opbevaring af oplysninger om reelle ejere foreslås strafbelagt, skal det enkelte selskabs eventuelle revisor derfor også sørge for at påse, at selskabet har opfyldt disse forpligtelser, da manglende registrering af reelle ejere anses for at være et væsentligt forhold. Hvis revisor konstaterer, at firmapensionskassen ikke har registreret reelle ejere, herunder eventuelt direktionen som reelle ejere, ikke har sørget for at forsøge at identificere sådanne reelle ejere eller ikke har opbevaret oplysninger herom, skal revisor afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i firmapensionskassens årsrapport. Det er således revisors pligt at kontrollere, om firmapensionskassen har registreret reelle ejere. Det er derimod ikke revisors pligt at kontrollere rigtigheden af registreringerne og dokumentationen herfor, eller at vurdere om firmapensionskassen har foretaget alle rimelige forsøg på at identificere reelle ejere.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, jf. § 72 i lov om firmapensionskasser, hvorefter revisor skal påse at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at firmapensionskassen har foretaget den lovpligtige registrering af ejere, samt at kontrollere, at firmapensionskassen opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at efterse selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere, kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved kontrol, jf. § 17 i selskabsloven. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller virksomheden med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Firmapensionskassens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum hvad firmapensionskassen vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at firmapensionskassen har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis

firmapensionskassen bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om dens reelle ejere.

Firmapensionskassen skal i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, udlevere oplysninger om reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere, herunder eksempelvis oplysninger om, hvordan firmapensionskassen har fundet frem til de reelle ejere eller om forsøg på at fremskaffe oplysninger om de reelle ejere, til SØIK, hvis de anmoder om det. Oplysningerne skal desuden udleveres til andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom, jf. *stk. 6, 2. pkt.* Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og SKAT vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede firmapensionskasser i det omfang, oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede *stk. 6*, der gennemfører artikel 30, *stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv*, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere.

Der eksisterer i dag ikke en tilstrækkelig klar regel om, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Efter 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, *stk. 7*, stilles der imidlertid krav om, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i *stk. 1 (indhentning) og 3 (registrering af oplysninger)*, til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. Den danske FIU er SØIK.

Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, *stk. 7*). Den eneste ændring som den nye affattelse medfører er et krav om, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Det må dog lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om reelle ejere, der fremgår af i Det Centrale Virksomhedsregister, men også identitetsoplysninger (CPR-nummer eller

udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos selskabet, der skal være mulighed for at videregive oplysninger om til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

På den baggrund foreslås det, at der indføres en klar hjemmel til, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

Efter det foreslåede *stk. 7*, kan oplysninger om en firmapensionskasses reelle ejere, herunder art og omfang af den reelle ejeres rettigheder videregives til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives er oplysninger om firmapensionskassens ejerforhold, som firmapensionskassen har indhentet og opbevarer dokumentation om, i overensstemmelse med *stk. 1 og 5* samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system efter *stk. 3*. Det indebærer oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere og oplysninger om firmapensionskassens ejer- og kontrolstruktur, som firmapensionskassen har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er firmapensionskassens reelle ejere.

Bestemmelsen vedrørende Erhvervsstyrelsens hjemmel til at fastsætte regler om registrering og offentliggørelse foreslås flyttet til et nyt *stk. 8*.

Efter den gældende § 68, *stk. 5*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser udsteder Erhvervsstyrelsen nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, herunder de oplysninger, som selskabet selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system, eventuelt via en anmelder.

Bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (Ejerregistreringsbekendtgørelsen), der er udstedt med hjemmel i den gældende § 68, *stk. 5*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, fastsætter de nærmere krav til oplysninger om legale ejere og reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

5. hvidvaskdirektiv medfører en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne skal være tilgængelig for ethvert medlem af offentligheden. Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende Ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring for firmapensionskasser, der skal registrere reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter regler om offentliggørelse, herunder at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Fremover bliver det muligt at få adressebeskyttelse i CVR i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR). Ændringen af CVR-loven er vedtaget, men endnu ikke trådt i kraft. Det er dog forventningen, at denne mulighed sættes i kraft den 1. juli 2019. Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland.

Som følge af, at det fremover skal være muligt at få adressen beskyttet og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, hus nr., post nr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Det er desuden et krav efter artikel 1, nr. 15, litra c, (art. 30, stk. 5) i direktiv 2018/7843/EU af 30. maj 2018, at statsborgerskab indgå i de minimumsoplysninger, der skal gøres tilgængelige. Bestemmelsen er en videreførelse af minimumsoplysningerne i artikel 30, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv. Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. For personer med dansk CPR-nummer foretages i dag et check op mod CPR-registreret og der vil blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret. Det er dog forventningen, at oplysningerne fødselsmåned- og år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Som led i gennemførelsen af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler ”notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte”.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

I det tilfælde at medlemmerne af den registrerede direktion skal optages som reelle ejere, jf. det foreslåede stk. 3, 3. pkt., indeholder Erhvervsstyrelsens it-system for så vidt det er muligt en funktionalitet, så det eksempelvis kan angives ved afkrydsning, at ledelsen, som allerede er

registreret i styrelsens it-system, skal optages som reelle ejere. Ved en sådan løsning skal de konkrete oplysninger om direktionsmedlemmer kun indtastes én gang, forudsat at de opfylder kravene til oplysninger om reelle ejere og samtidig sikres det, at sparevirksomheden har taget stilling til identificering af den eller de reelle ejere.

Sammen med registreringen af direktionen som reelle ejere, skal det registreres, om en sådan registrering foretages fordi der ikke er nogen reelle ejere, eller om det ikke har været muligt at identificere de reelle ejere.

Som følge af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambel 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelig gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelig i mindst 5 år og højst 10 år efter, at sparevirksomheden er slettet fra registret.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014 og at kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejeroplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregister, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelig siden juni 2017.

Det fremgår af præambel 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021. Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelig via BRIS.

Til nr. 3 (*§ 110 a i lov om firmapensionskasser*)

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres.

For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere, en forudsætning for etablering af kundeforholdet, og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., implicit været en nødvendig forudsætning for at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold til forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre ”kend-din-kunde”-procedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med ”kend-din-kunde” procedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilstet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) Utilstet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) Tilstet manglende registrering eller tilstet fejlregistrering. Kategori

1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Finanstilsynet er ansvarlig myndighed for firmapensionskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter § 110, i lov om firmapensionskasser, foreslås det, at det er Finanstilsynet, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for firmapensionskasser.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 110 a i lov om firmapensionskasser.

Efter den foreslåede *stk. 1* skal firmapensionskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en firmapensionskasses reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Finanstilsynets undersøgelse af forholdet indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at rette henvendelse til selskabets ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Finanstilsynet kan forlange de oplysninger, der efter Finanstilsynet skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en firmapensionskasse, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at forvalteren på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtighed i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Finanstilsynet kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende firmapensionskasses reelle ejere, sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Finanstilsynet foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til firmapensionskassen må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i firmapensionskassens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 vil blive offentliggjort sideløbende med, at Finanstilsynets undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Finanstilsynet skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med § 110, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere firmapensionskassen med en offentlig meddelelse i reel ejer-registreret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for firmapensionskassen, skal firmapensionskassen efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for firmapensionskassen til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente firmapensionskassens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt resultatet af undersøgelsen. Resultatet af undersøgelsen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 4 (*§ 116, stk. 2, 1. pkt. i lov om firmapensionskasser*)

Efter den gældende strafbestemmelse i § 116, stk. 2, i lov om firmapensionskasser kan overtrædelser af bestemmelserne i § 110, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det foreslås, at § 110, stk. 2 og 3, ændres til § 110, stk. 3, 5 og 6, foreslås strafbestemmelsen i § 116, stk. 2, ændres i overensstemmelse hermed.

Bødestraf foreslås, da 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes, at bødestraf er egnet til at sikre at firmapensionskasserne opfylder kravene i forhold til reelle ejere.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for firmapensionskassen, er de mulige strafsubjekter firmapensionskassen og/eller en eller flere personer med tilknytning til firmapensionskassen, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod firmapensionskassen (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til firmapensionskassen, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede firmapensionskassers ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til § 9 (lov om forvaltere af alternative investeringsfonde)

Til nr. 1 (Fodnoten til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde)

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. § 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 (§ 136 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde § 136 a fastslår, at kapitalforeninger og AIF SIKAV'er skal indhente og opbevare oplysninger om foreningens eller AIF SIKAV'ens reelle ejere samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Nyaffattelsen af bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulig spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og

registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder danske kapitalforeninger og AIF SIKAV'er.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Med 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30 om registrering af reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Ændringerne indebærer krav om, at ejere af selskaber og andre juridiske enheder forpligtes til at forsyne selskabet med ejeroplysninger, at der indføres mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle samt at personer og virksomheder, der udfører kend-din-kunde procedurer og relevante myndigheder indberetter eventuelle uoverensstemmelser i reel ejer-oplysningerne, som de bliver bekendte med. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, i 4. hvidvaskdirektiv som ændret ved artikel 1, nr. 15 i 5. hvidvaskdirektiv.

Samtidig er det fundet relevant, at lovens § 136 a inddeles i flere stykker af hensyn til overskueligheden og at der foretages visse præciseringer som opfølgning på FATF's og Global Forums evaluering af, hvordan Danmark efterlever deres anbefalinger om gennemsigtighed i ejerforhold.

Som følge af artikel 30, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det i *stk. 1*, at en kapitalforening og en AIF SIKAV skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Begrebet reelle ejere er defineret i lovens § 3, nr. 48.

Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer (selskaber, fonde og foreninger), der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Som følge af artikel 1, nr. 15, litra a, i) (artikel 30, stk. 1, 1. pkt.) og litra c, (artikel 30, stk. 5) i 5. hvidvaskdirektiv, forslås det, at det indledningsvist i *stk. 1*, fremgår tydeligt, at kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens pligt ift. reelle ejere udover at indhente oplysningerne også omfatter, at kapitalforeningen og AIF SIKAV'en skal opbevare, registrere og løbende opdatere oplysningerne om sine reelle ejere. Herved indledes bestemmelsen med at fastsætte, at pligten omfatter alle forholdende.

I forhold til at indhente oplysninger om kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder indebærer det konkret, at kapitalforeningen og AIF SIKAV'en

skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere.

For at finde frem til, hvem der er kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens ejerstruktur. Mange kapitalforeninger og AIF SIKAV'er vil have en simpelt ejerstruktur bestående af få ejere. Omvendt har mange kapitalforeninger og AIF SIKAV'er ejerstrukturer, der indebærer, at foreningen eller AIF SIKAV'en er ejet af en kæde af ejere, som kan være selskaber og andre juridiske enheder. Det kan derfor være nødvendigt at få overblik over disse for at kunne identificere den eller de personer, der i sidste ende er selskabets reelle ejere.

Reelle ejere i kapitalforeninger og AIF SIKAV'er, jf. definitionen på reelle ejere i lovens § 3, nr. 48, vil være andre juridiske- eller fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i en kapitalforening eller en AIF SIKAV eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden juridisk- eller fysisk person reelt har kontrol med de omhandlede ejerandele baseret på aftale eller lignende med en eller flere ejere eller på anden måde. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere, dvs. personerne for enden af ejer- og kontrolstrukturen, hvis definitionen på at være en reel ejer er opfyldt. Det er både danske personer og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af enheden. Ligesom undersøgelsen af ejer- og kontrolstrukturen også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår i kæden.

Kapitalforeninger og AIF SIKAV'er er alternative investeringsfonde. Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer fondenes forvaltere. Kapitel 23 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer strukturen af kapitalforeninger. Derimod omfatter loven ikke strukturbestemmelser m.v. om alternative investeringsfonde, der ikke er kapitalforeninger eller AIF SIKAV'er, og disse kan derfor have forskellige strukturer, hvoraf langt de fleste vil være omfattet af selskabsloven eller lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Alternative investeringsfonde, der ikke er kapitalforeninger eller AIF SIKAV'er, vil således være omfattet af registret over reelle ejere som følge af bestemmelserne herom i den lovgivning, der regulerer den pågældende type af alternative investeringsfonde, herunder den foreslåede § 58 a i selskabsloven.

Kapitalforeninger og AIF SIKAV'er omfattes som de eneste typer af alternative investeringsfonde af den foreslåede § 136 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det følger af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at kapitalforeninger og AIF SIKAV'er kan organiseres med en eller flere afdelinger. Enhver, der ejer en andel i en afdeling i en kapitalforening, er investor i kapitalforeningen og afdelingen. Enhver, der ejer en andel i en afdeling i en AIF SIKAV, er investor i AIF SIKAV'en og afdelingen.

Hver afdeling er en selvstændig økonomisk enhed, mens såvel kapitalforeningen som AIF SIKAV'en er en juridisk person.

Investorer i kapitalforeninger og i AIF SIKAV'er er fortrinsvis professionelle investorer, men kan også være detailinvestorer. Detailinvestorer investerer mindre beløb i en forening eller i en AIF SIKAV for på den måde at kunne opnå en større risikospredning på deres investering. Disse investorer ejer derfor i praksis mindre end 25 pct. af andelene i en forening eller AIF SIKAV. For så vidt angår professionelle investorer kan disse ofte eje mere end 25 pct. af andelene i en forening eller i en AIF SIKAV. Ofte er de professionelle investorer dog pensionskasser eller tilsvarende, som ikke har reelle ejere, da pensionskasser ofte er etableret som en forening eller sammenslutning, der ejes af medlemmerne i forening.

Grundet strukturen af kapitalforeninger og AIF SIKAV'er vil ejerkredsen bag disse i praksis sjældent bestå af fysiske personer, der er omfattet af definitionen på reelle ejere og som skal registreres i registret over reelle ejere.

Kapitalforeninger og AIF SIKAV'er er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer foreningen eller AIF SIKAV'en og i henhold til stk. 5 at opbevare dokumentation herfor. Udgangspunktet er, at alle kapitalforeninger og AIF-SIKAV'er har reelle ejere.

Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere.

Det er i alle tilfælde kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere. Kapitalforeninger og AIF SIKAV'er skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og foreningen og AIF SIKAV'en skal til enhver tid dokumentere overfor bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig i den henseende. At udføre alle rimelige forsøg betyder, at foreningen eller AIF SIKAV'en skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for foreningen eller AIF SIKAV'en, da disse i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres, hvad foreningen eller AIF SIKAV'en har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere. Tilsvarende gælder for kapitalforeningers og AIF SIKAV'ers forsøg på at identificere evt. investorer, der ikke har navnenoterede andele i foreningen eller AIF SIKAV'en.

Pligten for kapitalforeninger og AIF SIKAV'er til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at kapitalforeninger og AIF SIKAV'er i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af kapitalforeningers og AIF

SIKAV'ers konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at fysiske og juridiske personer, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer selskabet skal videregive de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Der er ikke tale om en meddelelsespligt, hvor investorer skal give meddelelse til kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en om betydelige investeringer. Det er alene en bestemmelse, der fastsætter, at investorer har pligt til at medvirke til, at enheden får de nødvendige oplysninger for at kunne opfylde sin forpligtelse i henhold til forslaget *stk. 1*. Det betyder, at ejerne skal give oplysninger om sit ejerforhold, når enheden anmoder herom.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en skal registrere oplysningerne efter *stk. 1* i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at foreningen eller AIF SIKAV'en er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere skal registreres hurtigst muligt efter, at foreningen eller AIF SIKAV'en er blevet bekendt med ændringen. Har foreningen eller AIF SIKAV'en efter at have udtømt alle muligheder ingen reelle ejere, eller kan ingen af de reelle ejere identificeres, skal medlemmerne af kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens bestyrelse optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

En kapitalforening eller en AIF SIKAV er, jf. det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, forpligtet til at registrere eventuelle ændringer hurtigst muligt, herunder ændringer i en allerede registreret reel ejers rettigheder (art og omfang). Det skal også registreres, hvis en person ikke længere er reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at en kapitalforening eller en AIF SIKAV ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

I det foreslåede *stk. 3, 3. pkt.*, præciseres det, at det først er, når en kapitalforening eller en AIF SIKAV har udtømt alle muligheder i forhold til at identificere enhedens reelle ejere, at den kan benytte undtagelsen, der indebærer, at kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens bestyrelse skal registreres som reelle ejere. Udgangspunktet er således, at en kapitalforening eller en AIF SIKAV altid har reelle ejere, og at bestyrelsen alene kan registreres som reelle ejere, når alle muligheder er udtømte, hvorefter en kapitalforening eller en AIF SIKAV konstaterer, at den ingen reelle ejere har eller at ingen af de reelle ejere kan identificeres. Præciseringen foreslås som følge af FATF og Global Forum har påpeget, at alle selskaber og juridiske personer har reelle ejere. Er der ikke en reel ejer af foreningen eller AIF SIKAV'en i overensstemmelse med definitionen i lovens § 3, nr. 48, vil det være den daglige ledelse, der skal registreres som reel ejer.

Kapitalforeninger og AIF SIKAV'er er organiseret med en bestyrelse, men har ikke nogen direktion. En kapitalforening og en AIF SIKAV skal forvaltes af en forvalter, der har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde. Den daglige ledelse af kapitalforeningen og af AIF SIKAV'en varetages derfor af forvalteren. Forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse, der har registreret hjemsted i Danmark, skal være juridiske personer omfattet af selskabsloven, og der er således tale om en anden juridisk enhed end kapitalforeningen og AIF SIKAV'en. Det vil medføre, at det i disse tilfælde vil være bestyrelsen for kapitalforeningen eller for AIF SIKAV'en, der vil blive anset som den reelle ejer. Formålet bag forpligtelsen til registrering tilsiger, at det skal være ledelsen i den konkrete juridiske enhed, der skal registreres, og varetages den daglige ledelse af en anden juridisk enhed, vil det være bestyrelsen af kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en, der er den registreringspligtige ledelse i kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en. Det vil være hele bestyrelsen, der skal registreres i medfør af princippet om, at hvis ledelsen varetages af flere personer i forening, skal de alle registreres som reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at kapitalforeninger og AIF SIKAV'er mindst en gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Herudover foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at kapitalforeninger og AIF-SIKAV'er forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen også godkender kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens årsregnskab.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes en kapitalforenings og en AIF SIKAV's pligt til at undersøge kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens reelle ejere direkte i loven, så det fremgår klart, at en kapitalforening og en AIF SIKAV har pligt til at undersøge, om der er sket ændringer i reel ejeroplysningerne. Hvis der er mange ændringer, skal en kapitalforening og en AIF SIKAV foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene, jf. det foreslåede *stk. 3*.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejeroplysninger er nøjagtige og opdaterede.

Det foreslås i *stk. 5*, at kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Ophører kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 6*, at kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en efter anmodning skal udlevere oplysninger om foreningens eller AIF SIKAV'ens reelle ejere, herunder om foreningens eller AIF SIKAV'ens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Med det foreslåede *stk. 6*, der gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, og at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om en kapitalforenings og en AIF SIKAV's reelle ejere.

Der eksisterer i dag ikke en tilstrækkelig klar regel om, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Efter 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i *stk. 1* (indhentning) og *3* (registrering af oplysninger), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. Den danske FIU er SØIK.

Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring som den nye affattelse medfører er et krav om, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Det må dog lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om reelle ejere, der fremgår af i Det Centrale Virksomhedsregister, men også identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.), og oplysninger om ejerforhold, som

er indhentet direkte hos selskabet, der skal være mulighed for at videregive oplysninger om til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

På den baggrund foreslås det, at der indføres en klar hjemmel til, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

Efter det foreslåede *stk.* 7, kan oplysninger om en kapitalforenings og en AIF SIKAV's reelle ejere, herunder art og omfang af den reelle ejeres rettigheder videregives til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives er oplysninger om kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens ejerforhold, som kapitalforeningen og AIF SIKAV'en har indhentet og opbevarer dokumentation om, i overensstemmelse med *stk.* 1 og 5 samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system efter *stk.* 3. Det indebærer oplysninger om kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens reelle ejere og oplysninger om kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens ejer- og kontrolstruktur, som kapitalforeningen og AIF SIKAV'en har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens reelle ejere.

Det foreslås i *stk.* 8. at *stk.* 1-7 ikke finder anvendelse for kapitalforeninger eller AIF SIKAV'er, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Kravet om registrering af reelle ejere finder i henhold til det foreslåede *stk.* 8 ikke anvendelse, hvis der er tale om en forening eller AIF SIKAV, hvor ejerandelene er optaget til handel på et reguleret marked. Dette skyldes, at ejerkredsen i sådanne foreninger er tilstrækkelig identificeret i henhold til oplysningskrav i den finansielle lovgivning. For så vidt angår både kapitalforeninger og AIF SIKAV'er er det de enkelte afdelinger, som børsnoteres, og ikke selve foreningen eller AIF SIKAV'en. Dette medfører, at oplysningskravene i den finansielle lovgivning alene omfatter den børsnoterede afdeling og ikke foreningen eller AIF SIKAV'en, som er den juridiske person. De reelle ejere af foreningen identificeres således ikke i medfør af oplysningskravene. Dette gælder uanset, om det er en eller alle afdelinger i en forening eller i en AIF SIKAV, som er børsnoteret. Undtagelsen finder derfor i praksis ikke anvendelse på kapitalforeninger og AIF SIKAV'er. Er der afdelinger, der er børsnoterede, vil de oplysninger, som afdelingen skal afgive i relation til oplysningskravene i den øvrige finansielle lovgivning, kunne indgå i foreningens eller AIF SIKAV'ens bestræbelser på at identificere eventuelle reelle ejere. Dette gælder særligt for oplysninger, der skal gives efter flagningsreglerne i § 30 i kapitalmarkedsloven.

Det foreslås i *stk.* 9, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter *stk.* 1, *stk.* 3 og 5, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter regler om offentliggørelse, herunder at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Som led i gennemførelsen af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler ”notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte”.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

I det tilfælde at medlemmerne af den registrerede bestyrelse skal optages som reelle ejere, jf. det foreslåede stk. 3, 3. pkt., indeholder Erhvervsstyrelsens it-system for så vidt det er muligt en funktionalitet, så det eksempelvis kan angives ved afkrydsning, at ledelsen, som allerede er registreret i styrelsens it-system, skal optages som reelle ejere. Ved en sådan løsning skal de konkrete oplysninger om bestyrelsesmedlemmer kun indtastes én gang, forudsat at de opfylder kravene til oplysninger om reelle ejere og samtidig sikres det, at selskabet har taget stilling til identificering af den eller de reelle ejere.

Sammen med registreringen af bestyrelsen som reelle ejere, skal det registreres, om en sådan registrering foretages fordi der ikke er nogen reelle ejere, eller om det ikke har været muligt at identificere de reelle ejere.

Det foreslås at § 136 a, stk. 3, 5 og 6, strafbelægges efter den foreslåede § 190, stk. 2. Der henvises til bemærkninger herom nedenfor.

Til nr. 3 (*§ 136 b i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde*)

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres.

For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere, en forudsætning for etablering af kundeforholdet, og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., implicit været en nødvendig forudsætning for at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold i forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre "kend-din-kunde"-procedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med "kend-din-kunde" procedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilstøttet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) Utilstøttet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) Tilstøttet manglende registrering eller tilstøttet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilstøtter netop dette.

Da Finanstilsynet er ansvarlig myndighed for kapitalforeninger og AIF SIKAV'er, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter § 136 a, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, foreslås det, at det er Finanstilsynet, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for kapitalforeninger og AIF SIKAV'er.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 136 b i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Efter den foreslåede *stk. 1* skal kapitalforeninger og AIF SIKAV'er, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om kapitalforeningers eller AIF SIKAV'ers reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Finanstilsynets undersøgelse af forholdet indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at rette henvendelse til kapitalforeningers og AIF SIKAV'ers ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Finanstilsynet kan forlange de oplysninger, der efter Finanstilsynet skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en kapitalforening eller AIF SIKAV, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at kapitalforeninger eller AIF SIKAV'er på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejerregisteret.

Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtighed i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Finanstilsynet kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende kapitalforeningens eller AIF SIKAV's reelle ejere, sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Finanstilsynet foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 vil blive offentliggjort sideløbende med, at Finanstilsynet s undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Finanstilsynet skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med § 136 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registreret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en, skal kapitalforeninger eller AIF SIKAV'er efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for kapitalforeninger eller AIF SIKAV'er til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt resultatet af undersøgelsen. Resultatet af undersøgelsen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 4 (*§ 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.*)

Efter den gældende strafbemarelse i § 190, stk. 2, kan overtrædelse af bestemmelserne i § 136 a, stk. 2 og 3, om registrering og udlevering af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det forslås at § 136 a, stk. 2 og 3, ændres til § 136 a, stk. 3, 5 og 6, foreslås strafbemarelse i § 190, stk. 4, ændret i overensstemmelse hermed.

Bødestraf foreslås, da 5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes at bødestraf er egnet til at sikre at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Det følger af § 190, stk. 6, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af straffelovens § 27, stk. 1, 1. pkt., at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsobjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 5 (*§ 190, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.*)

Efter den gældende strafbestemmelse i § 190, stk. 4, kan overtrædelse af bestemmelserne i § 136 a, stk. 5, om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det forslås at § 136 a, stk. 5, ændres til § 136 a, stk. 9, foreslås strafbestemmelsen i § 190, stk. 4, ændret i overensstemmelse hermed.

Den foreslåede ændring i § 190, stk. 4, vil medføre, at manglende overholdelse af de nærmere regler om registrering og offentliggørelse af reelle ejere også i fremtiden vil kunne straffes med bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der udstedes i medfør af den foreslåede § 136 a, stk. 9. Der er således ikke sket nogen materiel ændring, hverken af hvad der kan straffes eller af strafferammen.

Til § 10 (lov om investeringsforeninger m.v.)

Til nr. 1 (*Fodnoten til lov om investeringsforeninger m.v.*)

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 (*§ 14 a i lov om investeringsforeninger m.v.*)

Lov om investeringsforeninger m.v. § 14 a fastslår, at investeringsforeninger og SIKAV'er skal indhente og opbevare oplysninger om foreningens eller SIKAV'ens reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Nyaffattelsen af bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og 9, i 4. hvidvaskdirektiv, der medfører, at selskaber og andre juridiske enheder, herunder også danske investeringsforeninger og SIKAV'er, omfattes af reglerne om at kende sine reelle ejere.

Med 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30 om registrering af reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Ændringerne indebærer krav om, at ejere af investeringsforeninger og SIKAV'er forpligtes til at forsyne investeringsforeningen eller SIKAV'en med ejeroplysninger, at der indføres mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle samt at personer og virksomheder, der udfører kend-din-kunde procedurer, og relevante myndigheder indberetter eventuelle uoverensstemmelser i reel ejeroplysningerne, som de bliver bekendte med. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv som ændret ved artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Endvidere har FATF's og Global Forum's evaluering af Danmark vist et behov for præcisering af bestemmelsen. Det foreslås derfor, at § 14 a, stk. 1 og 2, affattes på ny og at bestemmelsen udvides med de ny krav, der følger af 5. hvidvaskdirektiv.

Samtidig er det fundet relevant, at lovens § 14 a inddeles i flere stykker af hensyn til overskueligheden og at der foretages visse præciseringer som opfølgning på FATF's og Global Forums evaluering af, hvordan Danmark efterlever deres anbefalinger om gennemsigtighed i ejerforhold.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Som følge af artikel 30, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det i § 14 a, stk. 1, 1. pkt., at investeringsforeninger og SIKAV'er omfattes af denne lov skal indhente, opbevare, registrere og løbende opdatere oplysninger om deres reelle ejere, herunder om de reelle ejeres rettigheder.

Begrebet reelle ejere er defineret i lovens § 2, nr. 25. Ændringen af artikel 30, stk. 1, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder etableret på et EU-medlemslands område. Det vil sige også investeringsforeninger og SIKAV'er, der kan stiftes i henhold til denne lov.

Som følge af artikel 1, nr. 15, litra a, i) (artikel 30, stk. 1, 1. pkt.) og litra c, (artikel 30, stk. 5) i 5. hvidvaskdirektiv, forslås det, at det indledningsvist et indledningsvist i *stk. 1*, fremgår tydeligt, at investeringsforeningers og SIKAV'ers pligt ift. reelle ejere udover at indhente oplysningerne også omfatter, at disse enheder skal opbevare, registrere og løbende opdatere oplysningerne om sine reelle ejere. Herved indledes bestemmelsen med at fastsætte, at pligten omfatter alle forholdende.

I forhold til at indhente oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder indebærer det konkret, at investeringsforeningen eller SIKAV'en skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere.

For at finde frem til, hvem der er investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge investeringsforeningens eller SIKAV'ens ejerstruktur. Ejerstrukturer kan være enkel og bestå af få ejere, men omvendt kan mange investeringsforeninger og SIKAV'er også have ejerstrukturer, der indebærer, at de delvist er ejet af en kæde af andre juridiske enheder m.v. Det kan derfor være nødvendigt at få overblik over disse for at kunne identificere den eller de personer, der i sidste ende er investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere.

Reelle ejere i investeringsforeninger eller SIKAV'er, jf. definitionen på reelle ejere i lovens § 2, nr. 25, vil være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i en investeringsforening eller i en SIKAV eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med de omhandlede ejerandele baseret på aftale eller lignende med en eller flere ejere eller på anden måde. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere, dvs. personerne for enden af ejer- og kontrolstrukturen, hvis definitionen på at være en reel ejer er opfyldt. Det kan både være danske personer og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af investeringsforeningen eller SIKAV'en. Ligesom undersøgelsen af ejer- og kontrolstrukturer også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår i kæden.

Investeringsforeninger og SIKAV'er vil således være omfattet af denne lovs bestemmelser om reelle ejere. Værdipapirfonde er ikke selvstændige juridiske enheder, men er en del af deres investeringsforvaltningsselskab. Et investeringsforvaltningsselskab skal efter lov om finansiel virksomhed være organiseret som et aktieselskab, og er som følge deraf bl.a. omfattet af selskabslovens bestemmelse om reelle ejere.

Det følger af lov om investeringsforeninger m.v., at investeringsforeninger og SIKAV'er skal organiseres med en eller flere afdelinger. Enhver, der ejer en andel i en afdeling i en investeringsforening eller SIKAV, er investor i foreningen eller SIKAV'en og afdelingen. Hver afdeling

er en selvstændig økonomisk enhed, mens investeringsforeningen eller SIKAV'en er en juridisk person.

Investorer i investeringsforeninger kan være detailinvestorer eller professionelle investorer. Detailinvestorer investerer mindre beløb i en forening for på den måde at kunne opnå en større risikospredning på deres investering. Disse investorer ejer derfor i praksis mindre end 25 pct. af andelene i en forening. For så vidt angår professionelle investorer kan disse til tider eje mere end 25 pct. af andelene i en forening. Ofte er de professionelle investorer dog pensionskasser eller tilsvarende, som ikke har reelle ejere, da pensionskasser ofte er etableret som en forening eller sammenslutning, der ejes af medlemmerne i forening. Det samme gælder for investorer i SIKAV'er.

Grundet strukturen af investeringsforeninger vil ejerkredsen bag foreningerne i praksis meget sjældent være en fysisk person, der er omfattet af definitionen på en reel ejer i lovforslagets § 10, nr. 2, og som skal registreres i det reelle ejer register. Det samme vil være gældende for danske SIKAV'er.

Investeringsforeningerne og SIKAV'erne er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer foreningen eller SIKAV'en og i henhold til stk. 5 at opbevare dokumentation herfor. Udgangspunktet er, at alle investeringsforeninger og SIKAV'er har reelle ejere.

Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere.

Det er i alle tilfælde investeringsforeningens eller SIKAV'ens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere. Investeringsforeninger og SIKAV'er skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og foreningen eller SIKAV'en skal til enhver tid dokumentere overfor bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig i den henseende.

At udføre alle rimelige forsøg betyder, at foreningen eller SIKAV'en skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og u hensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for foreningen eller SIKAV'en, da foreningen eller SIKAV'en i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres, hvad foreningen eller SIKAV'en har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere. Tilsvarende gælder for investeringsforeningers og SIKAV'ers forsøg på at identificere evt. investorer, der ikke har navnenoterede andele i foreningen eller i SIKAV'en.

Med indførelsen af kravet om, at investeringsforeninger og SIKAV'er skal indhente, opbevare, registrere og løbende opdatere oplysninger om reelle ejere, er der nu krav om kend-dig-selv (know your self) procedurer, hvor foreningen eller SIKAV'en skal klarlægge sin egen ejer- og kontrolstruktur.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at enhver - fysiske såvel som juridiske personer - der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer foreningen eller SIKAV'en skal videregive de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for foreningens eller SIKAV'ens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Der er ikke tale om en meddelelsespligt, hvor investorer skal give meddelelse til investeringsforeningen eller SIKAV'en om betydelige investeringer. Det er alene en bestemmelse, der fastsætter, at investorer har pligt til at medvirke til, at enheden får de nødvendige oplysninger for at kunne opfylde sin forpligtelse i henhold til forslaget *stk. 1*. Det betyder, at ejerne skal give oplysninger om sit ejerforhold, når enheden anmoder herom.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at investeringsforeningen eller SIKAV'en skal registrere oplysningerne efter *stk. 1* i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at foreningen eller SIKAV'en er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at investeringsforeningen eller SIKAV'en ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere skal registreres hurtigst muligt efter, at foreningen eller SIKAV'en er blevet bekendt med ændringen, jf. det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*

I det foreslåede *stk. 3, 3. pkt.*, der er foreslået flyttet fra det gældende *stk. 1*, præciseres det, at det først er når investeringsforeningen eller SIKAV'en har udtømt alle muligheder i forhold til at identificere foreningens eller SIKAV'ens reelle ejere, at foreningen eller SIKAV'en kan benytte undtagelsen, der indebærer, at investeringsforeningens bestyrelse eller direktion hhv. SIKAV'ens bestyrelse skal registreres som reelle ejere. Udgangspunktet er således, at investeringsforeningen eller SIKAV'en altid har reelle ejere, og at ledelsen alene kan registreres som reelle ejere, når alle muligheder er udtømte, hvorefter investeringsforeningen eller SIKAV'en konstaterer, at det ingen reelle ejere har eller at ingen af de reelle ejere kan identificeres.

Den foreslåede pligt til at optage medlemmerne af det relevante ledelsesorgan som reelle ejere er i overensstemmelse med artikel 3, *stk. 6, litra a, nr. ii*, i 4. hvidvaskdirektiv.

Investeringsforeninger er organiseret med en bestyrelse og en direktion. Investeringsforeningernes bestyrelser har ansvaret for den overordnede ledelse af foreningen og skal ansætte en direktion til at varetage den daglige ledelse. Bestyrelsen har mulighed for i stedet at delegere den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab, der er et EU-baseret selskab, som kan administrere UCITS. Det sker i langt de fleste tilfælde, og der er således kun én selvforvaltende investeringsforening ud af p.t. 53 godkendte foreninger.

Er der ikke en reel ejer af foreningen i overensstemmelse med det foreslåede § 10, nr. 2, vil det som udgangspunkt være den daglige ledelse, der skal registreres som reel ejer. Det vil være direktionen i investeringsforeningen i de tilfælde, hvor foreningen ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab (en selvadministrerende investeringsforening). Varetages den daglige ledelse af flere personer, skal de alle registreres som reelle ejere. Ved delegation af den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab, er der tale om delegation til en anden juridisk enhed. Det vil medføre, at det i disse tilfælde vil være bestyrelsen for investeringsforeningen, der skal registreres i registret over reelle ejere. Formålet bag forpligtelsen til registrering tilsiger, at det skal være ledelsen i den konkrete juridiske enhed, der skal registreres, og er der sket delegation af den daglige ledelse til en anden juridisk enhed, vil det være bestyrelsen i investeringsforeningen, der er den registreringspligtige ledelse i foreningen. Det vil være hele bestyrelsen, der skal registreres i medfør af princippet om, at hvis ledelsen varetages af flere personer i forening, skal de alle registreres som reelle ejere.

SIKAV'er er organiseret med en bestyrelse, men kan og skal ikke have en direktion. Den daglige ledelse udføres i stedet af et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab. Er der ikke en reel ejer af SIKAV'en, vil det på samme måde som ved investeringsforeninger, der har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab, være bestyrelsen for SIKAV'en, der skal registreres i registret over reelle ejere.

Pligten til at opbevare dokumentation for indhentelsen af oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder foreningens eller SIKAV'ens forsøg på identifikation på de reelle ejere, i § 14 a, stk. 2, 2. pkt., foreslås flyttet til et nyt stk. 5. Der henvises hertil for bemærkninger.

Med ændring af artikel 30, stk. 4, i 5. hvidvaskdirektivs fastsættes krav om, at EU-medlemsstaterne indfører mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der registreres om investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 4, 1. pkt.*, hvorefter investeringsforeningen eller SIKAV'en mindst en gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om selskabets reelle ejere. Herudover foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at investeringsforeninger og SIKAV'er forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen også godkender investeringsforeningens eller SIKAV'ens årsregnskab.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes investeringsforeningens eller SIKAV'ens pligt til at undersøge foreningens eller SIKAV'ens reelle ejere direkte i loven, så det fremgår klart, at en investeringsforening og en SIKAV har pligt til at undersøge, om der er sket ændringer i reel ejeroplysningerne. Hvis der er mange ændringer, skal en investeringsforening og en SIKAV foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejeroplysninger er nøjagtige og opdaterede.

Det foreslås i *stk. 5*, at investeringsforeningen eller SIKAV'en skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Ophører investeringsforeningen eller SIKAV'en, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 6*, at investeringsforeningen eller SIKAV'en efter anmodning skal udlevere oplysninger om foreningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder om foreningens eller SIKAV'ens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen eller SIKAV'en skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Med det foreslåede *stk. 6*, der gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, og at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om en investeringsforenings og en SIKAV's reelle ejere.

Der eksisterer i dag ikke en tilstrækkelig klar regel om, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units.

Efter 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 (indhentning) og 3 (registrering af oplysninger), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. Den danske FIU er SØIK.

Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring som den nye affattelse medfører er et krav om, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Det må dog lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om reelle ejere, der fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister, men også identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab mv.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos selskabet, der skal være mulighed for at videregive oplysninger om til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

På den baggrund foreslås det, at der indføres en klar hjemmel til, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

Efter det foreslåede *stk. 7*, kan oplysninger om en investeringsforenings eller SIKAV's reelle ejere, herunder art og omfang af den reelle ejeres rettigheder videregives til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives er oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV's ejerforhold, som investeringsforeningen eller SIKAV'en har indhentet og opbevarer dokumentation om, i overensstemmelse med *stk. 1* og *5* samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system efter *stk. 3*. Det indebærer oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV's reelle ejere og oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV's ejer- og kontrolstruktur, som investeringsforeningen eller SIKAV'en har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er investeringsforeningens eller SIKAV's reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 8*, at *stk. 1-7* ikke finder anvendelse for investeringsforeninger eller SIKAV'er, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Kravet om registrering af reelle ejere finder i henhold til det foreslåede *stk. 8* ikke anvendelse, hvis der er tale om en forening eller SIKAV, hvor ejerandelene er optaget til handel på et reguleret marked. Dette skyldes, at ejerkredsen i sådanne foreninger er tilstrækkelig identificeret i henhold til oplysningskrav i den finansielle lovgivning. For så vidt angår både investeringsforeninger og SIKAV'er er det de enkelte afdelinger, som børsnoteres, og ikke selve foreningen

eller SIKAV'en. Dette medfører, at oplysningskravene i den finansielle lovgivning alene omfatter den børsnoterede afdeling og ikke foreningen eller SIKAV'en, som er den juridiske person. De reelle ejere af foreningen identificeres således ikke i medfør af oplysningskravene. Dette gælder uanset, om det er en eller alle afdelinger i en forening eller i en SIKAV, som er børsnoteret. Undtagelsen finder derfor i praksis ikke anvendelse på investeringsforeninger og SIKAV'er. Er der afdelinger, der er børsnoterede, vil de oplysninger, som afdelingen skal afgive i relation til oplysningskravene i den øvrige finansielle lovgivning, kunne indgå i foreningens eller SIKAV'ens bestræbelser på at identificere eventuelle reelle ejere. Dette gælder særligt for oplysninger, der skal gives efter flagningsreglerne i § 30 i kapitalmarkedsloven.

Det foreslås i *stk. 9*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter *stk. 1*, *stk. 3* og *5*, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter i dag regler om offentliggørelse, herunder at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige. Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil skulle ændres således, at oplysning om bopælsland og statsborgerskab skal registreres. Det er dog forventningen, at oplysningerne ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Som led i gennemførelsen af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, *stk. 9*, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, *stk. 1*, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler ”notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte”.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen skal sikre, at dobbeltregistrering så vidt muligt ikke forekommer i forhold til oplysninger, der som følge af andre bestemmelser i selskabsloven, f.eks. legale ejere og ledelse, skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. Det skal desuden tages højde for, at hvis de oplysninger, der er registreret f.eks. i henhold til selskabslovens § 58 om legale ejere, ikke opfylder oplysningskravet i 5. hvidvaskdirektiv, skal ejerregistreringsbekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres.

I det tilfælde at medlemmerne af den registrerede bestyrelse skal optages som reelle ejere, jf. det foreslåede *stk. 3*, 3. pkt., indeholder Erhvervsstyrelsens it-system for så vidt det er muligt en

funktionalitet, så det eksempelvis kan angives ved afkrydsning, at ledelsen, som allerede er registreret i styrelsens it-system, skal optages som reelle ejere. Ved en sådan løsning skal de konkrete oplysninger om bestyrelsesmedlemmer kun indtastes én gang, forudsat at de opfylder kravene til oplysninger om reelle ejere og samtidig sikres det, at selskabet har taget stilling til identificering af den eller de reelle ejere.

Sammen med registreringen af bestyrelsen som reelle ejere, skal det registreres, om en sådan registrering foretages fordi der ikke er nogen reelle ejere, eller om det ikke har været muligt at identificere de reelle ejere.

Det foreslås at § 14 a, stk. 3, 5 og 6, strafbelægges efter den foreslåede ændring af § 190, stk. 1, 2. pkt. Der henvises til bemærkninger herom nedenfor.

Til nr. 3 (*§ 14 b lov om investeringsforeninger m.v.*)

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres.

For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere, en forudsætning for etablering af kundeforholdet, og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., implicit været en nødvendig forudsætning for at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold i forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre ”kend-din-kunde”-procedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med ”kend-din-kunde” procedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber

unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.) i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Util-sigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) Utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har mis-forstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangel-fulde oplysninger, og 3) Tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Finanstilsynet er ansvarlig myndighed for investeringsforeninger eller SIKAV'er, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter § 14 a, i lov om investe-ringsforeninger m.v., foreslås det, at det er Finanstilsynet, der konkret forholder sig til indberet-ninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for investeringsforeninger eller SI-KAV'er.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 14 b i lov om investeringsforeninger m.v.

Efter den foreslåede *stk. 1* skal investeringsforeninger eller SIKAV'er, der skal indhente, opbe-vare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. Oplysnin-ger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhen-tet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet, hvis der mod-tages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om investeringsfor-eningers eller SIKAV'ers reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Finanstilsynets undersøgelse af forholdet indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at rette henvendelse til investeringsforeningers eller SIKAV'ers ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Finanstilsynet kan forlange de oplysninger, der efter Fi-nanstilsynet skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en investeringsforening eller en SIKAV, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en

fejlsregistrering, må det forventes, at investeringsforeninger eller SIKAV'er på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Finanstilsynet foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtighed i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Finanstilsynet kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende investeringsforenings eller SIKAV's reelle ejere, sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Finanstilsynet foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til investeringsforeningen eller SIKAV'en må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i investeringsforeningens eller SIKAV'ens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 vil blive offentliggjort sideløbende med, at Finanstilsynet's undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Finanstilsynet skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med § 14 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For

at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for investeringsforeningen eller SIKAV'en, skal investeringsforeninger eller SIKAV'er efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for investeringsforeninger eller SIKAV'er til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente investeringsforeningens eller SIKAV'ens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt resultatet af undersøgelsen. Resultatet af undersøgelsen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 4 (*§ 190, stk. 1, 2. pkt. i lov om investeringsforeninger m.v.*)

Efter den gældende strafbestemmelse i § 190, stk. 1, 2. pkt., kan overtrædelse af bestemmelserne i § 14 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at § 14 a nyaffattes, foreslås det, at strafbestemmelsen i § 190, stk. 1, 2. pkt., ændres i overensstemmelse hermed. Det foreslås, at § 14 a, stk. 3, 5 og 6 kan straffes med bøde.

Bødestraf foreslås, da 5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes at bødestraf er egnet til at sikre at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Lov om investeringsforeninger m.v. indeholder ikke hjemmel til, at der kan pålægges foreninger m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafssubjekter en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af bestyrelsen. Grunden til at der ikke kan rejses tiltale mod foreningen (dvs. den juridiske person) for en overtrædelse er, at de fleste regler i lov om investeringsforeninger, som er strafsanktioneret har karakter af investorbeskyttelsesregler. Hvis en forenings ledelse tilside-sætter disse regler er det medlemmernes investeringer, der bringes i fare – ikke tredjemands ejendom. Det er derfor ikke rimeligt, hvis medlemmerne som ejere af investeringsforeningen også skal betale bøden, mens ledelsen, som har begået overtrædelsen går fri.

Der skal ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at det er medlemmerne af bestyrelserne, direktørerne og evt. andre ledende medarbejdere i de omfattede foreninger og SIKAV'er, der vil kunne straffes med bøde for manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere.

Til § 11 (CVR-loven)

Til nr. 1 (§ 3)

5. hvidvaskdirektiv fastsætter krav om, at en forvalter af en udenlandsk trust eller et lignende juridisk arrangement i visse tilfælde skal registrere oplysninger om trusten eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, jf. artikel 1, nr. 16, der medfører ændring af artikel 31 i 4. hvidvaskdirektiv.

Af hensyn til at kunne foretage de nødvendige registreringer af reelle ejere foreslås det i forslaget § 11, nr. 5, at der skal foretages en grundregistrering af trusten henholdsvis det lignende juridiske arrangement i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder tildeling af CVR-nummer. Bestemmelsen foreslås, da en sådan registrering anses for en nødvendig forudsætning, for at sikre entydig identifikation af trusten, henholdsvis det lignende juridiske arrangement, herunder mulighed for at kunne identificere, hvilken trust eller lignende juridisk arrangement, de registrerede personer er reelle ejere af.

Eftersom udenlandske truste og lignende juridiske arrangementer ikke er omfattet af den gældende § 3, der fastsætter, hvad der skal forstås ved en juridisk enhed i henhold til CVR-loven, foreslås det i et nyt *nummer 3*, at omfatte truste og lignende juridiske arrangementer. Herved omfattes truste og lignende juridiske arrangementer af CVR-lovens bestemmelser, der bl.a. har til formål at stille grunddata til rådighed for offentlige myndigheder.

Til nr. 2 (§ 5, stk. 2)

CVR-lovens § 5 fastsætter bestemmelse om tildeling af CVR-nummer, herunder hvilken myndighed, der er ansvarlig for tildeling af CVR-nummer til den pågældende juridiske enhed.

Som følge af forslaget om udvidelsen af begrebet juridiske enheder med truste og lignende juridiske arrangementer i et nyt nummer 3, foreslås det i *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen tildeler CVR-nummer til truste og lignende juridiske enheder.

Til nr. 3 (§ 5, stk. 3)

CVR-lovens § 5 fastsætter bestemmelse om tildeling af CVR-nummer, herunder hvilken myndighed, der er ansvarlig for tildeling af CVR-nummer til den pågældende juridiske enhed.

Som konsekvens af, at det i forslaget § 11, nr. 1, foreslås at udvide begrebet juridiske enheder med truste og lignende juridiske arrangementer i et nyt § 3, nr. 3, foreslås det i *stk. 3*, at der foretages ændring af henvisningen til § 3, nr. 3-5, til § 3, nr. 4-6.

Til nr. 4 (§ 11, stk. 1, nr. 7)

CVR-lovens § 11 fastsætter hvilke grunddata, der optages i Det Centrale Virksomhedsregister for juridiske enheder. Grunddataene omfatter bl.a. navn, adresse, stilling og CPR- eller CVR-nummer for fuldt ansvarlige deltagere, jf. den gældende § 11, stk. 1, nr. 7. Bestemmelsen er i medfør af lov nr. 1665 om Det Centrale Virksomhedsregister og forskellige andre love (Ændring af reglerne om offentliggørelse af privatadresser i CVR m.v.) ændret således, at navn, adresse og CPR- eller CVR-nummer for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer, hvis oplysningerne registreres i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov eller i henhold til anden lovgivning, er omfattet af bestemmelsen. Ændringen er vedtaget, men endnu ikke trådt i kraft.

Oplysninger om reelle ejere skal omfatte den reelle ejers navn, fødselsmåned og -år, bopælsland og statsborgerskab, jf. artikel 1, nr. 15, litra c, og § 1, nr. 16, litra d, i 5. hvidvaskdirektiv.

5. hvidvaskdirektiv fastsætter krav om, at oplysningerne skal være tilgængelige for en nærmere defineret personkreds, bl.a. SØIK og andre kompetente myndigheder, samt at oplysningerne skal være tilgængelige via sammenkoblingen af registre over reelle ejere i EU.

Som følge heraf, foreslås det i *stk. 1, nr. 7*, at oplysning om statsborgerskab omfattes af de oplysninger, der optages i Det Centrale Virksomhedsregister, således at det sikres, at direktivets krav til oplysninger indgår i registreret over reelle ejere og dermed kan gøres tilgængelige via sammenkoblingssystemet (BRIS).

Personer uden dansk CPR-nummer, der skal registreres i henhold til selskabslovens bestemmelser eller anden lovgivning, er allerede i dag forpligtet til at registrere oplysninger om statsborgerskab ved fødslen. Derimod registreres oplysning om statsborgerskab ikke for personer med et dansk CPR-nummer. Oplysningerne om statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer kan indhentes via Det Centrale Personregister, hvorfor bestemmelsen i praksis ikke vil medføre ændringer for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Til nr. 5 (*§ 11 a*)

CVR-lovens § 11 a fastsætter krav om, at juridiske personer, der i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at registrere oplysninger om reelle ejere, skal være registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Bestemmelsen blev indført som led i indførelsen af register over reelle ejere.

Truster og lignende juridiske arrangementer er i medfør af 5. hvidvaskdirektiv forpligtet til at have oplysninger om sine reelle ejere registreret i visse tilfælde, bl.a. når trusten eller det lignende juridiske arrangement administreres af en forvalter, der har bopæl eller er etableret i Danmark.

Som følge heraf foreslås det i et nyt *stk. 2, 1. pkt.*, at udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer, som er forpligtede til at have sine reelle ejere registreret, skal grundregistreres i Det Centrale Virksomhedsregister, hvis de ikke allerede er registreret i henhold til anden lovgivning, f.eks. i henhold til skattelovgivningen. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der er

tilstrækkelig klarhed over de enkelte omfattede truste og lignende juridiske arrangementer omfattet af pligten til at have sine reelle ejere registreret. Der vil således alene være tale om en grundregistrering, som skal sikre de nødvendige oplysninger i forhold til at kunne sikre en entydig identifikation af den pågældende trust eller lignende juridiske arrangement.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at registreringen skal indeholde de oplysninger, som fremgår af CVR-lovens § 11, stk. 1, nr. 1-8. Det betyder, at oplysninger om CVR-nummer, virksomhedstype, startdato, eventuel ophørsdato, virksomhedsnavn og adresse skal registreres. CVR-nummeret skal dog ikke særskilt registreres, da det vil blive oprettet som en del af selve grundregistreringen.

I forhold til indholdet af de nævnte oplysninger ændres der ikke herpå.

En grundregistrering og dermed en tildeling af CVR-nummer til virksomheden, vil sikre den entydige identifikation af virksomheden, som er nødvendig for, at der kan ske registrering af reelle ejere i henhold til bestemmelserne herom i 5. hvidvaskdirektiv.

CVR-nummeret er alment kendt og benyttes i mange forskellige sammenhænge af andre myndigheder og private. Ved at tildele udenlandske truste og lignende juridiske arrangementer et CVR-nummer som entydig identifikator kan trusten eller det lignende juridiske arrangement altid entydigt identificeres. Samtidig sikres det ligeledes, at udenlandske truste og lignende juridiske arrangementer, der eventuelt på et senere tidspunkt måtte blive registreringspligtig i henhold til anden lovgivning, ikke skal skifte registreringsnummer. Trusten eller det lignende juridiske arrangement kan derimod som udgangspunkt beholde sit CVR-nummer og blot foretage en tilføjelse til den grundregistrering, som allerede er foretaget.

Det foreslås, at § 11 a, stk. 2, strafbelægges, jf. den foreslåede ændring af § 22, jf. forslaget § 11, nr. 6.

Til nr. 6 (*§ 11 a, stk. 2, der bliver stk. 3, og § 22, stk. 2*)

I henhold til det gældende § 11 a, stk. 2, der foreslås ændret til stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om anmeldelse og registrering af de i stk. 1 nævnte juridiske personer, herunder om betaling til dækning af de administrative omkostninger herved. Bestemmelsen indeholder således en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om virksomheders anmeldelse til og registrering af data i Erhvervsstyrelsens it-system. Det foreslås, at denne bemyndigelse udvides til at omfatte truste og lignende juridiske arrangementer.

Bestemmelsen anses som nødvendig for at kunne få foretaget de i den foreslåede § 11 a, stk. 2, krævede registreringer af truste og lignende juridiske arrangementer på en hensigtsmæssig måde. Løsningen med at fastsætte de nærmere tekniske bestemmelser vedrørende registrering ved bekendtgørelse kendes fra en lang række af Erhvervsstyrelsens øvrige love og skyldes, at det ikke på forhånd er muligt at lave en udtømmende beskrivelse af registreringen af de oplysninger, der kræves i medfør af den foreslåede bestemmelse. Dette skyldes bl.a. det forhold, at

systemet til registrering af reelle ejere skal udvikles, før der kan ske registrering. Ved at fastsætte kravene ved bekendtgørelse kan der tages højde for de tekniske løsninger, når de foreligger.

Erhvervsstyrelsens bekendtgørelse forventes at være lig de bekendtgørelser, som i dag gælder for registrering i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den praktiske del af grundregistreringen skal kunne foretages så administrativt let for virksomhederne som muligt, eksempelvis som en del af den lovpligtige registrering af reelle ejere, således at virksomheden ikke først skal foretage en grundregistrering i et system, og derefter foretage registrering af reelle ejere i et andet system.

CVR-lovens § 22 fastsætter hvilke overtrædelser, der kan straffes samt bestemmelse om strafansvar. Overtrædelse af pligten til at foretage grundregistrering af en virksomhed, der ikke er registreret i henhold til anden lovgivning, men som er omfattet af pligten til at registrere oplysninger om reelle ejere, kan straffes med bøde. Det foreslås i *stk. 2*, at overtrædelse af den foreslåede § 11 a, *stk. 2*, om registrering af trustere og lignende juridiske arrangementer, kan straffes med bøde.

Til nr. 7 (*§ 12, stk. 1*)

CVR-lovens § 12 fastsætter, hvilke grunddata, der vedligeholdes af Danmarks Statistik, Erhvervsstyrelsen og SKAT.

Som konsekvens af, at det foreslås at udvide begrebet juridiske enheder, jf. forslaget § 11, nr. 1, foreslås det i *stk. 1*, at bestemmelsen ændres i overensstemmelse hermed, dvs. henvisningen til § 3, nr. 1, 2 og 6, bliver § 3, nr. 1, 2, 3 og 7.

Til nr. 8 (*§ 12, stk. 2*)

CVR-lovens § 12 fastsætter, hvilke grunddata, der vedligeholdes af Danmarks Statistik, Erhvervsstyrelsen og SKAT.

Som konsekvens af, at det foreslås at udvide begrebet juridiske enheder, jf. forslaget § 11, nr. 1, foreslås det i *stk. 2*, at bestemmelsen ændres i overensstemmelse hermed, dvs. henvisningen til § 3, nr. 3-5, bliver § 3, nr. 4-6.

Til nr. 9 (*§ 18, stk. 3, 2 pkt.*)

CVR-lovens § 18, *stk. 3, 2. pkt.* fastsætter, at personoplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister til enhver tid både omfatter aktive og ophørte virksomheder.

Som konsekvens af, at det foreslås at udvide begrebet juridiske enheder, jf. forslaget § 11, nr. 1, foreslås det i *stk. 3, 2. pkt.*, at bestemmelsen ændres i overensstemmelse hermed, således at der henvises til de juridiske enheder, der er omfattet af lovens § 3, nr. 1 og 2 samt det foreslåede nr. 3, dvs. 1) en fysisk person i dennes egenskab af arbejdsgiver eller selvstændig erhvervsdrivende, 2) en juridisk person eller en filial af en udenlandsk juridisk person, og 3) en trust eller et lignende juridisk arrangement.

Til nr. 10 (*§ 18, stk. 4, 1. og 2. pkt.*)

Efter den gældende bestemmelse i CVR-lovens § 18 opdateres personoplysninger, herunder offentliggøres adresse oplysninger i 10 år efter en persons sidste aktive tilknytning til en virksomhed, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. En person kan have en aktiv tilknytning til flere virksomheder, hvis personen eksempelvis er medlem af ledelsen eller er registreret som legal eller reel ejer af flere virksomheder.

Med lov nr. 1665 af 26. december 2017 er opdaterings- og offentliggørelsesperioden ændret til 3 år. Lovændringen er endnu ikke trådt i kraft. Erhvervsministeren kan fastsætte tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden.

5. hvidvaskdirektiv fastsætter i artikel 1, nr. 15, litra g, vedrørende selskaber og andre juridiske enheder, og nr. 16, litra j, vedrørende truste og lignende juridiske arrangementer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig i mindst 5 år. Som følge heraf foreslås det, at opdaterings, og offentliggørelsesperioden i *§ 18, stk. 4, 1. pkt.*, fastsættes til 5 år.

Det foreslås samtidig at bestemmelsen også omfatter truste og lignende juridiske arrangementer som følge af, at 5. hvidvaskdirektiv medfører, at der skal ske registrering af reelle ejere af udenlandske truste og lignende

Til nr. 11 (*§ 18, stk. 6*)

Efter den gældende bestemmelse i CVR-lovens § 18 opdateres personoplysninger, herunder offentliggøres adresse oplysninger i 10 år efter en persons sidste aktive tilknytning en virksomhed, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. En person kan have en aktiv tilknytning til flere virksomheder, hvis personen eksempelvis er medlem af ledelsen eller er registreret som legal eller reel ejer af flere virksomheder.

Med lov nr. 1665 af 26. december 2017 er opdaterings- og offentliggørelsesperioden ændret til 3 år samt at personoplysninger for stiftere opdateres ikke. Lovændringen er endnu ikke trådt i kraft. Erhvervsministeren kan fastsætte tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden.

5. hvidvaskdirektiv fastsætter i artikel 1, nr. 15, litra g, vedrørende selskaber og andre juridiske enheder (artikel 30, stk. 10), og nr. 16, litra j, vedrørende truste og lignende juridiske arrangementer (artikel 31, stk. 9), at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig i mindst 5 år. Som følge heraf foreslås det, at opdaterings, og offentliggørelsesperioden i *§ 18, stk. 6, 1. pkt.*, fastsættes til 5 år.

Det foreslås samtidig, at bestemmelsen om at personoplysninger for stiftere ikke opdateres, udgår. Personer, der er stifter af en virksomhed har ofte også en anden funktion i virksomheden, f.eks. ejer eller ledelsesmedlem, der skal registreres. Det vurderes derfor uhensigtsmæssigt, at personoplysninger for stifter ikke opdateres, da personen samtidig kan være registreret som følge af en anden funktion, der medfører at personoplysningerne skal opdateres.

Til § 12 (*fondsloven*)

Til nr. 1 (fodnoten)

De foreslåede ændringer af lov om fonde og visse foreninger, er bl.a. nødvendiggjort af ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen fremgår af § 1, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (5. hvidvaskdirektiv).

Det foreslås derfor, at der indsættes en EU-note i lov om fonde og visse foreninger, som henviser til ”dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/348/EU af 26. april 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU”, som delvis implementeres i dansk ret ved lovforslaget.

Til nr. 2 (§ 4)

§ 4 i lov om fonde og visse foreninger implementerer artikel 30 i direktiv 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv). Bestemmelsen omhandler de nærmere regler om fondes indhentelse af oplysninger om reelle ejere samt registrering heraf i Erhvervsstyrelsens it-system.

Direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv) indfører et krav om, at reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder skal forsyne de juridiske enheder med alle de oplysninger, som er nødvendige for, at den juridiske enhed kan opfylde pligten til at indhente og registrere oplysninger om dens reelle ejere, jf. artikel 1, nr. 15, litra a), ii, i 5. hvidvask. Ud over denne forpligtelse medfører direktivet ikke direkte ændringer af relevans for de forpligtelser, der fremgår af lov om fonde og visse foreningers § 4. Efter direktivets artikel 1, nr. 15, b), skal medlemslandene imidlertid indføre mekanismer med henblik på at sikre, at oplysningerne, der opbevares i det centrale register er passende, nøjagtige og aktuelle. Endelig medfører direktivets artikel 1, nr. 15, litra g, enkelte ændringer i forhold til indholdet af oplysninger i det register (reel ejer-registeret), oplysningerne opbevares i, samt sammenkoblingen af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere.

FATF's og Global Forum, fandt ved deres evaluering af Danmarks efterlevelse af deres anbefalinger for gennemsigtighed i ejerforhold fandt, at bestemmelsen bør tydeliggøres, bl.a. med hensyn til udgangspunktet om, at alle selskaber og juridiske enheder har reelle ejere. Der henvises til pkt. x.x.

De ændringer, der følger af 5. hvidvaskdirektiv, samt FATF og Global Forums anbefalinger om præcisering af bestemmelserne om reelle ejere foreslås, for så vidt angår ikke-erhvervsdrivende fonde, gennemført ved at nyaffatte lov om fonde og visse foreningers § 4.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 1*, skal fonden indhente oplysninger om fondens reelle ejere, jf. lov om fonde og visse foreningers § 5, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Oplysningerne som skal indhentes om fondens reelle ejere omfatter som minimum de reelle ejeres fulde navn, adresse, fødselsdato, nationalitet og bopælsland. Endvidere skal fonden have kendskab til de reelle ejeres rettigheder i forhold til fonden, herunder arten og omfanget heraf. Ved rettigheder forstås eksempelvis de rådighedsbeføjelser, som de reelle ejere har i relation til forvaltningen af fondens midler og særligt begunstigede uddelingsmodtageres konkrete krav på uddelinger fra den pågældende fond. Bestemmelsen svarer til den gældende § 4, stk. 1, og der er ikke tilsigtet nogen ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde.

For så vidt angår netop fonde, vil det som udgangspunkt være relativt let at fastslå, hvem de reelle ejere er. Det skyldes, at det som regel vil være fondens bestyrelse og særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens uddelinger, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer, jf. lov om fonde og visse foreningers § 5. De to sidstnævnte persongrupper vil altid fremgå af fondens vedtægter, jf. § 6, stk. 1, nr. 4), i lov om fonde og visse foreninger.

Der eksisterer ikke i dag regler om, at en fonds reelle ejere (fysiske personer) har pligt til at give oplysninger om deres ejerskab eller øvrige nødvendige oplysninger til fonden.

Efter 5. hvidvaskdirektiv stilles der imidlertid krav om, at reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder, herunder fonde, forsyner de pågældende med alle de oplysninger, som er nødvendige for, at de pågældende kan opfylde pligten til at indhente og registrere oplysninger om dens reelle ejere.

Det må således lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om selve det reelle ejerskab, men også om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer mv.), der skal til for, at der kan foretages en fyldestgørende registrering i reel ejer-registeret.

Efter det foreslåede *stk. 2*, skal fondens reelle ejere efter anmodning fra fonden forsyne fonden med alle de oplysninger, som fonden er forpligtet til at indhente for at foretage registrering af de reelle ejere. Det indebærer, at fondens reelle ejere på fondens forespørgsel skal give fonden alle de oplysninger, fonden har brug for, med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med lov om fonde og visse foreningers regler om registrering af reelle ejere samt bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (ejerregistreringsbekendtgørelsen). Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at fonden kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra fonden, hvis fonden ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor reelle ejere af egen drift skal rette henvendelse til fonden med oplysningerne.

For at tydeliggøre pligten til at registrere ændringer til de registrerede oplysninger hurtigst muligt, således at oplysningerne i reel-registeret er så aktuelle og retvisende som muligt, foreslås det for det første i *stk. 3, 1. pkt.*, at fonde skal registrere oplysninger efter *stk. 1* i

Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, 1. pkt., 1. led, i lov om fonde og visse foreninger, og der tilsigtes ingen ændringer af bestemmelsens anvendelsesområde.

For det andet foreslås det i stk. 3, 2. pkt. at enhver ændring af de oplysninger, der er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med ændringen. Bestemmelsen svarer til den gældende § 4, stk. 2, 1. pkt., 2. led, i lov om fonde og visse foreninger, og der tilsigtes ingen ændringer i forhold til bestemmelsens anvendelsesområde.

Det er således fortsat en konkret vurdering, hvor længe fonden kan vente med at registrere oplysningerne fra det tidspunkt, hvor fonden får kendskab til oplysningerne. Dog kan fonden ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Fondens er også forpligtet til at registrere eventuelle ændringer i en reel ejers rettigheder i forhold til fonden, herunder arten og omfanget heraf. Dette skal ske hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med den pågældende ændring i den reelle ejers rettigheder.

Der er dog ikke i dag fastsat regler om, hvor ofte en fond skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 4, fremgår det, at medlemsstaterne skal indføre mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der er registreret om bl.a. fondens reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

For at gennemføre denne forpligtelse foreslås det i *stk. 4*, at fonde mindst 1 gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere. Der er tale om indførelse af en egentlig undersøgelsespligt.

Bestemmelsen indebærer, at fonde mindst 1 gang om året skal foretage de relevante undersøgelser. Der kan således være fonde hos hvem, det er relevant at foretage flere undersøgelser i løbet af et år. For mange fonde vil det være naturligt at foretage undersøgelserne forud for og fremlægge resultaterne af disse undersøgelser på det årlige bestyrelsesmøde, hvor også årsrapporten godkendes. Der indføres imidlertid ikke krav om, at resultaterne af den årlige undersøgelse skal fremlægges på det møde, hvor en årsrapport eller tilsvarende godkendes, idet det ikke er alle fonde, der er forpligtet til at udfærdige en årsrapport. De pågældende fonde er forpligtede til foretage en årlig undersøgelse, men det vil være op til de enkelte fonde at fastsætte, hvordan og hvornår bestyrelsen mv. orienteres om undersøgelsens resultat.

Fundene skal kunne dokumentere, at de relevante undersøgelser er foretaget.

Hvis en fond, uden om den årlige undersøgelse bliver bekendt med forhold, der gør, at de oplysninger, der er registreret i medfør af lov om fonde og visse foreningers § 4, stk. 1 og 3, ikke kan anses for at være aktuelle, skal fonden fortsat hurtigst muligt opdatere oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. forpligtelsen i den foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, som allerede gælder i dag.

For at tydeliggøre den allerede gældende pligt for fonde til at opbevare dokumentation for indhentelse af oplysninger om fondens reelle ejere, herunder fondens forsøg på identifikation af de reelle ejere, jf. lov om fonde og visse foreningers § 4, stk. 3, 2. og 3. pkt., foreslås der i lov om fonde og foreningers § 4 indsat et nyt *stk. 5*, hvoraf det særskilt fremgår, at fonden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Formålet med bestemmelsen er bl.a., at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre relevante offentlige myndigheder altid skal have adgang til mest mulig information om fondenes reelle ejerskab. Det bemærkes, at forpligtelsen til at opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere af fonde samt kravet om, at disse oplysninger og oplysninger om reelle ejere skal opbevares i 5 år, ikke følger direkte af 4. eller 5. hvidvaskdirektiv. Det var imidlertid vurderingen ved indførelsen af bestemmelsen, jf. lovforslag L 94 (2015-2016) vedtaget som lov nr. 262 af 16. marts 2016, at en sådan forpligtelse er en forudsætning for, at de kompetente myndigheder kan føre det fornødne tilsyn med, at de omfattede fonde m.v. lever op til direktivets krav om registrering af reelle ejere, herunder gør de nødvendige bestræbelser for at identificere deres reelle ejere.

Bestemmelsen svarer til, hvad der allerede i dag gælder, og der er ikke tilsigtet ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde.

Det foreslås endvidere indsat som *stk. 6* i lov om fonde og visse foreningers § 4, at fonden efter anmodning skal udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver. Bestemmelsen svarer til den gældende § 4, stk. 3, i lov om fonde og visse foreninger og affattes som *stk. 6* alene som konsekvens af nyaffattelsen af § 4 og der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens ansvarsområde.

Endelig foreslås der i *stk. 7* i lov om fonde og visse foreningers § 4 indsat en justeret bemyndigelse til Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om registrering af oplysninger om reelle ejere og om oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.

Det følger af artikel 30, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv, at de oplysninger, der som minimum skal fremgå af reel-ejer registeret er navn, fødselsmåned og -år, statsborgerskab og bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (ejerregistreringsbekendtgørelsen), der er udstedt bl.a. med hjemmel i

den gældende § 4, stk. 4, i lov om fonde og foreninger, fastsætter de nærmere krav til, hvilke oplysninger om reelle ejere af fonde, der skal fremgå af reel-ejer registeret.

Efter ejerregistreringsbekendtgørelsen skal oplysninger om den reelle ejers fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer registreres. Hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, skal der i stedet registreres dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. Alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, er offentligt tilgængelige i reel ejer-registeret i CVR (Det Centrale Virksomhedsregister), der kan tilgås i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det var ikke en betingelse efter 4. hvidvaskdirektiv, at oplysningerne skulle være tilgængelige for offentligheden, men denne forpligtigelse indføres nu med artikel 1, nr. 15, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv.

Fremover bliver det muligt at få adressebeskyttelse i CVR i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR). Ændringen af CVR-loven er vedtaget, men endnu ikke trådt i kraft. Det er dog forventningen, at denne mulighed sættes i kraft den 1. juli 2019.

Hidtil har de tilgængelige oplysninger i CVR om bopæl omfattet både adresse og bopælsland. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, hus nr., post nr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme. Som følge af, at det fremover skal være muligt at få adressen beskyttet og det samtidig er et krav efter artikel 1, nr. 15, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at skille disse oplysninger ad således, at offentligheden fortsat kan få adgang til oplysninger om bopælslandet.

Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene har været stillet krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen i forbindelse med registreringen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have andet statsborgerskab end dansk, vil oplysninger om statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer dog fremover også skulle registreres.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at også oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. Der vil i den forbindelse blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret.

Det er forventningen, at oplysningerne fødselsmåned- og år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i CVR.

Som led i gennemførelsen af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under

ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambel 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder til skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) – er et system til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregister, hvor visse oplysninger om kapitalsekskaber har været tilgængelige siden juni 2017. Det fremgår af præambel 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af register, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Oplysninger om reelle ejere af fonde vil blive tilgængelige via BRIS senest den 10. marts 2021, jf. artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv. Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der offentliggøres i CVR, samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelige via BRIS.

Til nr. 3 (§ 4 a)

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det følger af artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i direktiv 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv), at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere, er forpligtede til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Man har ikke hidtil i forbindelse med kundekendskabsprocedurer forholdt sig til kundernes forpligtelse til at opgive de nødvendige oplysninger.

Med artikel 1, nr. 15, litra b, i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv), indføres der en forpligtelse for enheder, der er omfattet af pligten til at udføre ”kend-din-kunde”-procedurer til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, hvis de bliver bekendte hermed. Tilsvarende forpligtes kompetente myndigheder til at indberette uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiell virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a [L... § xx, nr. y) Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer. Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Erhvervsstyrelsen ikke har tilsynsbeføjelser i forhold til fonde, der er omfattet af lov om fonde og visse foreninger, jf. § 37, findes det mest hensigtsmæssigt, at det er fondsmyndigheden, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for fonde omfattet af fondsmyndighedens tilsyn, jf. § 37.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 4 a i lov om fonde og visse foreninger.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for fonden til at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om fondens reelle ejere.

Det indebærer, at fonden skal udlevere oplysninger om fondens reelle ejere på anmodning fra personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendingsprocedurer, hvis fonden er kunde eller ønsker at blive kunde hos de pågældende. Fondens er i medfør af fondslovens § 4 bl.a. forpligtet til at indhente oplysninger om sine reelle ejere og holde dem opdaterede.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 2*, foretager fondsmyndigheden en undersøgelse af forholdet, hvis fondsmyndigheden fra Erhvervsstyrelsen modtager indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om fondens reelle ejere, som Erhvervsstyrelsen som følge af hvidvasklovens regler om indberetning i den foreslåede ændring til hvidvaskloven (§ 15 a) modtager. Det betyder, at når Erhvervsstyrelsen modtager en indberetning som følge den foreslåede § 15 a i hvidvaskloven vedrørende fonde, der er omfattet af lov om fonde og visse foreninger, oversendes indberetningen hurtigst muligt til fondsmyndigheden, med henblik på videre undersøgelse. Det er Civilstyrelsen, der er fondsmyndighed for ikke-erhvervsdrivende fonde.

Fondsmyndighedens undersøgelse af forholdet indebærer, at fondsmyndigheden bl.a. kan rette henvendelse til fondens bestyrelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelserne. Fondsmyndigheden kan som led heri i medfør af § 37, stk. 1, i lov om fonde og visse foreninger forlange de oplysninger, der efter fondsmyndighedens skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en fond, der utilsigtet mangler at registrere sine reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at fondens bestyrelse på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra fondsmyndigheden foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Fondsmyndigheden kan om nødvendigt udstede et påbud efter lov om fonde og visse foreningers § 37, stk. 2, om de at oplysninger som er registreret i reel ejer-registeret skal berigtiges. Efter § 37, stk. 2, kan fondsmyndigheden meddele påbud til bestyrelsesmedlemmer, direktører og revisorer om at bringe forhold, der strider mod bestemmelser i loven eller forskrifter fastsat i medfør af loven, i overensstemmelse med bestemmelserne.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

Bestemmelsen foreslås gennemført i den foreslåede bestemmelses *stk. 3*. Efter bestemmelsens *1. pkt.* kan Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra fondsmyndigheden offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende fonds reelle ejere, indtil forholdet er bragt i orden. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om de reelle ejere, der offentliggøres.

Når fondsmyndigheden foretager vurderingen af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor man på den ene side må inddrage hensynet til fonden og på den anden side hensynet til, at der for udenforstående skal være gennemsigtighed i fondens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelsen i overensstemmelse med 5. hvidvaskdirektiv vil blive offentliggjort sideløbende med, at fondsmyndighedens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Fondsmyndigheden skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter, at oplysning om indberetning er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at Erhvervsstyrelsen offentliggør en meddelelse om uoverensstemmelsen i reel ejer-registeret. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med reglerne om reelle ejere, jf. § 17 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere den pågældende fond med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres indberetninger baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for fonden, skal fonden efter den foreslåede bestemmelses *stk. 2, 2. pkt.*, have mulighed for at udtale sig om indberetningen før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelsen ikke dermed forspildes. Meddelelsen er tænkt som et midlertidigt middel, hvis formål er gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Derfor er det forudsat, at der skal fastsættes en relativt kort frist over for fonden. I tilfælde, hvor der kan være formodning for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente fondens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt konklusionen på baggrund af undersøgelsen. Konklusionen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 4 (§ 43, stk. 1)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at henvisningen til stk. 2 og 3 i § 4 i lov om fonde og visse foreninger ændres til en henvisning til stk. 3, 5 og 6 i samme bestemmelse. Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 12, nr. 2, hvorefter § 4 i lov om fonde og visse

foreninger foreslås nyaffattet. Der tilsigtes således ikke nogen ændring i bestemmelsens anvendelsesområde i forhold til i dag.

Til nr. 5 (§ 52)

§ 52 i lov om fonde og visse foreninger implementerer artikel 30 i direktiv 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv). Bestemmelsen implementerer også de nærmere regler om foreningers indhentelse af oplysninger om reelle ejere samt registrering heraf i Erhvervsstyrelsens it-system.

Direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv) indfører et krav om, at reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder skal forsyne de juridiske enheder med alle de oplysninger, som er nødvendige for, at den juridiske enhed kan opfylde pligten til at indhente og registrere oplysninger om dens reelle ejere, jf. artikel 1, nr. 15, litra a), ii, i 5. hvidvaskdirektiv. Ud over denne forpligtelse medfører direktivet ikke direkte ændringer af relevans for de forpligtelser, der fremgår af lov om fonde og visse foreningers § 52. Efter direktivets artikel 1, nr. 15, b), skal medlemslandene imidlertid indføre mekanismer med henblik på at sikre, at oplysningerne, der opbevares i det centrale register er passende, nøjagtige og aktuelle.

FATF's og Global Forum, som ved deres evaluering af Danmarks efterlevelse af deres anbefalinger for gennemsigtighed i ejerforhold fandt, at bestemmelsen bør tydeliggøres, bl.a. med hensyn til udgangspunktet om, at alle selskaber og juridiske enheder har reelle ejere.

De ændringer, der følger af 5. hvidvaskdirektiv, samt FATF og Global Forums anbefalinger om præcisering af bestemmelserne om reelle ejere foreslås, for så vidt angår foreninger, gennemført ved at nyaffatte lov om fonde og visse foreningers § 52.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 1*, skal foreningen indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, jf. lov om fonde og visse foreningers § 52 a, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Oplysningerne, som skal indhentes om foreningens reelle ejere, omfatter som minimum de reelle ejeres fulde navn, adresse, fødselsdato, nationalitet og bopælsland. Endvidere skal foreningen have kendskab til de reelle ejeres rettigheder i forhold til foreningen, herunder arten og omfanget heraf. Ved rettigheder forstås eksempelvis de rådighedsbeføjelser, som de reelle ejere har i relation til forvaltningen af foreningens midler og særligt begunstigede uddelingsmodtageres konkrete krav på uddelinger fra den pågældende forening. Bestemmelsen svarer til den gældende § 52, stk. 1, i lov om fonde og visse foreninger, og der er ikke tilsigtet nogen ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde.

For så vidt angår netop foreninger, vil det som udgangspunkt være relativt let at fastslå, hvem de reelle ejere er. Det skyldes, at det som regel vil være foreningens stiftere, bestyrelse og særligt begunstigede personer, eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af foreningens

uddelinger, endnu ikke kendes af foreningen, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse foreningen er oprettet eller fungerer, jf. lov om fonde og visse foreningers § 52 a.

Der eksisterer ikke i dag regler om, at en forenings reelle ejere (fysiske personer) har pligt til at give oplysninger om deres ejerskab eller øvrige nødvendige oplysninger til foreningen.

Efter 5. hvidvaskdirektiv stilles der imidlertid krav om, at reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder, herunder foreninger, forsyner de pågældende med alle de oplysninger, som er nødvendige for, at de pågældende kan opfylde pligten til at indhente og registrere oplysninger om dens reelle ejere.

Det må således lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om selve det reelle ejerskab, men også om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer mv.), der skal til for, at der kan foretages en fyldestgørende registrering i reel ejer-registeret.

Efter det foreslåede *stk. 2*, skal foreningens reelle ejere efter anmodning fra foreningen forsyne foreningen med alle de oplysninger, som foreningen er forpligtet til at indhente for at foretage registrering af de reelle ejere. Det indebærer, at foreningens reelle ejere på foreningens forespørgsel skal giveforeningen alle de oplysninger, foreningen har brug for med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med lov om fonde og visse foreningers regler om registrering af reelle ejere samt bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (ejerregistreringsbekendtgørelsen). Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at foreningen kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra foreningen, hvis foreningen ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor reelle ejere af egen drift skal rette henvendelse til foreningen med oplysningerne.

For at tydeliggøre pligten til at registrere ændringer til de registrerede oplysninger hurtigst muligt, således at oplysningerne i reel-registeret er så aktuelle og retvisende som muligt, foreslås det for det første i *stk. 3, 1. pkt.*, at foreningen skal registrere oplysninger efter *stk. 1* i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 52, *stk. 2, 1. pkt., 1. led*, og der tilsigtes ingen ændringer af bestemmelsens anvendelsesområde.

For det andet foreslås det i *stk. 3, 2. pkt.* at enhver ændring af de oplysninger, der er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med ændringen. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 4, *stk. 2, 1. pkt., 2. led*, i lov om fonde og visse foreninger, og der tilsigtes ingen ændringer i forhold til bestemmelsens anvendelsesområde.

Det er således fortsat en konkret vurdering, hvor længe foreningen kan vente med at registrere oplysningerne fra det tidspunkt, hvor foreningen får kendskab til oplysningerne. Dog kan foreningen ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Foreningen er også forpligtet til at registrere eventuelle ændringer i

en reel ejers rettigheder i forhold til foreningen, herunder arten og omfanget heraf. Dette skal ske hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med den pågældende ændring i den reelle ejers rettigheder.

Der er dog ikke i dag fastsat regler om, hvor ofte en forening skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 4, fremgår det, at medlemsstaterne skal indføre mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der er registreret om bl.a. foreningers reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

For at gennemføre denne forpligtelse foreslås det i § 52, *stk. 4*, at foreninger mindst 1 gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere. Der er tale om indførelse af en egentlig undersøgelsespligt.

Bestemmelsen indebærer, at foreninger mindst 1 gang om året skal foretage de relevante undersøgelser. Der kan således være foreninger hos hvem, det er relevant at foretage flere undersøgelser i løbet af et år. For mange foreninger vil det være naturligt at foretage undersøgelserne forud for og fremlægge resultaterne af disse undersøgelser på et årligt møde, hvor også årsregnskab eller -rapport godkendes. Der indføres ikke krav om, at resultaterne af den årlige undersøgelse skal fremlægges på et særligt møde. De pågældende foreninger er således forpligtede til foretage en årlig undersøgelse, men det vil være op til de enkelte foreninger at fastsætte, hvordan og hvornår foreningens ledelse orienteres om undersøgelsens resultat.

Foreningerne skal kunne dokumentere, at de relevante undersøgelser er foretaget.

Hvis en forening, uden om den årlige undersøgelse bliver bekendt med forhold, der gør, at de oplysninger, der er registreret i medfør af lov om fonde og visse foreningers § 52, stk. 1 og 3, ikke kan anses for at være aktuelle, skal foreningen fortsat hurtigst muligt opdatere oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. forpligtelsen i den foreslåede stk. 3, 2. pkt., som allerede gælder i dag.

For at tydeliggøre den allerede gældende pligt for foreninger til at opbevare dokumentation for indhentelse af oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder foreningens forsøg på identifikation af de reelle ejere, jf. lov om fonde og visse foreningers § 52, stk. 3, 2. og 3. pkt., foreslås der i lov om fonde og foreningers § 52 indsat et nyt *stk. 5*, hvoraf det særskilt fremgår, at foreningen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Formålet med bestemmelsen er bl.a., at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre relevante offentlige myndigheder altid skal have adgang til mest mulig information om foreningens reelle ejerskab. Det bemærkes, at forpligtelsen til at opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere af foreninger samt kravet om, at disse

oplysninger og oplysninger om reelle ejere skal opbevares i 5 år, ikke følger direkte af 4. eller 5. hvidvaskdirektiv. Det var imidlertid vurderingen ved indførelsen af bestemmelsen, jf. lovforslag L 94 (2015-2016) vedtaget som lov nr. 262 af 16. marts 2016, at en sådan forpligtelse er en forudsætning for, at de kompetente myndigheder kan føre det fornødne tilsyn med, at de omfattede foreninger m.v. lever op til direktivets krav om registrering af reelle ejere, herunder gør de nødvendige bestræbelser for at identificere deres reelle ejere.

Bestemmelsen svarer til, hvad der allerede i dag gælder, og der er ikke tilsigtet ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde.

Det foreslås endvidere indsat som *stk. 6* i lov om fonde og visse foreningers § 52, at foreningen efter anmodning skal udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver. Bestemmelsen svarer til den gældende § 52, stk. 3 og affattes som *stk. 6* alene som konsekvens af nyaffattelsen af § 52 og der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde.

Endelig foreslås der i *stk. 7* i lov om fonde og visse foreningers § 52 indsat en justeret bemyndigelse til Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om registrering af oplysninger om reelle ejere og om oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.

Det følger af artikel 30, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv, at de oplysninger, der som minimum skal fremgå af reel-ejer registeret er navn, fødselsmåned og -år, statsborgerskab og bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (ejerregistreringsbekendtgørelsen), der er udstedt bl.a. med hjemmel i den gældende § 52, stk. 4, i lov om fonde og foreninger, fastsætter de nærmere krav til, hvilke oplysninger om reelle ejere af fonde, der skal fremgå af reel-ejer registeret.

Efter ejerregistreringsbekendtgørelsen skal oplysninger om den reelle ejers fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer registreres. Hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, skal der i stedet registreres dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. Alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, er offentligt tilgængelige i reel ejer-registeret i CVR, der kan tilgås i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det var ikke en betingelse efter 4. hvidvaskdirektiv, at oplysningerne skulle være tilgængelige for offentligheden, men denne forpligtigelse indføres nu med artikel 1, nr. 15, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv.

Fremover bliver det muligt at få adressebeskyttelse i CVR i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR). Ændringen af CVR-loven er vedtaget, men endnu ikke trådt i kraft. Det er dog forventningen, at denne mulighed sættes i kraft den 1. februar 2019.

Hidtil har de tilgængelige oplysninger i CVR om bopæl omfattet både adresse og bopælsland. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, hus nr., post nr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme. Som følge af, at det fremover skal være muligt at få adressen beskyttet og det samtidig er et krav efter artikel 1, nr. 15, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at skille disse oplysninger ad således, at offentligheden fortsat kan få adgang til oplysninger om bopælslandet.

Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene har været stillet krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen i forbindelse med registreringen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have andet statsborgerskab end dansk, vil oplysninger om statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer dog fremover også skulle registreres.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at også oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. Der vil i den forbindelse blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret.

Det er forventningen, at oplysningerne fødselsmåned- og år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i CVR.

Som led i gennemførelsen af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambel 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder til skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som

registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) – er et system til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregister, hvor visse oplysninger om kapital selskaber har været tilgængelige siden juni 2017. Det fremgår af præambel 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Oplysninger om reelle ejere af foreninger vil blive tilgængelige via BRIS senest den 10. marts 2021, jf. artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv. Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der offentliggøres i CVR, samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelige via BRIS.

Til nr. 6 (§ 52 b)

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte ”kend-din-kunde”-procedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekend-skabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det følger af artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i direktiv 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv), at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere, er forpligtede til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der skal udføre kundekend-skabsprocedurer.

Man har ikke hidtil i forbindelse med kundekend-skabsprocedurer forholdt sig til kundernes forpligtelse til at opgive de nødvendige oplysninger.

Med artikel 1, nr. 15, litra b, i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv), indføres der en forpligtelse for enheder, der er omfattet af pligten til at udføre ”kend-din-kunde”-procedurer til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, hvis de bliver bekendte hermed. Tilsvarende forpligtes kompetente myndigheder til at indberette uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag [nr. LXX].

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a [L... § xx, nr. y) Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer. Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Erhvervsstyrelsen ikke har tilsynsbeføjelser i forhold til de foreninger, der er omfattet af lov om fonde og visse foreninger findes det mest hensigtsmæssigt, at det er Civilstyrelsen, der i lighed med, hvad der gælder for ikke-erhvervsdrivende fonde, som også er omfattet af lov om fonde og visse foreninger, konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for foreninger, der har en forpligtelse til at registrere reelle ejere i medfør af § 52 i lov om fonde og visse foreninger.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 52 b i lov om fonde og visse foreninger.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for foreningen til at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om foreningens reelle ejere.

Det indebærer, at foreningen skal udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere på anmodning fra personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, hvis foreningen er kunde eller ønsker at blive kunde hos de pågældende. Foreningen er i medfør af fondslovens § 4 bl.a. forpligtet til at indhente oplysninger om sine reelle ejere og holde dem opdaterede.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 1*, foretager Civilstyrelsen en undersøgelse af forholdet, hvis Civilstyrelsen fra Erhvervsstyrelsen modtager indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om foreningens reelle ejere, som Erhvervsstyrelsen som følge af hvidvasklovens regler om indberetning i den foreslåede ændring til hvidvaskloven (§ 15 a) modtager. Det betyder, at når Erhvervsstyrelsen modtager en indberetning som følge den foreslåede § 15 a

i hvidvaskloven vedrørende foreninger, der er omfattet af lov om fonde og visse foreninger, oversendes indberetningen hurtigst muligt til Civilstyrelsen, med henblik på videre undersøgelse.

Civilstyrelsens undersøgelse af forholdet indebærer, at Civilstyrelsen bl.a. kan rette henvendelse til foreningens bestyrelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelserne. Civilstyrelsen kan som led heri forlange de oplysninger, der efter styrelsens skøn er nødvendige, jf. den foreslåede § 52 c, stk. 1, i lovforslagets § 12, nr. 7. Hvis der er tale om en forening, der utilsigtet mangler at registrere sine reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at foreningens bestyrelse på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Civilstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

Bestemmelsen foreslås gennemført i den foreslåede bestemmelses *stk. 2*. Efter bestemmelsens *1. pkt.* kan Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Civilstyrelsen kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende forenings reelle ejere, indtil forholdet er bragt i orden. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om de reelle ejere, der offentliggøres

Når Civilstyrelsen foretager vurderingen af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor man på den ene side må inddrage hensynet til foreningen og på den anden side hensynet til, at der for udenforstående skal være gennemsigtighed i foreningens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelsen i overensstemmelse med 5. hvidvaskdirektiv vil blive offentliggjort sideløbende med, at Civilstyrelsens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Civilstyrelsen skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter, at oplysning om indberetning er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at Erhvervsstyrelsen offentliggør en meddelelse om uoverensstemmelsen i reel ejer-registeret. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med reglerne om reelle ejere, jf. § 17 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige

oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere den pågældende forening med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres indberetninger baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for foreningen, skal foreningen efter den foreslåede bestemmelses *stk. 2, 2. pkt.*, have mulighed for at udtale sig om indberetningen før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelsen ikke dermed forspildes. Meddelelsen er tænkt som et midlertidigt middel, hvis formål er gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Derfor er det forudsat, at der skal fastsættes en relativt kort frist over for foreningen. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente foreningens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet og samt konklusionen på baggrund af undersøgelsen. Konklusionen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 7 (§ 52 c)

Det følger af § 2, stk. 1, i lov om fonde og visse foreninger, at lovens kapitel 13 gælder for:

- 1) arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, som medlemmerne hører til, og
- 2) foreninger, hvis midler hovedsagelig består af bidrag fra de i nr. 1 nævnte foreninger, såfremt foreningen har som et formål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, som medlemmerne hører til.

Det følger endvidere af § 2, stk. 2, at foreninger, hvis aktiver ikke overstiger 250.000 kr. ikke er omfattet af loven.

Foreninger, der er omfattet af lov om fonde og visse foreninger, er omfattet af reglerne om registrering af reelle ejere, jf. § 52. Dette indebærer bl.a., at disse foreninger skal registrere oplysninger om foreningens reelle ejere i reel ejer-registeret. Som reel ejer af en forening anses foreningens stiftere, foreningens bestyrelse, og særligt begunstigede personer, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af foreningens uddelinger, endnu ikke kendes af foreningen, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse foreningen er oprettet eller fungerer.

Civilstyrelsen har ikke i dag de samme beføjelser over for foreninger, der ikke overholder de forpligtelser, der følger af § 52 i lov om fonde og visse foreninger, som Civilstyrelsen som fondsmyndighed har over for fonde, der er omfattet af samme lov.

Det fremgår af artikel 1, nr. 15, litra a, i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv), at medlemsstaterne skal sikre, at overtrædelser af artikel 30, stk. 1, i direktiv 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv) om, at juridiske enheder skal indhente og opbevare passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejere, er underlagt effektive, forholdsmæssige og afskrækkende foranstaltninger eller sanktioner.

For at gennemføre artikel 1, nr. 15, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås der indført en ny bestemmelse i § 52 c, stk. 1, i lov om fonde og visse foreninger, hvorefter Civilstyrelsen kan forlange de oplysninger, der efter Civilstyrelsens skøn er nødvendig til at vurdere, om en forening overholder sine forpligtelser i medfør af § 52.

Det indebærer, at hvis Civilstyrelsen gennem henvendelse eller på anden måde bliver opmærksom på forhold, som peger i retning af, at en forening omfattet af lov om fonde og visse foreninger ikke overholder sine forpligtelser i forhold til lovens bestemmelser om reelle ejere, så kan Civilstyrelsen iværksætte en undersøgelse af forholdet.

De oplysninger, Civilstyrelsen kan forlange udleveret, er bl.a. oplysninger om, hvem der er foreningens reelle ejere, dokumentation for registrering af foreningens reelle ejere i reel ejer-registret og oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere.

Oplysningerne kan efter den foreslåede bestemmelse forlanges af foreningens bestyrelse, revisor eller andre, der har kendskab til foreningens forhold. Som eksempel på andre, der har kendskab til foreningens forhold, kan bl.a. nævnes foreningens pengeinstitut eller foreningens medlemmer.

For at sikre overholdelse af reglerne om reelle ejere, foreslås der indført en bestemmelse i § 52 c, stk. 2, hvorefter Civilstyrelsen kan pålægge en forening at bringe forhold, der strider imod bestemmelserne § 52, i orden. Det svarer til, hvad der gælder for fonde, der er omfattet af den samme lov.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at hvis Civilstyrelsen finder, at der er forhold omkring registrering mv. af en forenings reelle ejere, der bør bringes i orden, vil Civilstyrelsen indledningsvis rette henvendelse til foreningen med henblik på at få forholdene bragt i orden. I denne forbindelse vil Civilstyrelsen vejlede foreningen, således at foreningen fremadrettet kan opfylde sine forpligtelser i forhold til registrering mv. af reelle ejere.

Hvis foreningen fortsat ikke overholder reglerne om registrering mv. af reelle ejere efter kontakt med og vejledning fra Civilstyrelsen, kan Civilstyrelsen efter den foreslåede bestemmelse pålægge foreningen at bringe forholdene i orden.

Hvis den pågældende forening ikke efterkommer påbuddet, foreslås det – i lighed med hvad der gælder for fonde – at forholdet straffes med bøde. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 12, nr. 9, og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 8 (§ 54)

Den foreslåede bestemmelse i *1. led* indebærer, at henvisningen til stk. 2 og 3 i § 52 i lov om fonde og visse foreninger ændres til en henvisning til stk. 3, 5 og 6 i samme bestemmelse. Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 12, nr. 5, hvormed § 52 i lov om fonde og visse foreninger nyaffattes. Der tilsigtes således ikke nogen ændring i bestemmelsens anvendelsesområde i forhold til i dag.

Efter den gældende bestemmelse i § 54 i lov om fonde og visse foreninger straffes overtrædelse af forpligtelserne for foreninger til at registrere reelle ejere bl.a. med bøde. I konsekvens af lovforslagets § 12, nr. 7, hvormed der indføres adgang for Civilstyrelsen til at forlange oplysninger af en forenings bestyrelse, revisor eller andre med kendskab til foreningen med henblik på at vurdere, om foreningen overholder sine forpligtelser i forhold til reelle ejere, jf. § 52 i lov om fonde og visse foreninger, samt adgang til at give pålæg om at bringe forhold i strid med § 52 i orden, foreslås det, at det i § 54 som *2. led* indsættes, at undladelse af efterkommelse heraf ligeledes skal straffes med bøde.

Forpligtelserne og sanktionerne over for foreninger i forhold til reel ejer-registrering mv. vil således svare til, hvad der gælder for fonde. Retstilstanden for juridiske enheder, der er omfattet af lov om fonde og visse foreningen, vil således være entydig og klar i forhold til de pågældendes reel ejer-forpligtelser.

Til § 13

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 10. januar 2020, hvilket af datoen, hvor direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 senest skal være implementeret.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 1, nr. 5 og 6, § 2, nr. 2, 6 og 7, § 3, nr. 5 og 6, § 4, nr. 4 og 7, § 5, nr. 5 og 7, og § 6, nr. 4 og 8, træder i kraft den 1. juli 2019. Tidspunktet for registrering og muligheden for håndhævelse af reglerne sættes i kraft som følge af, at reglerne om reelle ejere trådte i kraft den 23. maj 2017.

Til § 14

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås dog i *stk. 2*, at de foreslåede ændringer i selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og lov om erhvervsdrivende fonde ikke kan sættes i kraft for Færøerne, da det færøske selvstyre har overtaget de omhandlede sagsområder pr. 1. januar 2008 i medfør af lov nr. 578 af 24. juni 2005 om de færøske myndigheders overtagelse af sager og sagsområder.

Det foreslås endvidere, at ændringen i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. den foreslåede § 8, ikke kan sættes i kraft for Færøerne, da der er tale om et færøsk særanliggende.

Bestemmelserne kan sættes i kraft for Grønland, jf. det foreslåede stk. 1.

I henhold til *stk. 3* kan de foreslåede ændringer i lov om det europæiske selskab, lov om det europæiske andelsselskab og lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper ikke sættes i kraft for hverken Færøerne eller Grønland, da forordningerne bag lovforslagene ikke er gældende for hverken Færøerne eller Grønland. Tilsvarende gælder lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. den foreslåede § 11.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret